

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 117 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

6 mai 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2008-2009	
	Ședința din 24 și 26 martie 2009	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 236 E, 1.10.2009.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Marti, 24 martie 2009	
2010/C 117 E/01	Prioritățile UE pentru cea de-a 64-a reuniune a Adunării Generale a ONU Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 24 martie 2009 privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Un an de la Lisabona: parteneriatul UE-Africa în practică Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică” (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Contractele OMD Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la contractele OMD (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la un dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa (2008/2224(INI))	27

RO

(continuare în pagina următoare)

2010/C 117 E/06	Activitatea Adunării parlamentare paritare ACP-UE în 2008 Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE în 2008 (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Caracterul complementar și coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la caracterul complementar și la coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	Lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în cadrul UE Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în cadrul UE (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Cartea verde privind coeziunea teritorială și dezbaterile privind viitoarea reformă a politicii de coeziune Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Punerea în aplicare a regulamentului privind fondurile structurale 2007 - 2013 Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind o inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă (2008/2122(INI))	85
	ANEXĂ	89
Miercuri, 25 martie 2009		
2010/C 117 E/15	Instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la metoda EBA-GBA ca instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 (2008/2055(INI))	95

Marți, 24 martie 2009

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Prioritățile UE pentru cea de-a 64-a reuniune a Adunării Generale a ONU

P6_TA(2009)0150

Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 24 martie 2009 privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului de Alexander Graf Lambsdorff în numele Grupului ALDE privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de-a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (B6-0034/2009),
- având în vedere recomandarea Parlamentului European din 9 iulie 2008 adresată Consiliului privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de-a 63-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite ⁽¹⁾,
- având în vedere prioritățile Uniunii Europene pentru cea de-a 63-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite adoptate de Consiliu la 16 iunie 2008 (9978/2008),
- având în vedere cea de-a 63-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în special rezoluțiile „Cooperarea dintre Națiunile Unite și Uniunea Interparlamentară” ⁽²⁾, „Convenția privind interzicerea utilizării armelor nucleare” ⁽³⁾, „Tratatul de interzicere totală a experiențelor nucleare” ⁽⁴⁾, „Convenția privind interzicerea dezvoltării, fabricării și stocării de arme bacteriologice (biologice) sau cu toxine și distrugerea acestora” ⁽⁵⁾, „Moratoriu privind recurgerea la pedeapsa cu moartea” ⁽⁶⁾, „Protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în lupta antiteroristă” ⁽⁷⁾, „Situția drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană” ⁽⁸⁾, „Situția drepturilor omului în Republica islamică Iran” ⁽⁹⁾, „Declarația de la Doha privind finanțarea dezvoltării: Documentul final al Conferinței internaționale de

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0339.

⁽²⁾ A/RES/63/24.

⁽³⁾ A/RES/63/75.

⁽⁴⁾ A/RES/63/87.

⁽⁵⁾ A/RES/63/88.

⁽⁶⁾ A/RES/63/168.

⁽⁷⁾ A/RES/63/185.

⁽⁸⁾ A/RES/63/190.

⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

Marți, 24 martie 2009

monitorizare privind finanțarea dezvoltării în vederea reexaminării punerii în aplicare a consensului de la Monterrey” (1), „Situția drepturilor omului în Myanmar” (2), „Activități legate de dezvoltare” (3), „Consolidarea departamentului pentru afaceri politice” (4), „Bugetul programat pentru exercițiul bienal 2008–2009” (5) și „Program propus pentru bugetul global pentru exercițiul bienal 2010–2011” (6),

- având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2009 privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului, inclusiv a rolului UE (7),
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la perspectivele de dezvoltare în materie de instaurare a păcii și de reconstrucție națională în situații de postconflict (8),
 - având în vedere articolul 114 alineatul (3) și articolul 90 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0132/2009),
- A. întrucât, după patru ani, ar trebui să li se amintească statelor membre ale ONU de angajamentul lor de a atinge obiectivele ambițioase expuse în documentul final al summit-ului mondial adoptat la New York la 16 septembrie 2005;
- B. întrucât numai un sistem multilateral global, eficient și inclusiv poate aborda provocările și amenințările multiple și interrelaționate cu care se confruntă națiunile, societățile și cetățenii, precum cele care amenință pacea, stabilitatea, securitatea oamenilor, provocările reprezentate de sărăcie, schimbările climatice, securitatea energetică și consecințele crizei economice și financiare mondiale;
- C. întrucât la cea de-a 63-a Adunare Generală a ONU s-au luat decizii importante cu privire la o serie de aspecte legate de agenda de reformă, inclusiv ameliorarea gestionării resurselor umane și a administrării justiției, consolidarea parțială a Departamentului de afaceri politice și lansarea negocierilor interguvernamentale cu privire la reforma Consiliului de Securitate;
- D. întrucât Adunarea Generală a ONU a adoptat, la propunerea celui de-al treilea comitet, o serie de rezoluții importante cu privire la o gamă variată de drepturi ale omului, aspecte sociale și umanitare, inclusiv trei rezoluții pe țări, precum și Protocolul opțional al Pactului internațional privind drepturile economice, sociale și culturale;
- E. întrucât, datorită inițiativei „Să ajutăm împreună” și a eforturilor a doi co-facilitatori, s-a realizat un progres tangibil, în mod pragmatic, în urmărirea unora dintre Reformele extinse de coerență ale ONU; întrucât este necesară consolidarea realizărilor și continuarea progreselor în domeniile identificate de cea de-a 63-a Adunare Generală a ONU;
- F. întrucât eșecul de a reforma diferite organisme precum Consiliul de Securitate al ONU și Consiliul Economic și Social al ONU (ECOSOC) ar putea conduce la încercarea unor reuniuni informale precum G8 sau G20 de a se substitui acordurilor instituționale globale;
- G. întrucât Uniunea Europeană trebuie să promoveze valorile pe care le consideră, fără drept de apel, universale și în același timp să depună eforturi pentru a evita polarizarea pozițiilor;
- H. întrucât, pe de altă parte, cooperarea dintre Secretariatul ONU și instituțiile UE nu a fost niciodată atât de strânsă și reflectă valorile, obiectivele și interesele comune ale celor două organizații;

(1) A/RES/63/239.

(2) A/RES/63/245.

(3) A/RES/63/260.

(4) A/RES/63/261.

(5) A/RES/63/264 A-C.

(6) A/RES/63/266.

(7) Texte adoptate, P6_TA(2009)0021.

(8) Texte adoptate, P6_TA(2008)0639.

Marți, 24 martie 2009

- I. întrucât capacitatea operațională a Organizației Națiunilor Unite în domeniul activităților privind pacea și securitatea trebuie consolidate în continuare și întrucât cooperarea UE/ONU în menținerea păcii constituie o piatră de temelie pentru pacea și securitatea la nivel mondial;
- J. întrucât există un număr crescând de victime în rândul forțelor ONU de menținere a păcii și întrucât trebuie să se ia toate măsurile posibile pentru a proteja acești lucrători;
- K. întrucât UE și SUA sunt parteneri strategici și este în interesul reciproc al acestora să confrunte împreună, în noul context global, amenințările și provocările comune, pe baza dreptului internațional și a instituțiilor multilaterale, în special Organizația Națiunilor Unite; întrucât declarația făcută de noul Reprezentant permanent al SUA la Organizația Națiunilor Unite, Susan Rice, a indicat un angajament reînnoit de a coopera în mod constructiv cu Organizația Națiunilor Unite;
- L. întrucât Uniunea Europeană a arătat în Declarația sa din 19 septembrie 2008 adresată Consiliului ONU pentru drepturile omului că următoarele patru elemente din documentul final al Conferinței de evaluare de la Durban sunt inacceptabile (așa-numitele „linii de demarcație” ale UE): (1) evidențierea unei regiuni din lume; (2) redeschiderea declarației de la Durban din 2001 prin introducerea unei interdicții de a „defăima religia” având drept scop limitarea libertății de expresie și impunerea unei cenzuri de către legile islamice împotriva blasfemiei; (3) stabilirea unei ordini de priorități în rândul victimelor; și (4) politizarea sau polarizarea discuției;
- M. întrucât în contextul adâncirii recesiunii mondiale, țările în curs de dezvoltare ar putea fi întârziate cu decenii din cauza prețurilor în scădere la mărfuri, a fluxurilor mai reduse de investiții, a instabilității financiare și a reducerii transferurilor de bani și întrucât valoarea angajamentelor existente de ajutor ale UE va scădea cu aproximativ 12 000 milioane USD pe an, din cauză că acestea sunt exprimate ca procentaj din PIB-ul statelor membre,

1. adresează Consiliului recomandările următoare:

UE la ONU

- (a) să-și creeze în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite imaginea unui intermediar cinstit între interesele și valorile diferitelor grupuri de membri în vederea promovării unei înțelegeri comune și a unei mai mari coeziuni în jurul celor trei piloni interconectați pe care se bazează ONU, și anume pacea și securitatea, dezvoltarea economică și socială și drepturile omului;
- (b) să garanteze, împreună cu Comisia, că aspectele legate de agenda multilaterală sunt abordate sistematic în cadrul dialogurilor bilaterale pe care UE și statele membre ale UE le poartă cu alte țări și grupuri regionale;
- (c) să studieze cu atenție, împreună cu noua administrație SUA, modalitățile prin care se poate consolida cooperarea celor doi parteneri și sprijini prioritățile comune ale acestora în cadrul Organizației Națiunilor Unite;

Pace și securitate

- (d) să încurajeze dezbateră inițiată de Secretarul General al ONU, Ban-Ki-moon, cu privire la punerea în aplicare a principiului responsabilității de a proteja („Responsability to protect” - R2P), în vederea obținerii unui consens consolidat și a dezvoltării unei abordări mai operaționale cu privire la acest aspect de bază a doctrinei ONU, rezistând totodată încercărilor de a-i reduce aria de activitate;
- (e) să se asigure că, în cadrul dezbaterii menționate mai sus, caracterul preventiv al R2P este subliniat în mod adecvat și că se acordă suficientă atenție ajutorării țărilor vulnerabile și instabile pentru a-și dezvolta capacitatea de a-și asuma această responsabilitate, concentrându-se în mod special pe actorii regionali, considerați a fi cei mai eficienți interlocutori în situații de instabilitate;

Marți, 24 martie 2009

- (f) să se asigure că principiul R2P se aplică în situații de criză în care statul în cauză nu reușește să-și protejeze populația împotriva genocidului, crimelor de război, purificării etnice și crimelor împotriva umanității;
- (g) să încurajeze Uniunea Africană să își dezvolte în continuare capacitățile de gestionare a crizelor și să invite atât actorii UE cât și cei ONU să sprijine aceste eforturi și să intensifice cooperarea cu Uniunea Africană în materie de instaurare a păcii și securității pe continentul african;
- (h) să îndemne statele membre ale UE să depună eforturile necesare încheierii negocierilor referitoare la Convenția generală privind terorismul internațional;

Drepturile omului

- (i) să susțină clar în toate rezoluțiile dezbătute și adoptate în cadrul Adunării Generale a ONU principiile dreptului umanitar internațional și să condamne fără echivoc orice încălcare a acestora, mai ales în privința siguranței și securității lucrătorilor ONU și ai altor organizații umanitare;
- (j) să creeze legături cu alte grupuri regionale, în vederea promovării unei sensibilizări și înțelegeri sporite a principiilor proclamate în Declarația privind orientarea sexuală și identitatea de gen, susținută de UE și aprobată de 66 de state membre ale ONU;
- (k) să solicite Secretarului General al ONU să raporteze în cadrul celei de-a 65-a sesiuni a Adunării Generale a ONU cu privire la respectarea de către statele membre a interzicerii pedepsei cu moartea în cazul delincvențelor juvenili și să includă în raportul său informații cu privire la numărul delincvențelor juvenili care sunt în prezent condamnați la moarte și la numărul celor care au fost executați în ultimii cinci ani;
- (l) să inițieze, înainte de evaluarea din 2011 a Consiliului ONU pentru drepturile omului, o dezbateră care să sublinieze complementaritatea dintre al treilea comitet, un organism interguvernamental al Adunării Generale al ONU cu drept de membru universal, și Consiliul ONU pentru drepturile omului, a cărui componență este restricționată și al cărui mandat este mai operațional;
- (m) să invite statele membre să își reanalizeze participarea la Conferința de revizuire de la Durban organizată la Geneva în aprilie 2009 dacă se confirmă încălcarea tuturor celor patru „linii de demarcație” menționate în proiectul de document final din 20 februarie 2009 în negocierile ulterioare ce conduc la Conferință;
- (n) să promoveze și să susțină eforturile în vederea garantării că regimul ONU referitor la sancțiuni legate de acte de terorism se supune unor proceduri transparente și echitabile, în special prin introducerea unei proceduri eficiente de notificare și prin instituirea unui control juridic independent, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;
- (o) să îndemne Consiliul de Securitate și Comitetul său antiterorism să coopereze cu organismele relevante ale ONU în domeniul drepturilor omului în vederea monitorizării continue a respectării obligațiilor legate de drepturile internaționale ale omului, drepturile refugiaților și dreptul umanitar;
- (p) să insiste ca toți membrii ONU să ratifice Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI), începând cu membrii Consiliului de Securitate și, având în vedere conferința de revizuire a CPI din 2009, să sprijine în mod activ eforturile de a se ajunge la un acord în ceea ce privește problema încă nesoluționată a definirii faptei de agresiune și condițiile în care CPI și-ar putea exercita jurisdicția, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 5 alineatul (2) din Statutul de la Roma;

Reforma ONU

- (q) să încurajeze procesul continuu în vederea realizării coerenței dintre progresul făcut la nivel național prin punerea în aplicare a reformei „Să ajutăm împreună” și diferitele practici comerciale aplicate de birourile centrale ale agențiilor și programelor ONU, care până în prezent au împiedicat intensificarea cooperării și coordonării pe teren;

Marți, 24 martie 2009

- (r) să dezvolte coordonarea UE, inclusiv coordonarea donatorilor în relațiile cu agențiile, fondurile și programele ONU la sediul acestora, precum și la nivel național, inclusiv prin participarea la fonduri conduse de ONU cu donatori multipli și să extindă către agențiile și programele ONU dialogul deja bine stabilit cu Secretariatul ONU;

Mediu

- (s) să promoveze o dezbatere cu privire la viitoarea Conferință a părților la Convenția cadru a ONU privind schimbările climatice (COP15) de la Copenhaga din decembrie 2009 pentru a ajunge la un consens și a da impuls adoptării unui nou acord internațional cu privire la schimbările climatice pentru perioada post-2012; în acest context, să găsească susținere pentru un pachet financiar și tehnologic direcționat către țările în curs de dezvoltare pentru a facilita aprobarea de către acestea a unui nou acord obligatoriu;
- (t) să aprobe adoptarea, până la următoarea Adunare Generală a ONU, a unei structuri mai coerente pentru guvernanta globală în materie de mediu, așa cum susține Consiliul de guvernare/Forumul ministerial mondial pentru Mediu al Programului pentru mediu al ONU, un sistem de guvernanta care este capabil să facă față provocărilor imense ale viitorului;

Guvernanta globală

- (u) să preia un rol principal în dezbateră actuală cu privire la guvernanta globală, inclusiv guvernanta economică și financiară, în vederea consolidării mandatelor și îmbunătățirii practicilor FMI și ale Băncii Mondiale, revitalizând în același timp ECOSOC;
- (v) să utilizeze viitoarele negocieri interguvernamentale cu privire la reforma Consiliului de Securitate, pe baza regulamentului de procedură al Adunării Generale a ONU, ca o posibilitate de concentrare asupra punctelor de convergență și de a înregistra un progres tangibil în ceea ce privește clarificarea competențelor Consiliului de Securitate în relație cu alte organisme ONU, includerea unor noi membri permanenți și ne-permanenți – posibil cu caracter temporar – pentru a ameliora reprezentativitatea și legitimitatea Consiliului de Securitate și reexaminarea metodelor de lucru ale Consiliului de Securitate;
- (w) să sublinieze că ocuparea unui loc în cadrul Consiliului de Securitate rămâne obiectivul pe termen lung al Uniunii Europene;

Neproliferarea și dezarmarea

- (x) să promoveze condițiile pentru succesul conferinței de reexaminare din 2010 a părților la Tratatului de neproliferare a armelor nucleare, în special prin sprijinirea și promovarea modelului de convenție privind armele nucleare; să ajungă la un consens cu privire la Tratatul propus de interzicere a producției de material fisionabil; să susțină adoptarea, cu ocazia Conferinței privind dezarmarea, a unui program substanțial de lucru pentru ca acest organism să devină operațional; să coopereze multilateral și bilateral cu statele membre ONU în vederea relansării ratificării Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare; și, în cele din urmă, să încurajeze continuarea eforturilor vizând începerea negocierilor pentru încheierea unui Tratat privind comerțul cu arme;

Reforma de gestiune

- (y) să se folosească în totalitate influența sa în cadrul ONU pentru a garanta că bugetul pentru 2010-2011 corespunde mai bine nevoilor operaționale stringente ale acestei organizații, și să acorde Secretarului General al ONU mai multă libertate de acțiune în alocarea resurselor umane potrivit acestor nevoi și în lumina deciziei operaționale luate de organismele relevante ale ONU, în special de către Consiliul de Securitate și Adunarea Generală a ONU;
- (z) să stabilească, în contextul discuțiilor cu privire la reexaminarea baremelor de evaluare pentru repartizarea cheltuielilor Organizației Națiunilor Unite, o legătură clară între o reprezentare mai adecvată în cadrul diferitelor organisme ONU și o împărțire mai echitabilă a sarcinii financiare;

Marți, 24 martie 2009

- (aa) să elaboreze o politică comunitară privind personalul mai bine coordonată în cadrul ONU, pentru a crește transparența și eficiența în procedurile de recrutare și pentru a se asigura că cetățenii UE vor considera în continuare condițiile de recrutare ca fiind suficient de atractive;

Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM)

- (ab) să exercite poziția de lider mondial în dinamizarea acțiunilor internaționale pentru a avea rezultate în ceea ce privește promisiunile ODM, având în vedere dovezile tot mai multe că comunitatea internațională este mult prea departe de realizarea promisiunilor asumate în obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM);
- (ac) să sprijine inițiativa „grupului de acțiune privind întârzierea realizării ODM” de a monitoriza angajamentele globale privind ajutorul, comerțul, reducerea datoriilor și accesul la medicamentele și tehnologiile esențiale;
- (ad) să solicite organizarea urgentă a conferinței la nivel înalt a ONU privind criza financiară și economică la nivel mondial și impactul acesteia asupra dezvoltării, care a fost stabilită la conferința privind finanțarea pentru dezvoltare de la Doha din 2008;
- (ae) să continue dezbaterile privind inițiativa „Business Call to Action” și a angajamentelor de a finanța și de a sprijini eforturile ODM, inclusiv modalitatea în care acest acțiuni să fie asociate cu o creștere a responsabilității sectorului privat;
- (af) să susțină, pe lângă toate aceste inițiative, aderarea la principiile proclamate în Declarația de la Paris privind eficiența ajutorului, precum și la Agenda de acțiune de la Accra, pentru a îmbunătăți calitatea și acordarea ajutorului;
- (ag) să valorifice ocazia celei de-a 64-a Adunări Generale a ONU pentru a prezenta progresul realizat în respectarea criteriilor de referință stabilite în Agenda de acțiune a UE pentru ODM;
- (ah) invită Comisia să prezinte progresul realizat în implementarea contractelor ODM și să încurajeze alți donatori să ofere mai mult din ajutorul lor în mod previzibil pe termen lung, sub formă de sprijin bugetar;

Recomandări finale

- (ai) să îndemne statele membre ale UE să urmărească respectarea angajamentului asumat de a promova un multilateralism eficace, asigurând ratificarea sistematică și rapidă a tuturor convențiilor și tratatelor ONU;
- (aj) să susțină decizia luată de Adunarea Generală a ONU în rezoluția susmenționată privind „Cooperarea dintre Națiunile Unite și Uniunea Interparlamentară” de a include un punct separat pe agenda provizorie a celei de-a 65-a Adunări Generale a ONU cu privire la cooperarea dintre Organizația Națiunilor Unite, parlamentele naționale și Uniunea interparlamentară, cu condiția ca titlul punctului să cuprindă și o referire la „adunări parlamentare regionale” și să promoveze o dezbateră privind modul în care parlamentarii, parlamentele naționale și adunările parlamentare regionale pot juca un rol mai activ în cadrul ONU;

*

* *

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei.

Marți, 24 martie 2009

Un an de la Lisabona: parteneriatul UE-Africa în practică

P6_TA(2009)0151

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică” (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Strategia comună Africa-UE („strategia comună”) și primul plan de acțiune (2008-2010) pentru punerea în aplicare a Parteneriatului strategic Africa-UE, adoptate de către șefii de stat și de guvern din UE și Africa, reuniți la Lisabona la 8 și 9 decembrie 2007,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică” (COM(2008)0617),
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 10 noiembrie 2008 privind comunicarea Comisiei intitulată „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică”,
- având în vedere raportul comun privind progresul în domeniul punerii în aplicare a Strategiei comune Africa-UE și a primului său plan de acțiune (2008-2010), adoptat de către Troica ministerială Africa-UE la Addis Abeba, Etiopia, la 21 noiembrie 2008,
- având în vedere nota din 17 decembrie 2008 a Comisiei ad-hoc a Parlamentului Panafrican pentru relațiile cu Parlamentul European și a Delegației ad-hoc a Parlamentului European pentru relațiile cu Parlamentul Panafrican către președinția în exercițiu a Uniunii Africane (UA) și a UE și către Comisia Europeană și Comisia UA referitoare la rolul Parlamentului Panafrican și al Parlamentului European în ceea ce privește punerea în aplicare și monitorizarea strategiei comune,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind situația relațiilor UE-Africa ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2005 privind o strategie de dezvoltare pentru Africa ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat prin Acordul de modificare a acordului de parteneriat, semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005 ⁽⁴⁾ („Acordul de la Cotonou”),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolele 177-181 din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 633.

⁽²⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 475.

⁽³⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

⁽⁵⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât obiectivul eradicării sărăciei trebuie să dețină, în continuare, un rol central în strategia comună;
- B. întrucât jumătate din populația Africii trăiește încă în condiții de sărăcie și întrucât Africa este singurul continent care nu înregistrează progrese în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM), în special în ceea ce privește diminuarea sărăciei, a mortalității infantile, sănătatea maternă și combaterea HIV/SIDA și a malariei;
- C. întrucât strategia comună vizează obiective „dincolo de dezvoltare”, „dincolo de Africa” și „dincolo de instituții”, cu scopul de a aborda o gamă mai largă de probleme decât în trecut, fie că acestea privesc Africa sau sunt globale, precum energia, schimbările climatice și securitatea și de a implica un spectru mai larg de actori neinstituționali;
- D. întrucât, în ultimul an, s-au elaborat cea mai mare parte a structurii instituționale și metodele de lucru inovatoare ale strategiei comune Africa-UE, dar în practică s-au realizat prea puține progrese efective;
- E. întrucât, deși în strategia comună se recunoaște în mod explicit rolul fundamental al Parlamentului Panafrican și al Parlamentului European „de a monitoriza progresul și de a oferi îndrumare politică parteneriatului”, este în continuare necesar să li se permită acestora să aibă o contribuție structurală și semnificativă la instituirea, adaptarea și monitorizarea strategiei comune;
- F. deoarece, în special în cazul Africii, implicarea societății civile și a autorităților locale în punerea în aplicare a strategiei comune a fost minimă;
- G. întrucât pentru punerea în aplicare a strategiei comune a fost pus la dispoziție un volum foarte redus de noi fonduri și, într-adevăr, sursele relevante de finanțare erau deja programate în totalitate înaintea adoptării strategiei comune;
- H. întrucât includerea Fondului european de dezvoltare (FED) în bugetul UE, așa cum a solicitat Parlamentul în repetate rânduri, ar permite o mai mare coerență a politicilor și un control parlamentar mai atent în ceea ce privește cheltuirea fondurilor destinate dezvoltării;
- I. întrucât participarea Africii la comerțul mondial este în scădere, iar accesul Africii la oportunitățile oferite de globalizare este blocat;
- J. întrucât scurgerile de capital, în special cele ilicite, fac ca economia statelor africane să piardă anual miliarde de euro, în timp ce „exportul de inteligență” privează continentul de o parte importantă a capacității intelectuale esențiale pentru dezvoltarea sa viitoare;
- K. întrucât producția de alimente și siguranța alimentară în Africa reprezintă priorități politice cărora li s-a acordat o importanță tot mai scăzută și care au fost private de investiții în ultimul deceniu, ceea ce poate avea consecințe dezastruoase, astfel cum a demonstrat recenta criză a prețurilor la alimente;
- L. întrucât Africa este slab reprezentată în organizațiile internaționale și în forumurile multilaterale care decid cu privire la o multitudine de aspecte care afectează viitorul continentului;
- M. întrucât relațiile îndelungate dintre UE și Africa dobândesc o nouă semnificație odată cu apariția pe scenă a donatorilor netraditionali ale căror agende și priorități pentru Africa prezintă noi riscuri și provocări;
- N. întrucât este necesar să se găsească sinergii și să se evite suprapunerea dintre instituțiile din cadrul strategiei comune și cele care stau la baza relațiilor existente, precum Acordul de la Cotonou, Strategia euro-mediteraneană și Parteneriatul strategic UE-Africa de Sud;
- O. întrucât revizuirea din 2009 a Acordului de la Cotonou va viza să clarifice viitoarele relații dintre țările ACP și țările UA;
- P. întrucât nivelurile de informare cu privire la obiectivele și acțiunile strategiei comune sunt îngrijorător de scăzute și întrucât – în special în Africa – informarea publicului privind Parteneriatul strategic Africa-UE și adeziunea acestuia la parteneriat sunt legate în mod direct de capacitatea strategiei comune de a produce rezultate imediate și tangibile, care pot îmbunătăți nivelul de viață al poporului african;

Marți, 24 martie 2009

- Q. întrucât parteneriatul ar trebui să aibă în vedere faptul că, deși „parteneriatul între părți egale” înseamnă că UE și UA sunt egale în ceea ce privește participarea la discuții și stabilirea politicilor, realitatea este că ambele continente și instituțiile acestora sunt încă departe de a fi egale în ceea ce privește dezvoltarea instituțională, capacitatea de decizie și resursele disponibile,

Instituirea unei arhitecturi UE-Africa

1. salută faptul că, la un an după adoptarea strategiei comune, principalele elemente ale arhitecturii instituționale pentru punerea în aplicare a acesteia sunt în sfârșit prezente și au început să funcționeze, sprijinite de un plan de acțiune care conține rezultate planificate și calendare, precum și faptul că s-au realizat progrese în privința punerii în aplicare a strategiei comune și a parteneriatelor tematice din cadrul acesteia; totuși, își exprimă regretul cu privire la faptul că, până la sfârșitul primului an de punere în aplicare, unele parteneriate se află încă în faza de definire a metodelor de lucru și nu au stabilit încă rezultate planificate, calendare sau alocări bugetare;
2. salută faptul că reuniunile dintre UE și UA nu au fost niciodată atât de frecvente ca în primul an după semnarea strategiei comune;
3. invită Comisia Europeană și Comisia UA, precum și statele membre ale UE și UA să acorde prioritate completării acestei arhitecturi instituționale prin dezvoltarea componentei parlamentare și a celei legate de societatea civilă și de autoritățile locale, care ar trebui să asigure continuitatea acestui proces și să îl sprijine, conferindu-i transparență și legitimitate democratică;
4. salută crearea echipelor UE de punere în aplicare cu participarea statelor membre interesate, nu numai deoarece finanțarea strategiei comune depinde, în mare măsură, de contribuțiile statelor membre, ci și pentru că implicarea directă a statelor membre va contribui la o mai bună informare, o mai mare continuitate și durabilitate a acțiunilor prevăzute în planul de acțiune;
5. îndeamnă instituțiile din cadrul strategiei comune să acorde toată atenția rezultatelor care trebuie obținute, având în vedere faptul că primul plan de acțiune vizează o perioadă de mai puțin de trei ani (2008-2010);

Rolul parlamentelor

6. își reia solicitarea adresată Comisiei Europene și Comisiei UA de a acționa în vederea asocierii Parlamentului European și a Parlamentului Panafrican la punerea în aplicare și monitorizarea strategiei comune și la acordarea de îndrumare politică privind aceasta, în conformitate cu statutul lor de elemente cheie ale arhitecturii instituționale a strategiei comune;
7. subliniază rolul organismelor interparlamentare înființate de PE și parlamentele africane - cum ar fi Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE (APP) și Adunarea Parlamentară Euromed - în consolidarea păcii și securității, bunei guvernări și democrației, precum și în calitatea lor de foruri eficiente pentru cooperare și pentru abordarea aspectelor de interes comun;
8. ia act de faptul că cea de-a 11-a reuniune a Troicii ministeriale Africa-UE a aprobat primul raport anual privind progresul în domeniul punerii în aplicare a strategiei comune și a primului său plan de acțiune, contribuția UE în acest sens fiind comunicarea sus-menționată a Comisiei;
9. regretă totuși faptul că raportul a fost întocmit fără consultarea sau contribuția oficială a Parlamentului European sau a Parlamentului Panafrican;
10. propune ca președintele Parlamentului European și cel al Parlamentului Panafrican să participe în mod sistematic la reuniunile la nivel înalt UE-Africa pentru a prezenta concluziile parlamentelor respective privind punerea în aplicare a planului de acțiune și sugestii privind viitoarele orientări ale strategiei comune;

Marți, 24 martie 2009

11. solicită ca, imediat înaintea troicii ministeriale de primăvară, membrii Troicii ministeriale să organizeze un schimb de opinii cu reprezentanții organelor competente ale Parlamentului European și ale Parlamentului Panafrican, în cursul căruia parlamentele să își poată prezenta sugestiile și recomandările lor cu privire la ultimul raport anual comun privind progresul; sugerează ca dezbaterile sugestiilor și recomandărilor parlamentelor să fie incluse în ordinea de zi a reuniunii respective a troicii ministeriale; se așteaptă ca raportul anual comun ulterior - adoptat în cadrul viitoarei troici ministeriale de toamnă - să indice modul în care s-a ținut seama de aceste sugestii și recomandări; solicită ca reprezentanții parlamentelor să se întâlnească, de asemenea, cu miniștrii din cadrul troicii ministeriale în pregătirea reuniunii troicii ministeriale de toamnă;

12. consideră că Parlamentul Panafrican și Parlamentul European ar trebui să participe într-un grad corespunzător atât în cadrul grupurilor mixte de experți, cât și în cadrul grupului de lucru UA-UE;

13. salută faptul că Comisia Europeană a stabilit un program de sprijin în valoare de 55 milioane EUR în cadrul celui de-al nouălea FED, în vederea consolidării capacităților instituțiilor UA; insistă, încă o dată, asupra faptului că o parte din acest buget trebuie să poată fi utilizată pentru a consolida capacitatea administrativă și operațională a Parlamentului Panafrican și solicită Comisiei Europene și Comisiei UA să elaboreze planuri de acțiune pentru utilizarea acestor bugete în strânsă consultare cu Parlamentul Panafrican și în colaborare cu Parlamentul European;

14. recomandă ca partea din buget alocată pentru Parlamentul Panafrican să fie administrată direct de către acesta, odată ce acest parlament și-a dezvoltat capacitatea administrativă necesară în acest scop și a îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul financiar al CE (în special în articolul 56 al acestuia) ⁽¹⁾, pentru a permite Comisiei să execute bugetul prin gestionare centralizată indirectă;

15. invită Comisia Europeană și Comisia UA să simplifice procedurile pentru a garanta un dialog direct și efectiv cu parlamentele în vederea evitării unor întârzieri inacceptabile, acordând atenția cuvenită particularităților procedurale ale acestora;

16. solicită, din nou, includerea în buget a FED și, între timp, solicită Comisiei să informeze Parlamentul European și Parlamentul Panafrican în toate etapele procedurii bugetare;

Societatea civilă și actorii nestatali

17. consideră că, pentru ca strategia comună să fie cu adevărat „un parteneriat cuprinzător, cu o aplicare largă și orientat spre populație”, aceasta trebuie să implice în mod eficient societatea civilă și autoritățile locale și să faciliteze participarea efectivă a acestora la activitatea organismelor sale de punere în aplicare;

18. regretă faptul că, deși planul de acțiune indică faptul că fiecare dintre parteneriatele Africa-UE este destinat unei game largi de acțiuni, un accent preponderent se pune pe acțiunile guvernamentale; subliniază faptul că aportul și implicarea parlamentelor și a actorilor nestatali, precum organizațiile societății civile, autoritățile locale și alți actori nestatali în acest proces trebuie aprofundate și mai bine clarificate;

19. salută rolul Consiliului Economic, Social și Cultural al Uniunii Africane (ECOSOCC) ca instrument de construire a unui parteneriat între guvernele africane și societatea civilă; este, cu toate acestea, îngrijorat de nivelul scăzut de participare a societății civile africane la punerea în aplicare a strategiei comune și solicită să se depună de urgență eforturi, în special de către partea africană, în vederea instituirii, în strânsă cooperare cu părțile interesate, a unor proceduri de identificare, localizare și implicare efectivă a actorilor nestatali reprezentativi din Africa;

20. invită Comisia Europeană să elaboreze instrumente adecvate de dezvoltare a capacității destinate organizațiilor societății civile africane, care să vizeze în mod specific consolidarea capacității acestora de a se implica în punerea în aplicare a strategiei comune;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, 16.9.2002, p. 1).

Marți, 24 martie 2009

Parteneriate

21. constată că strategia comună ar trebui să abordeze aspecte care, deși în mod formal aparțin unei arhitecturi instituționale diferite, au o influență profundă asupra viitorului Africii și care conturează relația dintre cele două continente, precum acordurile de parteneriat economic (APE), relațiile dintre grupurile regionale de state părți la APE și alte grupuri regionale existente în Africa (inclusiv Comunitățile economice regionale), a doua revizuire a Acordului de la Cotonou, Strategia euro-mediteraneeană, Parteneriatul strategic UE-Africa de Sud, relațiile Africii cu noi actori mondiali precum China și Brazilia;

22. consideră că dezvoltarea durabilă pe plan economic, social și de mediu poate avea loc doar în țări care oferă garanții în ceea ce privește pacea, democrația și respectarea drepturilor omului;

23. invită Comisia Europeană, Consiliul și partea africană să asigure coerența dintre această nouă strategie și celelalte politici europene care pot avea un efect contrar asupra promovării unui nou parteneriat strategic între UE și Africa, în special politica comercială, de mediu, cea privind migrația și cea agricolă; subliniază necesitatea ca în cadrul dialogului politic dintre UE și Africa să se abordeze aceste chestiuni;

24. subliniază faptul că, pentru combaterea eficientă a sărăciei, obiectiv care trebuie să rămână nucleul strategiei comune, Parteneriatul strategic Africa-UE trebuie să contribuie la stimularea creșterii economice și a dezvoltării sociale durabile, atragerea de investiții străine, promovarea comerțului internațional echitabil și la crearea de condiții care permit țărilor din Africa să ocupe, treptat, un loc în economia mondială;

Pacea și securitatea

25. salută progresele realizate în ceea ce privește parteneriatul pentru pace și securitate; ia act de dialogul politic UA-UE cu privire la situațiile de criză din Africa și din restul lumii; subliniază faptul că acest dialog trebuie să abordeze întreg ansamblul aspectelor legate de pace și securitate, pornind de la prevenirea și soluționarea conflictelor, până la reconstrucția post-conflict și consolidarea păcii, inclusiv dialogul aprofundat privind punerea în aplicare a principiului „responsabilității de a proteja”;

26. solicită să se acorde importanța adecvată punerii în aplicare a arhitecturii africane pentru pace și securitate; subliniază, încă o dată, faptul că FED nu reprezintă o sursă adecvată de finanțare pentru viitoarea alimentare a Instrumentului financiar pentru pace în Africa; consideră că cheltuielile efectuate din FED ar trebui să corespundă criteriilor Comitetului de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OCDE/CAD) în ceea ce privește ajutorul oficial pentru dezvoltare; își reia solicitarea privind soluționarea definitivă a problemei finanțării Instrumentului financiar pentru pace în Africa;

27. salută crearea, în septembrie 2008, de către Secretarul General al ONU, Ban Ki-Moon, a unui Grup de personalități UA-ONU pentru a identifica modalitățile prin care comunitatea internațională poate sprijini operațiunile de menținere a păcii ale UA sub mandat ONU;

Guvernanța și drepturile omului

28. subliniază faptul că noțiunea de guvernanță ar trebui să reprezinte un mijloc de a evalua dacă societatea funcționează adecvat, pe baza principiului legii și ordinii, a respectării și promovării active a drepturilor omului, a combaterii corupției, a generării de bogăție și a distribuirii echitabile și transparente a acesteia, precum și a serviciilor medicale și sociale de bază; subliniază că actorii externi nu trebuie să evalueze guvernanța numai pe baza unor criterii impuse din exterior, ci pe baza unor valori și standarde convenite și acceptate de comun acord;

29. subliniază importanța democrației durabile, inclusiv a bunei guvernări și a alegerilor democratice, care trebuie să fie însoțite de sprijinul acordat consolidării capacităților parlamentare și de implicarea societății civile și a autorităților locale în dialogul politic;

30. subliniază faptul că sistemul de guvernanță trebuie îmbunătățit de ambele părți: acest lucru nu este o prioritate doar pentru Africa, ci și pentru Europa, care trebuie să întărească guvernanța și responsabilitatea în ceea ce privește angajamentele de sprijin și o mai bună coordonare a donatorilor pentru a ține mai bine seama de așa-numitele „state neglijate din punctul de vedere al ajutoarelor”; subliniază că parlamentele naționale și continentale, actorii nestatali și autoritățile locale au un rol important în acest domeniu;

Marți, 24 martie 2009

31. solicită sprijinirea sporită a inițiativelor africane existente, cum ar fi Mecanismul african de evaluare reciprocă (MAER), care constituie cel mai serios efort depus până acum de statele africane pentru ameliorarea guvernării pe continent, precum și a diverselor instrumente instituite de Uniunea Africană, care vor ajuta Africa să-și însușească mai bine procesul;

32. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la faptul că „profilurile de guvernare” elaborate de Comisie pentru fiecare țară ACP, cu scopul de a orienta programarea asistenței pentru dezvoltare, reprezentat de creditele suplimentare în valoare de 2 700 milioane EUR anual prevăzute de cel de-al zecelea FED, au fost pregătite fără niciun element participativ; menționează faptul că eligibilitatea țărilor beneficiare pentru fondurile suplimentare a fost determinată în temeiul unor criterii, dintre care doar unul este legat în mod direct de ODM; își exprimă consternarea cu privire la faptul că „profilurile” Comisiei Europene riscă să goalească de conținut demersurile MAER; invită Comisia Europeană să consulte și să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la monitorizarea și punerea în aplicare a acestor fonduri, pentru a se asigura că sunt alocate inițiativelor legate de buna guvernare, în sprijinul agendei UA în acest domeniu și al procesului MAER;

33. solicită ca dialogul din cadrul parteneriatului privind guvernarea și drepturile omului să abordeze impunitatea în cazul încălcării drepturilor omului, luând în considerare cele mai bune practici din dreptul național și internațional, inclusiv activitatea tribunalelor penale internaționale înființate în Sierra Leone și Rwanda;

Schimbările comerciale, dezvoltarea economică și integrarea regională

34. consideră, în ceea ce privește parteneriatul privind comerțul și integrarea regională, că în condițiile adecvate, intensificarea activității comerciale reprezintă un stimulent esențial al creșterii economice, cu condiția ca politicile comerciale să fie conforme cu obiectivele de dezvoltare; prin urmare, salută obiectivele prezentului parteneriat de a sprijini integrarea regională în Africa și de a consolida capacitățile comerciale ale continentului;

35. așteaptă cu interes încheierea cât mai rapidă a Runderi de dezvoltare de la Doha a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), dar insistă ca aceasta să rămână o rundă „destinată dezvoltării”, care să favorizeze integrarea țărilor africane în economia globală, reducând în mod eficient subvențiile agricole care denaturează comerțul și eliminând subvenționarea exporturilor agricole;

36. consideră că UE ar trebui să ajute statele africane să asigure autonomia agriculturii lor și să stimuleze serviciile de bază, precum și industriile naționale vulnerabile;

37. insistă asupra faptului că APE finale semnate cu statele din Africa trebuie să reprezinte, în primul rând, instrumente pentru dezvoltare, care să respecte capacitățile și nivelurile de dezvoltare diferite ale diverșilor beneficiari;

38. subliniază faptul că APE trebuie să promoveze, nu să submineze integrarea regională în Africa; sprijină eforturile UA de a consolida Comunitățile economice regionale drept piloni fundamentali ai integrării regionale a continentului;

39. insistă ca statele membre și Comisia Europeană să își onoreze angajamentul de a acorda până în 2010 suma de cel puțin 2 000 milioane EUR pe an sub forma unui veritabil „ajutor pentru comerț”, din care partea cea mai însemnată trebuie să îi revină Africii; solicită stabilirea și furnizarea la timp a cuantumului ajutorului pentru comerț; subliniază faptul că aceste fonduri trebuie să constituie resurse suplimentare și nu simple reorganizări ale finanțării FED;

40. solicită ca parteneriatul să abordeze agenda mai largă a ajutorului pentru comerț, inclusiv dezvoltarea infrastructurilor, promovarea dezvoltării și a unei mai bune reglementări a mediului de afaceri, care să includă reguli de origine mai simple și accesibile;

41. solicită ca, în cadrul parteneriatului, să se abordeze aspecte economice care, deși nu sunt în mod necesar legate de comerț, au consecințe importante pentru economiile statelor din Africa, cum ar fi nevoia de a acționa pentru a pune capăt scurgerilor ilicite de capital și de a promova reglementarea internațională a paradisurilor fiscale;

42. solicită ca strategia comună să recunoască și să sprijine rolul migranților și al diasporei în dezvoltarea țărilor lor, prin facilitarea investițiilor lor în țările de origine și reducerea costurilor de transfer;

Marți, 24 martie 2009

Aspecte esențiale pentru dezvoltare

43. insistă, în ceea ce privește parteneriatul privind ODM-urile, asupra faptului că, și în cazul în care ar crește volumul și calitatea ajutorului, va fi dificil să se îndeplinească aceste obiective, și solicită astfel statelor membre să își onoreze angajamentele pe care le-au reafirmat de curând în cadrul Conferinței de la Doha privind finanțarea dezvoltării, precum și în cadrul Forumului la nivel înalt pentru eficiența ajutorului de la Accra, în special în ceea ce privește volumul ajutorului pe care îl acordă, coerența politicilor, asimilarea pe plan local a programelor de dezvoltare, transparența și diviziunea muncii între donatori;

44. ia act de faptul că sănătatea de bază, precum și educația primară și secundară reprezintă catalizatori esențiali în vederea îndeplinirii ODM-urilor; încurajează, în consecință, țările din Africa să considere aceste domenii drept priorități ale strategiilor lor de reducere a sărăciei; solicită ca parteneriatul să promoveze o astfel de dezvoltare, având în vedere angajamentul Comisiei Europene de a aloca cel puțin 20 % din bugetul comunitar destinat ajutorului acestor sectoare; invită Comisia să extindă acest angajament și la FED; reamintește faptul că toate eforturile în acest sens ar trebui să aibă în vedere și persoanele cu handicap; salută, în acest context, rezultatele primei reuniuni a grupului mixt de experți și invită părțile interesate implicate să se asigure că se înregistrează progrese pe parcursul acestui an;

45. invită Comisia Europeană să ia măsuri urgente pentru îndeplinirea angajamentelor sale în domeniul sănătății, conform concluziilor și recomandărilor din raportul din ianuarie 2009 al Curții de Conturi Europene privind „Ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană”; subliniază importanța intensificării ajutorului acordat de Comisia Europeană sectorului serviciilor de sănătate din Africa Subsahariană cu ocazia revizuirii intermediare a celui de-al zecelea FED, în vederea respectării angajamentelor referitoare la ODM-urile privind sănătatea;

46. încurajează statele membre ale UA și ale UE să acorde o importanță mai mare siguranței și suveranității alimentare a Africii și să sprijine acțiunile destinate să sporească productivitatea și competitivitatea agriculturii africane, în special producția de alimente pentru piețele locale și promovarea „centurilor verzi” din jurul orașelor;

47. invită statele membre să includă în dezbaterile lor din cadrul și din afara strategiei comune, chestiunea distribuției echitabile a bogăției rezultate din exploatarea resurselor naturale; insistă ca, în mod prioritar, veniturile naționale obținute din exploatarea resurselor naturale să fie alocate într-un mod mai echitabil pentru a satisface nevoile de bază ale populației, în special în domeniul sănătății, educației, conservării resurselor naturale și a mediului, contribuind astfel la atingerea ODM;

48. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că recenta perioadă de creștere economică fără precedent a Africii va fi afectată de încetinirea creșterii economiei globale și subliniază faptul că acest continent ar putea regresa la nivelul de acum câteva decenii, ca urmare a scăderii prețurilor la produsele de bază, a fluxurilor de investiții mai mici, a instabilității financiare și a unui declin al transferurilor de bani;

Alte aspecte ale strategiei

49. reamintește, în ceea ce privește schimbările climatice, faptul că țările dezvoltate au responsabilitatea principală pentru schimbările climatice, în timp ce impactul negativ al acestora este cel mai pronunțat în țările în curs de dezvoltare; insistă, prin urmare, asupra faptului că sunt necesare noi fonduri pentru ca statele din Africa să nu fie nevoite să plătească un preț disproporționat pentru a se adapta la efectele schimbărilor climatice și a le atenua; de asemenea, susține declarația comună UE-Africa privind schimbările climatice, prezentată cu ocazia Conferinței privind Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice care a avut loc la Poznan, în decembrie 2008;

50. solicită, în contextul parteneriatului privind migrația și ocuparea forței de muncă, o soluție echitabilă și viabilă la problema „exportului de inteligență”, care privează multe țări din Africa de un număr ridicat de lucrători calificați, în special în domeniul sănătății;

51. solicită ca noul sistem comunitar al „cărții albastre” să descurajeze migrația lucrătorilor calificați din țările în curs de dezvoltare în cazul sectoarelor în care aceste țări suferă de lipsă a forței de muncă, în special în domeniile sănătății și educației;

52. invită Comisia Europeană să utilizeze parteneriatul UE-Africa pentru a acorda sprijin țărilor africane în vederea punerii în aplicare a măsurilor de flexibilitate prevăzute de Declarația de la Doha privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) și sănătatea publică, pentru a facilita accesul la medicamente de bază în Africa;

Marți, 24 martie 2009

53. încurajează ambele părți, în contextul parteneriatului pentru știință și tehnologie, să aibă drept scop reducerea decalajului digital prin accelerarea cooperării în domeniul dezvoltării tehnologice și transferului de tehnologie, în special în ceea ce privește serviciile de telefonie și internet;

54. se așteaptă ca în cadrul strategiei comune să se ia măsuri specifice în vederea diversificării oportunităților pentru femei, copii și persoanele cu dizabilități din Africa, deoarece aceste grupuri se confruntă cu dificultăți deosebit de grave în țările în curs de dezvoltare;

55. subliniază că, pentru ca strategia comună să poată fi extinsă „dincolo de Africa”, iar cooperarea UE-Africa să devină mai intensă în cadrul organismelor internaționale și al negocierilor multilaterale privind aspecte precum comerțul, drepturile omului sau schimbările climatice, UE și Africa ar trebui să colaboreze pentru ca instituțiile internaționale, precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional și Organizația Mondială a Comerțului să devină mai democratice și mai reprezentative, asigurând faptul că Africa poate, în sfârșit, să exercite o influență adecvată dimensiunilor și statutului său;

56. invită încă o dată instituțiile UE să creeze un instrument financiar specific în vederea punerii în aplicare a strategiei comune, centralizând toate sursele de finanțare existente în mod clar, previzibil și programabil; se întreabă în ce măsură strategia comună își va putea atinge obiectivele ambițioase sau va putea să ofere o veritabilă valoare adăugată în lipsa unei noi finanțări sau ca urmare a realocării finanțărilor existente;

57. invită guvernele statelor membre UE și guvernele țărilor din Africa să comunice mai eficient și într-un mod mai sistematic cetățenilor lor care sunt acțiunile și realizările strategiei comune și să încerce să le promoveze pe scară mai largă în mass-media;

Perspective

58. așteaptă cu interes implicarea semnificativă a Parlamentului European și a Parlamentului Panafrican, precum și a organizațiilor societății civile și a autorităților locale, în urma experienței reuniunii la nivel înalt UE-Africa de la Lisabona din 8-9 decembrie 2007, în pregătirea celei de-a treia reuniuni la nivel înalt UE-Africa din 2010 și participarea activă a acestora la reuniunea menționată;

59. invită Comisia Europeană și Comisia UA, precum și președințiile acestor organisme, să convină asupra propunerilor menționate mai sus și destinate să consolideze implicarea parlamentară în punerea în aplicare și monitorizarea strategiei comune;

60. își propune să creeze coordonarea și sinergia necesară între toate organele Parlamentului European pentru a sprijini punerea în aplicare și monitorizarea strategiei comune; își reiterează, în acest sens, intenția de a transforma Delegația sa ad-hoc pentru relațiile cu Parlamentul Panafrican într-o delegație interparlamentară de sine stătătoare;

*

* *

61. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Economic și Social European, Consiliului Economic, Social și Cultural al Uniunii Africane, Comisiei Uniunii Africane, Consiliului Executiv al Uniunii Africane, Parlamentului Panafrican, Consiliului de Miniștri ACP și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Marți, 24 martie 2009

Contractele OMD

P6_TA(2009)0152

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la contractele OMD (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 18 septembrie 2000, prin care comunitatea internațională se angajează să îndeplinească Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), în vederea reducerii la jumătate a sărăciei în lume, înainte de 2015, și reafirmată cu ocazia mai multor conferințe ale Organizației Națiunilor Unite, în special la Conferința de la Monterrey pe tema finanțării pentru dezvoltare,
- având în vedere angajamentele asumate de statele membre la Consiliul European de la Barcelona, din 15 și 16 martie 2002,
- având în vedere rezoluția sa din 20 iunie 2007 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, al Parlamentului European și al Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene, intitulată „Consensul european” ⁽²⁾ și semnată la 20 decembrie 2005,
- având în vedere „pachetul ODM” al Comisiei, din 2005,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Accelerarea ritmului progreselor înregistrate în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului – finanțare pentru dezvoltare și eficacitatea ajutorului” (COM(2005)0133),
- având în vedere raportul anual al Comisiei intitulat „Respectarea promisiunilor Europei referitoare la finanțarea pentru dezvoltare (COM(2007)0164)”,
- având în vedere cComunicarea Comisiei intitulată „Ajutorul UE - mai substanțial, mai eficient și mai rapid” (COM(2006)0087),
- având în vedere rezoluția sa din 23 septembrie 2008 referitoare la acțiunile realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 privind finanțarea pentru dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere rezultatele și documentul final în urma Conferinței internaționale privind finanțarea dezvoltării, în vederea revizuirii aplicării Consensului de la Monterrey (Doha, Qatar, 29 noiembrie - 2 decembrie 2008) ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului ⁽⁵⁾,
- având în vedere documentul Comisiei din 19 iunie 2007 intitulat „Contractul ODM - o abordare în vederea unui ajutor bugetar pe termen mai lung și mai predictibil”,
- având în vedere noul parteneriat strategic Africa-UE,

⁽¹⁾ JO C 146 E du 12.6.2008, p. 232.

⁽²⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽³⁾ Texte adoptate la acea dată, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 din 9 decembrie 2008.

⁽⁵⁾ Texte adoptate la acea dată, P6_TA(2008)0237.

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind situația relațiilor UE-Africa ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația de la Paris cu privire la eficacitatea ajutorului, din 2 martie 2005, și concluziile forumului la nivel înalt de la Accra, care a avut loc în perioada 2-4 septembrie 2008, cu privire la acțiunile întreprinse în urma acestei declarații,
- având în vedere rezoluția sa din 6 aprilie 2006 referitoare la eficacitatea ajutorului și corupția în țările în curs de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind mortalitatea maternă, înaintea reuniunii ONU la nivel înalt programate pentru 25 septembrie 2008 și consacrate revizuirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului ⁽³⁾,
- având în vedere documentul Comisiei intitulat „The Aid Delivery Method Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support ⁽⁴⁾ (Metodele de acordare a ajutorului - Orientări privind programarea, conceperea și gestiunea sprijinului bugetar general)”,
- având în vedere prevederile acordului de la Cotonou din 23 iunie 2000, și mai ales articolul 58 al acestuia, revizuit în 2005 care enumără instituțiile eligibile pentru finanțare,
- având în vedere recomandările de bune practici ale OCDE referitoare la ajutorul bugetar, din documentul intitulat „Armonizarea ajutorului în vederea consolidării eficacității sale” ⁽⁵⁾,
- având în vedere raportul special al Curții de conturi nr. 2/2005 referitor la ajutoarele bugetare din cadrul FED pentru țările ACP: gestionarea de către Comisie a componentei referitoare la reforma finanțelor publice ⁽⁶⁾,
- având în vedere raportul nr. 10/2008 al Curții de Conturi privind „Ajutorul pentru dezvoltare oferit de CE serviciilor de sănătate din Africa subsahariană”, însoțit de răspunsurile Comisiei,
- având în vedere raportul „Evaluarea generală a sprijinului bugetar - raport de sinteză”, IDD și asociații, publicat în mai 2006 ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2006 referitoare la noile instrumente financiare pentru dezvoltare în contextul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului ⁽⁸⁾,
- având în vedere semnarea de către Comunitatea Europeană și de către statele sale membre a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap din 13 decembrie 2006,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ JO C 263 E du 16.10.2008, p. 633.

⁽²⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 316.

⁽³⁾ Texte adoptate la acea dată, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Publicat în engleză de către Comisie în ianuarie 2007, AIDCO - DEV - RELEX.

⁽⁵⁾ Document de referință DAC, volumul 2, 2006.

⁽⁶⁾ JO C 249, 7.10.2005, p. 1.

⁽⁷⁾ IDD și asociații, mai 2006.

⁽⁸⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 396.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât, prin adoptarea Declarației pentru dezvoltare a mileniului, în 2000, Uniunea Europeană s-a angajat împreună cu comunitatea internațională să reducă la jumătate sărăcia extremă la nivel mondial până în 2015, concentrându-și eforturile asupra celor opt ODM;
- B. întrucât, conform unor noi estimări, în jur de 1,4 miliarde de oameni trăiesc încă sub limita sărăciei (1,25 dolari pe zi), ceea ce reprezintă mai mult de un sfert din populația țărilor în curs de dezvoltare,
- C. întrucât se au în vedere noile angajamente luate în 2007 de către Comisie și statele membre ale Uniunii Europene în vederea contribuției semnificative la recuperarea întârzierilor în îndeplinirea acestor obiective;
- D. întrucât lipsa de acces la servicii de îngrijire medicală și la serviciile de bază are ca rezultat decesul a milioane de persoane și perpetuează ciclul sărăciei, iar accesul la acest tip de îngrijiri și la o educație elementară constituie un drept al omului a cărui respectare și aplicare trebuie garantate de guverne;
- E. întrucât contractele ODM pot constitui unul dintre instrumentele menite să răspundă provocărilor cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare din cauza crizei alimentare mondiale, mai ales în sectorul agricol;
- F. întrucât, în pofida numeroaselor eforturi care s-au putut depune până acum, majoritatea țărilor în curs de dezvoltare nu dispun de resursele necesare pentru a face față provocărilor în materie de sănătate și de educație și întrucât ajutorul extern este indispensabil;
- G. întrucât Parlamentul European a fost solicitat să ofere descărcarea pentru Fondul European de Dezvoltare (FED);
- H. întrucât Comisia intenționează să crească semnificativ utilizarea ajutorului bugetar pe perioada celui de al zecelea FED pentru a îmbunătăți eficacitatea ajutorului său și pentru a îndeplini obiectivele pe care și le-a stabilit;
- I. întrucât lucrătorii în domeniul sănătății și profesorii din țările în curs de dezvoltare lucrează în momentul de față în condiții deplorabile și întrucât sunt necesari în jur de două milioane de profesori și peste patru milioane de lucrători în domeniul sănătății, pentru a realiza obiectivele ODM, și întrucât ajutoarele la un nivel adecvat, sub formă de ajutor bugetar în cadrul unui contract ODM, ar putea permite angajarea și instruirea acestora;
- J. întrucât lipsa constantă de lucrători în domeniul sănătății și a profesorilor este agravată de către fuga creierelor organizată de către țările bogate;
- K. întrucât Uniunea intenționează să continue să crească cheltuielile în materie de ajutor bugetar, în special prin creșterea semnificativă a ajutorului bugetar sectorial pentru sănătate și educație, mai ales pentru țările africane;
- L. întrucât contractele ODM stabilesc realizarea unor rezultate în ceea ce privește ODM în materie de sănătate și educație de bază, dar alte sectoare prioritare ar putea fi, de asemenea, vizate de către un contract ODM;
- M. având în vedere că, în conformitate cu poziția oficială a Parlamentului cu privire la ajutorul pentru dezvoltare, așa cum a fost exprimată la punctul 6 din rezoluția sa din 16 februarie 2006 referitoare la noile instrumente financiare pentru dezvoltare și la Obiectivele mileniului, menționată mai sus: „creșterea cantitativă a ajutorului trebuie însoțită de o creștere calitativă, cu alte cuvinte, eficacitatea ajutorului trebuie îmbunătățită prin intermediul celor trei C - coordonare, complementaritate, coerență - precum și prin reducerea costurilor de tranzacție a ajutorului, îmbunătățirea previzibilității și durabilității mecanismelor de ajutor, crescând viteza în oferirea ajutorului, deblocarea și mai mare a ajutorului, găsirea de soluții pentru datoriile nesustenabile, promovarea unei bune guvernări, combaterea corupției și creșterea capacității de absorbție a destinatarilor ajutorului”;
- N. întrucât un flux de ajutor previzibil și pe termen lung ar putea contribui direct și în mod eficace la realizarea concretă a strategiilor de eliminare a sărăciei, definite în cadrul ODM;

Marți, 24 martie 2009

- O. întrucât, în pofida angajamentelor luate la Monterrey (2002), Gleneagles (2005), Paris (2005) și la Accra (2008) în vederea îmbunătățirii cantității și calității ajutorului pentru dezvoltare, mai multe state membre ale Uniunii Europene nu acordă întotdeauna tot ajutorul promis, iar atunci când este furnizat, o parte a acestui ajutor se dovedește a fi inadecvat;
- P. întrucât se pare că în 30 % din cazuri se înregistrează întârzieri în furnizarea ajutorului bugetar furnizat de către Comisie din motive de birocrăție excesivă a procedurilor administrative;
- Q. întrucât lipsa de previzibilitate a ajutorului bugetar rezultă mai ales din caracterul anual al majorității condițiilor de acordare a acestui ajutor, iar această lipsă de previzibilitate nu servește întotdeauna țărilor beneficiare în cheltuirea ajutorului înainte ca acesta să fie oferit efectiv și fără a ști cu certitudine dacă se va întâmpla acest lucru vreodată;
- R. întrucât această lipsă de previzibilitate a ajutorului european pentru dezvoltare afectează atât țările beneficiare care au o anumită certitudine juridică și un mediu stabil de reglementare;
- S. întrucât Comisia este primul donator multilateral de ajutor pentru dezvoltare, fiind și unul din primii donatori de ajutor bugetar, și întrucât Comisia a recurs din ce în ce mai mult la acest tip de ajutor în ceea ce privește o cincime din ajutorul oferit în ultimii ani;
- T. întrucât, deși ajutorul bugetar constituie deja unul din instrumentele care permit îmbunătățirea ajutorului Uniunii, acesta ar fi mai benefic dacă ar fi mai previzibil și acordat pe termen mai lung;
- U. întrucât ajutorul bugetar furnizat în prezent de către Comisie este în mod general programat pentru o perioadă de trei ani, iar pentru anumite agenții, pentru un an;
- V. întrucât propunerea de contract ODM nu are implicații bugetare și întrucât contractul ODM nu constituie un instrument nou, ci o modalitate de implementare a instrumentelor existente;
- W. întrucât, în momentul de față, nu este clar statutul documentului Comisiei privind contractele ODM;
- X. întrucât Comisia consideră că a venit momentul ca, în cazul ODM, să se aplice conceptul de contract corelat cu rezultate tangibile în locul verificării anuale a condiționalităților tradiționale ale fiecărui donator;
- Y. întrucât termenii contractului presupun o angajare financiară care garantează o mai mare predictibilitate din partea țării care oferă ajutorul, în schimbul unei angajări mai susținute din partea țărilor beneficiare, în ceea ce privește rezultatele concrete care se pot aștepta;
- Z. întrucât Comisia a prevăzut încheierea unei serii de contracte ODM pentru o perioadă de 6 ani sau până la sfârșitul celui de al zecelea FED;
- AA. întrucât propunerea Comisiei de a încheia contracte pentru o perioadă de 6 ani depășește tendința actuală a altor țări care se împrumută la nivel mondial;
- AB. întrucât Comisia a făcut apel la statele membre pentru cofinanțarea contractelor ODM în cadrul contribuțiilor adiționale la FED, făcute în mod voluntar;
- AC. întrucât contractele ODM, referitoare la instrumentul de ajutor bugetar general, elaborate pe baza criteriilor stabilite în cadrul Acordului de la Cotonou, nu necesită nicio modificare privitoare la deciziile legate de programele în curs de desfășurare și de diferențele dintre modalitățile de aplicare a ajutorului bugetar, iar contractele ODM nu presupun constituirea unui instrument financiar nou și se bazează în continuare pe dispozițiile în materie de ajutor bugetar conținute în acordul de la Cotonou, și întrucât contractele ODM rămân în general compatibile cu liniile directe interne finalizate recent în materie de ajutor bugetar general;

Marți, 24 martie 2009

- AD. întrucât criteriile de eligibilitate pentru contractele ODM includ și respectarea articolului 9 al Acordului de la Cotonou privind drepturile omului, principiile democratice și statul de drept;
- AE. întrucât un ajutor bugetar eficient ar permite beneficiarilor să își finanțeze propriile strategii și programe concrete de îmbunătățire a serviciilor publice din sectoarele educației și sănătății;
- AF. întrucât Comisia nu și-a respectat angajamentele de a include în mod sistematic deputații europeni și reprezentanții organizațiilor societății civile în dialogurile cu guvernele țărilor în curs de dezvoltare și întrucât se recunoaște în general că, în prezent, din motive de eficiență, dezvoltarea ar trebui să fie în întregime atât responsabilitatea guvernelor, cât și a parlamentelor și a organizațiilor societății civile din țările în curs de dezvoltare;
- AG. întrucât Comisia a prevăzut că țările eligibile vor fi cele care au înregistrat rezultate satisfăcătoare la nivel macroeconomic și la cel al administrării bugetului în cadrul aplicării ajutorului bugetar, și întrucât, procedând astfel, Comisia s-a demarcat de alți furnizori de ajutor bugetar, cum ar fi FMI sau Banca Mondială, care impun numeroase condiții pentru a acorda ajutor, în contradicție cu principiul apropierei de către țara beneficiară;
- AH. întrucât numeroase țări, care au nevoie urgentă de un ajutor mai substanțial și mai eficace pentru a-și accelera progresele în vederea atingerii ODM, nu îndeplinesc în momentul de față criteriile prevăzute de Comisie în vederea încheierii unui contract ODM;
- AI. întrucât, în forma actuală, contractele ODM se adresează numai țărilor ACP;
- AJ. întrucât ajutorul bugetar acordat de Comisie suferă de o gravă lipsă de transparență și de absorbție la nivelul țărilor sărace, iar acordurile de finanțare sunt rareori făcute publice;
- AK. întrucât principiul fundamental al ajutorului pentru dezvoltare este acela de a oferi ajutor celor care au cea mai mare nevoie și acolo unde poate fi folosit în modul cel mai eficient;
- AL. întrucât, de exemplu, în ceea ce privește Burkina Faso, nimeni nu cunoaște stadiul negocierilor în curs pentru un contract ODM între Burkina Faso și Comisie, și în momentul de față nu este disponibilă nicio informație referitoare la acest aspect pe pagina de internet a delegației Comisiei Europene în Burkina Faso;
- AM. întrucât, în cadrul consensului european pentru dezvoltare, Uniunea s-a angajat să adopte o abordare bazată pe rezultate și pe utilizarea indicatorilor de performanță;
- AN. întrucât Comisia trebuie să coreleze în continuare ajutorul bugetar cu rezultatele înregistrate de către țările beneficiare în domeniul egalității între femei și bărbați și a promovării drepturilor femeii;
- AO. întrucât în materie de ajutor bugetar, au fost deja încheiate acorduri între Comisie și Burkina Faso (2005-2008), Etiopia (2003-2006), Ghana (2007-2009), Kenya (2004-2006), Madagascar (2005-2007), Malawi (2006-2008), Mali (2003-2007), Mozambic (2006-2008), Tanzania (2006-2008), Uganda (2005-2007) și Zambia (2007-2008);
- AP. întrucât există 650 de milioane de persoane cu handicap, din care 80 % trăiesc în țările în curs de dezvoltare, iar unul din 5 dintre aceștia trăiește într-o sărăcie extremă; întrucât aceste persoane reprezintă unul din cele mai mari grupuri de excluși și săraci, fiind afectați de discriminare multiplă și având rareori acces la educație și îngrijire medicală;

Marți, 24 martie 2009

- AQ. întrucât în conformitate cu obligațiile generale și mai ales cu articolul 32 al Convenției mai sus menționate a ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, părțile semnatare sunt obligate să țină seama de handicap în cadrul cooperării pentru dezvoltare;
- AR. întrucât ODM nu vor fi realizate până în 2015 dacă nu se acordă atenția cuvenită includerii și participării persoanelor cu handicap;
- AS. întrucât se are în vedere raportul cu privire la punerea în aplicare a Parteneriatului Africa-UE din 22 noiembrie 2008, și mai ales a alineatului 37, care subliniază lipsa flagrantă de acțiuni în favoarea persoanelor handicapate în eforturile depuse în vederea realizării ODM,

Obiectivele Mileniului - Cooperarea pentru dezvoltare

1. reafirmă că ajutorul pentru dezvoltare trebuie să se bazeze pe necesități și performanță și că politica de ajutor pentru dezvoltare trebuie să fie concepută în parteneriat cu țările beneficiare;
2. reafirmă că, pentru îndeplinirea ODM, țările donatoare trebuie să-și respecte toate angajamentele și să îmbunătățească calitatea ajutorului pe care îl oferă;
3. insistă asupra necesității dezvoltării de mecanisme noi pentru un ajutor care să fie mai previzibil și mai puțin volatil;
4. reamintește obiectivul Declarației de la Abuja, fixat la 15 % din bugetul național alocat sectorului de sănătate, și obiectivul Campaniei mondiale pentru educație, fixat la 20 % din bugetul național alocat sectorului educației;

Sectoare prioritare

5. solicită Comisiei să continue să coreleze ajutorul din sectoarele sănătății și educației, mai ales în ceea ce privește asistența medicală de bază și educația primară, cu rezultatele înregistrate în aceste sectoare, în special cel al asistenței medicale de bază și al educației primare; cere, de asemenea, Comisiei să precizeze importanța pe care o va acorda performanțelor înregistrate în aceste sectoare, raportate la un ansamblu mai complet de indicatori, și modul în care intenționează să evalueze progresele înregistrate în aceste domenii;

Eficacitatea ajutorului - Stabilitate și previzibilitate

6. solicită Comisiei să îmbunătățească previzibilitatea ajutorului bugetar prin intermediul aplicării contractelor ODM și prin extinderea aplicării principiilor ce derivă din aceste contracte la un număr mai mare de țări, precum și prin intermediul ajutorului bugetar sectorial;
7. reamintește Comisiei necesitatea de a opera reduceri semnificative ale întârzierilor inutile, datorate caracterului excesiv de greoi al procedurilor sale administrative;
8. solicită guvernelor țărilor în curs de dezvoltare să crească cheltuielile în materie de sănătate la 15 % din bugetul național, în conformitate cu recomandările din Declarația de la Abuja, precum și cheltuielile în materie de sănătate la 20 % din bugetul național după cum se preconizează în Campania mondială pentru educație;

Ajutorul bugetar

9. solicită Comisiei să garanteze niveluri ridicate ale cheltuielilor sub forma ajutorului bugetar, urmărind mai ales creșterea ajutorului bugetar în sectorul social al țărilor ACP, și să crească ajutorul bugetar sectorial în celelalte regiuni;

Marți, 24 martie 2009

Contractele ODM

10. constată cu interes că propunerea de contracte ODM a Comisiei prevede un nivel minim garantat al ajutorului (70 % din angajamentul total) pentru țările eligibile;
11. își exprimă totuși dezamăgirea că documentul cu privire la contractele ODM nu specifică nici un calendar pentru aplicarea acestor contracte, care au fost concepute în principal pentru a fi derulate pe o perioadă de șase ani în cadrul celui de al zecelea FED, și solicită așadar Comisiei să prezinte un calendar precis;
12. constată că un contract ODM are ca obiectiv principal contribuția la îmbunătățirea eficacității ajutorului și la accelerarea îndeplinirii ODM pentru țările care au cea mai mare nevoie de aceasta;
13. solicită Comisiei să adopte un comunicat prin care să concretizeze inițiativa contractului ODM și să extindă această inițiativă la țările nemembre ACP care îndeplinesc condițiile de eligibilitate;

Parlamentele și societatea civilă - Aproprierea- Transparența

14. cere Comisiei și țărilor beneficiare să urmărească implicarea parlamentelor lor și a societății civile, inclusiv a organizațiilor care se ocupă de persoanele cu handicap, în toate etapele dialogului pe tema ajutorului bugetar, inclusiv elaborarea, aplicarea și evaluarea programului stabilit în contractele ODM;
15. subliniază că donatorii, în locul impunerii unor condiții stricte pentru beneficiari, ar trebui să se preocupe de promovarea bunei guvernări, a democrației și a stabilității în țările beneficiare, prin criterii transparente stabilite în parteneriat cu aceste țări;
16. este de opinie că, în interesul promovării transparenței, condițiile de plată a tranșei variabile a ajutorului ar trebui să se bazeze pe rezultate, în măsura în care acest fapt ar încuraja donatorii și beneficiarii să analizeze impactul real al banilor cheltuiți și ar contribui la îmbunătățirea transparenței utilizării fondurilor publice;
17. invită Comisia să monitorizeze periodic rezultatele programelor sale și să transmită aceste rezultate și Parlamentului;
18. recomandă Comisiei să depună eforturi în vederea consolidării dialogului între donatori și beneficiari, în special pentru a identifica nevoile reale și domeniile în care ajutorul este necesar;
19. solicită ca Adunarea parlamentară mixtă ACP-UE (APP) să se implice mai activ în definirea priorităților, în negocierea contractelor ODM, precum și în toate celelalte etape ale procesului;

Criterii de selecție - creativitate și flexibilitate

20. solicită Comisiei Europene să condiționeze acordarea ajutorului bugetar de rezultatele obținute în ceea ce privește buna guvernare și transparența, dar și în ceea ce privește protecția și respectarea drepturilor omului, mai ales în cazul celor mai sărace și mai marginalizate persoane, cum ar fi persoanele cu handicap, minoritățile, femeile și copiii, și să se asigure ca ajutorul bugetar nu este cheltuit pentru alte sectoare decât cele definite în contractul ODM;
21. reafirmă că programele indicative nominale ar trebui să fie stabilite în colaborare cu parlamentele țărilor implicate, cu APP și cu societatea civilă;
22. constată că propunerea cu privire la ODM nu menționează care țări vor fi vizate în cadrul primei runde de contracte ODM; și constată că în forma actuală, contractele ODM vizează numai țările ACP;

Marți, 24 martie 2009

23. deplânge faptul că politica Uniunii de ajutor bugetar pentru țările în curs de dezvoltare este supusă din ce în ce mai mult condițiilor impuse de FMI, pentru a obține un ajutor de dezvoltare din partea Uniunii; consideră, de asemenea, că această condiționalitate este în contradicție cu politica țărilor beneficiare în ceea ce privește principiul aproprierii;
24. atrage atenția asupra necesității dezvoltării și a altor demersuri de ajutor bugetar pentru țările care nu sunt eligibile pentru contractele ODM și mai ales pentru țările care traversează situații dificile; subliniază că este evident că țările care traversează situațiile cele mai dificile sunt în imposibilitatea de a îndeplini criteriile actuale de eligibilitate;
25. recomandă punerea la dispoziție a contractelor ODM și pentru țările acoperite de Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare;
26. solicită Comisiei să ofere explicații clare cu privire la modul în care a prevăzut combinarea contractelor ODM propuse cu alte modalități de distribuție a ajutorului;
27. avertizează în legătură cu pericolul pe care îl reprezintă recurgerea nenuanțată și într-o manieră excesivă la contractele ODM, care vor fi percepute ca un mod unic de distribuție cu adevărat eficace a ajutorului, și îndeamnă Comisia să aleagă mecanisme de distribuție a ajutorului mai bine adaptate fiecărei situații în parte;
28. solicită Comisiei să consolideze capacitatea parlamentelor țărilor beneficiare de a se implica în procesul bugetar și capacitatea parlamentelor și a societății civile de angajare în elaborarea de politici naționale, oferind un mai mare suport financiar și insistând asupra acestei participări în dialogurile politice cu țările beneficiare și concentrându-se asupra indicatorilor de gestionare a finanțelor publice care au ca scop îmbunătățirea responsabilizării guvernelor față de proprii cetățeni;

Evaluare - Indicatori de performanță

29. solicită Comisiei ca, în colaborare cu țările partenere, să asocieze fiecărui contract ODM o serie de indicatori de performanță pentru a evalua progresul înregistrat în executarea contractului, iar aceste indicatori ar trebui să măsoare, de asemenea, incluziunea persoanelor și a copiilor cu handicap;

Dimensiunea de gen

30. atrage atenția Comisiei asupra faptului că ar trebui în mod imperios să își coreleze în continuare ajutorul bugetar cu rezultatele din țările beneficiare în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați și promovarea drepturilor femeilor și solicită ca indicatorii de performanță să fie consolidați în acest domeniu în cadrul contractelor ODM astfel încât să se extindă și la alte sfere cum ar fi drepturile femeilor și drepturile persoanelor cu handicap; solicită Comisiei să consolideze indicatorii de performanță de gen corelați cu ajutorul bugetar, lărgindu-le sfera de aplicare și la: drepturile persoanelor cu handicap, precum și drepturile femeii, în special promovarea accesului tuturor femeilor la informații și la serviciile globale de sănătate sexuală și a reproducerii, îmbunătățirea accesului și consolidarea recursului la metodele de planificare familială, promovarea susținută a educației și a emancipării femeilor, precum și combaterea discriminărilor și lupta pentru egalitatea între sexe;

*

* *

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, Consiliului ACP, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și țărilor ACP.

Marți, 24 martie 2009

Studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană

P6_TA(2009)0153

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 149 și 151 din Tratatul CE,
 - având în vedere Recomandarea 2006/962/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea continuă ⁽¹⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1350/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Anul european al creativității și inovării (2009) ⁽²⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 24 și 25 mai 2007 privind contribuția sectoarelor culturii și creației la îndeplinirea obiectivelor de la Lisabona, precum și Concluziile din 21 și 22 mai 2008,
 - având în vedere Raportul comun pentru 2008 al Consiliului și al Comisiei privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului de lucru „Educație și formare profesională 2010 - Învățarea de-a lungul vieții în serviciul cunoștințelor, creativității și inovației” ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 7 iunie 2007 privind statutul social al artiștilor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în curs de globalizare ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind industriile culturale din Europa ⁽⁶⁾,
 - având în vedere recomandările conținute în Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale din 20 octombrie 2005,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0093/2009),
- A. întrucât Uniunea Europeană, care se mândrește cu deviza sa, „Unită în diversitate”, ar trebui să recunoască istoria sa comună și poate face acest lucru pornind de la istoria artei europene, datorită caracterului universal intrinsec al acesteia;
- B. întrucât școlile ar trebui să redevină principalul loc de democratizare a accesului la cultură;
- C. întrucât educația artistică și culturală, din care face parte și educația axată pe imagine, constituie un element esențial al sistemului de învățământ al statelor membre;

⁽¹⁾ JO L 394, 30.12.2006, p. 10.⁽²⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 115.⁽³⁾ JO C 86, 5.4.2008, p. 1.⁽⁴⁾ JO C 125 E, 22.5.2008, p. 223.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0124.⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0123.

Marți, 24 martie 2009

- D. întrucât educația artistică și culturală constituie o componentă esențială a educației copiilor și tinerilor, deoarece contribuie la dezvoltarea liberei voințe, a sensibilității și deschiderii către ceilalți; întrucât ea reprezintă un element fundamental al egalității de șanse și o condiție pentru adevărata democratizare a accesului la cultură;
- E. întrucât, pentru a face față provocării democratizării accesului la cultură, este necesară promovarea conștiinței artistice la toate nivelurile și la toate vârstele, recunoașterea importanței activităților artistice de amatori și de grup și promovarea accesului la educație în domeniul artelor;
- F. întrucât este regretabil că imperatiile economice determină, prea adesea, statele membre să reducă locul artelor în cadrul politicii generale în materie de educație;
- G. întrucât educația artistică reprezintă baza formării profesionale în domeniul artelor și promovează atât creativitatea, cât și dezvoltarea fizică și intelectuală în acest domeniu, încurajând relații mai strânse și mai fructuoase între educație, cultură și arte;
- H. întrucât școlile și centrele de educație în domeniul artei și al design-ului ajută la elaborarea unor filosofii, la crearea unor noi stiluri și mișcări artistice și facilitează deschiderea către alte culturi, ceea ce consolidează imaginea Uniunii Europene în lume;
- I. întrucât formarea profesioniștilor din domeniul artistic și de creație este foarte importantă pentru succesul acestora;
- J. întrucât studiile în domeniul artei, menite să dezvolte o carieră și o profesie, solicită studenților, pe lângă talent, o cultură solide, care poate fi dobândită numai printr-o formare multidisciplinară și sistematică; întrucât în acest fel cresc și posibilitățile de angajare în domeniu, în măsura în care ele oferă cultură generală, o metodologie de cercetare, abilități antreprenoriale și cunoștințe de economie, precum și competențe în diverse domenii de activitate relevante pentru arta contemporană;
- K. întrucât potențialul economic și de creare de locuri de muncă pe care îl reprezintă societățile și industriile din domeniul creației, culturii și artei în Uniunea Europeană influențează în mare măsură dezvoltarea sectorului artistic;
- L. întrucât revoluția tehnologică a generat o mai mare competiție între țări și în interiorul acestora, și a așezat pe un loc fruntaș capacitatea intelectuală și creativitatea în cadrul strategiei de la Lisabona;
- M. întrucât schimbările rapide și constante care au loc în societățile noastre solicită un grad mai ridicat de adaptabilitate, flexibilitate, creativitate, inovație și comunicare între persoane la locul de muncă; întrucât sistemele de educație și formare din diversele state membre ar trebui să promoveze aceste calități, în conformitate cu obiectivele programului „Educație și formare 2010”;
- N. întrucât ar trebui să se țină seama de diferențele numeroase dintre modelele de învățământ existente în domeniul artelor din diferitele state membre;
- O. întrucât ar trebui să se țină seama că, datorită globalizării și a unei mai mari mobilități a cetățenilor, precum și a extinderilor succesive ale Uniunii Europene, educația în domeniul culturii și al diversității acesteia reprezintă un factor important pentru păstrarea identității și pentru promovarea unei înțelegeri interculturale și interconfesionale; întrucât obiectivele de sensibilizare și promovare a culturii în Anul european al dialogului intercultural trebuie să continue și după 2008,
1. consideră că educația artistică trebuie să fie o componentă obligatorie a programelor de învățământ în toate etapele de școlarizare, pentru a promova democratizarea accesului la cultură;

Marți, 24 martie 2009

2. subliniază că este important ca atât programa școlară, cât și programele de formare profesională și educație permanentă să conțină cursuri care să promoveze și să dezvolte creativitatea la orice vârstă, ca parte a procesului de învățare de-a lungul vieții;
3. reamintește că unul dintre obiectivele educației artistice și culturale este acela de a contribui la educația civică și că una dintre funcțiile acesteia este de a contribui la structurarea gândirii și la împlinirea individuală, atât în plan intelectual și afectiv, cât și în plan fizic;
4. recunoaște, în cadrul Anului european al creativității și inovației 2009, rolul artelor ca factor important care contribuie la procesul novator în societate și economie;
5. atrage atenția Consiliului și statelor membre asupra rolului pe care cultura europeană și diversitatea acesteia îl au ca factori de integrare și asupra importanței educației artistice și culturale la nivel european, inclusiv în salvagardarea valorilor culturale tradiționale din diferite regiuni;
6. constată că studenții disciplinelor din domeniul artei interesați să studieze într-un stat membru, altul decât statul de origine, sunt din ce în ce mai numeroși și, în consecință, încurajează statele membre să își coordoneze politicile în materie de studii în domeniul artei la nivelul Uniunii Europene, să procedeze la schimburi de cel mai bune practici și să confere amploare mobilității studenților și profesorilor în acest sector;
7. sugerează îmbunătățirea mobilității profesioniștilor din domeniul artistic prin acordarea unei atenții sporite recunoașterii diplomelor; acest lucru ar trebui realizat prin încurajarea instituțiilor de formare și a angajatorilor să se raporteze la Cadrul european de calificări, ceea ce ar permite compararea competențelor și calificărilor din acest sector la nivel european;
8. îndeamnă insistent Comisia, în acest sens, să conlucreze cu statele membre pentru stabilirea unui cadru de mobilitate pentru europenii angajați în activități artistice și de creație, acordând o atenție specială mobilității artiștilor tineri și a studenților care studiază artele;
9. consideră, recunoscând totodată că aceasta intră în sfera de competență a statelor membre, că politicile în materie de educație artistică trebuie să fie coordonate la nivelul Uniunii Europene, în special în ceea ce privește:
 - descrierea naturii, conținutului și duratei disciplinelor artistice pentru diferitele categorii de „public”;
 - legătura între educația artistică, creativitate și inovație;
 - eficiența politicilor de educație artistică din perspectiva impactului socio-economic al acestora;
 - realizarea unui echilibru între studiul teoretic și inițierea practică, care să garanteze că educația artistică nu rămâne ancorată în abstract;
 - aplicarea și elaborarea metodelor și strategiilor proprii educației artistice, în concordanță cu cerințele societății informaționale;
 - formarea unor profesori specializați și a unor „ingineri artiști” ai noilor mijloace media, în paralel cu aceea a profesorilor cu specializare tradițională;
10. solicită Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre:
 - să recunoască importanța promovării educației artistice și a creativității, în contextul unei economii bazate pe cunoaștere, în conformitate cu Strategia de la Lisabona;

Marți, 24 martie 2009

- să definească rolul educației artistice în calitate de instrument pedagogic esențial pentru consolidarea valorii culturii într-o lume globalizată și multiculturală;
 - să stabilească strategii comune pentru promovarea politicilor privind educația artistică și formarea cadrelor didactice specializate în acest domeniu;
 - să recunoască rolul important al artiștilor în societate și necesitatea de a stabili competențe specifice pentru predarea în domeniul artei în procesul educațional;
 - să încurajeze reprezentanții naționali din recent înființatul Grup de lucru pentru educație și cultură ca, în cadrul metodei deschise de coordonare (MDC) pentru cultură, să pună în discuție rolul artelor în diferite contexte educaționale (formale, informale și neformale) și la toate nivelurile educaționale (de la nivelul preșcolar până la și dincolo de formarea profesională în cadrul educației artistice superioare), precum și formarea de care au nevoie profesorii specializați;
 - să încurajeze reprezentanții naționali din grupurile de lucru pentru industriile culturale din cadrul MDC să abordeze pregătirea profesională și dezvoltarea profesională continuă a artiștilor, managerilor, profesorilor, facilitatorilor și a celorlalți profesioniști din sectorul cultural ca temă centrală;
 - să invite părțile interesate din cadrul societății civile să-și împărtășească cunoștințele și pricepera în domeniu din perspectiva procesului care se desfășoară în cadrul MDC;
 - să amelioreze pregătirea profesională în sectorul artistic prin recunoașterea educației artistice superioare la toate trei nivelurile, conform celor indicate în Declarația de la Bologna (licență, masterat, doctorat), îmbunătățind, prin aceasta, mobilitatea artiștilor în cadrul UE;
 - să introducă dispoziții speciale în vederea promovării educației artistice în contextul programului cultural multianual;
 - să recunoască importanța activităților artistice de grup și de amatori;
11. insistă ca predarea istoriei artei să includă și întâlniri cu artiștii, precum și vizitarea locurilor importante din punct de vedere cultural, astfel încât să trezească curiozitatea și să inducă reflecția din partea studenților;
12. subliniază importanța utilizării resurselor oferite de noile tehnologii ale comunicației și informației și a internetului drept canale ale unui învățământ modern și adaptat perioadei moderne, atunci când se introduce dimensiunea artei în programele școlare;
13. subliniază, în această privință, contribuția esențială pe care o aduc inițiative precum Europeana, biblioteca digitală europeană;
14. recomandă realizarea în comun a unui portal european destinat educației artistice și culturale și includerea educației artistice în programa educațională a statelor membre, pentru a asigura dezvoltarea și încurajarea modelului cultural european, extrem de prețuit la nivel internațional;
15. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să monitorizeze progresele în direcția includerii educației artistice în programele școlare și sugerează, în special Comisiei, să promoveze studiile necesare pentru a dispune de informații fiabile privind impactul acestei forme de educație asupra nivelului de formare și asupra competențelor studenților din Uniunea Europeană;
16. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Marți, 24 martie 2009

Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa

P6_TA(2009)0154

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la un dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei intitulată „Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa”, semnată la 22 octombrie 2008 ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 aprilie 2008, intitulată „Debate Europe» – să construim bazându-ne pe Planul D pentru Democrație, Dialog și Dezbateră” (COM(2008)0158),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 aprilie 2008, intitulată „Comunicarea privind Europa în media audiovizuală” (SEC(2008)0506),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 decembrie 2007, intitulată „Comunicare pe teme europene prin internet – Implicarea cetățenilor” (SEC(2007)1742),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 3 octombrie 2007, intitulat „Propunere de acord interinstituțional referitor la parteneriatul pentru comunicare privind Europa” (COM(2007)0569),
- având în vedere Decizia nr. 1904/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire pentru perioada 2007-2013 a programului „Europa pentru cetățeni” pentru promovarea cetățeniei europene active ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1 februarie 2006, intitulată „Cartea albă privind o politică europeană de comunicare” (COM(2006)0035),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2005, intitulată „Contribuția Comisiei la perioada de reflecție și dincolo de aceasta: Planul D pentru democrație, dialog și dezbateră” (COM(2005)0494),
- având în vedere rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 referitoare la Cartea albă privind politica europeană de comunicare ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2005 privind punerea în aplicare a strategiei de informare și de comunicare a Uniunii Europene ⁽⁴⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizele Comisiei pentru afaceri constituționale, Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe și Comisiei pentru petiții (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ JO C 13, 20.1.2009, p. 3.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 32.

⁽³⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 369.

⁽⁴⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 403.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât o Uniune Europeană democratică și transparentă se construiește pe baza unui dialog intens între cetățeni și instituțiile europene, inclusiv Parlamentul, dar și pe baza unei dezbateri constante la nivel european, național și local cu privire la Europa;
- B. întrucât, după respingerea în Franța și Țările de Jos a proiectului de tratat privind instituirea unei Constituții pentru Europa, 53,4 % dintre irlandezi au respins prin referendum ratificarea Tratatului de la Lisabona și întrucât este mai probabil ca cei care nu înțeleg adecvat politicile Uniunii Europene și tratatele să li se opună;
- C. întrucât sondajul Eurobarometru 69 a arătat că 52 % dintre cetățenii Uniunii consideră că aderarea țării lor la UE este un lucru pozitiv, doar 14 % având o părere contrară;
- D. întrucât cunoașterea Uniunii Europene, a politicilor și a modului său de funcționare, dar și a drepturilor garantate prin tratate, va sta la baza restabilirii încrederii cetățenilor în instituțiile europene;
- E. întrucât în 2004 a fost numit pentru prima oară un comisar special pentru strategia de comunicare, deși nicio strategie de comunicare nu a fost încă adoptată, din cauză lipsei unui temei juridic în tratate,

Opinia publică

1. reamintește că acest sondaj indică că există mai multe șanse ca cetățenii cel mai puțin educați și înstăriți ai Uniunii să se opună unei mai profunde integrări europene, ceea ce demonstrează că, în ciuda tuturor eforturilor depuse, ideea europeană își are în principal adepții în rândul persoanelor educate și înstărite din societatea europeană; consideră că un dialog activ între Uniunea Europeană și cetățenii săi este esențial pentru a pune în practică principiile și valorile proiectului Uniunii Europene, dar recunoaște faptul că acest dialog nu a fost cu adevărat încununat de succes până în prezent;
2. regretă faptul că, în ciuda eforturilor și a ideilor bune ale Comisiei, succesul obținut în încercarea de a crește, în rândul cetățenilor Uniunii, nivelul de cunoaștere și de interes cu privire la chestiuni europene a fost foarte limitat, lucru evidențiat, din păcate, de referendumul irlandez;
3. subliniază că este deosebit de important să se creeze legături strânse de comunicare, cu un conținut specific, atât între UE și regiunile cu caracteristici speciale, cât și între UE și grupuri sociale specifice;
4. observă că, potrivit unor sondaje recente, o mare majoritate a europenilor sunt în favoarea unei Uniuni Europene care să se exprime cu o singură voce cu privire la aspectele legate de politica externă; subliniază faptul că, la 9 decembrie 2007, la cererea cetățenilor Uniunii, în scrisoarea deschisă/recomandările participanților la conferința de încheiere a celor șase proiecte ale cetățenilor din cadrul Planului D a fost inclusă o declarație în acest sens; subliniază că în cadrul celor 27 de recomandări cuprinse în această scrisoare deschisă se solicită Uniunii Europene și să acționeze mai eficient în domeniul politicii și coeziunii sociale, în special în scopul combaterii disparităților salariale și al promovării egalității între femei și bărbați și, în general, al acordării unei atenții deosebite acestor chestiuni de egalitate neglijate în mod frecvent; sugerează, prin urmare, că este la fel de important să se analizeze mesajul implicit al acțiunilor întreprinse și măsura în care acesta coincide cu mesajul pe care UE dorește să-l transmită cetățenilor săi;
5. reamintește că femeile au votat în mod majoritar „NU” la ultimele referendumuri asupra Uniunii Europene: 56 % în Franța (Flash Eurobarometru 171), 63 % în Țările de Jos (Flash Eurobarometru 172) și 56 % în Irlanda (Flash Eurobarometru 245); consideră că acest vot negativ decurge, printre altele, din slaba implicare a instituțiilor europene în politicile care privesc în mod direct femeile și care stau la baza inegalității persistente dintre bărbați și femei, precum politicile în materie de conciliere a vieții profesionale cu cea de familie sau în materie de asistență acordată persoanelor dependente;

Marți, 24 martie 2009

Aspecte constituționale și interinstituționale

6. subliniază necesitatea încheierii procesului de ratificare a Tratatului de la Lisabona, care va conduce la creșterea transparenței UE și implicarea cetățenilor în procesul decizional; reamintește în acest context noile oportunități de democrație participativă prevăzute de Tratatul de la Lisabona, în mod special inițiativa cetățenilor;
7. subliniază necesitatea unor eforturi coordonate și a unei acțiuni comune din partea tuturor instituțiilor UE și a statelor membre în vederea stabilirii unei comunicări cu cetățenii Uniunii cu privire la chestiuni europene; salută și ia act de declarația din 22 octombrie 2008 menționată mai sus, care stabilește obiective clare pentru ameliorarea comunicării la nivelul UE dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie, precum și statele membre; consideră că aceasta ar putea fi mai ambițioasă, deoarece Parlamentul a solicitat încheierea un acord interinstituțional între toate instituțiile referitor la politicile de comunicare;
8. consideră că instituțiile UE ar trebui să inițieze în continuare discuții despre Europa și să pună imediat în practică conceptele cuprinse în declarația comună menționată mai sus, în Comunicarea Comisiei din 1 februarie 2006 și în documentul de lucru al Comisiei din 3 octombrie 2007;
9. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia democrația participativă poate complementa în mod util democrația reprezentativă; subliniază, cu toate acestea, faptul că democrația participativă presupune nu numai faptul de a-i asculta pe cetățeni, ci și faptul de a le oferi acestora oportunități reale de a-și exercita influența asupra politicilor europene; subliniază că, pentru realizarea acestor obiective, instituțiile trebuie să devină mult mai deschise și să adopte abordările necesare pentru a permite cetățenilor și organizațiilor acestora să participe efectiv la fiecare etapă, atunci când sunt dezbătute chestiuni privind UE; ia act, de asemenea, de faptul că trebuie acordat accesul publicului la documentele produse de instituții pe o bază cât mai larg posibilă, aceasta reprezentând o condiție *sine qua non* pentru a exercita o anumită influență;
10. subliniază importanța și valoarea procesului de consultare ca instrument eficient de a le da putere cetățenilor, permițându-le să participe direct la procesul politic de la nivel european; invită Comisia să adopte noi măsuri pentru a difuza informații la timp cu privire la viitoarele consultări ale Uniunii Europene prin intermediul mijloacelor de informare în masă și al altor foruri relevante la nivel național, regional și local, să invite mai multe părți interesate să-și exprime opinia în timpul consultărilor privitoare la legislația comunitară și să facă cunoscute la scară mai largă consultările pe internet pe tema politicilor și inițiativelor UE, astfel încât să se asigure că toți actorii, în special întreprinderile mici și mijlocii și organizațiile nonguvernamentale locale (ONG-urile) sunt implicate în dezbateri; subliniază importanța reprezentanților societății civile, precum rețele de specialiști și consumatori, la toate nivelurile, de la cel local până la cel transnațional, care oferă platforme pentru un dialog avizat privind politicile UE, contribuind astfel la elaborarea unei legislații europene de mai bună calitate; recunoaște problemele care există în aplicarea și executarea legislației și încurajează consumatorii și întreprinderile să-și exercite drepturile și să informeze instituțiile UE cu privire la problemele existente;
11. consideră că instituțiile UE și statele membre trebuie să-și coordoneze eforturile în materie de comunicare și să creeze un parteneriat cu societatea civilă, pentru a exploata sinergiile posibile; subliniază necesitatea coordonării dintre instituții și oportunitatea stabilirii unor legături între canalele de televiziune ale Comisiei și Parlamentului; solicită Comisiei să îmbunătățească cooperarea și coordonarea între reprezentanțele sale din statele membre și birourile de informare ale Parlamentului; invită reprezentanțele Comisiei și ale Parlamentului din statele membre la o mai bună cooperare în ceea ce privește consultarea cetățenilor, diseminarea de informații, cunoștințe și idei legate de UE în rândul cetățenilor și ocazia oferită alegătorilor de a se întâlni cu deputații în Parlamentul European aleși în diferite țări și cu funcționarii UE;
12. salută faptul că Comisia susține rolul Parlamentului și al partidelor politice europene și recunoaște necesitatea stabilirii unei legături între politica la nivel național și cea la nivel european, în special pe perioada campaniilor electorale europene;
13. invită cele mai importante trei instituții să analizeze posibilitatea organizării unor dezbateri deschise comune, în plus față de dezbaterile deschise ale Parlamentului, care să abordeze subiecte referitoare la consumatori și viața de zi cu zi a acestora, întărindu-le astfel încrederea în piața internă și protecția consumatorilor; subliniază faptul că intergrupurile parlamentare își îndeplinesc pe deplin rolul de intermediari ai cetățenilor, rol care reprezintă o legătură veritabilă între lumea politică și societatea civilă;

Marți, 24 martie 2009

14. ia act cu satisfacție de faptul că Comisia a ținut cont de multe dintre ideile avansate anterior de către Parlament, cum ar fi un forum al cetățenilor atât la nivel european, cât și la nivel național, un rol mai proeminent al organizațiilor societății civile și utilizarea inovatoare a noilor media;

Acțiunea la nivel local

15. invită Comisia să extindă dialogul la toate nivelurile, adaptându-și mesajul la diferite grupuri țintă, în funcție de mediul lor social; propune, de aceea, intensificarea dialogului dintre Uniunea Europeană și cetățenii săi, furnizând aceleași informații tuturor, adaptate însă pentru fiecare grup, și facilitând dezbaterile cu și între cetățeni informați; consideră că instituțiile UE ar trebui să includă în politicile lor concluziile dezbaterilor locale organizate în cadrul Planului D și să ia în considerare așteptările cetățenilor cu privire la deciziile UE asupra noilor acte legislative;

16. solicită statelor membre să lanseze campanii eficiente de comunicare pe tema UE la toate nivelurile: național, regional și local; solicită Comisiei să difuzeze cele mai bune practici identificate în cadrul acestor campanii și propune crearea unui sistem permanent de comunicare interactivă între instituțiile UE și cetățeni, care va permite Uniunii Europene organizarea unor campanii periodice cu caracter local și regional, cu sprijinul presei regionale și cu participarea activă a societății civile, a ONG-urilor, a camerelor de comerț, a sindicatelor și a organizațiilor profesionale;

17. subliniază că politica de coeziune a UE constituie o bază a integrării europene și a solidarității sociale; consideră, prin urmare, că cetățenii ar trebui informați cu privire la eforturile și efectele specifice ale politicilor comunitare asupra vieții lor cotidiene, accentuând contribuția UE și avantajele care decurg din proiectul european comun; își exprimă dorința, în acest context, ca autoritățile locale să își îndeplinească mai bine obligațiile de informare cu privire la ajutoarele primite din partea Uniunii Europene; subliniază, de asemenea, că voluntariatul aleșilor locali și regionali este esențial pentru dezvoltarea mecanismelor de informare și formare; salută, în acest sens, crearea unui program Erasmus pentru aleșii locali și regionali;

18. subliniază faptul că implicarea partenerilor în pregătirea și aplicarea programelor operaționale, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul general privind fondurile structurale (FSE) 2007-2013, contribuie în mod semnificativ la promovarea politicii de coeziune a UE și la apropierea acesteia de cetățeni; subliniază faptul că acești parteneri au o ocazie unică de a vedea direct problemele reale care constituie preocupările de bază ale cetățenilor; invită, prin urmare, Comisia să se asigure că principiul parteneriatului este aplicat în mod corect la nivel național, regional și local; subliniază importanța utilizării de către autoritățile naționale și regionale a posibilităților financiare existente acordate de către Fondul social european pentru a îmbunătăți abilitățile acestor parteneri, în special în ceea ce privește formarea; ia act de rolul esențial pe care l-au avut fondurile structurale în promovarea cooperării transfrontaliere prin proiecte și programe comunitare, ceea ce a încurajat dezvoltarea unui spirit cetățenesc activ și a unei democrații participative; invită Comisia să sprijine în continuare și să lucreze în parteneriat cu astfel de proiecte și programe;

19. subliniază necesitatea, în contextul viitoarelor alegeri europene, de a informa cetățenii, la nivel local și regional, în special tinerii și pe cei care merg pentru prima dată la vot; subliniază, într-un context mai general, importanța implicării deputaților europeni, purtători de cuvânt ai UE, în colaborare cu aleșii locali și regionali, în procesul de consultare cu cetățenii din circumscripțiile lor; sprijină eforturile Comitetului Regiunilor de a consolida consultarea la nivel regional și de a include în cadrul acesteia rețelele regionale și principalii actori locali și regionali cu scopul de a favoriza un dialog cât mai apropiat de cetățeni, pentru a le cunoaște opiniile și preocupările;

20. subliniază necesitatea ca deputații săi să fie implicați mai îndeaproape în comunicarea cu cetățenii Uniunii Europene și ca organizarea activităților Parlamentului să fie modificată astfel încât să permită deputaților să dialogheze cu cetățenii la un nivel cât mai local posibil; își exprimă speranța că, în paralel cu campaniile partidelor politice, deputații europeni vor fi implicați îndeaproape pe teren în campania pentru alegerile europene;

Marți, 24 martie 2009

21. invită Comisia să lanseze campanii locale de comunicare la scară redusă cu participarea actorilor locali și să promoveze activități care permit cetățenilor să fie mai bine informați cu privire la țările de origine ale imigranților și, de asemenea, care le oferă imigranților posibilitatea de a fi mai bine informați asupra drepturilor și obligațiilor pe care le implică cetățenia europeană, astfel de activități constituind cea mai eficientă și utilă metodă de realizare a acestor obiective de comunicare, și, în același timp să continue eforturile depuse în contextul Anului european al dialogului intercultural 2008;

Educație, media și TIC, cetățenie activă

22. subliniază importanța introducerii politicii și istoriei europene în cadrul programelor școlare ale fiecărui stat membru în vederea consolidării valorilor europene, precum și importanța dezvoltării departamentelor de studii europene din cadrul programelor universitare; solicită Comisiei să ofere sprijin financiar pentru promovarea acestor proiecte; solicită statelor membre să promoveze introducerea unui curs școlar despre istoria integrării europene și funcționarea UE, pentru a pune bazele unei cunoașteri europene comune;

23. subliniază rolul deosebit al educației civice ca forță motrice esențială pentru o cetățenie activă; ia act de necesitatea de a sprijini un model activ de educație civică, care să ofere tinerilor oportunitatea de a se implica direct în viața publică, alături de reprezentanții politici la nivel național, local și european și reprezentanți ai ONG-urilor și prin inițiative civice; sugerează Comisiei să sprijine proiectele pilot care promovează un astfel de model de educație civică în statele membre;

24. recomandă promovarea mai eficientă a unor programe precum Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig și Comenius, printr-o comunicare mai largă și organizarea acestora astfel încât să se încurajeze participarea cât mai multor persoane, să se sporească participarea cetățenilor mai puțin înstăriți și să se faciliteze mobilitatea acestora în cadrul Uniunii Europene; atrage atenția asupra faptului că în special aceste programe sunt foarte populare în rândul tinerilor și aduc o contribuție importantă la succesul integrării europene;

25. salută Comunicarea Comisiei menționată mai sus din 21 decembrie 2007, care stabilește obiective clare pentru transformarea site-ului internet Europa într-un site web 2.0 orientat către oferirea de servicii; îndeamnă Comisia să finalizeze crearea noului site nu mai târziu de 2009 și consideră că acest nou site internet ar trebui să cuprindă și un forum pentru cetățeni, pe care aceștia să-și comunice opiniile și să participe la sondaje on-line, unde ONG-urile, instituțiile publice și persoanele să își împărtășească experiența cu privire la proiectele UE în materie de comunicare; solicită Comisiei să adune și să publice pe pagina sa internet experiențele beneficiarilor activităților finanțate în cadrul Planului D;

26. salută ideea creării EU Tube care, cu aproximativ 1,7 milioane de vizitatori, este un instrument unic de comunicare a politicilor UE în rândul utilizatorilor de internet; solicită, de asemenea, Comisiei să pregătească o serie de orientări pentru campanii eficiente pe internet și să le comunice celorlalte instituții;

27. solicită Comisiei să utilizeze mai eficient materialul audiovizual disponibil pe „Europe by Satellite”, creând legături cu canalele de televiziune locale și media comunităților, care sunt interesate să obțină astfel de materiale pentru difuzare, pentru a obține o audiență mai largă;

28. consideră că rețeaua Europe Direct este un instrument important, care permite să se răspundă întrebărilor puse de cetățeni prin email sau prin apeluri telefonice gratuite din întreaga Uniune, instrument care ar trebui făcut mai bine cunoscut publicului;

29. consideră că politicile din domeniul protecției consumatorilor și pieței interne sunt de o importanță capitală în efortul de a prezenta Europa consumatorilor și întreprinderilor; invită statele membre să-și sporească eforturile vizând prezentarea avantajelor pieței unice la nivel național, regional și local; invită Comisia și statele membre să promoveze și să consolideze comunicarea și informarea interactivă în vederea stabilirii unui dialog efectiv între consumatori, întreprinderi și instituții prin diverse mijloace electronice de ultimă tehnologie și să contribuie la dezvoltarea comerțului electronic;

Marți, 24 martie 2009

30. solicită Comisiei să-și consolideze eforturile de coordonare în educarea și informarea consumatorilor cu privire la drepturile și obligațiile acestora, prin sporirea resurselor umane și financiare; invită statele membre să sporească resursele umane și financiare alocate rețelei de centre europene pentru consumatori pentru a crește nivelul de sensibilizare și a garanta aplicarea drepturilor consumatorilor în UE și îndeamnă statele membre, având în vedere criza financiară globală actuală și nivelul în creștere de îndatorare a consumatorilor, să depună eforturi de ameliorare a nivelului de cultură financiară a consumatorilor, în special cu privire la drepturile și obligațiilor acestora, precum și căile de atac în materie de economii și împrumuturi;

31. invită statele membre să sporească resursele financiare și umane alocate rețelei SOLVIT care face posibilă rezolvarea gratuită a problemelor ce apar din aplicarea defectuoasă sau neaplicarea legislației comunitare; solicită Comisiei să accelereze eficientizarea diverselor servicii care acordă informații și consiliere cu privire la piața unică; prin urmare, sprijină conceptul inclus în Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2007, intitulată „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724), al unei abordări integrate cu privire la furnizarea de servicii de asistență cu privire la piața unică prin crearea unei pagini web cu acces unic; ia act de inițiativele Comisiei vizând diminuarea sarcinii administrative și o mai bună legislație; solicită în special îmbunătățiri care să vină în sprijinul întreprinderilor mici și mijlocii, care reprezintă o importanță sursă de locuri de muncă în Europa;

32. remarcă faptul că Anul european al voluntariatului ar reprezenta o oportunitate ideală pentru crearea unei legături între instituțiile UE și cetățeni; subliniază că Uniunea Europeană numără mai mult de 100 de milioane de voluntari și invită Comisia să pregătească terenul pentru a declara anul 2011 Anul european al voluntariatului, prezentând cât mai repede o propunere legislativă specifică în acest sens;

33. subliniază că este important ca opiniile cetățenilor cu privire la rolul de actor global pe care îl joacă Europa să fie luate în considerare, ținându-se seama în special de rolul din ce în ce mai pregnant al Parlamentului European în acest domeniu; încurajează, prin urmare, participarea deputaților în Parlamentul European și a membrilor Consiliului la vizitele efectuate de membrii Comisiei în cadrul Planului D, acestea jucând un rol important în comunicarea cu parlamentele naționale, cu societatea civilă, cu liderii din mediul de afaceri și liderii sindicali, precum și cu autoritățile regionale și locale din statele membre;

34. salută faptul că pe plan mondial se manifestă un interes crescând față de proiectul european și că Uniunea Europeană și cetățenii acesteia sunt din ce în ce mai conștienți de avantajele pe care le aduce împărtășirea experienței lor supranaționale cu alte țări și regiuni, în special cu vecinii Uniunii Europene; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze, prin delegațiile acesteia din țările terțe, modalități de comunicare cu cetățenii acestor țări și de informare a acestora cu privire la oportunitățile din Uniunea Europeană, de exemplu prin mass-media și alte forme de cultură, precum și prin intermediul diferitor programe de educație, de învățare a limbilor străine, de mobilitate sau de schimb, precum Erasmus Mundus;

35. constată că, în special în contextul creșterii numărului resortisanților țărilor terțe în UE și al apariției societăților multiculturale, la care aceștia au adus, de asemenea, o contribuție, ar trebui depuse mai multe eforturi pentru integrarea imigranților în UE, oferindu-le un acces concret la informațiile referitoare la implicațiile cetățeniei europene, întărind, de exemplu, parteneriatele dintre diferitele niveluri guvernamentale (administrații locale, regionale și naționale) și factorii neguvernamentali (de exemplu, angajatori, societatea civilă și asociațiile migranților, mass-media și ONG-urile care sprijină migranții); consideră că succesul integrării va sprijini dezvoltarea în continuare a conștiinței europene multiculturale pe baza toleranței, a dialogului și a egalității;

36. solicită Comisiei să promoveze programe și campanii precum „Lumea prin ochii femeilor”, care încurajează femeile să fie mai active din punct de vedere social, politic și cultural, ținând seama de rolul acestora în dialogul dintre generații și în durabilitatea și prosperitatea societății; solicită, prin urmare, o mai bună informare a tinerelor fete și a femeilor cu privire la conceptul de cetățenie europeană și la drepturile care decurg din aceasta, în special în regiunile izolate din punct de vedere social și geografic; evidențiază faptul că aceste campanii de informare trebuie să aibă ca obiectiv o mai bună participare a femeilor la viața politică și la procesul decizional; subliniază necesitatea promovării unor măsuri ce vizează eliminarea decalajului digital dintre cele două sexe, pentru a pune la dispoziția femeilor, în condiții similare, instrumente care să le permită participarea la dialogul despre Europa; felicită Comisia pentru alegerea de a cofinanța proiecte în cadrul Planului D de către reprezentanțele sale, care includ numeroase proiecte

Marți, 24 martie 2009

gestionate de organizațiile de femei și numeroase proiecte care implică participarea femeilor; insistă asupra necesității de a promova participarea cetățenilor în chestiuni precum violența împotriva femeilor sau traficul de ființe umane, unde implicarea societății este indispensabilă pentru a se avansa spre soluționarea problemelor; recunoaște competențele femeilor în materie de soluționare a problemelor și conflictelor și îndeamnă Comisia să intensifice participarea femeilor la grupurile de acțiune și de lucru consacrate vieții familiale, îngrijirii copiilor, educației etc.;

*

* *

37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Comisiei, Consiliului, Curții de Justiție a Comunităților Europene, Curții de Conturi, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Activitatea Adunării parlamentare paritare ACP-UE în 2008

P6_TA(2009)0155

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE în 2008 (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului țărilor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽¹⁾ (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Regulamentul Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE (APP), adoptat la 3 aprilie 2003 ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată la Port Moresby (Papua Noua Guinee) la 28 noiembrie 2008 ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Declarația de la Kigali (Rwanda) adoptată de APP la 22 noiembrie 2007 pentru Acordurile de parteneriat economic (APE) în favoarea dezvoltării ⁽⁵⁾,
- având în vedere declarația de la Port Moresby privind criza financiară și alimentară mondială ⁽⁶⁾, adoptată de APP la 28 noiembrie 2008,
- având în vedere rezoluțiile adoptate de APP în 2008 privind:
 - consecințele sociale și de mediu ale programelor de ajustare structurală ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽²⁾ JO C 231, 26.9.2003, p. 68.

⁽³⁾ ACP-UE/100.291/08/fin.

⁽⁴⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽⁵⁾ JO C 58, 1.3.2008, p. 44.

⁽⁶⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 42.

⁽⁷⁾ JO C 271, 25.10.2008, p. 20.

Marți, 24 martie 2009

- experiențele procesului de integrare regională europeană relevante pentru țările ACP ⁽¹⁾,
 - chestiunile privind siguranța alimentară în țările ACP și rolul cooperării ACP-UE ⁽²⁾,
 - situația din Kenya ⁽³⁾,
 - protecția civililor în timpul misiunilor de menținere a păcii ale Organizația Națiunilor Unite și ale organizațiilor regionale ⁽⁴⁾,
 - eficiența ajutorului și definiția ajutorului public pentru dezvoltare ⁽⁵⁾,
 - consecințele sociale ale muncii copiilor și strategii de combatere a muncii copiilor ⁽⁶⁾,
 - situația din Mauritania ⁽⁷⁾,
 - situația din Zimbabwe ⁽⁸⁾,
 - având în vedere declarația APP de la Windhoek (Namibia) din 29 aprilie 2008 ⁽⁹⁾,
 - având în vedere declarația APP de la Port Vila (Vanuatu) din 1 decembrie 2008 ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere declarația Biroului APP din 25 noiembrie 2008 referitoare la președinția franceză a UE ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere Acordul european privind ajutorul umanitar semnat la 18 decembrie 2007 ⁽¹²⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0081/2009),
- A. întrucât pe parcursul anului 2008 au fost semnate APE cu unele regiuni sau state ACP și au avut loc dezbateri în cadrul APP, la Ljubljana (Slovenia), în martie 2008 și la Port Moresby, în noiembrie 2008, cu privire la situația negocierilor acestor acorduri;
- B. întrucât a fost adoptat Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 menționat anterior, care prevede programe tematice aplicabile și țărilor ACP, precum și un program de măsuri complementare pentru țările ACP semnate ale protocolului privind zahărul;
- C. întrucât comisarul responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar și-a luat angajamentul, cu ocazia sesiunii susmenționate a APP din iunie 2007 de la Wiesbaden, de a supune documentele de strategie națională și regională pentru țările ACP (perioada 2008-2013) analizei democratice a parlamentelor și salutând punerea în aplicare a acestui angajament;

⁽¹⁾ JO C 271, 25.10.2008, p. 27.

⁽²⁾ JO C 271, 25.10.2008, p. 32.

⁽³⁾ JO C 271, 25.10.2008, p. 37.

⁽⁴⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 19.

⁽⁵⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 26.

⁽⁶⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 31.

⁽⁷⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 37.

⁽⁸⁾ JO C 61, 16.3.2009, p. 40.

⁽⁹⁾ APP 100.288.

⁽¹⁰⁾ APP 100 452.

⁽¹¹⁾ APP 100.448.

⁽¹²⁾ Declarație comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar” (JO C 25, 30.1.2008, p. 1).

Marți, 24 martie 2009

- D. întrucât noua revizuire a Acordului de la Cotonou, prevăzută în 2010, reprezintă o oportunitate importantă nu numai de dezvoltare a dimensiunii regionale a APP și a controlului parlamentar la nivelul regiunilor ACP, ci și de consolidare a rolului și activităților Adunării Parlamentare Paritare ca instituție;
- E. întrucât cele două reuniuni regionale ale APP care au avut loc în Namibia și Vanuatu în 2008 constituie o reușită de proporții și au condus la adoptarea declarațiilor menționate anterior de la Windhoek și de la Port Vila;
- F. întrucât situația din Zimbabwe s-a deteriorat și mai mult în cursul anului 2008, în ciuda organizării de alegeri în iulie 2008 și întrucât salută, cu toate acestea, de acordul obținut în vederea adoptării unei rezoluții privind Zimbabwe, cu ocazia celei de a 16-a sesiuni a APP de la Port Moresby;
- G. întrucât conflictul din Republica Democrată Congo (RDC) și încălcările grave și repetate ale drepturilor omului care se produc în această regiune persistă și reamintind necesitatea unui ajutor umanitar eficient și a unui angajament sporit al comunității internaționale în această privință;
- H. date fiind lucrările Parlamentului Panafrican (PPA) și formalizarea relațiilor dintre Parlamentul European și PPA și întrucât, cu ocazia intervenției avute la cea de-a zecea sesiuni a PPA din 28 octombrie 2008, Președintele Parlamentului European și-a exprimat intenția de a înființa o delegație interparlamentară pentru viitoarea legislatură;
- I. întrucât desfășurarea cvasi simultană a celei de a 16-a sesiuni a APP la Port Moresby și a Conferinței internaționale privind finanțarea ajutorului pentru dezvoltare la Doha i-a constrâns pe unii dintre deputații în Parlamentul European să facă o alegere dificilă;
- J. întrucât președinția slovenă a Uniunii Europene (ianuarie - iunie 2008) și guvernul din Papua Noua Guinee au avut o contribuție deosebită la sesiunile APP menționate anterior de la Ljubljana și de la Port Moresby;
- K. reamintind misiunile de informare și de studiu ale Biroului APP desfășurate în 2008:
- în Seychelles și
 - în Suriname, Sfântul Vicențiu și Sfânta Lucia,
1. salută faptul că APP a continuat să ofere în 2008 un cadru pentru un dialog deschis, democratic și aprofundat privind negocierea Acordurilor de parteneriat economic între Uniunea Europeană și țările ACP;
 2. subliniază preocupările exprimate de APP în ceea ce privește o serie de elemente ale negocierilor, atât de formă, cât și de fond; reamintește că dezbaterile continuă după adoptarea APE cu statele din regiunea CARIFORUM („Caribbean Forum of States” - Forumul statelor din Caraibe) și după acordurilor interimare cu anumite țări din alte regiuni;
 3. salută răspunsul pozitiv al noului comisar pentru comerț, la cererea adresată de mai multe țări și regiuni ACP de a revizui chestiunile litigioase, în linia declarațiilor făcute de Președintele Comisiei;
 4. subliniază necesitatea exercitării unui control parlamentar strict pe parcursul negocierii, precum și al implementării APE; regretă faptul că activitatea și rolul APP sunt amenințate de perspectiva creării unui nou organ, și anume comisia parlamentară, în cadrul APE, atât timp cât relația dintre acest organ și APP nu este clară; solicită ca această comisie parlamentară să funcționeze în cadrul APP, pentru a evita o proliferare costisitoare și complicată a reuniunilor, profitând de sistemul de reuniuni regionale al APP, și să utilizeze experiența acumulată de APP pentru a promova sinergia între toate regiunile APE; reafirmă dorința ca această comisie să aibă o funcționare flexibilă, capabilă să înmagazineze expertiza atât în materie de comerț, cât și în materie de dezvoltare, a deputaților în Parlamentul European implicați în analiza APE în cadrul comisiilor;

Marți, 24 martie 2009

5. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor țărilor ACP, al actorilor nestatali și al autorităților locale în aplicarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să garanteze implicarea acestora în procesul de negociere în curs, ceea ce presupune o agendă clară în ceea ce privește desfășurarea negocierilor, validată de țările ACP și de Uniune și bazată pe o abordare participativă;
6. subliniază preocuparea APP cu privire la repercusiunile crizei financiare actuale și salută adoptarea de către APP a Declarației de la Port Moresby menționată anterior privind criza financiară și alimentară mondială; invită APP să poarte discuții regulate cu privire la acest subiect;
7. întâmpină cu satisfacție angajamentul luat de către comisarul responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar, în cadrul sesiunii APP de la Kigali, menționate anterior, de a supune documentele de strategie națională și regională pentru țările ACP (perioada 2008-2013) analizei democratice a parlamentelor și salută lucrările deja efectuate de unele parlamente ale țărilor ACP în analiza acestor documente;
8. reamintește, în această privință, necesitatea de a asocia parlamentele la procesul democratic și la strategiile naționale pentru dezvoltare; subliniază rolul fundamental al acestora în procesul de punere în aplicare, în respectarea și controlul politicilor de dezvoltare;
9. invită parlamentele țărilor ACP să solicite cu insistență guvernului lor și Comisiei să le asocieze procesului de programare și de punere în aplicare a documentelor de strategie naționale și regionale referitoare la cooperarea dintre UE și țările respective (perioada 2008-2013);
10. solicită Comisiei să furnizeze parlamentelor țărilor ACP toate informațiile disponibile și să acorde asistență acestora în cadrul procesului de control democratic, în special prin intermediul susținerii capacităților acestora;
11. sprijină integrarea Fondului European de Dezvoltare (FED) în bugetul Uniunii Europene pentru a consolida coerența, transparența și eficiența politicii de cooperare pentru dezvoltare și pentru a garanta controlul democratic al acesteia; subliniază că integrarea FED în bugetul Uniunii reprezintă, de asemenea, un răspuns pertinent la dificultățile legate de executarea și ratificarea FED-urilor succesive;
12. invită parlamentele să exercite un control parlamentar strict în ceea ce privește FED; subliniază poziția privilegiată a APP în cadrul acestei dezbateri și invită atât APP, cât și parlamentele ACP să participe activ la aceasta, în special cu ocazia revizuirii Acordului de la Cotonou, prevăzută în 2010; insistă asupra asocierii APP la întregul proces de negociere a acestei revizui;
13. salută caracterul parlamentar din ce în ce mai marcant și deci politic al APP, precum și implicarea sporită a membrilor săi și calitatea dezbaterilor, fapt ce contribuie în mod decisiv la parteneriatul ACP-UE;
14. consideră că rezoluțiile APP menționate anterior cu privire la situația din Kenya și din Zimbabwe constituie exemple semnificative ale acestui dialog consolidat;
15. invită APP să abordeze în continuare situația din Sudan și, în special, cea din Darfur, prin evaluarea poziției Uniunii și a țărilor ACP față de mandatelor de arestare emise de Curtea Penală Internațională;
16. invită APP să abordeze în continuare situația din Somalia, care pune în pericol viața poporului somalez, amenință securitatea în regiune și constituie o sursă de instabilitate generală cauzată de proliferarea actelor ilegale, a extremismului și pirateriei;
17. invită APP să continue discuțiile privind situația îngrijorătoare din Zimbabwe, unde alegerile din iulie 2008 nu au condus la restaurarea democrației, iar situația economică reprezintă o adevărată amenințare pentru sănătatea și viața a milioane de cetățeni, precum și pentru stabilitatea regiunii;

Marți, 24 martie 2009

18. invită APP să contribuie în continuare la efortul de sensibilizare a comunității internaționale cu privire la conflictele din estul RDC, să promoveze o soluție politică negociată pentru această criză și să susțină orice acțiuni care ar putea fi propuse în cadrul unei soluții negociate;
19. invită APP să continue și să aprofundeze dialogul cu PPA și cu parlamentele organizațiilor regionale, datorită importanței integrării regionale pentru pacea și dezvoltarea țărilor ACP;
20. regretă faptul că APP nu a fost consultată suficient în momentul elaborării Strategiei comune UE-Africa și speră că APP va fi implicată activ în punerea în aplicare a acestei strategii;
21. se bucură de faptul că reuniunile regionale, prevăzute în Acordul de la Cotonou și în Regulamentul APP au avut loc începând cu 2008; consideră că aceste reuniuni permit un schimb veritabil de opinii cu privire la obiectivele regionale, inclusiv prevenirea și soluționarea conflictelor, și că politicile europene contribuie la intensificarea coeziunilor regionale; subliniază faptul că aceste reuniuni sunt deosebit de oportune pentru negocierea, încheierea și punerea în aplicare a APE și trebuie să constituie o prioritate; felicită organizatorii celor două reuniuni foarte reușite din Namibia și Vanuatu și sprijină organizarea viitoarelor reuniuni din 2009 în regiunile Caraibe și Africa de vest;
22. încurajează APP să consolideze rolul Comisiei pentru afaceri politice, pentru ca aceasta să devină un adevărat forum de prevenire și soluționare a conflictelor, în cadrul parteneriatului ACP-UE, și să generalizeze în acest sens dezbaterile privind situațiile de urgență proprii fiecărei țări; se felicită pentru activitatea desfășurată în domeniul protecției civililor în cadrul operațiunilor de menținere a păcii și pentru intenția de a analiza problema guvernării în statele ACP;
23. salută, de asemenea, raportul Comisiei pentru afaceri politice a APP, adoptat la Ljubljana în martie 2008, privind experiențele din procesul european de integrare regională relevante pentru țările ACP, care evidențiază principalele beneficii ale integrării, și anume pacea și securitatea, împiedicarea conflictelor potențiale susceptibile de a se transforma în conflicte armate, prosperitatea, bunăstarea, democrația și respectarea drepturilor omului;
24. ia act cu satisfacție de intenția exprimată de Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț a APP de a iniția o analiză a documentelor de strategie regionale pentru regiunile ACP;
25. subliniază rolul jucat de Comisia pentru afaceri sociale și mediu a APP în domeniul muncii copiilor și intenția acesteia de a continua să analizeze situația socială a tinerilor în țările ACP;
26. salută, de asemenea, raportul Comisiei pentru afaceri sociale și mediu adoptat la Ljubljana privind consecințele sociale și de mediu ale programelor de ajustare structurală, care susține că practica acordării împrumuturilor obținute de la Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional (FMI) în funcție de îndeplinirea unor condiții de politică economică a avut consecințe dezastruoase din punct de vedere social și ecologic pentru țările ACP și trebuie înlocuită cu o politică de împrumut pentru fiecare țară în parte, axată pe reducerea sărăciei;
27. invită APP să solicite cu insistență să fie implicat îndeaproape în procesul de revizuire a Acordului de la Cotonou, care va fi inițiat în 2009, pentru a se asigura de consolidarea în viitor a rolului și activităților APP;
28. ia act cu satisfacție de participarea din ce în ce mai numeroasă a actorilor nestatali la sesiunile APP, participare care s-a evidențiat cu ocazia dezbaterii care a condus la declarația din noiembrie 2008 privind criza financiară și alimentară mondială de la Port Moresby menționată anterior, precum și în raportul privind APE elaborat de partenerii economici și sociali și prezentat în cadrul sesiunii APP care s-a desfășurat la Ljubljana în martie 2008;
29. își exprimă dorința ca, pe lângă raportul anual privind activitățile APP ACP-UE, secretariatul țărilor ACP și Parlamentul European să efectueze o analiză comună privind condițiile de funcționare a APP, în special votarea în colegii separate, egalitatea de tratament a parlamentarilor, precum și misiunile comune de anchetă și de observare a alegerilor;
30. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului ACP, Biroului APP, precum și guvernelor și parlamentelor din Slovenia și Papua Noua Guinee.

Marți, 24 martie 2009

Cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale

P6_TA(2009)0156

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Programul URBACT desfășurat în cadrul Programului URBAN și care facilitează și dezvoltă „bunele practici” și schimburile de experiență în peste 200 de orașe din Uniunea Europeană,
- având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la guvernarea și parteneriatul la nivel național, regional și la nivel de proiect în domeniul politicii regionale ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională ⁽³⁾,
- având în vedere articolele 158 și 159 din tratat,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 iunie 2008 intitulată „Al cincilea raport intermediar privind coeziunea economică și socială: regiuni în creștere, o Europă în creștere” (COM(2008)0371),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2008 intitulată „Cartea verde privind coeziunea teritorială: transformarea diversității teritoriale într-un avantaj” (COM(2008)0616),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 noiembrie 2006 intitulată „Regiunile, actori ai schimbării economice” (COM(2006)0675),
- având în vedere studiul efectuat de Departamentul Tematic Politici Structurale și de Coeziune privind „Bunele practici în domeniul politicii regionale și obstacolele în calea utilizării fondurilor structurale”,
- având în vedere audierea publică organizată de Comisia pentru dezvoltare regională din 17 iulie 2008,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽³⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât politica de coeziune din Uniunea Europeană - nu numai din punct de vedere al mijloacelor financiare, ci, mai ales, al faptului că reprezintă un pilon esențial în cadrul procesului de integrare europeană, precum și al importanței sale pentru coeziunea socială, economică și teritorială a Uniunii Europene și pentru dezvoltarea celor 268 de regiuni ale acesteia, prin reducerea deficitelor și a decalajelor de dezvoltare și îmbunătățirea calității vieții pentru toți cetățenii UE - aparține celor mai importante politici;
- B. întrucât regiunile din Uniunea Europeană se confruntă în continuare cu provocări asemănătoare, deși impactul acestora diferă în mare măsură de la regiune la regiune, având în vedere caracteristicile individuale ale acestora (de exemplu regiuni insulare sau montane), cum ar fi globalizarea și restructurările economice accelerate legate de aceasta, de liberalizarea relațiilor comerciale, de consecințele revoluției tehnologice, ale schimbărilor climatice, de dezvoltarea economiei bazată pe cunoaștere, de schimbările demografice, depopularea, precum și de creșterea nivelului imigrației – deși impactul acestora este foarte diferit de la o regiune la alta;
- C. întrucât cele mai bune rezultate care consolidează baza de cunoaștere și stimulează competiția rezultă adesea în urma cooperării, în cadrul proiectelor, dintre sectorul public, mediul de afaceri, sectorul educației și actorii implicați la nivel local;
- D. întrucât, date fiind actualele provocări, politica de coeziune nu își poate realiza pe deplin potențialul de a sprijini regiunile în soluționarea acestora, deoarece potențialii solicitanți se văd puși în fața unor serioase obstacole în ceea ce privește utilizarea resurselor structurale ale Uniunii Europene, cum ar fi:
- obstacole birocratice importante;
 - culegeri de norme prea complexe, disponibile în unele cazuri doar online, fapt care îi privează pe mulți beneficiari potențiali ai acestor fonduri de accesul real la aceste resurse;
 - modificarea frecventă, de către unele state membre, a criteriilor de eligibilitate și a documentelor solicitate;
 - reglementări lipsite de transparență privind procesul decizional și co-finanțarea și întârzieri în efectuarea plăților;
 - administrarea centralizată lentă și greoaie din statele membre și punerea în aplicare a reglementărilor într-un mod care crește birocrăția existentă, și conduce la furnizarea inadecvată de informații;
 - capacitate de descentralizare administrativă inadecvată și diferite modele de administrare regională în statele membre, care nu permit existența unor date comparative și schimbul de bune practici;
 - posibilități nedezvoltate de coordonare interregională;
 - lipsa unei scheme de cooperare funcționale între autoritățile naționale, regionale și locale;
- E. întrucât unele deficiențe actuale ale politicii de coeziune au drept cauză obstacolele existente;
- F. întrucât întârzierile în punerea în aplicare a politicii structurale se datorează în parte unor proceduri excesiv de rigide, prin urmare, ar trebui avută în vedere simplificarea acestor proceduri și distribuirea clară a responsabilităților și a competențelor între UE, statele membre și autoritățile locale și regionale,
1. subliniază că, deși trebuie avută în vedere valoarea adăugată a diseminării bunelor practici în rândul publicului larg în ceea ce privește îmbunătățirea comunicării și a randamentului, încercările de introducere a acestor practici în politica regională a UE ar trebui îndreptate îndeosebi către autoritățile de management, încurajându-le să elaboreze norme privind accesul la fondurile structurale, astfel încât schimburile de informații și de experiență să poată contribui la o îmbunătățire substanțială a calității proiectului prin furnizarea de soluții la problemele comune și prin alegerea unor moduri de intervenție mai eficiente și mai orientate;

Marți, 24 martie 2009

2. indică necesitatea de a simplifica procedurile care guvernează punerea în aplicare a proiectelor și programelor finanțate din fondurile structurale, în special sistemele de control și gestiune; salută, ca atare, în acest sens, pachetul de revizuire a reglementărilor privind fondurile structurale, ca răspuns la criza financiară actuală; așteaptă cu nerăbdare propunerile ulterioare ale Comisiei în acest domeniu, ce urmează a fi anunțate în lunile viitoare;

Eliminarea obstacolelor

3. solicită Comisiei să acționeze în vederea eliminării obstacolelor menționate, printre altele:
- să instituie pe termen lung criterii de evaluare pentru proiectele cofinanțate din fonduri structurale ale Uniunii Europene;
 - să nu aplice proiectelor de inovare aceleași criterii de evaluare aplicabile altor proiecte, ci să elaboreze criterii de evaluare specifice, respectiv adaptate proiectelor de inovare, care să permită în esență o mai largă marjă de eroare;
 - să reducă de la zece ani, în prezent, la trei ani durata maximă impusă pentru arhivare a dosarelor de proiect, necesară în scopuri de control efectuat de către Comisie;
 - să instituie măsuri de politici speciale și indicatori calitativi noi pentru regiunile cu caracteristici geografice specifice precum cele muntoase și cele cu populație scăzută, regiuni îndepărtate de frontieră și insulare și să adapteze, în consecință, graficul teritorial al intervențiilor politice în scopul promovării coeziunii teritoriale în Uniunea Europeană;
 - să simplifice sistemul de control și să vizeze introducerea unui sistem de control unic;
 - să adapteze standardele în domeniul contractelor publice, în vederea simplificării și armonizării;
 - să coordoneze reglementările privind eligibilitatea costurilor în statele membre;
 - să garanteze într-o mai mare măsură plățile anticipate către beneficiari;
 - să îmbunătățească coordonarea acțiunilor întreprinse și co-finanțate prin politica de coeziune și CAP II (dezvoltarea zonelor rurale);
 - să confere o mai mare flexibilitate programelor de suport tehnic;
 - să introducă mecanisme de promovare a cooperării în rețea și de facilitare a gestionării proiectelor de grup;
 - să ușureze sarcinile administrative rezultate din aceste proiecte și să le mențină într-o proporție corespunzătoare dimensiunii proiectului;
 - să simplifice, să clarifice și să accelereze practicile de proiect și să le orienteze către rezultate;
 - să încurajeze activ statele membre să instituie un sistem eficient de cooperare și de responsabilitate partajată între nivelele naționale, regionale și locale;
 - să faciliteze accesul la fonduri printr-o cooperare mai strânsă cu guvernele naționale, în vederea reducerii timpului de prelucrare;
 - să elaboreze un calendar de măsuri active în vederea îndepărtării obstacolelor și a îmbunătățirii accesului la resurse;
4. recomandă, în plus, Comisiei dezvoltarea unei abordări concertate, general accesibile, în materie de schimburi interregionale de practici confirmate (cele mai bune practici - best practices), pentru a favoriza schimburile de experiență între actorii din domeniul politicii de coeziune;

Marți, 24 martie 2009

5. subliniază, în mod expres, faptul că identificarea „celor mai bune practici” nu trebuie să conducă la o birocrație suplimentară pentru solicitanții și promotorii de proiecte;
6. solicită ca birocrația să fie menținută la un nivel minim în cadrul utilizării fondurilor structurale și ca aceasta să nu fie sporită inutil de condiții individuale impuse de statele membre;
7. își reiterează sprijinul pentru practicile ce urmăresc ca fiecare stat membru să prezinte o declarație de asigurare națională anuală care să acopere fondurile comunitare în gestiune partajată și solicită ca aceste practici să fie generalizate;

Criterii generale și specifice pentru stabilirea celor mai bune practici

8. salută demersul din cadrul inițiativei „Regiunile, actori ai schimbării economice”, care vizează, pe de o parte, determinarea unor „cele mai bune practici” prin intermediul acordării unei distincții anuale denumită „REGIO STARS”, precum și diseminarea acestora în rândul opiniei publice, iar pe de altă parte crearea unui site de internet dedicat „celor mai bune practici”; atrage atenția asupra eficienței limitate a unui simplu site internet;
9. critică lipsa de transparență a principiilor obiective alese de către Comisie pentru definirea „celor mai bune practici”;
10. solicită Comisiei, având în vedere utilizarea largă a noțiunii de „cele mai bune practici”, ca și a noțiunilor similare, adeseori folosite în paralel, de „bune practici” sau „povești de succes”, să stabilească un catalog de criterii clar, adaptat politicii de coeziune, care să permită distincția față de „cele mai bune practici” din alte proiecte;
11. recomandă Comisiei să aibă în vedere următoarele aspecte în identificarea „celor mai bune practici”:
 - calitatea proiectului;
 - respectarea principiului parteneriatului;
 - durabilitatea măsurii respective;
 - contribuția în favoarea egalității de șanse și a integrării dimensiunii de gen;
 - gradul de inovație al proiectului;
 - abordarea integrată a politicilor teritoriale și sectoriale ale UE;
 - eficiența utilizării mijloacelor;
 - durata proiectului până la implementare;
 - punerea în aplicare la timp și cu respectarea cerințelor administrative a proiectului;
 - forța semnificativă de impulsie la nivelul regiunii sau al UE în ansamblu;
 - impactul asupra ocupării forței de muncă;
 - facilități pentru IMM-uri;
 - facilitarea cooperării teritoriale și în rețea între regiuni;
 - capacitatea de transfer al proiectului, în sensul aplicării sale și în alte regiuni ale Uniunii Europene;
 - valoarea adăugată a activităților în cadrul politicilor Uniunii Europene;
 - impactul pozitiv al proiectului asupra cetățenilor, regiunilor, statelor membre și a societății în ansamblu;

Marți, 24 martie 2009

12. subliniază faptul că toate criteriile de evidențiere a „celor mai bune practici” trebuie să fie bine cuantificabile și fiabile pentru a se evita neconcordanțele, efectele nedorite și deciziile subiective care ar putea submina întreaga procedură de evaluare a proiectului pe baza acestor criterii; solicită, așadar, Comisiei să descrie în mod clar conținutul acestor criterii și modul de punere în aplicare a acestora;

13. recomandă stabilirea de parametri suplimentari pentru calificarea de „cele mai bune practici” pe baza analizei numeroaselor proiecte din cadrul politicii de coeziune, din multe regiuni ale Uniunii Europene, care prezintă un interes deosebit pentru dezvoltarea regiunilor individuale, dar și a Uniunii Europene în ansamblu și caracterizate printr-o mare diversitate la nivel de execuție;

14. recomandă, pentru domeniul „Cercetare și dezvoltare/inovare”, considerarea următorilor parametri:

- investiții de calitate în știință și cercetare;
- conexiunea dintre sectorul industrial, mediul academic și instituțiile de cercetare, acordând o atenție deosebită dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, ca mijloc de promovare a dezvoltării teritoriale;
- conexiunea dintre institutele de știință și instituțiile de cercetare;
- dezvoltarea în continuare sau lansarea de tehnologii orientate către viitor și/sau aplicații practice pentru acestea;
- integrarea unor noi tehnologii în cadrul sectoarelor tradiționale;
- aplicabilitatea în mediul de afaceri;
- soluții pentru sectoarele de bază ale UE, de exemplu, – mediu și energie;

15. recomandă, pentru domeniul „Protecția mediului, combaterea schimbărilor climatice și politica energetică durabilă”, considerarea următorilor parametri:

- măsuri de protecție destinate domeniilor amenințate în mod special și adecvate (sensibilitate), în special măsuri de protecție a apelor;
- conservarea și folosirea eficientă a resurselor rare;
- gestiunea responsabilă a resurselor;
- măsuri de abordare a sărăcirii energetice;
- creșterea considerabilă a eficienței energetice;
- reducerea considerabilă a consumului energetic;
- creșterea ponderii energiilor regenerabile;
- măsuri în vederea reducerii emisiilor de CO₂;
- metode și/sau procedee pentru gestionarea rațională a resurselor rare sau amenințate cu epuizarea;

Marți, 24 martie 2009

16. recomandă, pentru domeniul „Crearea de locuri de muncă de înaltă calitate”, considerarea următorilor parametri:

- ameliorarea condițiilor de muncă;
- creșterea numărului de posturi de calitate superioară;
- crearea durabilă de locuri de muncă de viitor;
- garantarea accesului egal la piața muncii atât pentru femei cât și pentru bărbați;
- creșterea productivității;
- creșterea competitivității;
- crearea unor locuri de muncă „independente de loc”, cum ar fi e-întreprinderile;
- măsuri în vederea unei specializări mai ridicate a forței de muncă;
- utilizarea de mijloace moderne de informare și comunicare;
- reconcilierea vieții de familie și a vieții profesionale;
- măsuri adresate celor mai vulnerabile sectoare ale populației (de exemplu tineri, femei, persoane cu dizabilități, imigranți, șomeri pe termen lung, șomeri cu vârsta peste 45 de ani, persoane fără educație formală);
- creșterea accesibilității și disponibilității serviciilor de transport, telecomunicații, educație și sănătate;

17. recomandă, pentru domeniul „Învățare continuă”, considerarea următorilor parametri:

- îmbunătățirea calitativă a condițiilor de studiu și creșterea gamei de oferte educaționale, în special în ceea ce privește șansele pentru cele mai dezavantajate și mai vulnerabile categorii de populație (cum ar fi tineri, femei, persoane cu dizabilități, imigranți, șomeri pe termen lung, șomeri cu vârsta peste 45 de ani, persoane fără studii);
- o strânsă corelare între educație, formare și viața profesională;
- proiecte de formare adaptate exigențelor, din punct de vedere calitativ și cantitativ;
- introducerea și utilizarea tehnologiilor și procedeele moderne;
- crearea și menținerea disponibilității pentru formare profesională;
- creșterea nivelului de participare la programele de formare profesională continuă;
- formarea continuă în domeniul limbilor;

Marți, 24 martie 2009

18. recomandă, pentru domeniul „Dezvoltare urbană integrată”, considerarea următorilor parametri:
- o politică integrată și pe termen lung pentru transportul public de călători, pietoni, bicicliști și circulația rutieră în vederea unei integrări eficiente a diferitelor mijloace de transport publice și private;
 - gestionarea eficientă a traficului;
 - promovarea dezvoltării economice a orașelor;
 - creșterea investițiilor antreprenoriale, stimularea și asigurarea ocupării forței de muncă - cu un accent deosebit asupra ocupării forței de muncă în rândul tinerilor și a antreprenoriatului - precum și îmbunătățirea vieții sociale;
 - regenerarea și integrarea zonelor în declin și a zonelor dezindustrializate;
 - creșterea calității vieții în spațiul urban; de exemplu în ceea ce privește disponibilitatea și accesibilitatea serviciilor publice;
 - crearea de spații verzi și de zone de recreere și o mai bună eficiență a distribuției apei și energiei, îndeosebi în sectorul imobiliar;
 - facilități acordate persoanelor cu dizabilități;
 - promovarea de acțiuni destinate să consolideze legăturile populației, în special ale populației tinere, cu orașele natale;
 - luarea în considerare a mediului de viață din spațiul urban, suburban și al celui rural de proximitate;
 - reducerea utilizării excesive a terenurilor prin reutilizarea mult mai semnificativă a suprafețelor necultivate și prin evitarea extinderii urbane;
 - o mai bună accesibilitate a persoanelor cu mobilitate redusă la mijloacele de transport și la serviciile urbane;
 - creșterea interacțiunii dintre orașe și zonele rurale;
 - abordarea forței de muncă într-un mod integrat;
19. recomandă, pentru domeniul „Evoluție demografică”, considerarea următorilor parametri:
- acces universal la servicii;
 - măsuri pentru stimularea atragerii de mână de lucru calificată;
 - măsuri de integrare adresate celor mai vulnerabile sectoare printr-o mai bună educație și formare profesională;
 - măsuri privind programul de lucru flexibil;
 - măsuri de sprijinire a părinților salariați care să permită concilierea vieții de familie cu cea profesională;
 - măsuri de promovare armonioasă a integrării migranților;
 - nevoile speciale ale persoanelor cu dizabilități și ale cetățenilor în vârstă;
 - contribuția la menținerea nivelului populației (în zonele afectate de depopulare);

Marți, 24 martie 2009

20. recomandă, pentru domeniul „Cooperare transfrontalieră”, considerarea următorilor parametri:
- creșterea legăturilor transfrontaliere (din punct de vedere cantitativ și calitativ);
 - crearea de rețele de cooperare durabilă și/sau pe termen lung;
 - armonizarea diferitelor sisteme/procedee;
 - crearea de noi parteneriate;
 - realizarea independenței financiare;
 - transfer și schimb de experiență transfrontaliere durabile;
 - dezvoltarea în comun a potențialului regiunilor partenere;
 - conectarea la nivel de infrastructură între regiunile partenere;
21. recomandă, pentru domeniul „Parteneriate public-privat”, considerarea următorilor parametri:
- ameliorarea calitativă a punerii în aplicare a proiectelor în ceea ce privește eficiența și profitabilitatea;
 - accelerarea punerii în aplicare a proiectelor;
 - mecanisme transparente de difuzare a riscului;
 - o mai bună gestiune a proiectelor;
 - o mai mare participare a autorităților locale și regionale și a actorilor în cadrul parteneriatelor public-privat;
 - reguli de funcționare clare și transparente privind activitățile organismelor și întreprinderilor din sectorul public;
22. solicită Comisiei să țină seama de necesitatea de a promova cele mai bune practici în materie de aranjamente financiare, în special pentru aranjamentele financiare în cadrul parteneriatelor de tip public-privat și cele care beneficiază de sprijinul Băncii Europene de Investiții și al Fondului European de Investiții;
23. este conștient de faptul că este extrem de dificil ca un proiect să îndeplinească concomitent toate criteriile menționate mai sus; invită Comisia, prin urmare, ca, înainte de aplicarea acestor criterii, să le ordoneze în funcție de priorități și să determine care dintre acestea prezintă o mai mare importanță, pentru a facilita astfel desemnarea proiectelor celor mai valoroase drept cele mai bune practici; subliniază necesitatea utilizării de manieră deschisă și transparentă a criteriilor privind cele mai bune practici convenite de comun acord, ceea ce va permite o mai bună gestionare, acceptare și comparabilitate a celor mai bune practici și evitarea confuziilor cu alți termeni asemănători;
24. invită Comisia, referitor la utilizarea în viitor a noțiunilor de „cele mai bune practici”, „bune practici” și „povești de succes”, să elaboreze, pe baza acestor parametri, o clasificare și o ierarhizare clare și transparente, destinate calificării proiectelor conform noțiunilor menționate;

Marți, 24 martie 2009

Schimbul de „cele mai bune practici”

25. invită Comisia să organizeze și să coordoneze schimbul de „cele mai bune practici” prin intermediul unei rețele interregionale și să creeze un website public, conținând informațiile esențiale despre proiecte în toate limbile Uniunii;

26. recomandă Comisiei înființarea, în cadrul actualei organigrame, a unui serviciu adecvat al Direcției Generale Politică Regională, care să organizeze, în cooperare cu rețeaua interregională, evaluarea, colectarea și schimbul de „cele mai bune practici”, în vederea asigurării pe termen lung a unui schimb continuu, fiabil și de succes de „cele mai bune practici” în domeniul politicii de coeziune, și care să se constituie într-un interlocutor permanent pentru ambele părți implicate - cererea și oferta; invită Comisia să promoveze cultura „bunelor practici” în cadrul tuturor departamentelor sale;

27. propune, în acest cadru, ca mecanismele de evaluare să analizeze și să țină cont de metodologiile testate și fiabile care au fost puse în aplicare; consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială cooperării cu o rețea de autorități regionale și agenții specializate care reprezintă sursa principală de evaluare a conținutului esențial al „celor mai bune practici”;

28. subliniază faptul că, în contextul în care Uniunea Europeană furnizează finanțarea și sistemul de „bune practici”, revine autorităților naționale, regionale și locale să le pună în valoare; salută, în acest sens, înființarea unui program Erasmus pentru reprezentanții aleși la nivel local și regional;

29. recomandă Comisiei folosirea instrumentelor disponibile în cadrul Comitetului Regiunilor, în special Platforma de monitorizare a Strategiei de la Lisabona și Rețeaua de monitorizare a subsidiarității, în vederea schimbului de „cele mai bune practici” între regiuni și statele membre, cu scopul identificării și stabilirii în comun a obiectivelor, mai apoi a planificării acțiunilor și, în final, a realizării unei evaluări comparative a rezultatelor politicii de coeziune;

*

* * *

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Caracterul complementar și coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală

P6_TA(2009)0157

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la caracterul complementar și la coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 158 și 159 din Tratatul CE,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune ⁽¹⁾, în special articolul 9,

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) ⁽¹⁾,
 - având în vedere Decizia 2006/702/CE din 6 octombrie 2006 a Consiliului privind orientările strategice comunitare pentru coeziune ⁽²⁾,
 - având în vedere Decizia Consiliului nr. 2006/144/CE din 20 februarie 2006 privind orientările strategice ale Comunității pentru dezvoltare rurală (perioada de programare 2007-2013) ⁽³⁾,
 - având în vedere Agenda teritorială a Uniunii și primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale a UE,
 - având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 6 octombrie 2008 privind coeziunea teritorială - Transformarea diversității teritoriale într-un avantaj (COM(2008)0616),
 - având în vedere raportul Observatorului în Rețea al Amenajării Teritoriului European (ORATE), intitulat „Viitorul teritoriului, scenarii teritoriale pentru Europa”,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0042/2009),
- A. întrucât noțiunea de zonă rurală a fost definită de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, aceasta fiind caracterizată, printre altele, prin densitatea redusă a populației și lipsa accesului la servicii și întrucât această definiție este utilizată de Comisie pentru identificarea și stabilirea obiectivelor referitoare la dezvoltare pentru aceste zone;
- B. întrucât zonele rurale din Uniunea Europeană prezintă disparități considerabile de la un stat membru la altul și întrucât, deși în unele state membre zonele rurale au cunoscut o creștere demografică și economică, multe dintre aceste zone se confruntă cu exodul rural sau populația lor este în căutare de posibilități de reconversie, ceea ce creează dificultăți enorme în zonele rurale;
- C. întrucât zonele rurale reprezintă aproape 80 % din teritoriul UE;
- D. întrucât necesitățile zonelor rurale intermediare, caracterizate de o structură economică similară celei din zonele urbane adiacente acestora, diferă de necesitățile zonelor preponderent rurale, periferice sau izolate;
- E. întrucât unul dintre obiectivele Uniunii constă în promovarea progresului economic și social și a unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă și în realizarea unei dezvoltări echilibrate și durabile;
- F. întrucât coeziunea economică, socială și teritorială a UE poate fi consolidată prin dezvoltarea economică și prin sporirea oportunităților de ocupare a forței de muncă din zonele rurale și urbane, precum și prin asigurarea unui acces egal la serviciile publice;
- G. întrucât reforma politicii structurale pentru perioada 2007-2013 a implicat modificarea structurii fondurilor și a principiilor pe care se bazează distribuirea ajutoarelor prin intermediul acestor fonduri, precum și crearea noului Fond european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), care este legat de politica agricolă comună (PAC) și separat de politica de coeziune;
- H. întrucât programele LEADER au demonstrat în trecut modul în care poate fi promovată cu succes dezvoltarea rurală prin instrumente de politică regională;

⁽¹⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁽³⁾ JO L 55, 25.2.2006, p. 20.

Marți, 24 martie 2009

- I. întrucât este esențial pentru reușita FEADR să se asigure complementaritatea reciprocă a activităților cofinanțate prin FEADR și a celor cofinanțate din fondurile structurale, și astfel asistența ce provine din diverse fonduri să fie coordonată în mod corespunzător, în special din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), din Fondul de coeziune (FC) și din Fondul social european (FSE), precum și să se asigure o complementaritate a acestor fonduri;
- J. întrucât înființarea FEADR și separarea mijloacelor destinate obiectivelor dezvoltării rurale de politica de coeziune și de perspectiva mai largă a dezvoltării regionale nu trebuie să ducă nici la dublarea, nici la neglijarea anumitor obiective (de exemplu protecția mediului sau educația);
- K. întrucât transferul permanent de fonduri dintre Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și FEADR duce la incertitudinea planificării atât pentru agricultori, cât și pentru promotorii de proiecte de dezvoltare rurală;
- L. întrucât, din motive de restricții bugetare, există riscul ca mijloacele financiare disponibile în cadrul FEDR să fie utilizate în mare parte pentru consolidarea competitivității economice concentrate în cele mai importante centre urbane sau în cele mai dinamice regiuni, în timp ce resursele din cadrul FEADR sunt destinate în principal îmbunătățirii competitivității agriculturii, care continuă să fie principalul motor al zonelor rurale, și prevede, de asemenea, sprijinirea activităților neagricole și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) în zonele rurale, astfel că este necesară o mai bună coordonare pentru a nu rămâne zone neacoperite;
- M. întrucât IMM-urile, în special microîntreprinderile și întreprinderile meșteșugărești, au un rol esențial pentru menținerea activității economice și sociale în mediul rural și pentru garantarea stabilității;
- N. întrucât obiectivele politicii de dezvoltare rurală nu trebuie să vină în contradicție cu obiectivele de la Lisabona, cu condiția ca dezvoltarea rurală să se sprijine pe mecanismul competitivității relative (rentabilitate în creștere, combinată cu costuri relativ scăzute), în special în industria locală a procesării agroalimentare și în dezvoltarea IMM-urilor și a infrastructurii și serviciilor, cum ar fi turismul, educația sau protecția mediului;
- O. întrucât ar trebui recunoscută relația naturală dintre politica agricolă și politica de dezvoltare rurală, precum și complementaritatea dintre acestea,
1. consideră că criteriile tradiționale utilizate pentru a deosebi zonele rurale de cele urbane (densitatea populației mai mică și un nivel de urbanizare mai scăzut) nu prezintă decât o imagine parțială asupra situației; prin urmare, consideră că ar trebui explorată posibilitatea de a adăuga criterii suplimentare și să solicite Comisiei să facă o evaluare și să prezinte propuneri concrete în acest domeniu;
 2. consideră că, în măsura în care zonele rurale ale Uniunii Europene, care reprezintă aproximativ 80 % din teritoriul său, prezintă disparități considerabile de la un stat membru la altul, este necesar să fie adoptată și pusă în aplicare o abordare adecvată și integrată, care să contribuie la dezvoltarea durabilă a acestor zone și care să vizeze reducerea disparităților existente și promovarea dinamismului economic în zonele rurale și urbane; subliniază necesitatea de a aloca fonduri adecvate pentru luarea măsurilor necesare;
 3. reamintește, în această privință, faptul că toate regiunile Uniunii în ansamblu, inclusiv zonele rurale și cele periferice, ar trebui să beneficieze, în principiu, de aceleași șanse de dezvoltare, pentru a evita excluderile teritoriale ale zonelor celor mai dezavantajate;
 4. subliniază că într-un număr ridicat de zone rurale, accesul dificil la serviciile publice, lipsa locurilor de muncă și piramida vârstelor reduc potențialul de dezvoltare, în special posibilitățile pentru tineri și femei;
 5. subliniază faptul că în anumite zone nu există alternative la anumite forme de producție agricolă care, în multe cazuri, trebuie susținute indiferent de costuri din motive legate de politica regională și de mediu, în special în zonele agricole periferice și montane afectate de deșertificare;

Marți, 24 martie 2009

6. reamintește faptul că Consiliul European din Göteborg de la 15 - 16 iunie 2001 a extins obiectivele de la Lisabona la noțiunile de durabilitate și de coeziune și că politica de dezvoltare rurală vizează tocmai o dezvoltare durabilă, menținerea activităților rurale non-agricole, valorificarea potențialelor de dezvoltare locală, protecția mediului, amenajarea echilibrată a teritoriilor și dezvoltarea IMM-urilor;
7. este convins că pentru succesul punerii în aplicare a politicii de dezvoltare rurală și pentru dezvoltarea durabilă a zonelor rurale trebuie să se țină seama în mod corespunzător de resursele naturale ale fiecărei zone și de caracteristicile specifice fiecăreia, protejând, consolidând și gestionând patrimoniul rural și dezvoltând legături și promovând interacțiunea cu zonele urbane;
8. de asemenea, subliniază importanța de a evalua sectoare cu activități economice alternative și oportunitățile create de aceste sectoare pentru diversificarea activităților profesionale ale populației;
9. consideră că provocările cu care se confruntă mediul rural necesită o politică de dezvoltare echilibrată care să cuprindă toți actorii economici și sociali, inclusiv întreprinderile mici și microîntreprinderile de producție și servicii, având în vedere rolul lor în dezvoltarea integrată a teritoriilor;
10. apreciază că în cazul noilor state membre politica de dezvoltare rurală trebuie să aibă în vedere și eficientizarea activităților agricole și reducerea decalajelor de dezvoltare economică dintre zonele rurale și cele urbane inclusiv prin sprijinirea activităților non-agricole, obiectiv ce se poate atinge inclusiv prin utilizarea fondurilor structurale;
11. salută obiectivele stabilite la a doua Conferință europeană privind dezvoltarea rurală, care a avut loc la Salzburg în 2003, dar regretă faptul că finanțarea acordată prin al doilea pilon al PAC de către ultimele perspective financiare a fost redusă semnificativ, creându-se astfel riscul ineficienței și o separare între agricultori și locuitorii din zonele rurale;
12. subliniază faptul că este necesară dezvoltarea unei strategii de dezvoltare rurală coerentă și pe termen lung în vederea facilitării celei mai eficiente și eficace utilizări a fondurilor disponibile;
13. invită statele membre și autoritățile regionale să elaboreze, în cadrul cooperării acestora cu Comisia și al parteneriatului cu toate autoritățile competente și cu organismele care reprezintă societatea civilă, o strategie de dezvoltare rurală durabilă pe termen lung transparentă, concepută la nivel național și regional, pentru a putea identifica clar prioritățile și obiectivele în materie de dezvoltare rurală și pentru a asigura adaptarea, coordonarea și complementaritatea ajutoarelor ce provin din diversele surse disponibile;
14. invită Comisia, statele membre și autoritățile regionale să garanteze participarea directă a organizațiilor de reprezentare a IMM-urilor, microîntreprinderilor și întreprinderilor meșteșugărești, în vederea identificării respectivelor priorități pentru a răspunde în cel mai eficient mod posibil necesităților și așteptărilor acestor întreprinderi;
15. recunoaște că politica de dezvoltare rurală joacă un rol extrem de important în ceea ce privește identificarea și rezolvarea problemelor specifice din zonele rurale și consideră că instituirea FEADR și a celui de-al doilea pilon al PAC reprezintă o încercare de a aborda diferitele situații și niveluri de provocări cu care se confruntă zonele rurale ale UE în mod flexibil, strategic, tematic și integrat și de simplificare a procedurilor de finanțare și de concentrare a fondurilor la nivelul acestor zone;
16. reamintește faptul că statele membre au fost invitate să pregătească două documente strategice pentru actuala perioadă de programare: un Plan de strategie națională pentru dezvoltare rurală (FEADR) și un Cadru strategic național de referință pentru politica regională (fonduri structurale); reamintește faptul că li s-a solicitat statelor membre să mobilizeze sinergiile și să creeze mecanisme operaționale de coordonare a diferitelor fonduri; totuși, își exprimă regretul privind faptul că în acest proces accentul a fost pus, mai degrabă, pe garantarea demarcării între fonduri și programe, decât pe crearea sinergiilor la nivelul acestora;

Marți, 24 martie 2009

17. consideră că eficiența politicii de dezvoltare rurală nu poate fi obținută decât dacă măsurile puse în aplicare în cadrul FEADR și al politicii de dezvoltare regională sunt coordonate și complementare, astfel încât să se evite dubla finanțare și disfuncționalitățile; ia act cu îngrijorare de coordonarea insuficientă a măsurilor luate în timpul actualei perioade de programare în statele membre; prin urmare, solicită propuneri de reformă din partea Comisiei pentru garantarea unei mai bune coordonări a planificării și aplicării măsurilor cofinanțate în cadrul politicii de coeziune și al PAC; recunoaște că reforma post-2013 a PAC și fondurile structurale ale UE vor oferi posibilitatea reevaluării relației dintre dezvoltarea rurală, pe de o parte, și politica agricolă și politica de coeziune, pe de altă parte;

18. recunoaște că principalul rol al politicii de dezvoltare rurală este de a menține populația în zonele rurale și de a-i asigura acesteia un nivel de viață decent;

19. consideră că această abordare, care constă în separarea dezvoltării rurale de politica de coeziune prin crearea FEADR, trebuie monitorizată foarte atent în vederea evaluării impactului său real asupra dezvoltării zonelor rurale; indică faptul că noul sistem a fost instituit în 2007 și că, prin urmare, nu se pot trage încă concluzii cu privire la viitorul acestei politici comunitare;

20. subliniază faptul că una dintre prioritățile politicii de dezvoltare rurală este elaborarea unor măsuri care să nu conducă la abandonarea activităților agricole de către populația rurală și care să contribuie, inter alia, la promovarea unor exploatații competitive, la producerea de produse ecologice, de alimente și băuturi tradiționale de înaltă calitate;

21. constată cu interes faptul că Axa 3 și Axa 4 (LEADER) din al doilea pilon al PAC, care reprezintă 15 % din totalul cheltuielilor aferente FEADR, privesc activități neagricole care vizează în principal diversificarea economiilor rurale; consideră că, având în vedere natura intervențiilor finanțate în cadrul acestor Axe, care se aseamănă cu anumite acțiuni finanțate prin fondurile structurale, există un risc de suprapunere a politicilor;

22. subliniază totuși necesitatea de a se lua în considerare în special perspectivele populației care lucrează în sectorul agricol, care ar trebui să se afle în continuare în centrul măsurilor de sprijin din cadrul politicii de dezvoltare rurală;

23. subliniază importanța sprijinirii tinerilor fermieri pentru a rămâne pe terenurile lor, chiar dacă aceștia nu se consacră în mod exclusiv producției agricole, prin oferirea de stimulente pentru dezvoltare și alte activități, precum turismul rural, și prin sprijinirea IMM-urilor din zonele rurale;

24. consideră că obiectivele principale ale politicii de dezvoltare rurală pot fi realizate numai dacă această politică beneficiază de fonduri adecvate, care să fie utilizate conform priorităților stabilite pentru zonele rurale, și că fondurile obținute prin modulare ar trebui redistribuite întotdeauna comunităților agricole active;

25. consideră că prin coordonarea politicii structurale și a măsurilor de dezvoltare rurală se pot obține proiecte cu o mai mare valoare adăugată europeană; este de părere că acest lucru reprezintă o posibilitate de valorizare durabilă a zonelor rurale, de exemplu prin intermediul unor măsuri de infrastructură sau al unor măsuri de protecție a mediului;

26. solicită Comisiei să prezinte date precise și previziuni privind utilizarea FEADR și a fondurilor structurale în zonele rurale și să analizeze sinergiile care pot fi create de FEADR și fondurile structurale în ceea ce privește fondurile disponibile pentru zonele rurale;

27. invită Comisia să analizeze dacă programele politicii regionale pot contribui la garantarea unui venit sigur pentru agricultori, de exemplu prin intermediul unor activități legate de protecția mediului și a naturii și de gestiunea spațiului natural;

28. subliniază faptul că printre provocările principale cu care se confruntă politica de coeziune se află dezvoltarea durabilă, nivelul veniturilor pe cap de locuitor, accesibilitatea, accesul la bunurile și serviciile publice și exodul rural și că sprijinirea activităților economice în regiunile rurale poate constitui una dintre metodele cele mai eficiente de realizare a acestor obiective;

Marți, 24 martie 2009

29. solicită Comisiei și statelor membre să țină cont în mod sistematic de zonele rurale în cadrul politicilor UE și să sprijine în mod adecvat proiectele destinate dezvoltării capitalului uman, accentuând oportunitățile de formare profesională a întreprinzătorilor agricoli și neagricoli din zonele rurale, în special a tinerelor, în vederea promovării ocupării forței de muncă și a creării de noi locuri de muncă;

30. subliniază că, în vederea dezvoltării zonelor urbane, este necesar să se acorde o mai mare atenție și mai mult sprijin conservării peisajului natural și al suprafețelor cultivate, ecoturismului, producției și utilizării de energie regenerabilă și inițiativelor locale, cum ar fi programele de furnizare a unor alimente de calitate și piețele de produse locale;

31. evidențiază rolul IMM-urilor în dezvoltarea rurală și contribuția acestora la convergență la nivel regional și local; invită Comisia, statele membre și autoritățile regionale și locale să pună accent pe sporirea competitivității, sprijinind și alte sectoare de producție, și să încurajeze spiritul întreprinzător în zonele rurale, în special prin eliminarea obstacolelor administrative, juridice sau cele legate de amenajare și prin crearea unei infrastructuri informatice adecvate, precum și prin creșterea stimulentei acordate pentru realizarea de noi activități antreprenoriale, oferind, de asemenea, mai mult sprijin activităților neagricole și promovând în același timp diversificarea economică în aceste zone;

32. atrage din nou atenția Consiliului, Comisiei, statelor membre și autorităților locale cu privire la imensa provocare pe care o reprezintă dispariția prefigurată a mai multor milioane de mici întreprinderi din zonele rurale, fapt ce va avea un impact considerabil la nivelul ocupării forței de muncă și, prin urmare, la nivelul stabilității spațiilor rurale; solicită luarea tuturor măsurilor necesare, la toate nivelurile, în strânsă cooperare cu partenerii economici și sociali;

33. recunoaște faptul că dificultățile legate de punerea în aplicare a politicii de dezvoltare rurală țin de întrepătrunderea dintre politicile sectoriale și politica de coeziune teritorială, precum și dintre aspectele economice și sociale ale acestora, de numeroasele modele organizaționale pentru repartizarea competențelor și de coordonarea acțiunilor la nivelul statelor membre și, în acest sens, subliniază necesitatea de a crea sinergii între FEADR și fondurile structurale și de coeziune și solicită Comisiei să ofere sprijin autorităților naționale, regionale și locale pentru a înțelege în mod corect posibilitățile oferite de aceste instrumente financiare; solicită statelor membre să asigure dialogul dintre autoritățile responsabile astfel încât să creeze sinergii între intervențiile diferitelor fonduri și să sporească eficacitatea acestora;

34. consideră că reforma finanțării dezvoltării rurale impune mai întâi efectuarea de către Comisie a unor studii aprofundate pentru a evalua toate politicile sectoriale care au un impact asupra zonelor rurale, în special PAC și politica regională, în cadrul politicii de coeziune, precum și formularea unei serii de bune practici pentru politica de dezvoltare rurală în ansamblu;

35. invită Consiliul să convoace o reuniune comună informală a miniștrilor responsabili de politica agricolă și de dezvoltare rurală pentru a se realiza un schimb de opinii cu privire la cele mai bune metode de coordonare a politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală, și să invite la această reuniune organele consultative ale UE (Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European), precum și reprezentanți ai autorităților regionale și locale;

36. solicită Comisiei crearea unui grup de lucru la nivel înalt până în 2011 în cadrul bilanțului de sănătate al PAC, care ar urma să prezinte propuneri pentru garantarea viitorului economiei rurale și al tuturor celor care vor locui în zone rurale după 2013;

37. invită Comisia să stabilească sau să consolideze o reală administrare și un parteneriat la toate nivelurile, asociind în mod direct toți actorii, inclusiv IMM-urile și microîntreprinderile, precum și parteneri economici și sociali, în vederea definirii priorităților de acțiune cele mai adaptate necesităților de dezvoltare ale zonelor rurale;

38. constată că în procesul de dezvoltare rurală trebuie să se țină seama de interesele zonelor suburbane și că acest proces trebuie coordonat îndeaproape cu promovarea dezvoltării urbane și subliniază că sinergiile dintre politicile de dezvoltare rurală și urbană nu sunt nici suficiente, nici eficiente;

Marți, 24 martie 2009

39. recunoaște potențialul comunităților rurale de a acționa în mod pozitiv în favoarea mediului prin desfășurarea unor activități ecologice și dezvoltarea de surse de energie alternative, precum biocombustibilii, ținând seama în special de cele patru noi provocări ale politicii de dezvoltare rurală evidențiate în cadrul bilanțului de sănătate al PAC, printre care se află, de exemplu, biodiversitatea și energiile regenerabile;

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în cadrul UE

P6_TA(2009)0161

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la lupta împotriva mutilării genitale feminine practicate în cadrul UE (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3 și 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată în 1948,
- având în vedere articolele 2, 3 și 26 din Pactul internațional al Națiunilor Unite din 1966 cu privire la drepturile civile și politice,
- având în vedere în special articolul 5 litera (a) din Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDF), adoptată în 1979,
- având în vedere articolul 2 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1), articolul 24 alineatul (3), precum și articolele 34 și 39 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante,
- având în vedere Carta africană a drepturilor și bunăstării copilului din 1990,
- având în vedere articolul 1, articolul 2 litera (f), articolul 5, articolul 10 litera (c), precum și articolele 12 și 16 din Recomandarea nr. 19 a Comitetului Națiunilor Unite pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor, adoptată în 1992,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune de la Viena, adoptate la Conferința mondială privind drepturile omului din iunie 1993,
- având în vedere Declarația Adunării Generale a Națiunilor Unite din decembrie 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, primul instrument internațional referitor la drepturile omului, care tratează exclusiv violența împotriva femeilor,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței Națiunilor Unite privind populația și dezvoltarea, adoptate la Cairo la 13 septembrie 1994,

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței mondiale privind femeile, adoptate la Beijing la 15 septembrie 1995,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995 referitoare la cea de-a 4-a Conferință mondială din Beijing privind femeile: „Egalitate, dezvoltare și pace” (1),
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 1997 referitoare la încălcarea drepturilor femeii (2),
- având în vedere Protocolul opțional la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, adoptat la 12 martie 1999 de Comisia pentru statutul femeii a Națiunilor Unite,
- având în vedere rezoluția Comisiei pentru egalitatea de șanse a Consiliului Europei privind mutilarea genitală a femeilor (MGF) din 12 aprilie 1999,
- având în vedere poziția sa din 16 aprilie 1999 privind propunerea de modificare a deciziei Parlamentului European și a Consiliului de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul DAPHNE) referitor la măsuri destinate prevenirii violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor (3),
- având în vedere rezoluția sa din 18 mai 2000 referitoare la măsurile luate ca urmare a Programului de acțiune de la Beijing (4),
- având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2000 privind rezultatele sesiunii extraordinare a Adunării Generale a Națiunilor Unite, intitulată „Femeile în anul 2000: egalitatea de gen, dezvoltare și pace pentru secolul XXI”, care a avut loc între 5 și 9 iunie 2000 (5),
- având în vedere acordul de asociere ACP-UE (Acordul de la Cotonou) semnat la 23 iunie 2000 și protocolul financiar anexat,
- având în vedere proclamarea comună a Cartei drepturilor fundamentale de către Consiliu, Parlament și Comisie în cadrul Consiliului European de la Nisa din 7 decembrie 2000,
- având în vedere decizia sa din 14 decembrie 2000 de includere a MGF în domeniul de aplicare al articolului B5-802 din bugetul pentru exercițiul financiar 2001 destinat programului DAPHNE,
- având în vedere Rezoluția 1247(2001) din 22 mai 2001 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind MGF,
- având în vedere raportul privind MGF, adoptat la 3 mai 2001 de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 septembrie 2001 referitoare la mutilările genitale feminine (6),
- având în vedere Rezoluția 2003/28 a Comisiei pentru drepturile omului a ONU din 22 aprilie 2003 prin care se proclamă 6 februarie ca zi internațională de „toleranță zero” față de mutilările genitale feminine,
- având în vedere articolele 2, 5, 6 și 19 din Protocolul adițional la Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 2003, cunoscută de asemenea sub numele de „Protocolul de la Maputo”, care a intrat în vigoare la 25 noiembrie 2005,

(1) JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

(2) JO C 115, 14.4.1997, p. 172.

(3) JO C 219, 30.7.1999, p. 497.

(4) JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

(5) JO C 67, 1.3.2001, p. 289.

(6) JO C 77 E, 28.3.2002, p. 126.

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere petiția nr. 298/2007 depusă de Cristiana Muscardini la 27 martie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 6 și 7 din Tratatul UE privind respectarea drepturilor omului (principii generale) și articolele 12 și 13 din Tratatul CE (nediscriminare),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0054/2009),
- A. întrucât, potrivit datelor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), între 100 și 140 de milioane de femei și fete din lume au suferit mutilări genitale și întrucât, în fiecare an, potrivit cifrelor OMS și ale Fondului ONU pentru populație, aproximativ două până la trei milioane de femei sunt expuse riscului de a fi supuse acestor practici extrem de incapacitante;
- B. întrucât, în fiecare an, 180 000 de femei emigrante în Europa suferă sau riscă să sufere mutilări genitale;
- C. întrucât, conform OMS, MGF este practică pe scară largă în cel puțin 28 de țări africane, în unele țări din Asia și în Orientul Mijlociu;
- D. întrucât violențele împotriva femeilor, inclusiv MGF, își au originea în structuri sociale bazate pe inegalitatea de gen și pe relații dezzechilibrate de putere, dominație și control în cadrul cărora presiunea socială și familială este sursa încălcării unui drept fundamental al omului, și anume respectarea integrității persoanei;
- E. întrucât mutilarea sexuală impusă tinerelor trebuie ferm condamnată și constituie o încălcare evidentă a legislației internaționale și naționale de protecție a copiilor și a drepturilor lor;
- F. întrucât OMS a identificat patru tipuri de MGF, de la clitoridectomie (ablația totală sau parțială a clitorisului) și excizie (ablația clitorisului și a labiilor mici), care reprezintă 85 % din practicile MGF, până la formele cele mai extreme precum infibulația (ablația totală a clitorisului, a labiilor mici și a suprafeței interne a labiilor mari și coaserea vulvei lăsând doar o mică deschidere vaginală) și introcizia (înțepături, perforații sau incizii ale clitorisului sau ale labiilor);
- G. întrucât orice formă de MGF, în orice măsură, este un act de violență asupra femeilor și constituie o încălcare a drepturilor lor fundamentale, în special a dreptului la integritate personală și sănătate fizică și mentală, precum și a sănătății lor sexuale și reproductive; întrucât aceste încălcări nu pot fi în nici un caz justificate prin respectarea diverselor tradiții culturale sau ceremonii de inițiere;
- H. întrucât, în Europa, aproximativ 500 000 de femei au suferit MGF și întrucât astfel de circumcizii se practică în mod special în rândul familiilor de imigranți și refugiați, fetele fiind chiar trimise în țara de origine în acest scop;
- I. întrucât MGF provoacă daune grave și ireparabile pe termen scurt și lung asupra sănătății fizice și mentale a femeilor și fetelor care sunt supuse unor astfel de practici, constituind un atac grav la adresa integrității și persoanei lor și pot fi, în unele cazuri, chiar fatale; întrucât folosirea unor instrumente rudimentare și absența măsurilor antiseptice au efecte și mai dăunătoare, actul sexual și nașterea putând deveni dureroase, organele putând fi afectate ireparabil și putând apărea complicații precum hemoragii, șocuri, infecții, transmiterea virusului HIV, tetanos, tumori benigne și complicații serioase în timpul sarcinii și al nașterii;

(1) JO C 41 E, 19.2.2009, p. 24.

Marți, 24 martie 2009

- J. întrucât MGF, care constituie o încălcare a drepturilor femeilor și fetelor consacrate prin diverse convenții internaționale, este interzisă în dreptul penal al statelor membre și încalcă principiile stipulate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- K. întrucât rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 îndeamnă, de asemenea, statele membre să adopte dispoziții specifice privind MGF, care să permită inculparea persoanelor care practică astfel de proceduri asupra copiilor;
- L. întrucât Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor cere statelor semnatare să ia toate măsurile adecvate pentru a modifica sau abroga legile și e elimina obiceiurile și practicile care sunt discriminatorii împotriva femeilor, precum și pentru a modifica modelele sociale și culturale de conduită a bărbaților și femeilor în vederea eliminării prejudecăților, obiceiurilor și a altor practici bazate pe ideea de inferioritate sau superioritate a unuia dintre sexe sau pe roluri stereotipe atribuite bărbaților și femeilor;
- M. întrucât Convenția cu privire la drepturile copilului adoptată în 1989 cere statelor părți să respecte și să garanteze tuturor copiilor drepturile stipulate în aceasta, în jurisdicția lor, fără nici o discriminare, indiferent de sexul copilului, și să ia efectiv toate măsurile adecvate pentru a elimina practicile tradiționale care prejudiciază sănătatea copilului;
- N. întrucât Carta africană a drepturilor și bunăstării copilului recomandă statelor semnatare să abolească practicile culturale și sociale care dăunează bunăstării, demnității, creșterii și dezvoltării normale a copilului;
- O. întrucât, la punctul 18 din Declarația și Programul de acțiune de la Viena, adoptate în iunie 1993, se precizează că drepturile fundamentale ale femeilor și fetelor fac parte inalienabilă, integrală și indisociabilă din drepturile universale ale omului;
- P. întrucât, la articolul 2 din Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 1993, se face referire explicită la MGF și la alte practici tradiționale care aduc prejudicii femeilor;
- Q. întrucât articolul 4 din această declarație prevede că statele au obligația de a condamna violența împotriva femeilor și de a nu invoca obiceiurile, tradițiile sau considerații religioase pentru a se sustrage obligației de a o elimina;
- R. întrucât Programul de acțiune al Conferinței internaționale privind populația și dezvoltarea, care a avut loc la Cairo în 1994, prevede ca guvernele să abolească MGF acolo unde aceasta există și să sprijine ONG-urile și instituțiile religioase care luptă pentru eliminarea acestor practici;
- S. întrucât, în Programul de acțiune adoptat de cea de a 4-a Conferință a Națiunilor Unite de la Beijing, se solicită guvernelor să-și consolideze legislația, să-și reformeze instituțiile și să promoveze norme și practici care să contribuie la eliminarea discriminării împotriva femeilor, concretizată, printre altele, prin MGF;
- T. întrucât acordul de parteneriat ACP-UE (Acordul de la Cotonou) are drept fundament aceste principii universale și cuprinde dispoziții pentru interzicerea MGF (articolul 9 care specifică elementele esențiale ale acordului și articolele 25 și 31 privind dezvoltarea socială și, respectiv, problemele de gen);
- U. întrucât raportul adoptat la 3 mai 2001 de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei solicită interzicerea practicilor de MGF și le consideră ca pe tratamente inumane și degradante în sensul articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului; amintind că apărarea culturii și tradiției își are limitele intrinseci în respectarea drepturilor fundamentale și în interzicerea practicilor care se apropie de tortură;

Marți, 24 martie 2009

- V. întrucât, în ceea ce privește politica europeană comună pentru imigrație și azil, Consiliul și Comisia recunosc că MGF reprezintă o încălcare a drepturilor omului; întrucât un număr mare de solicitări de azil adresate de părinți sunt justificate de amenințarea pe care aceștia o au de înfruntat în țările lor de origine din cauza faptului că au refuzat să-și dea acordul pentru mutilarea genitală a copilului lor;
- W. întrucât, din păcate, acordarea statului de solicitanți de azil părinților nu oferă o garanție pentru copilul acestora de a nu fi supus practicilor de mutilare genitală care, în anumite cazuri, are loc după ce familia s-a stabilit în țara gazdă din UE;
- X. întrucât declarația din 5 februarie 2008 a comisarilor europeni Ferrero-Waldner și Michel denunță explicit caracterul inacceptabil al acestor practici atât în Uniunea Europeană, cât și în țările terțe, și subliniază că încălcările drepturilor femeii nu pot fi în nici un caz justificate în numele relativismului cultural sau al tradițiilor;
- Y. întrucât centrele și instituțiile naționale pentru tineri și familii pot ajuta la timp familiile să acționeze preventiv pentru a împiedica practicarea MGF,
1. condamnă ferm MGF ca fiind o încălcare a drepturilor fundamentale și o prejudiciere gravă a integrității și personalității femeilor și fetelor și o consideră, prin urmare, o infracțiune majoră în ochii societății;
 2. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze o strategie generală și planuri de acțiune în scopul interzicerii MGF în UE și, în acest scop, să ofere mijloacele necesare - consistând în legi și prevederi administrative, sisteme preventive, măsuri educaționale și sociale și, în special, diseminarea la scară largă a informațiilor privind mecanismele de protecție disponibile pentru grupurile vulnerabile - pentru a proteja în mod adecvat victimele reale și potențiale;
 3. insistă asupra necesității de a examina de la caz la caz fiecare solicitare de azil adresată de părinți pe motiv că sunt amenințați în țara lor de origine pentru că au refuzat să își dea acordul pentru mutilarea genitală a copilului lor și de a garanta că aceste solicitări sunt însoțite de o serie completă de dovezi, care iau în considerare calitatea solicitării, personalitatea și credibilitatea solicitantului de azil și caracterul autentic al dovezilor aduse în sprijinul solicitării;
 4. insistă asupra faptului că femeilor și fetelor cărora li se acordă de asemenea azil în UE din cauza amenințării cu MGF ar trebui, ca măsură preventivă, să li se efectueze controale medicale regulate de către autoritățile din domeniul sănătății și/sau doctori pentru a le proteja de orice amenințare împotriva unei MGF care ar putea să aibă loc ulterior în UE; consideră că această măsură nu ar fi în nici un caz discriminatorie împotriva acestor femei și fete, ci dimpotrivă o cale de a garanta că MGF este interzisă în UE;
 5. solicită ca această strategie generală să fie însoțită de programe educaționale și de campanii naționale și internaționale de sensibilizare;
 6. susține inițiativa lansată de Europol în vederea coordonării unei reuniri a forțelor de poliție europene pentru a intensifica lupta împotriva MGF, a aborda problemele legate de rata scăzută a denunțurilor și de dificultatea de a obține probe și mărturii, precum și pentru a eficientiza urmărirea vinovaților; solicită, în acest scop, statelor membre să examineze posibile măsuri suplimentare pentru protejarea victimelor, odată ce acestea au depus plângere;
 7. observă că măsurile de eliminare a practicilor dăunătoare precum MGF, prevăzute în Protocolul Maputo, menționat mai sus, includ următoarele: sensibilizarea publicului prin informare, educație formală și informală și campanii, interzicerea tuturor formelor de MGF, inclusiv a practicării acestora de către personalul medical, prin legi și sancțiuni, susținerea victimelor prin intermediul serviciilor medicale și prin mijloace juridice și judiciare, consiliere și formare psihologică și protecția femeilor expuse riscului de a suferi astfel de practici sau alte forme de violență, abuz și intoleranță;

Marți, 24 martie 2009

8. solicită tuturor statelor membre să determine numărul femeilor care au fost supuse MGF și a celor care sunt expuse acestui risc pe teritoriul lor, dat fiind faptul că, în multe țări, nu există încă nici date, nici sisteme de colectare armonizată a acestora;
9. solicită crearea unui „protocol sanitar european” pentru a realiza o monitorizare și o bază de date referitoare la acest fenomen, care să stea la baza elaborării unor statistici și a inițierii unor acțiuni de informare precis orientate în funcție de comunitățile de imigranți în cauză;
10. solicită statelor membre să producă date științifice care să poată fi utilizate de Organizația Mondială a Sănătății în acțiuni vizând eliminarea MGF în Europa și pe toate celelalte continente;
11. solicită Comisiei să introducă în acordurile și negocierile de cooperare cu țările în cauză o clauză de eradicare a MGF;
12. preconizează crearea unei culegeri de cele mai bune practici la diferite niveluri, efectuarea unei analize a impactului lor (eventual pe baza unor proiecte finanțate și a rezultatelor obținute în cadrul DAPHNE III) și difuzarea pe scară largă a acestor informații, folosind experiența teoretică și practică a experților;
13. subliniază că centrele și instituțiile naționale joacă un rol esențial în identificarea victimelor și în luarea unor măsuri preventive în legătură cu practicarea MGF;
14. solicită o consolidare a rețelelor europene existente pentru prevenirea practicilor tradiționale dăunătoare, de exemplu cu ajutorul unei formări destinate ONG-urilor, asociațiilor locale non-profit și persoanelor care lucrează pe teren și solicită, de asemenea, încurajarea formării acestor rețele;
15. apreciază importante contribuții aduse de numeroase organizații neguvernamentale naționale și internaționale (ONG), institute de cercetare, Rețeaua Europeană pentru prevenirea mutilării genitale feminine în Europa, precum și de persoane angajate care, grație finanțărilor acordate de agențiile Organizației Națiunilor Unite și prin programul DAPHNE, printre alte surse, au realizat diverse proiecte pentru a sensibiliza opinia publică și a preveni și elimina MGF; subliniază că legăturile dintre ONG-uri și organizațiile comunităților la nivel național, regional și internațional sunt fără îndoială fundamentale pentru reușita eradicării MGF și cumulara de informații și experiență;
16. subliniază faptul că articolul 10 din Directiva 2004/83/CE a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽¹⁾ specifică că aspectele de gen pot fi luate în considerare, dar acest lucru în sine nu duce la aplicarea articolului 10;
17. solicită cooptarea în lupta împotriva MGF atât a Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, cât și a Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați în cadrul programelor anuale și multianuale de lucru; aceste agenții pot realiza acțiuni prioritare de cercetare și/sau de sensibilizare care ar putea permite o mai bună cunoaștere a fenomenului la nivel european;
18. consideră necesară organizarea unor forumuri de dialog, reformarea dispozițiilor legale tradiționale, abordarea temei MGF în școală și promovarea cooperării cu persoanele necircumcise din țările în cauză;
19. îndeamnă Uniunea Europeană și statele membre să concluzeze în interesul drepturilor omului, integrității persoanei, libertății de conștiință și dreptului la sănătate, să armonizeze legislația existentă și, în cazul în care aceasta nu se dovedește a fi adecvată, să propună legi specifice privind această chestiune;

(1) JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

Marți, 24 martie 2009

20. solicită statelor membre să aplice dispozițiile legislative în vigoare în materie de MGF sau să le includă printre dispozițiile legislative privind pedepsirea leziunilor corporale grave, în cazul în care acestea sunt practicate pe teritoriul Uniunii Europene, și să contribuie la prevenirea și contracararea acestui fenomen, permițând personalului din sectoarele vizate (inclusiv lucrători sociali, cadre didactice, forțe de poliție, cadre medicale) să recunoască cazurile de MGF și să depună toate eforturile pentru a ajunge la un grad cât mai ridicat de armonizare între legile în vigoare în cele 27 de state ale Uniunii;
21. solicită statelor membre să impună medicilor generalişti, doctorilor și echipelor clinice din domeniul sănătății să raporteze cazurile de MGF către autoritățile sanitare și/sau poliție;
22. solicită statelor membre fie să adopte legislație specifică privind mutilarea genitală feminină, fie să pună sub acuzare, în cadrul legislației existente, orice persoană care o practică;
23. solicită Uniunii Europene și statelor membre să pună sub urmărire, să condamne și să pedepsească aceste practici, aplicând o strategie integrată, care să ia în considerare dimensiunea legislativă, medicală și cea socială, precum și integrarea populației imigrante; solicită, în special, ca directivele relevante referitoare la imigrație să trateze comiterea MGF ca o infracțiune și să instituie pedepse adecvate pentru persoanele vinovate, în cazul în care aceste practici au avut loc pe teritoriul Uniunii Europene;
24. solicită crearea unor comitete tehnice permanente pentru armonizarea și coordonarea între statele membre, precum și între statele membre și instituțiile africane; aceste comitete trebuie să includă specialiști în această chestiune și reprezentanți ai principalelor organizații de femei din Europa și Africa;
25. îndeamnă la respingerea fermă a practicii „injecției alternative” și a altor metode de medicalizare, propuse ca soluție de compromis între circumcizia clitorisului și respectarea tradițiilor destinate definirii identității, în caz contrar ajungându-se pur și simplu ca practicarea MGF să fie justificată și acceptată pe teritoriul UE; reiterează condamnarea fermă și totală a MGF, întrucât nu există nici un motiv - social, economic, etnic, legat de sănătate sau de alt tip - care să o justifice;
26. solicită insistent eliminarea MGF prin politici de susținere a integrării femeilor și a nucleelor familiale purtătoare a unor tradiții care implică MGF, astfel încât, prin aplicarea strictă a legii și respectarea drepturilor fundamentale ale omului, și fără a aduce atingere dreptului la autodeterminare sexuală, să se protejeze femeile împotriva tuturor formelor de abuz și violență;
27. susține că motivele prezentate de numeroase comunități în sprijinul menținerii practicilor tradiționale dăunătoare pentru sănătatea femeilor și a fetelor nu au nicio justificare;
28. invită statele membre:
- să considere orice formă de MGF ca un delict, indiferent dacă femeia care a suferit-o și-a dat în vreun fel consimțământul și să pedepsească orice persoană care ajută, încurajează, recomandă sau ajută pe cineva să ducă la îndeplinire astfel de acte asupra corpului unei femei sau al unei fete,
 - să pună sub urmărire, să inculpe și să pedepsească orice persoană cu reședința pe teritoriul lor care a comis infracțiunea de MGF, chiar dacă aceasta s-a realizat în afara granițelor statului respectiv (extraterritorialitate),
 - să adopte măsuri legislative pentru a permite judecătorilor și procurorilor să ia măsuri de prevenire și de precauție în cazul în care au cunoștință de cazuri de femei sau fete expuse riscului de a fi mutilate;

Marți, 24 martie 2009

29. solicită statelor membre să aplice o strategie preventivă de acțiune socială în scopul protejării minorilor, fără a stigmatiza comunitățile de imigranți, prin programe publice și servicii sociale care să vizeze atât prevenirea acestor practici (formare, educație și sensibilizare în rândul comunităților unde există acest risc) și să asiste victimele acestei practici (prin sprijin psihologic și medical, incluzând, atunci când este posibil, tratament medical gratuit pentru a repara mutilarea); solicită, de asemenea, statelor membre, să ia în considerare faptul că, în conformitate cu legislația privind protecția copilului, amenințarea sau riscul de suferi o MGF poate justifica intervenția autorităților;

30. solicită statelor membre să elaboreze orientări pentru personalul medical, cadre didactice și lucrători sociali, pentru a informa și educa părinții, într-o manieră respectuoasă și cu ajutorul interpreților dacă este necesar, cu privire la riscurile enorme ale MGF și la faptul că astfel de practici sunt considerate infracțiuni în statele membre, și, de asemenea, să coopereze și să finanțeze activitățile rețelelor și ONG-urilor care luptă pentru a educa, sensibiliza și media în ceea ce privește MGF, în strânsă legătură cu familiile și comunitățile;

31. solicită statelor membre să difuzeze informații exacte, care să poată fi înțelese de populația needucată, în special la consulatele statelor membre care eliberează vize; consideră că aceste informații cu privire la motivele pentru interzicerea prin lege ar trebui comunicate de către serviciile de imigrație la sosirea persoanelor în țara gazdă, astfel încât familiile să înțeleagă că interzicerea unui act tradițional nu este în nici un fel considerată ca o agresiune culturală, ci ca o protecție din punct de vedere juridic a femeilor și fetelor; consideră că familiile ar trebui informate cu privire la consecințele în dreptul penal, care pot merge până la închisoare în cazul dovedirii mutilării;

32. solicită îmbunătățirea statutului juridic al femeilor și fetelor în țările unde se practică MGF pentru a crește încrederea acestora în ele însele și pentru a stimula inițiativele independente și responsabilitatea;

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun

P6_TA(2009)0162

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 149 și 151 din Tratatul CE,
- având în vedere articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția UNESCO pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial din 2003,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2008 intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” (COM(2008)0566), precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această comunicare (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444 și SEC(2008)2445),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2007 intitulată „Cadru pentru sondajul european privind competențele lingvistice”(COM(2007)0184),

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 noiembrie 2007 intitulat „Raport privind punerea în aplicare a planului de acțiune «Promovarea învățării limbilor străine și a diversității lingvistice» (COM(2007)0554), precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această comunicare (SEC(2007)1222),
 - având în vedere rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în curs de globalizare ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2006 privind o nouă strategie-cadru pentru multilingvism ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind promovarea multilingvistului și a învățării limbilor străine în Uniunea Europeană: Indicatorul european al competențelor lingvistice ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2003 conținând recomandări adresate Comisiei cu privire la limbile regionale și mai puțin răspândite din Europa — limbi ale minorităților din UE — în contextul extinderii UE și al diversității culturale ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1934/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iulie 2000 privind declararea anului 2001 drept An european al limbilor ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Concluziile Președinției Consiliului European de la Barcelona care a avut loc în perioada 15-16 martie 2002,
 - având în vedere Concluziile Consiliului „Educație, tineret, cultură” din 21 și 22 mai 2008, în special cele referitoare la multilingvism,
 - având în vedere Concluziile din 20 noiembrie 2008 ale Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, referitoare la promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural în relațiile externe ale Uniunii Europene și ale statelor sale membre ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor privind multilingvismul din 18 și 19 iunie 2008 ⁽⁷⁾ și Avizul Comitetului Economic și Social privind multilingvismul din 18 septembrie 2008,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0092/2009),
- A. întrucât diversitatea lingvistică și culturală are un impact semnificativ asupra vieții de zi de zi a cetățenilor Uniunii Europene, ca urmare a influenței mass-mediei, a mobilității din ce în ce mai mari, a migrației și a progresului înregistrat de procesul de globalizare;
- B. întrucât se consideră că dobândirea unei game diverse de competențe lingvistice este de maximă importanță pentru toți cetățenii UE, întrucât le permite acestora să beneficieze de toate avantajele economice, sociale și culturale pe care le oferă libertatea de circulație în cadrul Uniunii și relațiile Uniunii cu țările terțe;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 207.

⁽³⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 271.

⁽⁴⁾ JO C 76 E, 25.3.2004, p. 374.

⁽⁵⁾ JO L 232, 14.9.2000, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 320, 16.12.2008, p. 10.

⁽⁷⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 30.

Marți, 24 martie 2009

- C. întrucât multilingvismul este din ce în ce mai important, nu numai în contextul relațiilor dintre statele membre, al conviețuirii în societățile noastre multiculturală, dar și în cadrul politicilor comune ale Uniunii;
- D. întrucât evaluarea multilingvistului trebuie validată prin intermediul unor instrumente recunoscute, cum ar fi, printre altele, Cadrul european comun de referință în domeniul limbilor (CECRL);
- E. întrucât anumite limbi europene constituie o punte de legătură esențială în relațiile cu țările terțe, precum și în relațiile cu alte popoare și națiuni din diferite regiuni ale lumii;
- F. întrucât diversitatea lingvistică este recunoscută ca drept al cetățenilor la articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale, iar multilingvismul ar trebui să urmărească, de asemenea, obiectivul încurajării respectului față de diversitate și toleranță, astfel încât să prevină apariția unor posibile conflicte, fie active, fie pasive, între diversele comunități lingvistice din statele membre,
1. salută prezentarea Comunicării Comisiei privind multilingvismul, precum și atenția pe care Consiliul a acordat-o acestui document;
 2. își reiterează pozițiile pe care le-a susținut de-a lungul timpului în ceea ce privește multilingvismul și diversitatea culturală;
 3. insistă asupra recunoașterii parității între limbile oficiale ale UE în toate aspectele activității publice;
 4. consideră că diversitatea lingvistică a Europei constituie o valoroasă resursă culturală și că Uniunea Europeană ar comite o eroare, dacă s-ar limita la o limbă unică principală;
 5. subliniază rolul fundamental jucat de instituțiile UE în ceea ce privește garantarea respectării principiului parității lingvistice, atât în relațiile dintre statele membre, cât și în cadrul instituțiilor europene ca atare și, de asemenea, în relațiile dintre cetățenii UE și administrațiile naționale, precum și cu instituțiile și organele comunitare și internaționale;
 6. reamintește că importanța multilingvistului nu se limitează la aspectele economice și sociale, și că trebuie, de asemenea, să se acorde atenție creării și transmiterii culturale și științifice, precum și importanței traducerii, atât literare, cât și tehnice, în viața cetățenilor și pentru dezvoltarea pe termen lung a UE, precum și, în cele din urmă, dar nu în ultimul rând, rolului care revine limbilor în formarea și dezvoltarea identității;
 7. subliniază că multilingvismul are un caracter transversal și un impact major asupra vieții cetățenilor europeni; prin urmare, solicită statelor membre să integreze multilingvismul și în alte politici decât educația, cum ar fi cele în materie de învățare de-a lungul vieții, integrare socială, ocuparea forței de muncă, mass-media și cercetare;
 8. consideră de maximă importanță crearea unor programe specifice de sprijinire a traducerii și a unor rețele de baze de date terminologice multilingve;
 9. reamintește că tehnologiile informației și comunicării trebuie utilizate pentru promovarea multilingvistului și subliniază, prin urmare, importanța rolului și a utilizării standardului internațional corespunzător (ISO 10646), care permite reprezentarea alfabetelor tuturor limbilor, în sistemele administrative și mijloacele de informare în masă europene și în cele ale statelor membre;
 10. propune instituirea unei Zile europene a traducătorilor și interpreților sau luarea în considerare și valorificarea acestor profesii în cadrul Zilei europene a limbilor, sărbătorită în fiecare an la 26 septembrie;
 11. declară esențială protecția multilingvistului în țările sau regiunile în care coexistă două sau mai multe limbi oficiale;

Marți, 24 martie 2009

12. subliniază necesitatea ca, în statele membre pe al căror teritoriu coexistă mai multe limbi oficiale, să fie garantată deplina inteligibilitate interlingvistică, în special pentru persoanele în vârstă și în domenii precum justiția, sănătatea, administrația și ocuparea forței de muncă;
13. încurajează învățarea unei a doua limbi din Uniunea Europeană de către funcționarii care, în activitatea lor, vin în contact cu cetățenii din alte state membre;
14. consideră necesar și adecvat să se creeze oportunități pentru învățarea limbilor străine la vârsta adultă și, prin programe vocaționale și de învățare de-a lungul vieții, în vederea dezvoltării personale și profesionale;
15. subliniază importanța vitală a acordării unei atenții speciale și sprijin la școală elevilor cărora nu li se poate oferi educație în limba lor maternă și salută cu interes propunerea Comisiei de a promova formula „limba maternă plus încă două limbi” în educație;
16. regretă faptul că, până în prezent, Comisia nu a instituit un program multianual consacrat diversității lingvistice și învățării limbilor și nici nu a înființat o agenție europeană pentru diversitatea lingvistică și învățarea limbilor, potrivit apelului adresat în rezoluția susmenționată care a fost adoptată cu o largă majoritate de Parlamentul European la 4 septembrie 2003;
17. subliniază, de asemenea, importanța învățării temeinice a limbilor oficiale ale statului gazdă pentru integrarea completă a imigranților și a familiilor lor și subliniază faptul că guvernele naționale trebuie să promoveze în mod concret cursuri speciale de limbi, în special pentru femei și persoanele în vârstă; solicită statelor membre să acționeze în mod responsabil față de imigranți, oferindu-le acestora mijloacele necesare studierii limbii și culturii țării gazdă, dar permițându-le și încurajându-i totodată să-și practice propria limbă;
18. reamintește că, din aceste motive, este esențial să se asigure calitatea în acest context, inclusiv formarea profesională corespunzătoare a cadrelor didactice;
19. consideră că procesul de învățare a limbilor și, în primul rând, a limbii naționale a țării în care copiii sunt școlarizați trebuie să beneficieze de atenția corespunzătoare la nivel preșcolar;
20. consideră că copiii ar trebui, spre binele propriu, să fie capabili să vorbească limba țării în care trăiesc, astfel încât să nu fie supuși discriminării pe durata parcursului educațional sau a formării profesionale ulterioare și să fie capabili să ia parte la toate activitățile pe poziții de egalitate;
21. adresează statelor membre sugestia de a analiza posibilitatea schimburilor de personal didactic la diverse niveluri de învățământ pentru a asigura predarea diverselor materii în limbi diferite și consideră că această posibilitate ar putea fi valorificată în special în regiunile frontaliere, permițând astfel creșterea mobilității lucrătorilor și îmbunătățirea cunoștințelor lingvistice ale cetățenilor;
22. consideră că este indispensabilă promovarea mobilității și a schimburilor de profesori și studenți care predau, respectiv studiază limbi străine; subliniază că fluxurile de profesori de limbi străine în Uniunea Europeană vor contribui la asigurarea, pentru un număr cât mai mare de astfel de profesioniști, a unui contact real cu mediul de origine al limbilor pe care le predau;
23. invită Comisia și statele membre să încurajeze mobilitatea profesională a profesorilor și cooperarea între școli din diferite țări în vederea realizării de proiecte pedagogice inovatoare din punct de vedere tehnologic și cultural;
24. încurajează și sprijină introducerea limbilor materne minoritare, locale și străine cu titlu facultativ în programa școlară și/sau în cadrul activităților extrașcolare deschise comunității;
25. solicită Consiliului să elaboreze un raport anual privind stadiul aplicării multilingvismului în sistemele de învățământ oficiale și alternative, în formarea profesională și în formarea adulților din statele membre, acordând o deosebită atenție relației dintre imigrație și prevalența limbilor naționale, regionale și minoritare;

Marți, 24 martie 2009

26. își reiterează angajamentul pe termen lung de a promova învățarea limbilor, multilingvismul și diversitatea lingvistică în Uniunea Europeană, inclusiv limbile vorbite la nivel regional și de minorități, deoarece acestea reprezintă valori culturale care trebuie protejate și încurajate; consideră că multilingvismul este esențial pentru o comunicare eficientă și reprezintă un instrument de facilitare a înțelegerii între persoane și astfel a acceptării diferențelor și a minorităților;
27. recomandă statelor membre ca programa școlară să cuprindă studiul opțional al unei a treia limbi străine, începând cu nivelul învățământului secundar;
28. subliniază importanța studierii limbilor țărilor învecinate ca modalitate de facilitare a comunicării și de îmbunătățire a înțelegerii reciproce în Uniunea Europeană și totodată de consolidare a Uniunii;
29. recomandă să se acorde sprijin pentru învățarea limbilor vorbite în țările și regiunile învecinate, în special în regiunile frontaliere;
30. reiterează importanța măsurilor de promovare și susținere a elaborării unor modele și strategii pedagogice inovatoare în domeniul predării limbilor pentru a încuraja dobândirea unor competențe lingvistice, dar și pentru a asigura o mai mare sensibilizare a cetățenilor și pentru a stimula motivația acestora;
31. propune ca, pentru fiecare nivel de învățământ și indiferent de mediul geografic, să existe profesori calificați de limbi străine;
32. recomandă consultarea federațiilor și a asociațiilor europene de profesori de limbi moderne în ceea ce privește programele și metodologiile care trebuie aplicate;
33. insistă asupra importanței politicilor de stimulare a lecturii și de încurajare a creației literare în vederea realizării acestor obiective;
34. salută planurile Comisiei de a lansa campanii de informare și de sensibilizare cu privire la avantajele învățării limbilor străine prin intermediul mass-mediei și al noilor tehnologii; îndeamnă Comisia să se bazeze pe concluziile consultărilor privind învățarea limbilor străine de către copiii migranți și predarea în statul membru gazdă a limbii și culturii țării de origine;
35. recomandă și încurajează utilizarea TIC ca instrument indispensabil în predarea limbilor străine;
36. reiterează prioritatea politică pe care o acordă dobândirii de competențe lingvistice prin învățarea altor limbi ale UE, respectiv limba unei țări învecinate și o „lingua franca” internațională; consideră că, în acest fel, cetățenii își vor dezvolta competențele și vor dobândi calificările necesare participării la viața societății democratice în ceea ce privește cetățenia activă, capacitatea de a se integra pe piața muncii și cunoașterea altor culturi;
37. sugerează, de asemenea, că multilingvismul trebuie să fie prezent într-o măsură corespunzătoare în mass-media și în conținuturile disponibile pe internet și mai ales în politica lingvistică aplicată de site-uri europene și alte site-uri și portaluri legate de Uniunea Europeană, care trebuie să respecte pe deplin multilingvismul european, cel puțin în ceea ce privește cele 23 de limbi oficiale ale Uniunii Europene;
38. constată că folosirea subtitrărilor în programele de televiziune va facilita învățarea și exersarea limbilor Uniunii Europene și o mai bună înțelegere a contextului cultural al producțiilor audio-vizuale;
39. îndeamnă UE să profite, în cadrul relațiilor sale externe, de atuurile inerente limbilor europene și solicită ca această resursă să fie mai bine valorificată în cadrul dialogului cultural, economic și social cu restul lumii în vederea consolidării rolului UE pe scena internațională, dar și în beneficiul țărilor terțe, în spiritul politicii de dezvoltare promovate de UE;

Marți, 24 martie 2009

40. propune Consiliului să organizeze împreună cu societatea civilă o primă conferință europeană privind diversitatea lingvistică pentru a discuta pe această temă în detaliu, în contextul recomandării grupului internațional de experți al Organizației Națiunilor Unite referitoare la limbile autohtone, adoptată în cadrul raportului Forumului permanent pentru popoarele indigene, (raportul pentru cea de-a 7-a sesiune (E/2008/43));
41. consideră că, în contextul învățării de-a lungul vieții, ar trebui acordat suficient sprijin pentru a ajuta cetățenii din toate grupele de vârstă să-și dezvolte și să-și perfecționeze în permanență competențele lingvistice, oferindu-le acces la cursuri corespunzătoare de limbi străine sau la alte tipuri de instrumente de facilitare a comunicării, inclusiv posibilități de învățare a limbilor străine la o vârstă fragedă, în vederea îmbunătățirii situației în ceea ce privește integrarea socială, perspectivele profesionale și bunăstarea acestora;
42. invită Comisia și statele membre să promoveze măsuri care să faciliteze învățarea limbilor străine de către persoanele defavorizate, de către persoanele care aparțin minorităților naționale și de către migranți pentru a le permite să învețe limba/limbile țării și/sau regiunii gazdă în vederea realizării integrării sociale și combaterii excluziei sociale; subliniază că este necesar ca migranții să-și poată utiliza limba principală în procesul de dezvoltare a competențelor lingvistice; prin urmare, îndeamnă statele membre să încurajeze utilizarea limbii principale a fiecărei persoane, precum și învățarea limbii sau limbilor naționale;
43. consideră că ar trebui să se acorde un sprijin mai puternic pentru difuzarea internațională a limbilor europene la nivel mondial, care constituie un avantaj pentru proiectul european, având în vedere importanța fundamentală a legăturilor lingvistice, istorice și culturale existente între UE și țările terțe și în spiritul promovării valorilor democratice în țările respective;
44. consideră că întreprinderile din UE, în special IMM-urile, ar trebui să beneficieze de un sprijin corespunzător pentru predarea și utilizarea limbilor, facilitând astfel accesul acestora pe piețele mondiale, în special pe piețele emergente;
45. subliniază dreptul consumatorilor de a primi toate informațiile referitoare la un produs comercializat pe piața țării lor de reședință în limba sau limbile oficiale în țara respectivă;
46. atrage atenția în mod deosebit asupra posibilelor riscuri ale deficitului de comunicare dintre persoanele care provin din medii culturale diferite și ale decalajului social dintre persoanele multilingve și cele monolingve; atrage atenția asupra faptului că lipsa competențelor lingvistice constituie în continuare, în numeroase state membre, un obstacol major în calea integrării sociale și pe piața muncii a lucrătorilor resortisanți ai altor state; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a reduce decalajul dintre persoanele multilingve, care beneficiază de mai multe oportunități în Uniunea Europeană, și persoanele monolingve, care sunt excluse de la numeroase oportunități;
47. consideră că ar trebui sprijinită învățarea limbilor țărilor terțe, inclusiv pe teritoriul UE;
48. solicită ca indicatorii de competențe lingvistice să includă, în cel mai scurt timp posibil, toate limbile oficiale ale UE, fără a aduce atingere includerii altor limbi vorbite și studiate în Uniunea Europeană;
49. subliniază că culegerea de date ar trebui să includă teste privind cele patru competențe lingvistice, și anume: înțelegerea limbii scrise, înțelegerea limbii vorbite, exprimarea scrisă și exprimarea orală;
50. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de consolidare a cooperării dintre statele membre recurgând la metoda deschisă de coordonare pentru a facilita schimbul de experiență și de bune practici în domeniul multilingvismului, ținând seama de avantajele economice ale multilingvismului, de exemplu în întreprinderile multilingve;
51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 24 martie 2009

Cartea verde privind coeziunea teritorială și dezbaterile privind viitoarea reformă a politicii de coeziune

P6_TA(2009)0163

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-Al cincilea raport intermediar al Comisiei din 19 iunie 2008 privind coeziunea economică și socială – Regiuni în creștere, o Europă în creștere (COM(2008)0371) (Al cincilea raport intermediar),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 6 octombrie 2008 privind coeziunea teritorială – Transformarea diversității teritoriale într-un avantaj (COM(2008)0616) (Cartea verde),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 14 noiembrie 2008 intitulat „Regiuni 2020 - o evaluare a viitoarelor provocări pentru regiunile UE” (SEC(2008)2868) (Raportul Comisiei privind Regiunile 2020),
- având în vedere articolele 158 și 159 și articolul 299 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere cel de-Al patrulea raport al Comisiei din 30 mai 2007 privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273),
- având în vedere Agenda teritorială a Uniunii Europene: Spre o Europă mai competitivă și mai durabilă a diverselor regiuni (Agenda teritorială) și Carta de la Leipzig privind dezvoltarea durabilă a orașelor europene (Carta de la Leipzig), precum și primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale,
- având în vedere rezoluțiile sale din 21 februarie 2008 referitoare la al patrulea raport privind coeziunea economică și socială ⁽¹⁾ (rezoluția referitoare la al patrulea raport intermediar) și la monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig: Spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială ⁽²⁾, precum și rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la guvernare și parteneriat ⁽³⁾,
- având în vedere raportul Observatorului în Rețea al Amenajării Teritoriului European (ORATE) intitulat „Perspective ale teritoriului - scenarii teritoriale pentru Europa” (raportul ORATE) și cel al Parlamentului European privind „Disparitățile regionale și coeziunea: care sunt strategiile pentru viitor?”,
- având în vedere concluziile Conferinței privind coeziunea teritorială și viitorul politicii de coeziune, care a avut loc la Paris între 30 – 31 octombrie 2008,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2005 privind rolul coeziunii teritoriale în dezvoltarea regională ⁽⁴⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 509.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât Tratatul de la Lisabona, care consacră coeziunea teritorială ca fiind unul din obiectivele principale ale Uniunii Europene, alături de coeziunea socială și economică, nu a fost încă ratificat de toate statele membre;
- B. întrucât conceptul de coeziune teritorială a fost implicit în cadrul politicii de coeziune de la începuturile sale și a stat la baza dezvoltării sale; întrucât Tratatul de la Lisabona și Cartea verde au conferit o mai mare vizibilitate și claritate acestui concept;
- C. întrucât politica de coeziune a UE rămâne un pilon cheie în procesul de integrare europeană și una dintre politicile cele mai reușite ale UE, prin facilitarea convergenței dintre regiuni din ce în ce mai diverse și prin stimularea creșterii economice și a ocupării forței de muncă; întrucât politica de coeziune a UE este expresia cea mai vizibilă, palpabilă și cuantificabilă a solidarității și echității europene și întrucât coeziunea teritorială, ca parte integrantă din politica de coeziune a UE, se bazează pe aceleași principii;
- D. întrucât, deși s-au înregistrat progrese importante în materie de convergență în Uniunea Europeană, ultimele rapoarte privind coeziunea scot în evidență o tendință de înrăutățire a disparităților teritoriale dintre regiunile UE, de exemplu în ceea ce privește accesibilitatea, în special pentru regiunile UE dezavantajate din punct de vedere structural, dar și la nivel intraregional și în cadrul teritoriilor UE, ceea ce ar putea conduce la o segregare spațială și ar putea mări diferențele dintre nivelurile de prosperitate ale regiunilor UE;
- E. întrucât politica de coeziune a UE a reușit deja să creeze anumite sinergii semnificative cu alte politici ale UE, cu scopul de a spori impactul acestora pe teren și în avantajul cetățenilor Uniunii și întrucât, de exemplu, sinergiile dintre politica de coeziune și cercetare și inovare sau strategia de la Lisabona și sinergiile la nivel transfrontalier au generat rezultate pozitive tangibile care trebuie să fie confirmate și extinse,

Stadiul dezbaterilor referitoare la viitorul politicii de coeziune a UE

1. susține principalele concluzii ale consultării publice privind viitorul politicii de coeziune a UE, astfel cum au fost prezentate în cadrul celui de-Al cincilea raport intermediar; salută interesul deosebit pe care l-au arătat deja diferite părți implicate în domeniul politicii regionale în cadrul acelor dezbateri, în special autoritățile locale și regionale;
2. salută faptul că aceste concluzii corespund într-o mare măsură poziției exprimate în cadrul rezoluției sale referitoare la cel de-Al patrulea raport intermediar ; reamintește faptul că acea rezoluție a reprezentat prima contribuție a Parlamentului la dezbaterile publice;
3. observă că poziția exprimată în rezoluția referitoare la cel de-Al patrulea raport intermediar privind coeziunea economică și socială include următoarele recomandări: în primul rând, faptul că orice încercare de renaționalizare ar trebui respinsă și că ar trebui să existe un angajament pentru o politică a UE unică și flexibilă, capabilă să se adapteze la cel mai adecvat nivel de intervenție și care ar trebui, de asemenea, să poată aborda provocările comune, cum ar fi globalizarea, schimbările climatice, schimbările demografice (inclusiv îmbătrânirea, migrarea și depopularea), sărăcia și furnizarea de energie; în al doilea rând, convingerea fermă că politica de coeziune a UE ar trebui să acopere toate regiunile UE, inclusiv regiunile cu caracteristici geografice speciale, și ar trebui să confere valoare adăugată pentru toți; în al treilea rând, faptul că trebuie să se stabilească priorități în ceea ce privește cheltuielile pentru politicile și acțiunile structurale ale UE și susținerea, cu rezerve, a sistemului de orientare a creditelor; în al patrulea rând, faptul că este nevoie de sinergii, precum și de o abordare integrată a diverselor politici sectoriale pentru a atinge un rezultat optim în ceea ce privește dezvoltarea și creșterea economică la fața locului;
4. consideră că pentru atingerea obiectivelor politicii de coeziune a UE, coeziunea teritorială este un pilon esențial, prin consolidarea coeziunii economice și sociale; subliniază faptul că coeziunea teritorială contribuie în mod eficient la eliminarea diferențelor de dezvoltare dintre statele membre și regiuni, dar și în cadrul acestora; consideră, prin urmare, că viitoarea reformă a politicii regionale a UE trebuie să includă concluziile dezbaterilor pe marginea Cărții verzi;

Marți, 24 martie 2009

Evaluarea Cărții verzi privind coeziunea teritorială

5. salută adoptarea Cărții verzi a Comisiei, ca răspuns la o veche cerere din partea Parlamentului European; susține în totalitate decizia de a continua analiza „coeziunii teritoriale”, care s-a aflat multă vreme în centrul oricărei dezbateri privind politica regională, în pofida faptului că Tratatul de la Lisabona nu a fost încă ratificat;

6. consideră, cu toate acestea, că Cartea verde este lipsită de ambiție în măsura în care nu oferă nicio definiție clară a „coeziunii teritoriale” și niciun obiectiv pentru aceasta și, prin urmare, nu contribuie semnificativ la o mai bună înțelegere a acestui nou concept, astfel încât să poată contribui eficient la reducerea inegalităților dintre regiuni; regretă, în plus, faptul că în Cartea verde nu se explică cum va fi integrată coeziunea teritorială în cadrul existent al politicii de coeziune sau cu ce instrumente sau resurse metodologice va fi transformată dintr-un cadru de principii în mecanisme operaționale care vor fi aplicate pe teren în următoarea perioadă de programare;

7. salută analiza din Cartea verde, care definește trei concepte-cheie care ar trebui să fie esențiale pentru dezvoltarea coeziunii teritoriale: concentrarea, conectarea și cooperarea; consideră că aceste concepte pot contribui la soluții pentru a depăși câteva obstacole elementare care împiedică dezvoltarea armonioasă, echilibrată și durabilă a Uniunii Europene, cum ar fi efectele negative asociate concentrării activității economice, în special în unele capitale naționale și regionale, inegalitățile în ceea ce privește accesul la piețe și servicii, cauzate de distanță sau concentrare, lipsa infrastructurii, precum și diviziunile impuse de frontierele dintre statele membre, dar și dintre regiuni;

8. consideră că Cartea verde nu ține pe deplin seama de angajamentele prezentate în Agenda teritorială și în Carta de la Leipzig, care conferă coeziunii teritoriale o viziune strategică și operațională, în special în ceea ce privește principiul policentrismului sau noul parteneriat urbano-rural; consideră că acele obiective trebuie să dețină un loc important în dezbateră privind coeziunea teritorială;

9. salută lansarea consultării publice privind coeziunea teritorială, așa cum se solicită în Cartea verde; consideră că succesul oricăror consultări publice este direct legat de participarea cât mai mare a diferitelor părți interesate și a societății civile; invită autoritățile naționale, regionale și locale competente să difuzeze de îndată informațiile relevante, pentru a mări gradul de sensibilizare cu privire la importanța acestui nou concept;

10. consideră că un loc central în dezvoltarea coeziunii teritoriale și în consolidarea coeziunii sociale și economice este ocupat de coordonarea tuturor politicilor sectoriale ale UE care au un impact teritorial puternic; regretă, prin urmare, faptul că analiza relevantă din Cartea verde se limitează la enumerarea acestor politici ale UE, fără a sugera modalități de intensificare a sinergiilor dintre acestea, sau chiar metode pentru măsurarea efectivă a impactului teritorial al acestor politici;

11. este de acord cu abordarea prin care nu sunt incluse niciun fel de referiri la implicațiile bugetare și financiare ale coeziunii teritoriale în Cartea verde sau în dezbateră publică; consideră că o astfel de analiză ar fi prematură înainte de definirea clară a conceptului și de înțelegerea acestuia de către toate părțile interesate; consideră, cu toate acestea, că orice dezbateră pe această temă face parte integrantă din întregul proces de negociere și de planificare a viitoarei politici de coeziune a UE; solicită ca rezultatele dezbaterii să constituie baza viitoarelor cadre financiare;

12. consideră că existența unei politici regionale a UE puternice și bine finanțate este o condiție indispensabilă pentru a face față extinderilor succesive și pentru a realiza coeziunea socială, economică și teritorială într-o Uniune Europeană extinsă;

Marți, 24 martie 2009

Analiza conceptului de coeziune teritorială

13. susține poziția exprimată în Cartea verde, conform căreia coeziunea teritorială, bazată pe principiul șanselor egale, are ca obiectiv asigurarea unei dezvoltări policentrice a Uniunii Europene în ansamblu, precum și dezvoltarea echilibrată și durabilă a teritoriilor cu caracteristici și particularități diferite, conservând, în același timp, diversitatea acestora; susține, de asemenea, opinia că coeziunea teritorială ar trebui să se asigure de faptul că cetățenii pot exploata pe deplin și pot dezvolta bunurile și potențialul regiunilor lor; accentuează faptul că coeziunea teritorială este un concept orizontal care stă la baza dezvoltării Uniunii Europene; își exprimă convingerea fermă că coeziunea teritorială ar trebui să contribuie în mod eficient la reducerea diferențelor dintre regiuni și din interiorul acestora, prevenind, astfel, posibilitatea unei asimetrii; afirmă că obiectivul coeziunii teritoriale are atât o dimensiune terestră, cât și una maritimă;

14. consideră coeziunea teritorială un concept distinct care ar trebui să ofere coeziunii economice și sociale valoare adăugată tangibilă și o soluție pentru numărul din ce în ce mai mare de provocări din regiunile UE; subliniază faptul că cele trei părți componente ale coeziunii (economică, socială și teritorială) ar trebui să se completeze și să se consolideze reciproc, menținându-și totuși obiectivele lor specifice într-un concept unic integrat; consideră, prin urmare, că între aceste părți componente nu trebuie să existe ierarhie sau compromisuri; subliniază faptul că coeziunea teritorială ar trebui să fie introdusă în cadrul existent fără a cauza fragmentarea sectorială a politicii de coeziune a UE;

15. salută concluziile raportului ORATE privind scenarii de dezvoltare viitoare pentru teritoriul european până în 2030, care oferă date concrete în sprijinul dezbaterii politice referitoare la configurația politicilor naționale și ale UE, astfel încât să elaboreze instrumentele potrivite pentru a face față noilor provocări care au un impact local sau regional puternic, precum schimbările demografice, concentrația urbană, deplasările migratorii și schimbările climatice și să creeze condiții optime pentru o viață de calitate a cetățenilor lor;

16. accentuează faptul că unul dintre obiectivele principale ale coeziunii teritoriale este acela de a garanta că progresul și creșterea economică realizate într-un anumit teritoriu aduc beneficii întregii regiuni și întregului teritoriu al Uniunii Europene; consideră, în această privință, că centrele de excelență și grupurile de cercetare și inovare pot fi o modalitate de a asigura succesul economic, descoperirile științifice, inovațiile tehnologice, locurile de muncă și dezvoltarea regională, și solicită intensificarea interacțiunii și a transferului de cunoștințe între aceste centre, universități, organizații de afaceri și afaceri individuale, inclusiv cele mai mici; solicită Comisiei să prezinte o evaluare a impactului care analizează efectul grupurilor și al centrelor de excelență asupra zonelor limitrofe;

17. subliniază faptul că conceptul de coeziune teritorială include, de asemenea, coeziunea în cadrul teritoriilor și propune acordarea de prioritate politicilor care promovează o veritabilă dezvoltare policentrică a teritoriilor pentru a atenua presiunea asupra capitalelor și pentru a încuraja apariția unor poli secundari; observă că aceasta ar trebui să fie, de asemenea, o modalitate de a contracara efectele negative ale concentrării din orașe (de exemplu, congestia, poluarea, excluderea socială, sărăcia) sau urbanizarea ulterioară necontrolată care afectează calitatea vieții cetățenilor din zonele respective; consideră, în acest sens, că nu trebuie uitat sprijinul acordat zonelor rurale, și nici rolul important al orașelor mici și mijlocii situate în aceste regiuni;

18. subliniază contribuția esențială a pieței interne la coeziunea economică, socială și teritorială; accentuează importanța serviciilor publice pentru dezvoltarea economică și socială durabilă, precum și nevoia de acces echitabil din punct de vedere social și regional la servicii de interes general, în special la serviciile publice de educație și sănătate; subliniază, în acest sens, că asigurarea unui „acces echitabil” nu este doar o chestiune de distanță geografică, dar și de disponibilitate și accesibilitate a acelor servicii și consideră că, în lumina principiului subsidiarității și a legislației comunitare din domeniul concurenței, responsabilitatea pentru definirea, organizarea, finanțarea și monitorizarea serviciilor de interes general ar trebui să revină autorităților naționale, regionale și locale; consideră, totuși, că în cadrul dezbaterii privind coeziunea teritorială ar trebui inclus un proces de reflecție asupra accesului echitabil al cetățenilor la servicii;

Marți, 24 martie 2009

19. observă faptul că în Cartea verde sunt recunoscute marile dificultăți în ceea ce privește dezvoltarea cu care se confruntă trei tipuri deosebite de regiuni cu caracteristici geografice specifice: regiuni montane, regiuni insulare și regiunile slab populate; fără a subestima importanța coeziunii teritoriale în abordarea problemelor întâmpinate de aceste regiuni, exprimă ideea conform căreia coeziunea teritorială nu ar trebui să fie o politică dedicată doar abordării problemelor regiunilor cu handicapuri geografice; consideră, cu toate acestea, că trebuie să se acorde o atenție deosebită modului în care handicapul acestora poate fi compensat, precum și posibilității de a transforma potențialul acestor regiuni în avantaje și posibilități reale, și de a stimula dezvoltarea, ceea ce reprezintă un aspect vital pentru întreaga Uniune Europeană;

20. observă, de asemenea, că alte regiuni se confruntă cu dificultăți politice specifice, în ceea ce privește dezvoltarea economică și socială, accesibilitatea și competitivitatea; aceste dificultăți includ regiunile ultra-periferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din Tratatul CE, regiunile frontaliere, regiunile periferice, regiunile de coastă, precum și regiunile care se confruntă cu o depopulare; consideră, în special, că trăsătura specifică a gradului de îndepărtare ar trebui să fie recunoscută ca o trăsătură geografică specifică care solicită luarea în considerare a unor măsuri speciale pentru aceste regiuni; ia act de provocările specifice pe care statele membre insulare mici, Cipru și Malta, le întâmpină în dezvoltarea lor;

21. consideră că coeziunea teritorială nu ar trebui limitată doar la efectele politicii regionale a UE asupra teritoriului UE, ci aceasta ar trebui să aibă în vedere și dimensiunea teritorială a altor politici sectoriale ale UE cu impact teritorial puternic; subliniază, în contextul coeziunii teritoriale, importanța intensificării sinergiilor dintre diferitele politici UE, pentru a coordona și a maximiza impactul teritorial al acestora pe teren; observă, totuși, faptul că politicile UE își vor menține autonomia și că acest proces nu implică subordonarea unei politici față de alta;

Recomandări pentru viitorul coeziunii teritoriale

22. se așteaptă ca din consultarea publică să rezulte o definiție clară și suficient de flexibilă a coeziunii teritoriale, hotărâtă de comun acord, împărtășită, înțeleasă de către toate părțile interesate din domeniu și capabilă să ofere claritate și transparență acestui concept; ia act, în acest sens, de propunerea de definiție înaintată de președinția franceză a Consiliului; consideră, cu toate acestea, că coeziunea teritorială trebuie să facă obiectul principiului subsidiarității în toate domeniile; consideră, de asemenea, că, pentru a putea defini și înțelege mai bine coeziunea teritorială, ar trebui să se stabilească definiții comune pentru concepte cum ar fi „teritoriu”, „mediu rural” și „zonă de munte”;

23. consideră că o serie de elemente ar trebui să fie esențiale pentru viitoarea definiție a coeziunii teritoriale, inclusiv ideea că coeziunea teritorială se extinde dincolo de coeziunea economică și socială și că natura sa orizontală și abordarea sa integrată încurajează acțiunile pe teritoriile și dincolo de granițele UE; consideră că obiectivul coeziunii teritoriale este reducerea disparităților dintre statele membre și regiuni și ar trebui să asigure dezvoltarea armonioasă a zonelor geografice cu caracteristici și particularități diferite prin evaluarea modului în care coeziunea UE și alte politici sectoriale pot fi cel mai bine adaptate situației acestora; subliniază că orice viitoare definiție ar trebui, de asemenea, să precizeze că coeziunea teritorială ar trebui să se concentreze asupra unei bune guvernante, luând în considerare și parteneriatele dintre sectorul public, sectorul privat și societatea civilă, oferind cetățenilor Uniunii șanse echitabile din punct de vedere al condițiilor de trai și calității vieții;

24. îndeamnă cu fermitate Comisia ca, în urma finalizării acestui proces de consultare, să inițieze publicarea unei Cărți albe privind coeziunea teritorială; consideră că o Carte albă va contribui la definirea clară și la consolidarea noțiunii de coeziune teritorială, precum și la valoarea adăugată în raport cu politica de coeziune, propunând, de asemenea, dispoziții concrete și măsuri politice pentru a contribui la rezolvarea unui număr tot mai mare de probleme cu care se confruntă regiunile UE și care ar trebui introduse în pachetul legislativ privind fondurile structurale pentru perioada de după 2013 și cadrul financiar corespunzător; consideră că o declarație inițială privind implicațiile bugetare și financiare posibile ale coeziunii teritoriale ar trebui să fie inclusă, de asemenea, în Cartea albă;

25. salută publicarea raportului Comisiei referitor la Regiuni 2020; invită Comisia să includă constatările și analizele din acel document de lucru în Cartea sa albă privind coeziunea teritorială, în special în ceea ce privește descrierea coeziunii economice, sociale și teritoriale;

Marți, 24 martie 2009

26. consideră că cele trei idei pe care s-a bazat analiza coeziunii teritoriale efectuată în cadrul Cărții verzi – concentrare, conectare și cooperare – trebuie să fie dezvoltate în continuare și transpuse în opțiuni politice concrete; îndeamnă Comisia să explice modul în care vor fi integrate aceste concepte în cadrul legislativ pentru perioada de după 2013;

27. solicită o consolidare semnificativă a obiectivului de cooperare teritorială europeană pentru următoarea perioadă de programare; este convins de valoarea adăugată pentru UE pe care o reprezintă acest obiectiv, datorată în mare parte implicării directe a autorităților regionale și locale în planificarea și punerea în aplicare a programelor relevante de cooperare transfrontalieră, transnațională și interregională; consideră, totuși, că acest fapt nu ar trebui să fie în detrimentul celorlalte două obiective; în acest sens, subliniază, de asemenea, importanța dezvoltării integrate a bazinelor mărilor, precum și a dimensiunii transfrontaliere și a programelor operaționale relevante ale Politicii europene de vecinătate, ceea ce capătă o importanță deosebită în lumina viitoarelor extinderi ale UE;

28. consideră că coeziunea teritorială ar trebui să se dezvolte orizontal și să stea la baza tuturor politicilor și acțiunilor UE; consideră că evoluția principiilor dezvoltării sustenabile și a protecției mediului ar trebui să servească drept exemplu pentru modalitatea de integrare a coeziunii teritoriale în dezvoltarea viitoare a tuturor politicilor UE relevante, deoarece ea trebuie să figureze în toate aspectele politicilor privitoare la coeziune; consideră, cu toate acestea, că această dimensiune orizontală a coeziunii teritoriale nu ar trebui să fie limitată la un cadru de valori generale și abstracte; invită UE să adopte toate inițiativele necesare pentru a transpune coeziunea teritorială în propuneri legislative și de politici;

29. reamintește importanța integrării perspectivei de gen, a egalității de șanse și a necesităților speciale ale persoanelor cu handicap și a persoanelor în vârstă, în fiecare fază a punerii în aplicare și evaluare a politicii de coeziune a UE;

30. subliniază nevoia de a elabora, în contextul coeziunii teritoriale, indicatori de calitate suplimentari, cu scopul de a elabora și implementa mai bine politicile corespunzătoare pe teren, luând în considerare diferențele specificității teritoriale; în acest sens, invită Comisia să redacteze, fără întârziere, studiile necesare și să definitiveze stabilirea de noi indicatori stabili și modalitățile de integrare a acestora în sistemul de evaluare a inegalităților regionale;

31. constată că PIB rămâne singurul criteriu pentru determinarea eligibilității regiunilor conform obiectivului 1 (convergență), în timp ce alți indicatori pot fi deja utilizați pentru regiunile eligibile în conformitate cu obiectivul „competitivitate regională și ocuparea forței de muncă”; subliniază îngrijorarea asupra faptului că progresele incontestabile înregistrate de convergența între țări ascund de multe ori diferențe din ce în ce mai mari între regiuni și în cadrul acestora, punând accentul asupra necesității unei profunde reflecții asupra importanței PIB-ului ca principal criteriu de eligibilitate pentru fondurile structurale;

32. consideră că problema disparităților intraregionale din cadrul regiunilor NUTS II poate fi mai bine observată la nivelul NUTS III; invită, astfel, Comisia să analizeze și să verifice în ce măsură se poate preîntâmpina în viitor problema diferențelor interne din cadrul regiunilor de nivel NUTS II și prin definirea regiunilor care beneficiază de asistență la nivelul NUTS III; subliniază, în contextul coeziunii teritoriale, importanța faptului ca statele membre să determine ce unitate teritorială corespunde nivelului corespunzător de intervenție pe parcursul elaborării și implementării programelor fondurilor structurale; recomandă, în acest sens, o analiză spațială a întregului teritoriu UE la începutul fiecărei perioade de programare;

33. consideră că, pentru a coordona mai bine impactul teritorial al politicilor sectoriale ale UE, trebuie să existe o mai bună înțelegere și evaluare a acestor impacturi; îndeamnă, astfel, Comisia să demareze evaluarea impactului teritorial al acestor politici și să extindă actualele mecanisme de evaluare a impactului, cum ar fi evaluarea strategică a mediului, la nivelul aspectelor teritoriale; invită Comisia să prezinte, de asemenea, moduri concrete de a crea sinergii între politicile teritoriale și sectoriale și să demareze o evaluare a contribuției strategiilor de la Lisabona și Göteborg asupra coeziunii teritoriale;

Marți, 24 martie 2009

34. reamintește cererea sa de lungă durată pentru dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare a UE pentru regiuni cu caracteristici geografice specifice, ceea ce le va da posibilitatea de a aborda mai bine problemele și provocările pe care le întâmpină; consideră că o strategie UE ar trebui să sublinieze dimensiunea teritorială a politicii de coeziune și să ia în considerare și modalitatea de a adapta politicile UE la nevoile specifice și la capitalul acestor teritorii; subliniază că aplicarea unei strategii de asemenea natură constituie o condiție esențială pentru dezvoltarea economică și socială a acestor regiuni; consideră că elaborarea de noi indicatori cu scopul de a descrie mai bine situația și problemele pe teren este foarte importantă pentru implementarea cu succes a strategiei UE în acest domeniu;

35. subliniază, cu toate acestea, că elaborarea unor indicatori suplimentari și realizarea unor evaluări teritoriale nu ar trebui să genereze mai multă birocrație sau să amâne mai mult aplicarea noilor politici și acțiuni în sprijinul coeziunii teritoriale; subliniază nevoia de rezultate directe care provin din integrarea coeziunii teritoriale în următorul set de programe din fondurile structurale;

36. reamintește rolul important al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și al microîntreprinderilor, precum și al întreprinderilor de artizanat, în ceea ce privește coeziunea economică, socială și teritorială și subliniază importanța acestora pentru consolidarea competitivității și a locurilor de muncă în aceste regiuni; invită, astfel, Comisia să efectueze o analiză specifică a impactului și eficienței fondurilor structurale și a politicilor europene privind IMM-urile din regiuni, precum și a dificultăților administrative și financiare întâmpinate de aceste IMM-uri;

37. invită Comisia, statele membre și regiunile, să continue aplicarea unei politici active care sprijină inovarea și competitivitatea întreprinderilor și care permite cooperarea reciprocă între întreprinderi, sectorul public, școli și universități, și să se asigure că organizațiile care reprezintă IMM-urile pot participa direct la definirea politicilor teritoriale;

38. îndeamnă statele membre să își intensifice eforturile de a îndeplini obiectivele rubricii 4 din primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale a Uniunii Europene, adunând cunoștințe despre coeziunea teritorială și dezvoltarea sustenabilă a teritoriului, construind perspective și analizând impacturile, și recunoaște rolul central jucat de ORATE în acest proces;

39. subliniază faptul că schimbările climatice vor avea repercusiuni importante asupra coeziunii teritoriale; solicită Comisiei să demareze o analiză a efectelor negative asupra schimbărilor climatice din diferite regiuni, având în vedere că impactul poate varia pe teritoriul Uniunii Europene; consideră că coeziunea teritorială ar trebui să țină pe deplin seama de obiectivele privind schimbările climatice și să stimuleze modele de dezvoltare durabilă în teritoriile UE; consideră, totuși, că lupta împotriva schimbărilor climatice trebuie să fie pe larg abordată, de asemenea, prin intermediul altor politici UE;

40. observă cu mare interes că cel de-Al cincilea raport intermediar face, pentru prima dată, o trimitere specială la „regiunile de tranziție”, situate între „regiunile de convergență” și „regiunile de competitivitate și ocupare a forței de muncă”; recunoaște nevoia de a trata aceste regiuni în mod separat, regiuni care în momentul de față sunt dispersate ca regiuni „progresive” sau „de eliminare” dintre cele două obiective; invită Comisia, în contextul coeziunii teritoriale, să realizeze un sistem mai cuprinzător de asistență graduală de tranziție acordată tuturor regiunilor ce vor depăși în curând pragul de 75 % din PIB, pentru a le oferi un statut mai clar și mai multă siguranță în dezvoltarea lor; consideră că un sistem de tranziție trebuie, de asemenea, să fie stabilit pentru statele membre care renunță la Fondul de coeziune;

41. consideră că utilizarea unei abordări integrate va avea șanse mai mari de succes dacă autoritățile regionale și locale, precum și părțile interesate, în special partenerii economici, sociali și alți parteneri, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune⁽¹⁾, care pot avea o viziune de ansamblu și o înțelegere a nevoilor și specificității unui anumit teritoriu, sunt implicate de la început în elaborarea și aplicarea strategiilor de dezvoltare a fiecărui teritoriu; invită Comisia să elaboreze linii directoare pentru a ajuta statele membre, precum și autoritățile regionale și locale, să implementeze o abordare integrată în cel mai eficient mod și să încheie parteneriate eficiente în dezvoltarea de strategii viitoare pentru teritoriile în cauză;

(1) JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

Marți, 24 martie 2009

42. recunoaște că coeziunea teritorială ar trebui să ducă la îmbunătățirea guvernării politicii de coeziune; este de acord cu faptul că e nevoie de scări teritoriale diferite pentru probleme diferite și că, astfel, realizarea unor parteneriate reale între toate părțile implicate în dezvoltarea regională și locală, atât la nivelul UE cât și la nivel național, regional și local, este o precondiție în procesul de elaborare a coeziunii teritoriale și invită Comisia și statele membre să facă toate eforturile de a dezvolta o astfel de guvernare teritorială la mai multe niveluri; consideră că coeziunea teritorială ar trebui să implice identificarea nivelului teritorial corespunzător pentru abordarea fiecărei politici sau măsuri, astfel încât aceasta să fie cât mai aproape de cetățean;

43. subliniază că politicile UE, în special politica de coeziune a UE, au declanșat un proces de transformare a guvernantei: aceasta a evoluat de la un sistem adesea centralizat, la un sistem care are mai multe niveluri și care este din ce în ce mai integrat; invită factorii interesați, autoritățile publice și cetățenii să stabilească un sistem formal de guvernare teritorială, bazat pe o abordare integrată multisectorială, teritorială și de la bază la vârf, pentru a răspunde într-un mod coerent și eficient la o nevoie identică a cetățenilor sau utilizatorilor, de pe un teritoriu care manifestă această nevoie; reamintește, în acest sens, experiențele cu succes ale inițiativelor UE, cum ar fi Urban I și Urban II pentru zonele urbane și Leader pentru zonele rurale;

44. reamintește că problemele de punere în aplicare a politicii structurale se datorează, printre altele, rigidității și complexității excesive a procedurilor, și că simplificarea procedurilor și stabilirea unei împărțiri clare a responsabilităților și competențelor între UE, statele membre și autoritățile regionale și locale sunt, prin urmare, necesare; consideră faptul că guvernarea teritorială va depinde în mare măsură de stabilirea unor norme clare; reiterează invitația adresată Comisiei de a veni, fără întârziere, cu un set de propuneri concrete în acest sens;

45. recomandă, având în vedere importanța tot mai mare dobândită de coeziunea teritorială nu numai în contextul regional, ci și în cel al altor politici sectoriale ale UE, ca structurile informale, care reglementează de mult timp coeziunea teritorială și amenajarea spațiului în cadrul Consiliului, să fie înlocuite cu întruniri ministeriale formale, care ar trebui să convoace miniștrii responsabili pentru politica regională în Uniunea Europeană; consideră că o astfel de dezvoltare instituțională în cadrul Consiliului va asigura un flux mai bun de informații, precum și dezvoltarea rapidă a politicii de coeziune teritorială;

46. îndeamnă statele membre să înceapă să reflecteze acum asupra modului în care noțiunea de coeziune teritorială poate fi consolidată și pusă în aplicare mai bine în programele și politicile lor naționale; consideră, în acest context, că principiile de bază ale dezvoltării policentrice și ale parteneriatului urban-rural, precum și implementarea în totalitate a programului Natura 2000 ar trebui deja integrate în planificarea lor regională;

*

* *

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 24 martie 2009

Dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare

P6_TA(2009)0164

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 158 și 159 din Tratatul CE,
- având în vedere Primul program de acțiune pentru punerea în aplicare a Agendei teritoriale a Uniunii Europene („Primul program de acțiune”), adoptat în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, organizat la Ponta Delgada (Azore) la 23-24 noiembrie 2007,
- având în vedere Agenda teritorială a UE: Spre o Europă mai competitivă și mai durabilă a diverselor regiuni („Agenda teritorială”) și Carta de la Leipzig privind orașele europene durabile („Carta de la Leipzig”), adoptate în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, organizat la Leipzig la 24-25 mai 2007,
- având în vedere „Acordul de la Bristol”, adoptat în cadrul Consiliului informal al miniștrilor privind comunitățile durabile, organizat la Bristol la 6-7 decembrie 2005,
- având în vedere „Acquis-ul urban”, adoptat în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu coeziunea teritorială, organizat la Rotterdam la 29 noiembrie 2004,
- având în vedere noua Cartă de la Atena din 2003, proclamată la Lisabona la 20 noiembrie 2003 cu ocazia Consiliului european al urbanistilor, precum și viziunea prezentată în cadrul acesteia privind viitorul orașelor europene,
- având în vedere „Programul de acțiune de la Lille”, adoptat în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu afacerile urbane, organizat la Lille la 3 noiembrie 2000,
- având în vedere Perspectiva europeană a dezvoltării teritoriului (PEDT), adoptată în cadrul Consiliului informal al miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului organizat la Potsdam la 11 mai 1999,
- având în vedere Carta orașelor europene pe calea durabilității, astfel cum a fost aprobată în cadrul Conferinței europene privind orașele durabile, organizată la Aalborg, Danemarca, la 27 mai 1994,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2008 intitulată „Cartea verde privind coeziunea teritorială: transformarea diversității teritoriale într-un avantaj” (COM(2008)0616),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 iunie 2008 intitulată „Al cincilea raport intermediar privind coeziunea economică și socială: regiuni în creștere, o Europă în creștere” (COM(2008)0371),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 mai 2008 intitulată „Rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune pentru perioada de programare 2007-2013” (COM(2008)0301),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 mai 2007 intitulată „Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială” (COM(2007)0273),

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere ghidul Comisiei intitulat „Dimensiunea urbană a politicilor comunitare pentru perioada 2007-2013”, adoptat la 24 mai 2007,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Dimensiunea teritorială și urbană în cadrele strategice naționale de referință și în programele operaționale (2007-2013): o primă evaluare”, din mai 2007,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2006 intitulată „Politica de coeziune și orașele: contribuția orașelor și aglomerărilor urbane la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă în cadrul regiunilor” (COM(2006)0385),
 - având în vedere Decizia 2006/702/CE a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune ⁽¹⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 5 iulie 2005 intitulată „Politica de coeziune în sprijinul creșterii economice și al ocupării forței de muncă: orientări strategice comunitare 2007-2013” (COM(2005)0299),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 14 iunie 2002 intitulată „Programarea fondurilor structurale 2000-2006: o primă evaluare a inițiativei URBAN” (COM(2002)0308),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 mai 1997 intitulată „Către o agendă urbană în Uniunea Europeană” (COM(1997)0197),
 - având în vedere rezultatele programului privind Observatorul în Rețea al Amenajării Teritoriului European (ORATE) 2006 și programul adoptat ORATE 2013,
 - având în vedere rezultatele proiectelor-pilot de dezvoltare urbană (1989-1999), precum și inițiativele comunitare URBAN I (1994-1999) și URBAN II (2000-2006),
 - având în vedere informația conținută în baza de date a auditului urban, care cuprinde date statistice bazate pe 330 de indicatori cu privire la 358 de orașe europene,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 februarie 2008 privind monitorizarea Agendei teritoriale și a Cartei de la Leipzig - Spre un program european de acțiune pentru dezvoltare spațială și coeziune teritorială ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2007 privind locuințele și politica regională ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind dimensiunea urbană în contextul extinderii ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0031/2009),
- A. întrucât, deși este recunoscut faptul că problemele urbane se află în responsabilitatea autorităților naționale, regionale și locale, zonele urbane joacă totuși un rol esențial în punerea în aplicare eficientă a Strategiei de la Lisabona și a celei de la Gothenburg și ocupă o poziție de prim rang în cadrul politicii de coeziune, pentru care sunt responsabile instituțiile UE;

⁽¹⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ JO C 76 E, 27.3.2008, p. 124.

⁽⁴⁾ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 127.

Marți, 24 martie 2009

- B. întrucât obiectivele UE stabilite în Carta de la Leipzig urmează să asigure o abordare integrată a aplicării în practică a politicii de dezvoltare urbană, pentru a crea spații urbane de înaltă calitate, pentru a moderniza rețelele de transport, energie și informare, precum și pentru a încuraja învățarea continuă, educația și inovarea, în special în zonele și cartierele intraurbane defavorizate;
- C. întrucât atât procesul de elaborare a unei „liste de verificare” flexibile, adaptabile și dinamice pentru punerea în practică a Cartei de la Leipzig – o condiție prealabilă esențială pentru a răspunde nevoilor variate ale diferitelor orașe europene – angajat deja de Președinția franceză, cât și întocmirea ulterioară, de către fiecare stat membru, a planurilor de dezvoltare urbană integrată, pot să se dovedească foarte utile pentru a oferi informații privind diferitele situații și a permite, prin urmare, desfășurarea unor inițiative ghidate de obiective precise;
- D. întrucât este necesar să se facă deosebire între orașe și zone urbane;
- E. întrucât, deși 80 % dintre cele 492 milioane de locuitori ai UE locuiesc în orașe, Uniunea Europeană caracterizându-se prin dezvoltarea sa policentrică, există totuși diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește distribuția populației pe zone urbane, suburbane și rurale, precum și probleme legate de reprezentarea slabă a intereselor și nevoilor populației urbane în cadrul programelor operaționale ale fondurilor structurale;
- F. întrucât zonele urbane generează 70-80 % din PIB-ul UE, iar orașele sunt recunoscute ca centre ale inovării și forța motrice a dezvoltării regionale, naționale și la nivelul UE;
- G. întrucât, însă, orașele sunt de asemenea răspunzătoare pentru mai mult de 75 % din consumul mondial de energie și generează 80 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră ca urmare a producerii de energie, a transporturilor, industriei și termoficării;
- H. întrucât tendința de urbanizare este amplificată de migrația internă către capitale și alte metropole, iar creșterea demografică care rezultă constituie o sarcină imensă pentru orașele în creștere, deoarece acestea trebuie să gestioneze multiplicarea nevoilor în ceea ce privește tratarea deșeurilor, asigurarea de locuințe, educația și ocuparea forței de muncă și întrucât această tendință de urbanizare tot mai pronunțată reprezintă o provocare enormă pentru zonele rurale, care trebuie să se confrunte cu pierderea de capital uman, de forță de muncă, de consumatori și de studenți;
- I. întrucât recenta extindere fără precedent a UE a dus la creșterea considerabilă a disparităților regionale și la includerea unui număr mare de orașe care suferă de degradare urbană;
- J. întrucât, în ciuda faptului că în statele membre există diverse mecanisme politice, instituționale și constituționale, zonele urbane ale UE se confruntă cu dificultăți comune, având și oportunități comune pentru abordarea acestora, fapt ce scoate în evidență, pe de o parte, necesitatea de date statistice detaliate, iar pe de altă parte, necesitatea unei cooperări și a unui schimb de bune practici, astfel încât orașele europene să poată face față concurenței pe plan mondial;
- K. întrucât dezvoltarea teritorială a UE se confruntă cu dificultățile restructurării economice, fluctuațiilor puternice pe piața muncii, transportului de călători inaccesibil și congestionat, suprafețelor utilizabile limitate - problemă exacerbată de extinderea urbană -, populației în scădere și îmbătrânite, depopulării zonelor rurale și a micilor orașe în favoarea marilor centre urbane, excluderii sociale, ratei ridicate și în continuă creștere a infraționalității, „ghetoizării” anumitor cartiere urbane, veniturilor familiale scăzute, înrăutățirii calității vieții în zonele defavorizate, numărului insuficient de parcuri și de zone de recreare, poluării mediului, gestionării apei, deșeurilor și reziduurilor și ale nevoii de aprovizionare garantată cu energie și utilizare eficientă a acesteia;
- L. întrucât guvernarea coordonată cu ajutorul tehnologiilor electronice moderne, în special e-guvernarea, coordonată cu toate părțile vizate, ar putea minimiza într-o mare măsură problemele existente și ar putea avea ca rezultat abordarea integrată a extinderii urbane, în cooperare cu zonele suburbane adiacente regiunilor rurale și luând în considerare interesele acestora, precum și respectând metodele moderne de planificare urbană, cum ar fi creșterea inteligentă, noua amenajare a teritoriului și dezvoltarea urbană inteligentă;

Marți, 24 martie 2009

- M. întrucât activitățile de dezvoltare urbană sunt favorabile îndeosebi participării întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), în special în sectorul serviciilor, și întrucât politica de coeziune se orientează tot mai mult către promovarea avantajului competitiv al orașelor;
- N. întrucât IMM-urile, mai ales întreprinderile mici și foarte mici, activitățile artisanale și comerciale sunt esențiale pentru menținerea activităților din centrele urbane și a echilibrului din cartierele urbane și întrucât politicile urbane privind transporturile, activitățile comerciale, tranzacțiile imobiliare și scumpirea locuințelor sau, dimpotrivă, lipsa unei politici echilibrate în aceste zone duc deseori la dispariția activităților economice și rarefierea activităților de servicii personale;
- O. întrucât trebuie continuată consolidarea parteneriatului dintre zonele urbane și cele rurale, deoarece zonele urbane sunt destinate să joace un rol important în dezvoltarea armonioasă și integrată a periferiilor lor, pentru a se realiza o coeziune teritorială și o dezvoltare regională echilibrată,
1. subliniază importanța dezvoltării urbane durabile și contribuția zonelor urbane la dezvoltarea regională și invită Comisia să evalueze, să măsoare, să jaloneze și să discute periodic impactul politicilor UE asupra situației economice și sociale, în special în ceea ce privește problemele legate de educație și cultură, și asupra situației sanitare, de transport, de mediu și de securitate din zonele urbane;
 2. regretă faptul că statele membre sunt încurajate, dar nu obligate, să promoveze dezvoltarea urbană durabilă ca o prioritate strategică; prin urmare, își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că dimensiunea urbană nu este luată în considerare în mod corespunzător de unele state membre în cadrul implementării politicii de coeziune și invită Comisia și statele membre să analizeze și să evalueze, în cooperare cu autoritățile locale și regionale, impactul generalizării inițiativei URBAN, precum și să monitorizeze și să examineze regulat efectele produse de utilizarea fondurilor UE în zonele urbane;
 3. evidențiază experiențele pozitive prilejuite de inițiativa comunitară URBAN în ceea ce privește parteneriatul, abordarea integrată și principiul inițiativelor în sens ascendent, care au contribuit considerabil la eficacitatea și adaptabilitatea proiectelor susținute; solicită să se țină cont de aceste realizări în cadrul dimensiunii urbane a fondurilor structurale și să se introducă mecanisme comparabile în cadrul programelor generale de finanțare disponibile pentru dezvoltarea durabilă a orașelor, astfel încât de aceste realizări să poată profita un număr cât mai mare de orașe;
 4. este de părere că ar fi inoportună și chiar problematică adoptarea unei definiții comune a noțiunii de „zone urbane” și, într-un mod mai general, a termenului „urban”, deoarece aceasta nu ar lua în considerare în mod adecvat diversitatea de situații din statele membre și din regiuni și, prin urmare, consideră că orice definire și desemnare obligatorie a zonelor urbane ar trebui lăsată la latitudinea statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității și pe baza indicatorilor comuni europeni;
 5. invită statele membre să ia toate măsurile care se impun pentru sprijinirea capitalelor și a celorlalte metropole în eforturile pe care acestea le depun pentru a face față noilor provocări create de urbanizare și de creșterea demografică, în special în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, asigurarea de locuințe, ocuparea forței de muncă și educația; la nivel mai general, consideră că fluctuațiile demografice creează dificultăți atât pentru zonele urbane, cât și pentru cele rurale, care sunt legate de piața muncii, dar și de domeniul educației, de recalificarea foștilor muncitori afectați de șomaj și de fenomenul depopulării zonelor rurale;
 6. consideră că, în acest context, ținând cont de faptul evident că, prin natura lor, mecanismele constituționale diferite ale statelor membre nu sunt compatibile cu metoda de armonizare în ciuda eficacității diferitelor niveluri ale administrației, ar fi util ca statele membre să definească, în urma unor consultații publice și de la caz la caz, dimensiunea urbană în concepția lor, pentru a consolida armonizarea internă și a ameliora interacțiunea cu Comisia;

Marți, 24 martie 2009

7. subliniază că statele membre au posibilitatea de a delega orașelor gestionarea fondurilor structurale destinate măsurilor ce vizează realizarea unei dezvoltări urbane durabile; consideră că subdelegarea reprezintă o valoare adăugată dublă: pe de o parte, pentru creșterea economică la nivel regional și european ar fi mai eficient ca orașele să-și asume responsabilitatea pentru acțiunile desfășurate, de la faza de planificare până la punerea în aplicare, răspunzând totodată dificultăților de ordin strict local, iar pe de altă parte, aceasta ar reprezenta un instrument important pentru îmbunătățirea capacității administrative a administrațiilor locale; regretă totuși faptul că, până în prezent, nu a fost utilizată pe deplin posibilitatea subdelegării, posibil prin intermediul unor subvenții globale acordate autorităților municipale în cadrul programelor operaționale finanțate din Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FEDR), și este convins că în următoarea perioadă de programare ar trebui prevăzut și încurajat, în contextul abordării bazate pe guvernarea pe mai multe niveluri, un rol clar pentru zonele urbane ca organisme intermediare și consideră că dimensiunea urbană și subdelegarea în cadrul politicii urbane ar trebui să fie obligatorii; cu toate acestea, trebuie să se evite ca subdelegarea să atragă după sine fragmentarea politicii regionale, impunându-se, prin urmare, elaborarea cu atenție a metodei utilizate pentru subdelegare;

8. evidențiază importanța unei abordări integrate a planificării urbane; propune ca orice sprijin public acordat dezvoltării urbane să se bazeze pe planuri de dezvoltare urbană integrate; solicită ca abordarea integrată să devină o condiție obligatorie, cât mai curând posibil, însă înainte de perioada următoare de programare, pentru acordarea și punerea în practică a fondurilor structurale, precum și pentru obținerea de împrumuturi de la Banca Europeană de Investiții; invită Comisia să elaboreze orientări care să conțină recomandări și exemple de bune practici în ceea ce privește planurile de dezvoltare urbană integrate și să încurajeze, de asemenea, schimbul de bune practici între autoritățile naționale, regionale și locale;

9. invită statele membre să acorde prioritate, în cadrele lor strategice de referință și în programele operaționale naționale, finanțării proiectelor care pun în aplicare planuri de gestionare urbană durabilă;

10. recomandă ca planurile de gestionare urbană durabilă să includă cel puțin unele dintre următoarele elemente: un plan de gestionare a deșeurilor, hărți ale poluării fonice și planuri de acțiune, programe locale privind poluarea atmosferică și mediul, previziuni privind creșterea demografică, cereri de noi zone de dezvoltare, recuperarea terenurilor virane și a clădirilor abandonate, reabilitarea cartierelor în declin și a zonelor dezindustrializate, disponibilitatea și accesibilitatea serviciilor publice, structura urbană și proporția spațiilor verzi, elemente de infrastructură destinate persoanelor cu handicap, punerea în valoare a patrimoniului cultural, istoric și natural, estimarea nevoilor de apă și energie și utilizarea eficientă a acestora, disponibilitatea transporturilor publice, gestionarea eficientă a traficului, integrarea grupurilor vulnerabile (migranți, minorități, persoane cu calificări reduse, persoane cu handicap, femei etc.), disponibilitatea unor locuințe respectabile la prețuri accesibile și planuri de combatere a criminalității;

11. consideră că elaborarea de planuri integrate pentru dezvoltarea urbană ar fi eficientă numai în cazul în care sunt disponibile resurse suficiente pentru dezvoltarea urbană durabilă și recomandă, prin urmare, ca resursele disponibile să fie concentrate pe acțiuni specifice; propune un nivel minim al cheltuielilor din fondurile structurale, care trebuie determinat - pe cap de locuitor al unei zone urbane, într-o perioadă de programare - astfel încât angajarea acestei sume să nu reprezinte o sarcină nerealistă pentru regiuni;

12. consideră că este stringent necesară consolidarea capacității administrative atât a guvernărilor urbane verticale, cât și a celei orizontale și atrage atenția statelor membre asupra nevoii imperative de a adopta o abordare integrată în ceea ce privește punerea în aplicare a politicii de dezvoltare urbană (care abordează chestiuni fundamentale legate de viața de zi cu zi a cetățenilor, precum transporturile, serviciile publice, calitatea vieții, locurile de muncă și activitățile economice locale, securitatea etc.), implicând în această acțiune guvernele naționale, autoritățile regionale și locale, precum și toate celelalte părți vizate publice și private, pe baza principiului parteneriatului;

13. recunoaște dificultatea cu care se confruntă autoritățile urbane în ceea ce privește reconcilierea domeniilor finanțate din cadrul Fondului Social European (FSE), urmărind dezvoltarea economică și socială, precum și a celor finanțate din cadrul FEDR, planificând investiții pentru infrastructura fizică; consideră că principiul „un program, un fond” ar trebui revizuit și că autoritățile locale și regionale ar trebui să valorifice mai deplin sinergiile generate de finanțările din cadrul FEDR și FSE și să consolideze finanțarea integrată; pe termen lung, invită Comisia să studieze posibilitatea fuzionării celor două fonduri, dacă acest lucru ar putea avea ca rezultat simplificarea procedurilor;

Marți, 24 martie 2009

14. sprijină principiul fondurilor JESSICA renovabile și potențialul prezentat de acesta pentru creșterea economică în zonele urbane și consideră, de asemenea, că în următoarea perioadă de programare politica regională ar trebui să se bazeze într-o măsură mai mare pe mecanismele de inginerie financiară cum ar fi fondurile renovabile, din care să se ofere împrumuturi favorabile, și să nu se bazeze numai pe subvenții, așa cum se practică în prezent;

15. constată potențialul de dezvoltare urbană al sectorului privat și consideră că utilizarea parteneriatelor de tip public-privat ar trebui prevăzută și încurajată sistematic pentru instituirea de mecanisme de finanțare și proiecte inovatoare, în vederea soluționării problemelor sociale și economice majore din zonele urbane, îndeosebi pentru construcția de infrastructuri și pentru locuințe; subliniază că pentru aceasta este necesar un cod de conduită clar și transparent, în special în ceea ce privește activitățile autorităților publice, acestora din urmă revenindu-le, conform principiului subsidiarității, deciziile strategice privind alegerea metodelor de furnizare a serviciilor, elaborând specificațiile corespunzătoare, precum și privind menținerea unui anumit nivel de control;

16. evidențiază punerea în aplicare și aspectele administrative ale dimensiunii urbane și solicită să fie depuse eforturi suplimentare pentru simplificarea normelor de punere în aplicare a politicii de coeziune și pentru reducerea globală a birocrăției excesive în ceea ce privește gestionarea și controlul fondurilor respective și al proiectelor individuale;

17. constată că, pe lângă politica de coeziune, există și alte politici comunitare care oferă, de asemenea, sprijin financiar zonelor urbane și invită, prin urmare, Comisia să elaboreze și să propună o mai bună coordonare a politicilor vizate, care să unifice toate resursele UE alocate zonelor urbane, pentru a garanta în practică aplicarea abordării integrate, ținând seama totodată, în orice situație, de politica de coeziune;

18. consideră că structurile de guvernare instituite în statele membre sunt încă insuficient adaptate pentru încurajarea cooperării orizontale și îndeamnă cu insistență Comisia să promoveze principiul unei structuri de gestiune intersectoriale;

19. solicită să fie utilizate mai eficient resursele financiare, umane și organizaționale existente, în vederea creării și consolidării rețelelor create de orașe în domeniul dezvoltării urbane durabile, deoarece acestea au un rol important în cooperarea teritorială; în acest context, subliniază necesitatea de a dispune de infrastructuri capabile să mențină caracteristicile particulare (de exemplu, resurse istorice), modernizarea (de exemplu, centre de inovație), creșterea economică (de exemplu, IMM-urile) și activitățile sezoniere și invită Comisia să consolideze poziția zonelor urbane în cadrul inițiativei „Regiunile pentru schimbare economică”;

20. constată că punerea în aplicare corespunzătoare a politicii de dezvoltare regională și o strategie pentru dezvoltarea teritorială durabilă necesită atingerea unui echilibru între politicile ce vizează zonele urbane, suburbane și rurale și afectează, prin urmare, dezvoltarea unei coeziuni regionale efective și reiterează faptul că politica de dezvoltare rurală are un impact teritorial semnificativ și că politicile de dezvoltare urbană și rurală nu sunt integrate în măsură suficientă; evidențiază nevoia unei sinergii efective între aceste politici, care să culmineze cu un adevărat potențial de dezvoltare și cu promovarea unor zone de atractivitate și competitivitate; solicită statelor membre și regiunilor să utilizeze instrumentul parteneriatelor dintre sate și orașe pentru a atinge obiectivul dezvoltării teritoriale echilibrate;

21. invită Comisia să continue elaborarea și actualizarea periodică a Auditului urban și să ofere totodată informații cu privire la starea „decalajului urban-rural” în toate statele membre, pentru a se obține o viziune clară a situației și pentru a identifica nevoile specifice unei dezvoltări urbane și rurale echilibrate;

22. recomandă înființarea, de către Comisie și statele membre, a unui grup european la nivel înalt privind dezvoltarea urbană și aplicarea metodei deschise de coordonare a politicii de dezvoltare urbană la nivelul UE;

23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 24 martie 2009

Punerea în aplicare a regulamentului privind fondurile structurale 2007 - 2013

P6_TA(2009)0165

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007–2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul CE, în special articolul 2 și articolul 3 alineatul (2),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 mai 2008 privind rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune pentru perioada de programare 2007-2013 (COM(2008)0301),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune ⁽¹⁾ (Regulamentul general privind FEDR, FSE și Fondul de coeziune),
- având în vedere Decizia 2006/702/CE din 6 octombrie 2006 a Consiliului privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune ⁽²⁾ (orientările strategice în materie de coeziune),
- având în vedere rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune 2007-2013 - Fișe tehnice pe state membre,
- având în vedere Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273) („Al patrulea raport privind coeziunea”),
- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară (COM(2008)0803),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională referitor la eligibilitatea investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe (COM(2008)0838),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 privind Fondul social european în vederea adăugării de noi tipuri de costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE (COM(2008)0813),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la guvernarea și parteneriatul la nivel național, regional și la nivel de proiect în domeniul politicii regionale ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.⁽²⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0492.

Marți, 24 martie 2009

- A. întrucât Comisia a publicat Comunicarea menționată anterior pe baza rezultatelor negocierilor cu statele membre referitoare la cadrele strategice naționale de referință și programele operaționale;
- B. întrucât, potrivit articolului 158 din tratat, în vederea consolidării coeziunii economice și sociale, Comunitatea urmărește să reducă discrepanțele dintre nivelurile de dezvoltare ale diverselor regiuni și rămânerea în urmă a celor mai defavorizate regiuni sau insule, inclusiv a zonelor rurale;
- C. întrucât ultimele două extinderi ale Uniunii Europene au generat o lărgire substanțială a discrepanțelor regionale în cadrul Comunității, situație care trebuie soluționată corespunzător pentru a promova o dezvoltare armonioasă, echilibrată și durabilă;
- D. întrucât rapoartele recente privind coeziunea subliniază o tendință de agravare a discrepanțelor teritoriale dintre regiunile europene, precum și în cadrul regiunilor, discrepanțe caracterizate de fenomene precum segregarea teritorială, care s-au soldat cu apariția anumitor forme de gheto-uri și declinul continuu al anumitor zone rurale predominant agrare sau periferice;
- E. întrucât în octombrie 2006 Consiliul a adoptat orientările strategice menționate anterior în materie de coeziune drept cadru orientativ pentru statele membre în vederea pregătirii cadrelor strategice naționale de referință și programelor operaționale pentru perioada 2007-2013;
- F. întrucât cele trei priorități prezentate în orientările strategice în materie de coeziune se referă la transformarea Europei și a regiunilor sale într-un loc mai atractiv pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă, îmbunătățind cunoașterea și inovarea pentru creștere economică și creând locuri de muncă mai numeroase și mai bune;
- G. întrucât transpunerea acestor priorități în programe operaționale ar trebui să permită regiunilor să facă față provocărilor generate de globalizare, schimbările structurale, demografice și climatice și să consolideze dezvoltarea durabilă;
- H. întrucât există diferențe semnificative în ceea ce privește modalitățile în care statele membre au integrat în programele lor operaționale prioritățile menționate anterior, în funcție de situația specifică fiecărei regiuni în ceea ce privește obiectivul de dezvoltare regională, convergența sau competitivitatea regională și ocuparea forței de muncă;
- I. întrucât statele membre care au aderat la Uniunea Europeană înainte de 1 mai 2004 sunt obligate prin Regulamentul general privind FEDR, FSE și Fondul de coeziune să aloce 60 % din cheltuielile totale pentru obiectivul convergență și 75 % din cheltuieli pentru obiectivul competitivitate regională și ocuparea forței de muncă priorităților legate de Strategia de la Lisabona; întrucât statele membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 sau după această dată au fost consiliate să adopte aceeași abordare;
- J. întrucât durabilitatea, prevenirea oricărui tip de discriminare, buna guvernare și aplicarea principiului parteneriatului, împreună cu o capacitate instituțională și administrativă solidă, sunt esențiale pentru aplicarea cu succes a politicii de coeziune;
- K. întrucât politica de coeziune trebuie să fie suficient de solidă și flexibilă pentru a putea juca un rol important în eforturile Uniunii de a contracara efectele actualei crize economice mondiale,
 - 1. recunoaște eforturile depuse de toate statele membre pentru a integra în programele lor operaționale cele trei priorități prezentate în orientările strategice în materie de coeziune, care corespund obiectivelor Agendei de la Lisabona;
 - 2. constată startul lent în noua perioadă de programare înregistrat în multe state membre, ceea ce ar putea pune în pericol utilizarea eficientă a fondurilor; cu toate acestea, își exprimă încrederea că angajamentele luate în cursul negocierilor și al procesului de aprobare privind programele operaționale vor fi respectate în interesul regiunilor și al Uniunii Europene în ansamblul său;

Marți, 24 martie 2009

Diminuarea discrepanțelor regionale

3. ia act de hotărârea statelor membre de a răspunde necesităților teritoriale specifice generate de situarea lor geografică și de dezvoltarea economică și instituțională prin elaborarea unor strategii pentru diminuarea dezechilibrelor intraregionale și interregionale; reamintește, în acest context, măsurile propuse de statele membre pentru a face față provocărilor specifice în termeni de dezvoltare cu care se confruntă regiunile cu trăsături geografice specifice, cum ar fi regiunile muntoase, insulele, regiunile ultraperiferice, orașele de frontieră periferice, regiunile afectate de fenomenul depopulării și regiunile de frontieră; reafirmă faptul că dezvoltarea economică și ecologică sănătoasă, precum și reducerea discrepanțelor regionale rămân principalul obiectiv al politicii regionale a UE;

4. regretă faptul că principiile durabilității, egalității șanselor și nediscriminării, precum și cel al parteneriatului, nu au fost aplicate și susținute suficient în numeroase cadre strategice naționale de referință și în programele operaționale; este regretabil faptul că totuși Comisia a aprobat programele operaționale care conțineau asemenea neajunsuri și nu a insistat ca acestea să fie îmbunătățite de către statele membre sau regiuni;

5. subliniază că experiența a demonstrat că o convergență între țări poate masca creșterea decalajului între regiuni și în cadrul acestora; subliniază, de asemenea, faptul că aceste discrepanțe regionale și locale pot fi observate într-o serie de domenii, cum ar fi ocuparea forței de muncă, productivitatea, veniturile, nivelurile de educație și capacitatea de inovare; subliniază importanța dimensiunii teritoriale a coeziunii în vederea depășirii acestor probleme;

Politica de coeziune și realizarea Agendei de la Lisabona

6. apreciază eforturile depuse de autoritățile naționale pentru a garanta că media fondurilor alocate cheltuielilor pentru realizarea Agendei de la Lisabona constituie 65 % din fondurile disponibile în regiunile vizate de convergență și 82 % în regiunile vizate de competitivitatea regională și ocuparea forței de muncă, ceea ce reprezintă de fapt mai mult decât s-a solicitat inițial;

7. este convins că sunt necesare mult mai multe investiții în acest sector; consideră că, având în vedere revizuirea la jumătatea perioadei a punerii în aplicare a fondurilor structurale, trebuie să se stabilească linii directe UE solide și să se aloce resurse financiare majorate pentru a realiza aceste obiective și că cel puțin 5 % din finanțarea prin fonduri structurale ar trebui utilizată pentru îmbunătățirea eficienței energetice a locuințelor existente; în acest sens, invită Comisia să ia măsuri în urma concluziilor Consiliului Competitivitate din 9 și 10 octombrie 2008 cu privire la eficiența energetică; subliniază rolul esențial și potențialul de dezvoltare pe care îl prezintă energia din surse regenerabile pentru regiunile UE, atât din punctul de vedere al creării de locuri de muncă, cât și al contribuției la dezvoltarea locală durabilă;

8. încurajează regiunile în eforturile lor de a realiza obiectivele de la Lisabona prin aplicarea minuțioasă și eficientă a programelor lor operaționale; invită, de asemenea, Comisia să monitorizeze îndeaproape aplicarea acestora pentru a garanta transpunerea în practică a obiectivelor și să informeze Parlamentul cu privire la problemele întâmpinate;

9. consideră că resursele financiare alocate rețelilor energetice transeuropene, vitale pentru finalizarea pieței interne a energiei, sunt insuficiente;

10. subliniază rolul important jucat de întreprinderile mici și microîntreprinderi, în special cele din domeniul meșteșugăritului, în cadrul coeziunii economice, sociale și teritoriale prin contribuția importantă pe care o au la creștere și la ocuparea forței de muncă; solicită, prin urmare, elaborarea unei politici active pentru susținerea tuturor formelor de inovare în cadrul acestor întreprinderi și îndeamnă Comisia să creeze oportunități de cooperare între întreprinderi, sectorul public, școli și universități, în vederea înființării unor grupuri regionale pentru inovație în spiritul strategiei de la Lisabona;

Reacția la globalizare și la schimbările structurale

11. apreciază faptul că toate statele membre au alocat o parte semnificativă din totalul fondurilor lor investițiilor în cercetare și dezvoltare și în inovare, în dezvoltarea unei economii a serviciilor bazate pe cunoaștere și în promovarea spiritului antreprenorial și a serviciilor de sprijin destinat întreprinderilor, precum și în asistența acordată societăților și lucrătorilor pentru a se adapta noilor condiții; constată că, pentru majoritatea regiunilor Uniunii vizate de convergență, asigurarea accesibilității rămâne o problemă semnificativă, deoarece se confruntă cu o insuficiență a infrastructurilor de transport;

Marți, 24 martie 2009

12. consideră că politica industrială trebuie să fie sprijinită prin intermediul fondurilor structurale pentru a spori competitivitatea statelor membre și a UE; prin urmare, sprijină prioritatea deblocării potențialului comercial, în special cel al IMM-urilor, în cadrul politicii de coeziune;

Schimbările demografice și piețe ale muncii ce favorizează mai mult integrarea

13. felicită statele membre pentru eforturile lor de a acorda prioritate investițiilor care vizează sporirea participării pe piața muncii, asigurarea egalității de șanse și, prin urmare, susținerea măsurilor sprijinite prin Fondul Social European și programul PROGRESS (2007-2013), care sunt destinate contribuției la eliminarea discriminării și la îmbunătățirea situației femeilor pe piața muncii; apreciază măsurile statelor membre în direcția îmbunătățirii competențelor, a combaterii sărăciei și a excluziunii sociale, în programele lor finanțate prin FSE; subliniază faptul că este important și necesar să fie continuate eforturile pentru a susține ocuparea forței de muncă având în vedere agravarea crizei economice, ținând cu precădere seama de nevoile speciale ale persoanelor cu handicap și ale cetățenilor vârstnici în fiecare fază a executării și evaluării politicii de coeziune;

14. sprijină „principiul parteneriatului” pus în aplicare de Comisie în politica de coeziune și invită Comisia să includă organizațiile locale și naționale de femei în negocierea și implementarea acestuia;

Reacția la provocările prezentate de dezvoltarea durabilă, schimbările climatice și energie

15. consideră că măsurile ce vizează protecția mediului, combaterea schimbărilor climatice și promovarea eficienței energetice ar trebui integrate în toate programele operaționale și apreciază angajamentele asumate de statele membre în vederea soluționării acestor probleme prin alocarea către acestea a aproximativ o treime din bugetul total al politicii de coeziune; cu toate acestea, consideră că fondurile specifice alocate pentru combaterea schimbărilor climatice și promovarea eficienței energetice sunt insuficiente pentru a face față necesităților reale;

16. consideră că dezvoltarea unor poli ai concurenței în cadrul fondurilor structurale este esențială, întrucât aceștia dispun de un potențial important atât pentru crearea de locuri de muncă bine plătite și pentru generarea creșterii economice, cât și pentru reducerea presiunii impuse conurbațiilor mari; în acest sens, salută continuarea programului URBAN, fiind de părere că sunt necesare revitalizarea zonelor urbane și reabilitarea infrastructurii urbane învechite;

17. subliniază că reglementările referitoare la fondurile structurale stipulează că statele membre și Comisia garantează promovarea egalității dintre bărbați și femei și integrarea perspectivei de gen pe parcursul diferitelor stadii de implementare a fondurilor;

18. invită statele membre să informeze pe deplin cetățenii, autoritățile locale, organizațiile neguvernamentale și organizațiile de femei asupra posibilităților de finanțare, mai ale în ceea ce privește programele specifice, eligibilitatea pentru cofinanțarea din fondurile structurale, normele de cofinanțare, normele de rambursare și locul unde se găsesc cererile de ofertă în cadrul noii perioade de programare 2007-2013;

19. invită statele membre să se asigure că organizațiile neguvernamentale nu sunt împiedicate să solicite finanțare pentru proiectele lor din cauza obstacolelor administrative excesive, în special pentru cele care vizează acordarea de asistență femeilor defavorizate din punct de vedere economic, femeilor imigrante, celor aparținând minorităților etnice, femeilor cu handicap, femeilor care îngrijesc dependenți și femeilor care sunt victime ale violenței sau torturii;

20. constată că există o diferență substanțială între modul în care statele membre din UE-15 și cele din UE-12 au alocat resurse pentru protecția mediului și recunoaște necesitatea ca noile state membre să aloce resurse mult mai semnificative pentru atingerea obiectivelor UE privind mediul, clima și biodiversitatea, astfel cum au fost stabilite în acquis-ul comunitar;

Marți, 24 martie 2009

21. subliniază importanța consolidării capacității de cooperare și de absorbție eficace a fondurilor disponibile, prin toate mijloacele existente, precum schimburi de bună practică, campanii de informare, acțiuni comune, schimburi de noi tehnologii, dezvoltarea parteneriatelor, acest lucru contribuind la implementarea eficientă a programelor de cooperare aflate în derulare, în special la sporirea capacității de absorbție a noilor state membre;

22. consideră că, în perioada de criză economică, statele membre ar trebui să valorifice noțiunea de obținere a sinergiilor între protecția mediului și crearea de locuri de muncă menționate în orientările strategice comunitare în materie de coeziune și să aloce mai multe resurse proiectelor care promovează economia „ecologică”, locurile de muncă „ecologice” și inovația „ecologică”;

Consolidarea guvernării pe mai multe niveluri și a parteneriatului

23. consideră că guvernarea pe mai multe niveluri și principiul parteneriatului sunt elemente-cheie ale legitimității programelor operaționale, ale transparenței și eficacității lor pe parcursul fazei de programare și, în special, în timpul procesului de punere în aplicare; salută, prin urmare, eforturile depuse de toate statele membre, în conformitate cu cadrele și tradițiilor lor instituționale specifice, pentru consolidarea principiului parteneriatului în cadrul programelor lor pentru perioada curentă, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul general privind FEDR, FSE și Fondul de coeziune; recomandă în special noilor state membre care au puțină experiență în construirea de parteneriate eficiente să consolideze cu consecvență principiul parteneriatului și al transparenței în punerea în aplicare a programelor operaționale;

24. invită statele membre să evite întârzierile excesive în rambursarea costurilor proiectelor finalizate, constatând că situațiile de insolvență cauzate de astfel de practici împiedică deseori beneficiarii de fonduri, îndeosebi autoritățile locale și organizațiile fără scop lucrativ, să desfășoare alte activități specifice domeniului lor de acțiune;

25. subliniază faptul că întârzierile în aplicarea politicii structurale sunt cauzate, parțial, de rigiditatea excesivă a procedurilor și că, prin urmare, aceste proceduri ar trebui raționalizate prin introducerea unei distribuții clare a responsabilităților și competențelor între Uniunea Europeană, statele membre și autoritățile locale și regionale;

26. invită statele membre să coopereze îndeaproape cu autoritățile locale și regionale chiar din faza de planificare a cadrelor strategice naționale de referință pentru a garanta o punere în aplicare optimă a strategiilor naționale și pentru a fi la înălțimea idealurilor care stau la baza guvernării pe mai multe niveluri;

27. subliniază necesitatea de a promova cooperarea dintre sectorul public și cel privat sub forma parteneriatelor public-privat pentru a face posibilă executarea multor proiecte esențiale în scopul intensificării efectelor investițiilor;

28. constată necesitatea unei evaluări a coordonării și complementarității dintre programele fondurilor structurale și programele pentru dezvoltare rurală; observă că experiența acumulată pe teren arată că sinergiile dintre cele două programe nu sunt exploatate suficient;

Consolidarea capacităților instituționale

29. apreciază nivelul mai ridicat de conștientizare a importanței consolidării capacității instituționale și administrative pentru punerea în aplicare eficientă a politicilor publice și pentru gestionarea fondurilor UE; solicită depunerea unor eforturi substanțiale, în toate regiunile vizate de convergență, pentru a consolida capacitatea instituțională și pentru a spori profesionalismul autorităților publice;

Marți, 24 martie 2009

30. subliniază necesitatea focalizării politicii de coeziune și în zonele rurale, considerând că doar printr-o dezvoltare echilibrată urban - rural poate fi atinsă coeziunea teritorială;

Integrarea unor politici de succes, intensificarea cunoașterii și diseminarea bunelor practici

31. apreciază în special integrarea de către noile state membre a rezultatelor inițiativelor comunitare URBAN și EQUAL în programele operaționale pentru perioada 2007-2013; aprobă eforturile depuse de statele membre în vederea introducerii de planuri integrate pentru dezvoltarea urbană durabilă, deoarece orașele sunt locațiile unde se află industriile, responsabile de creșterea economică și crearea de locuri de muncă; în plus, consideră că ar trebui exploatat întregul potențial al programelor europene de cooperare teritorială, precum și al instrumentelor Jessica, Jaspers, Jeremie și Jasmine, pentru a accelera dezvoltarea și a obține rate de creștere mai ridicate;

32. solicită statelor membre să țină seama de impactul femeilor și al dimensiunii de gen în cadrul proiectelor care implică fonduri structurale;

Concluzii

33. consideră că nu se pot emite judecăți de valoare cu privire la modul în care statele membre decid să aplice cadrul prevăzut prin orientările strategice în materie de coeziune atunci când își elaborează cadrele strategice naționale de referință și programele operaționale; apreciază faptul că toate statele membre au depus eforturi considerabile, în toate etapele, pentru realizarea priorităților politicii de coeziune ținând cont de necesitățile și constrângerile lor specifice;

34. consideră că transparența în procesul de acordare a fondurilor, alături de simplificarea administrativă și facilitarea, în acest fel, a accesului potențialilor beneficiari de fonduri structurale la informație, reprezintă premise foarte importante în vederea atingerii obiectivului general al politicii de coeziune;

35. invită statele membre să consolideze procedurile pe care le pun în practică pentru a garanta că se aplică o abordare integrată pe deplin operațională pentru implementarea politicii de coeziune, garantându-se astfel că toate aspectele oricărui program operațional specific sunt luate în considerare în mod corespunzător;

36. încurajează Comisia în eforturile sale de a se asigura că statele membre dețin sisteme de control eficiente pentru a putea aplica o bună gestiune financiară cheltuielilor comunitare;

37. constată că actuala criză economică mondială a creat o nouă situație în toate statele membre care necesită reevaluare și posibila adaptare a priorităților în materie de investiții; salută propunerile Comisiei, menționate anterior, de modificare a regulamentelor pentru a veni în întâmpinarea necesităților UE în aceste situații excepționale și își reafirmă punctul de vedere conform căruia politica de coeziune este un element central al relansării economice pe întreg teritoriul Uniunii; în consecință, respinge orice încercare de a renaționaliza politica;

*

* *

38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 24 martie 2009

O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă

P6_TA(2009)0166

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind o inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 decembrie 2007 privind O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă (COM(2007)0708),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă ⁽¹⁾, în special punctul 35,
- având în vedere Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 iulie 2005 privind Acțiunile comune pentru creștere și ocuparea forței de muncă: programul comunitar de la Lisabona (COM(2005)0330),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iulie 2005 privind „Politica de coeziune în sprijinul creșterii și al ocupării forței de muncă: orientări strategice comunitare”, 2007-2013 (COM(2005)0299),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2007 intitulată „Statele membre și regiunile pun în aplicare Strategia de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă, prin intermediul politicii de coeziune a UE, 2007-2013” (COM(2007)0798),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2007 intitulată „Propunerea privind programul comunitar Lisabona 2008-2010” (COM(2007)0804),
- având în vedere Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007-2013) ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică”- Un „Small Business Act” pentru Europa (COM(2008)0394),
- având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) ⁽⁴⁾ și propunerea Comisiei din 1 octombrie 2008 de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor (COM(2008)0602),

⁽¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.

⁽²⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

⁽³⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 15.

⁽⁴⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de minimis ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de minimis în sectorul producției de produse agricole ⁽³⁾,
 - având în vedere Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transportului și serviciilor poștale ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽⁵⁾,
 - având în vedere declarația sa din 8 mai 2008 privind microcreditele ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din Tratatul CE,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru afaceri juridice și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0041/2009),
- A. întrucât Comisia definește actualmente microcreditul ca un împrumut de maxim 25 000 EUR sau mai puțin și Recomandarea 2003/361/CE definește microîntreprinderea ca o întreprindere care are sub 10 angajați și a cărei cifră de afaceri anuală sau al cărei total al bilanțului anual nu depășește 2 000 000 EUR; întrucât aceste definiții nu sunt adaptate tuturor piețelor naționale și nu permit să se facă o distincție clară între microcredite și micro-împrumuturi acordate microîntreprinderilor, între microcredite acordate persoanelor ne-bancabile și microcredite acordate microîntreprinderilor bancabile;
- B. întrucât accesul dificil la forme adecvate de finanțare este frecvent menționat drept o barieră foarte importantă în calea spiritului întreprinzător și întrucât în UE există o potențială cerere semnificativă de microcredite, care în prezent nu este îndeplinită;
- C. întrucât Comisia nu a respectat solicitarea Parlamentului exprimată în Rezoluția sa din 11 iulie 2007 de a întocmi un plan de acțiune pentru microfinanțare, de a coordona diferite măsuri politice și de a optimiza utilizarea celor mai bune practici în interiorul UE și în țările terțe;
- D. întrucât în 2008, pentru al doilea an consecutiv, Parlamentul a prevăzut o linie bugetară pentru proiectul-pilot „Promovarea unui mediu mai favorabil pentru microcredite în UE” și întrucât, deși comunicarea Comisiei din 20 decembrie 2007, menționată anterior, nu precizează aceste credite, ele pot fi alocate în mod util pentru formarea de capital propriu, ce poate servi drept capital inițial;

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽²⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5.

⁽³⁾ JO L 337, 21.12.2007, p. 35.

⁽⁴⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0199.

Marți, 24 martie 2009

- E. întrucât microcreditul se distinge prin câteva trăsături de creditul obișnuit, inclusiv de creditul pentru întreprinderi mici și mijlocii, și întrucât întreprinderile care solicită credite obișnuite sunt în general deservite de toate diversele tipuri de instituții financiare și întrucât ar trebui avută în vedere importanța obiectivului final de includere a tuturor cetățenilor în cadrul sistemului financiar formal;
- F. întrucât microcreditele presupun costuri operaționale mai mari, din cauza sumei mici împrumutate, a lipsei de garanții (suficiente) și a costurilor mari de administrare;
- G. întrucât activitățile de microcreditare presupun elemente subiective inovatoare, cum ar fi cerințele alternative sau nesolicitarea de garanții, precum și evaluarea netradițională a solvabilității, iar microcreditele sunt adesea acordate nu doar în scopuri lucrative, ci servesc și unor scopuri de coeziune, datorită încercării de a (re)integra în societate persoanele dezavantajate;
- H. întrucât microcreditele sunt, prin definiție, mici, dar impactul lor este multiplicat datorită posibilității de a le „recicla” (acordarea din nou a unui astfel de împrumut după rambursare), datorită perioadei în general mică până la scadență; întrucât ar trebui acordată atenție obiectivului de de reintegrare a beneficiarilor în sistemul bancar clasic;
- I. întrucât microcreditele pot fi acordate sau accesul la finanțare poate fi facilitat de o serie întreagă de furnizori, cum ar fi furnizorii nespecifici de servicii financiare (împrumuturi autorizate între persoane), organizații ale membrilor (de exemplu cooperativele de credit), organizațiile neguvernamentale, societățile de ajutor reciproc și de tip cooperatist, instituțiile financiare de dezvoltare comunitară, băncile garante și fondurile de garantare, băncile cooperativiste și comerciale, și întrucât cooperarea dintre diferiții furnizori ar putea fi benefică;
- J. întrucât este necesară recunoașterea structurii specifice a furnizorilor de servicii financiare de pe teritoriul UE, cum ar fi cooperativele de credit, care sunt instituții financiare nebancale ce utilizează depozitele membrilor pentru acordarea de microcredite și că aceste structuri specifice nu ar trebui să excludă a priori respectivele instituții de la programele de finanțare a microcreditelor;
- K. întrucât actuala criză financiară și posibilele sale repercusiuni asupra economiei în ansamblu demonstrează dezavantajele produselor financiare complexe și necesitatea unor modalități de creștere a eficienței și a implementării tuturor canalelor posibile de furnizare de finanțare în cazurile în care accesul întreprinderilor la capital este limitat, datorită crizei de lichidități, în special în regiunile dezavantajate din punct de vedere economic și social și, în același timp, subliniază importanța instituțiilor care își concentrează activitatea pe dezvoltarea locală, care au o puternică componentă locală și oferă servicii bancare cuprinzătoare tuturor actorilor economici;
- L. întrucât spiritul întreprinzător ar trebui încurajat;
- M. întrucât ar trebui depuse eforturi maxime pentru reducerea la minimum a obligațiilor micro-întreprinderilor în materie de reglementare, Comisia fiind solicitată să acționeze în consecință;
- N. întrucât plafoanele la ratele dobânzilor îi pot împiedica pe creditori să acorde microcredite, în cazul în care astfel de restricții îi împiedică să își acopere costurile de creditare;
- O. întrucât sprijinirea microcreditelor ar trebui să joace un rol foarte important în cadrul Strategiei de la Lisabona revizuite;
- P. întrucât, într-un număr semnificativ de cazuri, cei care doresc să acceseze fondurile disponibile în cadrul politicii de coeziune a UE, în vederea înființării de mici afaceri de familie, pot întâmpina dificultăți în ceea ce privește furnizarea co-finanțării necesare;
- Q. întrucât persoanele dezavantajate, cum ar fi șomerii (pe termen lung), persoanele dependente de ajutoarele sociale, imigranții, minoritățile etnice cum ar fi comunitatea romă, persoanele care lucrează în economia subterană sau care lucrează în zone rurale dezavantajate și femeile, care doresc să înființeze o microîntreprindere, ar trebui să reprezinte centrul de interes al inițiativei europene privind microcreditele;

Marți, 24 martie 2009

- R. întrucât, deși implicarea privată ar trebui asigurată în măsura posibilului, este necesară intervenția publică în acordarea de microcredite;
 - S. întrucât există anumite inițiative ale UE din care decurg elemente în sprijinul microcreditelor, iar o abordare mai unificată și mai bine orientată, combinând aceste inițiative în vederea formării unui sistem unic, ar fi benefică;
 - T. întrucât este esențial ca cei care înființează microîntreprinderi să aibă acces la asistență în domeniul afacerilor (cum ar fi asistența în materie de formare, instruire și consolidare a capacităților), iar formarea ar trebui să fie obligatorie pentru contractanții de microcredite, și întrucât educația financiară a consumatorilor și acordarea de împrumuturi în mod responsabil ar trebui să constituie o parte importantă a politicilor tuturor instituțiilor de microfinanțare (MFI);
 - U. întrucât beneficiarii potențiali ai microcreditelor ar trebui să beneficieze de consiliere juridică adecvată cu privire la încheierea unui acord de credit, înființarea unei întreprinderi, colectarea datoriilor, achiziționarea și utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală și industrială și așa mai departe, în special atunci când micro-întreprinderea în cauză intenționează sau are potențial de a face afaceri în alte state membre ale Uniunii Europene;
 - V. întrucât accesul posibililor contractanți de credite la informații privind creditele ar facilita acordarea de microcredite;
 - W. întrucât ar trebui promovate cercetarea și schimbul de bune practici în domeniul microcreditării, de exemplu în ceea ce privește tehnicile inovatoare pentru acordarea, garantarea și atenuarea riscurilor presupuse de microcredite, măsura în care acestea se pot acorda și care sunt grupurile-țintă pentru astfel de abordări în contextul UE;
 - X. întrucât rolul intermediarilor ar trebui analizat pentru a preveni abuzurile, și totodată ar trebui găsite modalități alternative de susținere a credibilității în fața debitorilor (de exemplu prin înființarea de grupuri de ajutor reciproc);
 - Y. întrucât ar trebui stabilit un cadru comunitar privind instituțiile de microfinanțare nebancale, iar Comisia ar trebui să dezvolte mecanismul de sprijin pentru microcredite, care nu prezintă încă interes pentru furnizorii de microcredite;
 - Z. întrucât persoanele care nu au domiciliu permanent sau documente personale de identificare nu ar trebui excluse de la obținerea de microcredite prin intermediul legislației de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului,
 - AA. întrucât normele comunitare privind concurența ar trebui adaptate în vederea reducerii obstacolelor în calea acordării de microcredite;
 - AB. întrucât normele comunitare privind achizițiile publice ar trebui să vină în sprijinul contractanților de microcredite,
1. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului, în temeiul articolului 44, al articolului 47 alineatul (2) sau al articolului 95 din Tratatul CE, una sau mai multe propuneri legislative care să cuprindă recomandările detaliate în continuare;
 2. confirmă faptul că aceste recomandări respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
 3. consideră că, dacă este cazul, implicațiile financiare ale propunerii sau propunerilor solicitate ar trebui să fie acoperite prin intermediul creditelor de la bugetul Uniunii Europene;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă, Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 24 martie 2009

ANEXĂ

**ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII
(PROPUNERILOR) SOLICITATE****1. Recomandarea nr. 1 referitoare la creșterea gradului de informare privind microcreditele**

Parlamentul European consideră că actul (actele) legislativ(e) ce urmează a fi adoptat(e) ar trebui să vizeze următoarele:

- (a) Comisia ar trebui să aibă în vedere introducerea conceptului de microcredit în statisticile relevante și în legislația privind instituțiile financiare. Statisticile privind microcreditele ar trebui să aibă în vedere cifre privind PIB-ul per capita din statele membre și să facă distincția dintre liberi profesioniști sau întreprinderile familiale și acelea cu angajați care nu sunt membri ai familiei, pentru a permite avantajarea primei categorii.
- (b) Comisia ar trebui să invite statele membre să standardizeze prezentarea din punct de vedere statistic a microcreditelor, inclusiv colectarea și analiza defalcată a datelor în funcție de gen, vârstă și originea etnică.
- (c) Comisia ar trebui să elaboreze o strategie de comunicare în vederea promovării activităților independente ca mod alternativ de a câștiga un venit și, în special, ca modalitate de a evita șomajul pentru grupurile ținută dezavantajate.
- (d) Comisia ar trebui să invite statele membre să aplice stimulente fiscale pentru implicarea privată în activitățile comerciale cu microcredite.
- (e) Comisia ar trebui să invite statele membre să restrângă aplicarea de plafoane la ratele dobânzilor pentru creditele de consum; cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată aplica un mecanism prin care să fie excluse ratele extrem de înalte ale dobânzilor.
- (f) Comisia ar trebui să analizeze - în contextul recente crize ipotecare - avantajele și dezavantajele tipurilor de microcredit direct, față de instrumentele de credit securitizat.
- (g) Comisia ar trebui să solicite statelor membre să analizeze în mod special și să menționeze, în rapoartele anuale privind programele de reformă naționale, eforturile depuse și rezultatele în ceea ce privește microcreditele, comparativ cu orientările integrate privind creșterea și ocuparea forței de muncă din cadrul Strategiei de la Lisabona revizuite. Comisia ar trebui să se refere explicit la microcredite în raportul său anual de activitate.

2. Recomandarea nr. 2 referitoare la finanțarea comunitară

Parlamentul European consideră că actul (actele) legislativ(e) ce urmează a fi adoptat(e) ar trebui să vizeze reglementarea următoarelor aspecte:

- (a) Comisia ar trebui să prevadă (co)finanțarea de proiecte în domeniile redate în continuare, cu condiția ca o astfel de finanțare să vizeze în mod special promovarea disponibilității microcreditelor pentru toate persoanele sau întreprinderile fără acces direct la credite, care sunt în general definite de statele membre, în jurisdicția lor, ca grupuri ținută dezavantajate (cum ar fi comunitatea rromă, imigranții, persoanele care locuiesc în zone rurale dezavantajate, persoanele cu locuri de muncă precare și femeile):
 - (i) acordarea de garanții pentru furnizorii de microcredite, de către fondurile naționale sau comunitare;
 - (ii) furnizarea de servicii de asistență în domeniul afacerilor ca servicii suplimentare pentru contractanții de microcredite, puse la dispoziție fie de către furnizorii de microcredite, fie de către terțe părți, asistență care să includă formare obligatorie cu destinație precisă, care să aibă evaluări periodice pentru contractanții de microcredite, cu posibilitatea ca această formare să fie finanțată prin fondurile structurale;
 - (iii) cercetare și schimb de bune practici în domeniul operațional, de exemplu în ceea ce privește cerințe alternative privind garanțiile, metode netraditionale de evaluare a solvabilității, sisteme de notare și rolul intermediarilor;
 - (iv) crearea unui site internet pe care potențialii beneficiari de microcredite să-și prezinte proiectele, astfel încât cei care doresc să le poată împrumuta fondurile necesare; precum și
 - (v) înființarea unei baze de date la nivelul UE care să cuprindă date pozitive și negative privind contractanții de microcredite.

Marți, 24 martie 2009

- (b) pentru a evita dublarea eforturilor, Comisia ar trebui:
- (i) să numească o entitate unică de coordonare care să cuprindă toate activitățile de finanțare legate de microcredite din UE; precum și
 - (ii) să (co)finanțeze proiecte cu condiția ca acestea să fie combinate cu menținerea beneficiilor de securitate socială, cum ar fi ajutorul de șomaj și sprijinul de venit, pe baza analizei furnizorului de servicii în domeniul afacerilor, care ar trebui să țină seama de rezultatele întreprinderii și de standardul de viață minim național.

3. Recomandarea nr. 3 referitoare la un cadru armonizat la nivelul UE privind instituțiile de microfinanțare bancare și nebancare

Parlamentul European consideră că actul (actele) legislativ(e) ce urmează a fi adoptat(e) ar trebui să vizeze următoarele:

Comisia ar trebui să propună legislație privind constituirea unui cadru la nivel comunitar referitor la instituțiile de microfinanțare bancare și nebancare. Cadrul pentru instituțiile de microfinanțare nebancare ar trebui să includă:

- (a) o definiție clară a furnizorilor de microcredite, care să specifice faptul că aceștia nu pot constitui depozite și, prin urmare, că nu constituie instituții financiare conform directivei 2006/48/CE;
- (b) capacitatea de a desfășura exclusiv activități de creditare;
- (c) capacitatea de a atrage și de a acorda credite și din alte fonduri decât cele proprii; precum și
- (d) norme armonizate, stabilite în funcție de riscuri, în ceea ce privește autorizarea, înregistrarea, raportarea și supravegherea prudențială.

4. Recomandarea nr. 4 referitoare la Directiva 2005/60/CE

Parlamentul European consideră că actul (actele) legislativ(e) ce urmează a fi adoptat(e) ar trebui să vizeze următoarele:

Comisia ar trebui ca, la revizuirea Directivei 2005/60/CE, să se asigure că dispozițiile respectivei directive nu constituie obstacole care să îi împiedice pe cei care nu au domiciliu permanent sau documente de identificare personală să aibă acces la microcredite, permițând introducerea unei scutiri speciale în cadrul dispozițiilor legate de precauțiile privind clientela.

5. Recomandarea nr. 5 referitoare la normele comunitare în domeniul concurenței

Parlamentul European consideră că actul (actele) legislativ(e) ce urmează a fi adoptat(e) ar trebui să vizeze următoarele:

- (a) La revizuirea normelor de minimis, Comisia ar trebui să prevadă:
 - (i) diferențierea limitelor *de minimis* între statele membre în caz de sprijin financiar pentru furnizorii de microcredite;
 - (ii) desființarea diferențierilor ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi din sectorul agricol, dacă ajutorul este acordat în legătură cu microcreditarea; și
 - (iii) reducerea sarcinilor administrative dacă ajutorul este acordat în legătură cu microcreditarea.
- (b) Comisia ar trebui să specifice rolul furnizorilor de microfinanțare și, dacă este cazul, sprijinul public primit de astfel de instituții în conformitate cu normele comunitare în domeniul concurenței.
- (c) Comisia ar trebui să aplice norme care să permită tratarea preferențială a bunurilor și serviciilor furnizate de contractanții de microcredite în cadrul procedurilor de achiziții publice.

Miercuri, 25 martie 2009

Instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare

P6_TA(2009)0173

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la metoda EBA-GBA ca instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0104/2009),
- A. întrucât gestiunea bazată pe activități (GBA), elaborarea bugetului pe activități (EBA) și ciclul de planificare strategică și programare (PSP) au fost adoptate de instituțiile UE după adoptarea în 2000 a Cărții albe privind reforma, („reforme Kinnock”), în cadrul unui nou efort pentru o gestionare orientată mai mult spre performanță a Comisiei și a programelor UE în general;
- B. întrucât, în practică, aceste concepte au fost astfel introduse în perioada Comisiei Prodi și a obiectivelor sale strategice cincinale pentru 2000-2005, cuprinzând atât un ciclu PSP anual, cât și un ciclu EBA-GBA corespunzător în partea de resurse;
- C. întrucât scopul fundamental al acestora a fost, fără îndoială, de a se asigura că resursele limitate provenite de la contribuabil sunt utilizate în modul cel mai eficient pentru a îndeplini o serie de priorități politice, printr-o mai bună corelare a politicilor cu procesul de alocare a resurselor, ceea ce a însemnat crearea de către instituțiile europene a unor mecanisme pentru realizarea acestui obiectiv într-un mod nebirocratic și eficace;
- D. întrucât, în același timp, reforma urmărea o gestionare și o implementare mai eficiente, o libertate mai mare de acțiune și o definiție mai clară a răspunderii și responsabilităților individuale;
- E. întrucât autoritatea bugetară a pus pe primul plan, în mod firesc, utilizarea cât mai eficientă a resurselor limitate și acum consideră că este momentul să facă bilanțul realizărilor de până în prezent și să dea un nou impuls progreselor viitoare, care ar putea înzestra instituțiile UE cu sisteme de înaltă calitate orientate spre performanță;
- F. întrucât au avut loc schimbări pozitive semnificative în ceea ce privește abordarea generală și „mentalitatea” față de aceste aspecte, însă, în același timp, încă există posibilități semnificative de a îmbunătăți în continuare gestionarea resurselor existente,

Generalități

1. consideră că punerea în aplicare a EBA-GBA a reprezentat o reușită și a determinat o schimbare culturală importantă în cadrul Comisiei, contribuind în același timp la clarificarea răspunderii și responsabilităților individuale și la realizarea unei gestiuni mai eficiente, orientate spre rezultate și transparente;
2. subliniază că există încă un pericol real de birocrațizare a Comisiei prin proliferarea unor reglementări împovărătoare și a unor proceduri greoaie; prin urmare, solicită dezvoltarea în continuare a unor proceduri și a unui management la toate nivelurile în cadrul Comisiei;
3. consideră că obiectivele strategice cincinale ale Comisiei, care reprezintă baza politică fundamentală pentru programarea sa în ansamblu, precum și transpunerea acestora în strategia politică anuală (SPA) ar trebui corelate mult mai bine cu cadrele financiare multianuale (CFM), în scopul de a organiza sincronizarea și adoptarea acestora într-o strategie coerentă cu resurse corespunzătoare și, prin urmare, consideră că, la rândul său, CFM ar trebui să fie elaborat pe cinci ani;

Miercuri, 25 martie 2009

4. este de părere că, în prezent, programele UE sunt verificate minuțios în privința controlului și a legalității, însă, din păcate, nu se acordă aceeași atenție rezultatelor efective obținute în perioada stabilită pentru acestea; consideră că ar trebui să se acorde mai multă atenție rezultatelor obținute, atunci când se evaluează performanța anuală generală a Comisiei, inclusiv în cadrul procedurii de descărcare de gestiune;

Responsabilități

5. subliniază faptul că identificarea și împărțirea clară a responsabilităților sunt de o importanță crucială pentru obținerea unor rezultate bune în politicile UE și pentru întocmirea unui buget pentru rezultate; subliniază că responsabilitatea politică revine membrilor Comisiei; subliniază, de asemenea, că spre deosebire de Parlament, aceștia sunt în totalitate responsabili de punerea în aplicare a unei gestiuni corespunzătoare și eficiente la nivelul departamentelor respective ale acestora și la nivelul Comisiei în ansamblu; subliniază că bunele relații dintre instituții în spiritul încrederii reciproce și al transparenței sunt elemente cruciale pentru reușită;

6. consideră de o importanță maximă faptul că, în calitate de organ executiv responsabil de implementare, Comisia dispune de suficiente mijloace și spațiu de acțiune, dar că aceasta ar trebui să comunice în mod foarte clar obiectivele atinse și modul de utilizare a resurselor financiare și umane; consideră mai puțin importantă, din punctul de vedere al unei autorități bugetare, descrierea riguroasă a procesului prin care au fost atinse obiectivele și a procedurii interne de lucru a Comisiei; de aceea, recomandă un grad de libertate corespunzător mai mare în acest sens; solicită Comisiei să analizeze ciclul EBA-PSP actual pentru a asigura conformitatea acestuia din acest punct de vedere și pentru a prezenta eventuale propuneri de modificare relevante;

7. consideră că Comisia ar trebui să stabilească indicatori clari, cantitativi și calitativi, pentru a măsura realizarea obiectivelor politice și administrative și ar trebui să asigure comparabilitatea în timp a acestor indicatori;

8. reamintește că nivelul responsabilităților de gestionare și administrare, astfel cum sunt definite de dispozițiile relevante din Statutul funcționarilor și de principiul bunei gestionări financiare din Regulamentul financiar, aparține de asemenea directorilor generali ai DG ale Comisiei (ordonatori de credite delegați), în ceea ce privește implementarea eficientă, eficace și, bineînțeles, corectă din punct de vedere juridic a programelor și politicilor;

9. consideră că, în majoritatea domeniilor, stabilirea unui lanț de responsabilități bine conturat, care să nu aibă prea multe niveluri și să nu fie prea birocratic, poate constitui în continuare motivul pentru „neasumarea” unor aspecte specifice în cadrul Comisiei și ar dori elaborarea unor linii directoare clare în acest sens, în ceea ce privește execuția programelor/bugetului și modul în care GBA și SBA influențează acest subiect;

10. în acest sens, salută eforturile suplimentare de a clarifica responsabilitatea actorilor individuali și de a stimula responsabilizarea în cadrul organizației; de asemenea consideră, în acest sens, că utilizarea eficientă și integrarea EBA-GBA ca „instrument de reușită”, nu ca o constrângere administrativă, poate avea o importanță crucială; solicită Comisiei să continue acest proces și să prezinte eventualele propuneri relevante de îmbunătățire;

Feedback

11. consideră că prezentarea practică și sinteza rezultatelor și a resurselor alocate din rapoartele anuale de activitate (RAA) sunt încă în întârziere, comparativ cu timpul acordat sarcinilor administrative de prezentare a obiectivelor și a resurselor necesare în stadiile pregătitoare, respectiv SPA, planurile anuale de gestiune și rapoartele de activitate; în acest sens, consideră că sunt necesare măsuri suplimentare, prin care serviciile colective ale Comisei să își „asume” acest proces într-un mod pozitiv;

12. subliniază necesitatea reală de a primi rapoarte îmbunătățite și ușor accesibile privind rezultatele Parlamentului în realizarea sarcinilor bugetare, legislative și de audit; consideră că ar trebui pusă la dispoziția Parlamentului și a Consiliului, în cadrul procedurii bugetare anuale, o versiune mai concisă a RAA relevante și a raportului de sinteză al acestora, inclusiv rezultatele și costurile;

Miercuri, 25 martie 2009

13. consideră o deficiență importantă faptul că, până în acest moment, SPA și informațiile bugetare paralele furnizate pentru proiectul preliminar de buget (PPB) au introdus noi priorități fără a identifica „priorități negative” și că, în consecință, întregul ciclu tinde să adauge tot mai multe priorități, fără a lua nicio decizie politică privind aspecte care, date fiind resursele limitate obținute de la contribuabil, trebuie să fie reprioritizate, pentru a face loc priorităților cruciale; subliniază că acest lucru este, în mod clar, în contradicție cu principiile de bază ale reformei; remarcă cu îngrijorare că limitele stricte ale CFM nu lasă mult spațiu de manevră;

14. ia act de propunerile de îmbunătățire a coerenței dintre Planurile anuale de gestiune și Rapoartele de activitate publicate cu PPB, reducându-se astfel sarcina administrativă a procesului PSP, dar menținând totuși legătura dintre obiective și „randamentul” măsurat; consideră că planul anual de gestiune trebuie să fie revizuit și solicită Comisiei să acționeze rapid;

15. astfel, încă nu are convingerea că procesul PSP-GBA ia în considerare în mod suficient „lecțiile învățate” și rezultatele anterioare și are nelămuriri cu privire la modul în care acestea sunt reintroduse în sistem pentru anii următori; atrage atenția că acest lucru are legătură, de asemenea, cu modul în care ansamblul vast de studii și evaluări realizate de Comisie sunt luate în considerare și influențează, așa cum ar trebui, pe bună dreptate, procesul de alocare a resurselor; propune, prin urmare, să se solicite o legătură mai clară cu revizuirea programelor și procesul bugetar în cadrul specificațiilor pentru evaluări; propune, de asemenea, ca RAA să includă un capitol privind „lecțiile învățate”;

16. consideră că ciclul PSP-GBA ar trebui să includă, de asemenea, o evaluare a riscurilor legate de realizarea obiectivelor politice;

17. ca propunere practică pentru îmbunătățirea performanței programelor UE, consideră necesară utilizarea mai eficientă a metodelor de gestionare și a ciclurilor bugetare actuale în întocmirea noului buget; în termeni tehnici, acest lucru înseamnă că pentru procedura actuală (bugetul pentru 2010), RAA și sinteza acestora pentru anul 2008, cuprinzând date privind măsura în care obiectivele au fost sau nu îndeplinite, trebuie puse la dispoziție la timp și utilizate în mai mare măsură în cadrul propunerilor Comisiei din anul 2009; subliniază că ar trebui să existe „efecte sistematice” ale modului în care sunt urmărite prioritățile și obiectivele stabilite anterior; critică faptul că, de la un an la altul, nu se pune suficient accentul pe ceea ce s-a realizat în acest sens și pe cum trebuie acest lucru să se reflecte în anii următori;

18. salută anumite îmbunătățiri ale declarațiilor de activitate furnizate cu PPB pentru a justifica resursele necesare; deplânge, totuși, faptul că uneori informațiile nu sunt la nivelul de calitate cerut pentru a motiva, de exemplu, o creștere a bugetului și, de asemenea, regretă faptul că, până în acest moment, autoritatea bugetară nu a considerat într-adevăr de cuviință să recompenseze „performanțele” sau, dimpotrivă, să mențină sau chiar să reducă bugetele acelor departamente care prezintă rezultate necorespunzătoare;

În cadrul Comisiei

19. consideră că obiectivele și planurile pe termen lung, respectiv CFM și obiectivele strategice cincinale, precum și SPA, trebuie, de asemenea, să fie mai bine explicate și corelate cu activitatea fiecărei DG și serviciu, înțelegându-le ca având un rol important în a motiva personalul și a inspira acestuia sentimentul că participă la obiectivele primordiale ale organizației în ansamblu; solicită, prin urmare, Comisiei să stabilească o legătură mai clară între prioritățile pozitive și negative din planurile anuale de gestiune și din rapoartele anuale de activitate, pe de o parte, și obiectivele multianuale și strategice, pe de altă parte;

20. de asemenea consideră că, la modul general, aceste obiective strategice nu fac, din păcate, obiectul unui efort veritabil de evaluare, din punctul de vedere al progreselor realizate; consideră că, de exemplu, ar putea fi pusă în aplicare o revizie intermediară a modului în care sunt îndeplinite obiectivele strategice și că fiecare DG ar putea să participe la acest proces prin indicarea măsurilor întreprinse, a resurselor utilizate și a modului în care aceasta a contribuit la îndeplinirea obiectivelor generale; subliniază că, pentru a realiza acest lucru în mod practic, obiectivele și indicatorii utilizați pentru măsurarea performanței trebuie, la rândul lor, să fie definiți într-o măsură cât mai mare în respectivul context strategic;

21. atrage atenția că, în ultimă instanță, această implicare este esențială pentru gestionarea responsabilă a resurselor la nivel operațional și că aceasta are, de exemplu, un rol esențial în motivarea unităților de a găsi practici de lucru eficiente, de a identifica posibile moduri de economisire, de a coopera cu celelalte departamente etc.;

Miercuri, 25 martie 2009

22. consideră că EBA-GBA trebuie elaborate astfel încât să ofere o mai mare transparență și mai multe explicații privind împărțirea responsabilităților între funcțiile centrale și descentralizate din cadrul Comisiei și, ceea ce este important, să furnizeze recomandări clare în ceea ce privește numărul și costul personalului/resurselor alocate asistenței administrative și funcțiilor de coordonare, inclusiv asistenței pentru ciclul EBA/GBA în sine, contribuind în acest fel la găsirea unui echilibru corect între abordarea centralizată și cea descentralizată;

Observații finale

23. solicită Comisiei să integreze și să organizeze mai bine ciclul PSP-GBA, astfel încât rezultatele efective ale implementării politicilor și activităților să poată fi luate în considerare la alocarea resurselor umane și financiare; accentuează că acest lucru ar trebui de asemenea să aibă ca rezultat identificarea eventualelor „priorități negative”;

24. consideră că ar trebui să se analizeze posibilitatea de a transforma elaborarea strategiei politice anuale într-un proces în care să se țină cont în mod sistematic de rezultatele din exercițiile anterioare, contribuind astfel la reducerea sarcinilor administrative ale Comisiei;

25. subliniază că simplificări și îmbunătățiri în materie de prezentare trebuie aduse și conținutului documentelor-cheie PSP-GBA, precum rapoartele de activitate anuale și cele de sinteză ale Comisiei, pentru ca acestea să corespundă mai bine nevoilor autorității bugetare și de descărcare de gestiune;

26. insistă că această măsură nu trebuie să aibă ca rezultat creșterea volumului de muncă administrativă; de aceea, solicită Comisiei să efectueze o analiză detaliată a costurilor administrative ale ciclului PSP-GBA, pentru a identifica posibile simplificări administrative și pentru a monitoriza îndeaproape oportunitatea alocării de resurse umane, în special pentru activitățile de programare și bugetare;

27. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului rezultatele acestor analize în următorul raport de analiză, precum și acțiunile întreprinse și progresele realizate în ceea ce privește propunerile din prezenta rezoluție înainte de prima lectură a bugetului pentru 2010 în Parlament;

28. consideră că ar trebui să se acorde mai multă atenție stabilirii unor criterii de calitate pe care să le respecte informațiile privind performanțele;

29. solicită de asemenea Comisiei să informeze Parlamentul în legătură cu măsurile luate pentru evaluarea și îmbunătățirea eficienței și eficacității organizaționale, în special cu privire la distribuirea activităților administrative și a funcțiilor de coordonare între nivelurile centrale și operaționale din cadrul Comisiei;

30. subliniază că ar trebui să existe o legătură mai clară între RAA, SPA și PPB al Comisiei și că alinierea activităților de programare și cele de stabilire a bugetului ar trebui promovată dintr-o perspectivă multianuală, printr-o mai bună corelare între CFM, planul strategic al Comisiei și SPA;

31. consideră că aceste îmbunătățiri ar face din EBA-GBA un instrument eficace în vederea întocmirii unui buget pentru rezultate și ar încuraja o cultură a responsabilității și a obligației de justificare în cadrul Comisiei;

32. consideră că Parlamentul ar trebui să revizuiască modul în care utilizează informațiile privind performanțele din documentele aferente PSP-GBA pentru a-și consolida dialogul cu Comisia;

*

* *

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 25 martie 2009

Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013

P6_TA(2009)0174

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 268 și 280,
- având în vedere procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona aflat în desfășurare,
- având în vedere Acordul interinstituțional (AII) din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliul și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2005 privind provocările politice și resursele bugetare ale Uniunii extinse în perioada 2007-2013 ⁽²⁾,
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 3 noiembrie 2008 privind reforma bugetului pentru o Europă în schimbare (SEC(2008)2739),
- având în vedere Conferința privind reforma bugetului pentru o Europă în schimbare găzduită de Comisie la 12 noiembrie 2008,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2007 referitoare la proiectul de buget general pentru 2008 al Uniunii Europene (toate secțiunile) ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la proiectul de buget general pentru 2009 al Uniunii Europene (toate secțiunile) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 referitoare la propunerea modificată de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual ⁽⁶⁾,
- având în vedere poziția sa din 4 decembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de creare a unui mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 februarie 2008 referitoare la Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.⁽²⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 373.⁽³⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 454.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.⁽⁶⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 263.⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0068.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2008 privind evaluarea „stării de sănătate” a PAC ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliilor Europene din 15-16 decembrie 2005, 21-22 iunie 2007 și 11-12 decembrie 2008,
 - având în vedere răspunsul Curții de Conturi Europene la comunicarea Comisiei intitulată „Reforma bugetului pentru o Europă în schimbare” (SEC(2007)1188),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru agricultură (A6-0110/2009),
- A. întrucât Parlamentul European, Consiliul și Comisia au convenit asupra AII din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (AII din 17 mai 2006) în urma unor negocieri intense, bazate pe poziția de negociere a Parlamentului European din 8 iunie 2005, care se întemeia pe o analiză amănunțită a necesităților în vederea identificării priorităților politice și pe acordul convenit de statele membre în 2005;
- B. întrucât AII din 17 mai 2006 prevede ca, până la sfârșitul lui 2009, Comisia să prezinte un raport referitor la funcționarea acestuia și invită Comisia să efectueze o revizuire completă globală a tuturor aspectelor legate de cheltuielile UE, inclusiv de politica agricolă comună, de resurse și de compensarea în favoarea Regatului Unit, și să prezinte un raport referitor la aceste aspecte în 2008-2009;
- C. întrucât Comisia a lansat o amplă consultare publică în septembrie 2007, la care s-au înregistrat peste 300 de contribuții, și a găzduit o conferință pe tema „Reforma bugetului pentru o Europă în schimbare” la 12 noiembrie 2008, conferință care a marcat prima etapă a procesului de evaluare;
- D. întrucât Comisia intenționează să prezinte cel târziu în toamna anului 2009 o comunicare care să definească principalele orientări ale următorului cadru financiar și ar trebui să prezinte un raport despre funcționarea AII din 17 mai 2006 (etapa a doua a procesului), în timp ce propunerile pentru următorul cadru financiar multianual (CFM) și AII vor fi făcute de viitoarea Comisie (etapa a treia) în cursul anului 2010;
- E. întrucât procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona nu este finalizat;
- F. întrucât dispozițiile financiare ale Tratatului de la Lisabona stipulează că CFM va avea caracter obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și o durată de „cel puțin 5 ani”;
- G. întrucât Tratatul de la Lisabona prevede o extindere a competențelor Uniunii Europene, extindere ale cărei consecințe s-ar putea reflecta într-un număr de politici noi pentru care ar putea fi necesare temeuri juridice și o finanțare corespunzătoare;
- H. întrucât instituțiile ar trebui să garanteze, prin calendarul următorului cadru financiar, legitimitatea democratică și adaptarea la mandatele Comisiei și Parlamentului în cât mai mare măsură, luând în considerare o eventuală prelungire și ajustare a actualului CFM până în 2015/2016;
- I. întrucât desemnarea unei noi Comisii și audierile programate să se desfășoare în acest context ar trebui să fie o ocazie pentru Parlamentul nou-ales să-i audieze și să-i evalueze pe noii comisari în ceea ce privește prioritățile lor politice și bugetele considerate necesare în acest sens;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0093.

Miercuri, 25 martie 2009

J. întrucât evaluarea intermediară a programelor legislative în desfășurare, programată pentru 2010-2011, ar trebui să reprezinte o bază importantă pentru evaluarea viitoare a programelor în desfășurare și a priorităților viitoare și ar trebui să fie luată în considerare pentru o eventuală prelungire și ajustare a actualului CFM până la sfârșitul lui 2015/2016,

1. reamintește că Parlamentul a contribuit intensiv la elaborarea CFM 2007-2013 și a AII din 17 mai 2006, asigurând în același timp continuitatea legislației comunitare prin lansarea unui număr foarte mare de programe multianuale; consideră că majoritatea recomandărilor din raportul Parlamentului sunt încă valabile, deoarece sunt întemeiate pe o abordare ascendentă, care face legătura între sarcini și promisiuni, pe de o parte, și mijloacele bugetare necesare, pe de altă parte; în acest context, este de părere că anumite principii și orientări generale bazate pe experiența anterioară ar trebui transmise viitorului Parlament;

Abordare în trei etape

2. salută inițiativa Comisiei de organizare a unei ample consultări deschise, care urmărește găsirea de idei noi și identificarea tendințelor emergente; cu toate acestea, reamintește că, în limitele prerogativelor instituționale de care se bucură fiecare instituție, Parlamentul are dreptul să analizeze alte soluții și orientări, pe baza consultărilor și audierilor planificate pe cont propriu;

3. consideră că, pe parcursul ultimilor doi ani după intrarea în vigoare a actualului CFM (2007 - 2013) și a AII din 17 mai 2006, au fost înregistrate progrese în ceea ce privește cei trei piloni menționați de Parlament în rezoluția sa din 17 mai 2006 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional⁽¹⁾: armonizarea priorităților politice și a necesităților financiare, modernizarea structurii bugetului și îmbunătățirea calității execuției bugetului UE; constată totuși că este loc de mai bine, în special în ceea ce privește întocmirea declarației de asigurare (DAS) convenite atunci, simplificarea normelor și ameliorarea utilizării fondurilor deja prevăzute, dar utilizate într-o măsură foarte redusă;

4. reamintește că este conștient de faptul că o serie de aspecte au rămas nerezolvate în acordul final, cum ar fi introducerea declarațiilor de gestiune naționale și regionale; subliniază apariția necesității de finanțare suplimentară pentru prioritățile politice ale UE, în special pentru Galileo, Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT) și mecanismul alimentar și că a fost găsită o soluție cu ajutorul instrumentelor existente în cadrul AII din 17 mai 2006; constată că nici Consiliul nu a putut pune în aplicare acordul Consiliului European care viza alocarea a 5 miliarde EUR din bugetul UE pentru planul de redresare și de sprijin economic; consideră că vor fi necesare și alte rectificări ale actualelor CFM și AII, bazate pe o evaluare adecvată și ambițioasă;

5. subliniază faptul că trebuie făcută distincția între revizuirea anumitor programe din cadrul CFM actual pe baza evaluării intermediare a legislației care va avea loc în 2010-2011, provocările existente rezultate ca urmare a finanțării insuficiente a rubricilor 4 și 1a și noile provocări, ca de exemplu energia, schimbările climatice, cetățenia, libertatea, securitatea și justiția, lupta împotriva criminalității organizate transfrontaliere, politica externă și de securitate comună (PESC), precum și alte politici asociate noilor competențe prevăzute în Tratatul de la Lisabona și pregătirea noului CFM; subliniază că prelungirea duratei actualului CFM sporește necesitatea de a realiza o revizuire ambițioasă la jumătatea perioadei;

6. subliniază faptul că actualul context și anumite incertitudini legate de procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona, pe de o parte, și finalul actualei legislaturi parlamentare, rezultatul alegerilor europene și stabilirea noii Comisii în contextul economic actual, pe de altă parte, nu vor permite luarea unor poziții detaliate având ca obiectiv o evaluare ambițioasă în următoarele luni; subliniază totuși că o revizuire ambițioasă ar trebui să constituie o prioritate urgentă pentru noul Parlament și noua Comisie;

⁽¹⁾ JO C 297 E, 7.12.2006, p. 182.

Miercuri, 25 martie 2009

7. consideră, prin urmare, că o revizuire realistă la jumătatea perioadei ar trebui să fie efectuată în trei etape:
- (a) (i) rezolvarea deficiențelor și a aspectelor nesoluționate din cadrul procedurilor bugetare anuale, dacă este posibil adoptând mai multă flexibilitate și, după caz, folosind o parte din marja rămasă sub plafonul resurselor proprii;
 - (ii) analiza evaluării la jumătatea perioadei;
 - (b) (i) pregătirea unei eventuale prelungiri și ajustări a CFM actual până în 2015/2016 pentru a permite o tranziție lină spre un sistem cu un CFM cu o durată de cinci ani care să confere fiecărui Parlament și fiecărei Comisii, pe parcursul mandatelor lor respective, responsabilitatea politică pentru fiecare CFM;
 - (ii) eventuale ajustări și prelungiri ale programelor actuale, în conformitate cu legislația (2010-2011) și cu eventuala prelungire a CFM, lucru solicitat deja de Parlament în repetate rânduri;
 - (c) pregătirea următorului CFM care să înceapă în 2016/2017; această etapă va fi responsabilitatea Parlamentului ales în 2014;

Principii generale

8. reamintește că plafonul resurselor proprii reprezintă 1,31 % din VNB al UE în angajamente și 1,24 % din VNB al UE în plăți; de asemenea, reamintește faptul că în fiecare an rămân disponibile marje semnificative sub plafonul stabilit în cadrul financiar, în special în ceea ce privește plățile (8 300 000 000 EUR în 2007, 13 000 000 000 EUR în 2008, 7 800 000 000 EUR în 2009); mai mult, reamintește că există marje uriașe între plafonul CFM și plafonul resurselor proprii ale UE ⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR în 2010, 44 200 000 000 miliarde EUR în 2011, 45 000 000 000 EUR în 2012 și 50 600 000 000 miliarde EUR în 2013) ⁽²⁾;

9. își confirmă poziția exprimată în rezoluția sa din 29 martie 2007, menționată anterior, prin care sublinia faptul că „legătura politică dintre reforma veniturilor și revizuirea cheltuielilor este inevitabilă și perfect rezonabilă”; consideră că cele două procese ar trebuie derulate în paralel, cu scopul de a le fuziona într-o reformă globală și integrată pentru crearea unui nou sistem de finanțare și cheltuieli al UE cel târziu pentru CFM care va începe în 2016/2017, un sistem care ar presupune ca activitatea de pregătire, inclusiv ratificarea, să fie efectuată în prealabil; solicită examinarea unui sistem care să permită aducerea beneficiilor și obligațiilor la un nivel mai adecvat între statele membre;

10. consideră că totalul resurselor UE nu trebuie să fie afectat de actuala criză economică mondială, chiar dacă VNB al statelor membre nu va mai urma o curbă ascendentă; prin urmare, este convins că UE ar trebui să-și concentreze fondurile pe politici cu o valoare adăugată clară la nivel european, respectând pe deplin principiile subsidiarității, proporționalității și solidarității; reamintește că, în contextul crizei, această valoare adăugată se bazează în mare măsură pe principiul fundamental al solidarității între popoarele Europei;

11. subliniază că buna gestiune financiară și o gestionare mai bună de către statele membre și Comisie prin care să se armonizeze prioritățile politice cu nevoile financiare ar trebui să rămână o prioritate pentru următorii ani și că acest obiectiv ar trebui urmărit prin identificarea prealabilă a priorităților pozitive și negative și nu prin auto-impunerea unor plafoane; consideră așadar că CFM ar trebui să fie caracterizat de un grad mai mare de flexibilitate; subliniază faptul că provocările cu care se confruntă UE (criza alimentară, energetică și criza sectorului financiar) sunt de o amploare rar întâlnită în istoria sa; consideră că un răspuns cu adevărat european la criza din aceste sectoare necesită măsuri legislative și bugetare la nivel internațional;

⁽¹⁾ Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253, 7.10.2000, p. 42).

⁽²⁾ 1,24 % din plafonul de resurse proprii față de plafonul CFM bazat pe estimarea din 2009 a VNB al UE 27.

Miercuri, 25 martie 2009

12. deoarece prioritățile politice ale Uniunii evoluează în permanență ca rezultat al globalizării, al schimbărilor demografice, al dezvoltării tehnologice, al necesității de asigurare și diversificare a surselor de alimentare cu energie și al schimbărilor climatice, consideră că este esențială reevaluarea și optimizarea cheltuielilor UE pentru a maximiza valoarea adăugată și eficacitatea acțiunilor UE;

13. este convins că o mai mare flexibilitate în cadrul rubricilor și între acestea reprezintă o necesitate stringentă pentru capacitatea funcțională a Uniunii, nu doar pentru a putea face față noilor provocări ale UE, dar și pentru a facilita procesul decizional din cadrul instituțiilor; se așteaptă ca, în temeiul Declarației nr. 1 din AII din 17 mai 2006, Comisia să prezinte inițiative relevante în acest sens în cadrul viitoarelor sale propuneri;

14. reamintește că la punctul 21 din AII se prevede că „în cazul unor circumstanțe neprevăzute, cadrul financiar poate fi revizuit, la propunerea Comisiei, în conformitate cu plafonul aferent resurselor proprii”; critică încă o dată comportamentul irațional al Consiliului care s-a opus în mod repetat utilizării acestei posibilități de revizuire;

15. își reiterează dorința de a vedea o îmbunătățire concretă și rapidă a punerii în aplicare de către statele membre și Comisia a politicilor UE și în special a politicii de coeziune; se așteaptă ca angajamentul comun al Comisiei și Consiliului în numele statelor membre din noiembrie 2008 să simplifice procedurile (în special sistemele de management și control (SMC)), pentru a accelera efectuarea plăților și pentru a genera efecte pozitive asupra bugetelor viitoare; este dispus să ia măsuri politice și administrative dacă situația actuală nu se va schimba; sugerează că simplificarea procedurilor ar trebui să devină o prioritate și în alte domenii, cum ar fi, de exemplu, cercetarea și inovarea și politicile privind IMM-urile;

16. constată că ar trebui să se acorde o prioritate deosebită gestionării eficiente a cheltuielilor UE; constată, de asemenea, că este extrem de important ca alocarea fondurilor să se bazeze pe criterii obiective și pe o evaluare permanentă a randamentului lor; consideră că ar trebui încurajate, în acest sens, parteneriatele de tip public-privat (PPP) solide și eficiente;

17. regretă evoluția lentă a dezbaterii pe tema reformei sistemului de finanțare a bugetului UE, care a devenit și mai urgentă ca urmare a crizei economice; regretă, în special, faptul că nu s-a profitat de ocazia de a stabili un sistem de licitare a drepturilor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a lansa o dezbateră politică fundamentală pe tema alocării noilor resurse publice create prin deciziile UE; îndeamnă ca această dezbateră să fie lansată în contextul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM actual;

18. constată că o mare parte a obiectivelor UE au fost luate în considerare de statele membre la adoptarea bugetelor naționale; insistă să se înregistreze și să se publice creditele astfel mobilizate în fiecare stat membru pentru a măsura mai ușor eforturile depuse de acestea și a evalua sumele care trebuie prevăzute în bugetul UE pentru domeniile în care eforturile statelor membre trebuie încurajate sau completate;

Observații specifice

19. este hotărât să găsească finanțarea corespunzătoare pentru politici noi sau suplimentare, care ar putea decurge din posibila intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona (ca de exemplu politici pentru energie, spațiu și cercetare în cadrul rubricii 1a; cooperare judiciară în cadrul rubricii 3a; tineret, sport, politici de informare și comunicare, sănătate publică în cadrul rubricii 3b; ajutoare umanitare, Serviciul european pentru acțiune externă în cadrul rubricii 4);

20. reamintește că rubricile 1a, 3 și 4 sunt deja subfinanțate în cadrul actualului CFM; subliniază faptul că politicile suplimentare nu ar trebui să modifice echilibrul dintre principalele categorii ale actualului CFM și nici să pună în pericol prioritățile existente; de asemenea, subliniază faptul că, în cazul în care statele membre vor continua să insiste asupra unei „abordări de 1%”, nu va exista nicio altă modalitate bugetară de a finanța noile priorități; ceea ce ar trebui să constituie un fapt inacceptabil pentru Consiliu și absolut inacceptabil pentru Parlament;

Miercuri, 25 martie 2009

21. consideră că acordarea de mijloace necesare Uniunii pentru a-și îndeplini ambițiile politice în domeniul securității energetice și al combaterii schimbărilor climatice ar trebui să facă parte dintr-o revizuire pe termen scurt, independentă de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona; este dispus să examineze posibilitatea creării unui fond specific în acest scop; subliniază că acest lucru ar trebui să constituie, de asemenea, o prioritate de bază pentru următorul CFM, de preferință printr-un acord global privind modalitățile de finanțare a politicilor din domeniul schimbărilor climatice; preconizează, într-o perspectivă pe termen lung, crearea unei noi categorii care să reunească toate politicile bugetare relevante în materie de combatere a schimbărilor climatice;
22. subliniază necesitatea unei coerențe politice în acest sens și atrage atenția asupra nevoii de a examina toate programele principale sub aspectul schimbărilor climatice, inclusiv programele agricole și de coeziune, cele privind rețelele energetice și de transport și programele de dezvoltare;
23. își reiterează disponibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul în legătură cu propunerile Comisiei de a finanța proiecte pentru energie și rețele (banda largă) în contextul Planului de redresare a UE;
24. subliniază că actualul context de declin economic nu ar trebui să fie folosit ca pretext pentru o amânare, ci dimpotrivă, ar trebui considerat ca o oportunitate de creștere a investițiilor în tehnologiile ecologice;
25. insistă asupra atingerii obiectivului de majorare a fondurilor pentru cercetare și inovare la 3 % din VNB al UE până în 2010; subliniază că cercetarea științifică, infrastructura științifică, dezvoltarea și inovarea tehnologică sunt priorități ale Strategiei de la Lisabona și reprezintă factori-cheie pentru creșterea economică, crearea de locuri de muncă, dezvoltarea durabilă și competitivitatea UE;
26. subliniază potențialul programelor din domeniul educației, culturii și tineretului pentru apropia Europa de cetățenii săi și a promova diversitatea culturală, precum și înțelegerea reciprocă, pe lângă rolul pe care îl joacă educația în atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona și în adaptarea competențelor la noile provocări și oportunități care apar în contextul crizei economice și financiare și al schimbărilor climatice;
27. reamintește faptul că rubrica 4, „UE ca actor mondial”, rămâne subfinanțată în mod cronic; solicită Comisiei să facă propuneri: privind o perspectivă de finanțare pe termen lung pentru a contribui la realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; referitoare la angajamente care să decurgă dintr-un acord internațional privind schimbările climatice, independent de ajutorul pentru dezvoltare; pentru prevenirea conflictelor și promovarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; privind o politică de vecinătate credibilă; și privind PESC/PESA (supuse procedurilor de descărcare de gestiune corsepunzătoare), pentru a evita negocierile repetate și interminabile cu Consiliul din timpul procedurilor bugetare anuale; evidențiază faptul că noile nevoi ar trebui finanțate cu resurse suplimentare;
28. reamintește angajamentele asumate de statele membre în 2005 în vederea atingerii obiectivului de 0,7 % din VNB al UE pentru asistența oficială pentru dezvoltare în 2015; consideră că acordarea de sprijin din bugetul UE poate fi un stimulent util pentru a ajuta statele membre în atingerea acestui obiectiv; își reafirmă dorința de a integra Fondul european de dezvoltare în bugetul general, pentru a spori transparența prin procedurile decizionale urmărite și controlate la nivel parlamentar;
29. invită Parlamentul ales în 2009, din motive de transparență, să includă în structura bugetară normală fondurile care în prezent funcționează în afara bugetului;
- *
- * *
30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acordul de parteneriat economic Cariforum - CE

P6_TA(2009)0175

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte

(2010/C 117 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) de la Cancún ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului din Hong Kong ⁽³⁾, Rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha ⁽⁷⁾ (ADD), Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind Acordul TRIPS și accesul la medicamente ⁽⁹⁾, Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic ⁽¹⁰⁾ și poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 septembrie 2002 referitoare la recomandarea sa către Comisie privind negocierea acordurilor de parteneriat economic cu țările și regiunile din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2009 referitoare la impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării ⁽¹³⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte,
- având în vedere Declarația comună privind semnarea Acordului de parteneriat economic,
- având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.⁽⁹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 591.⁽¹⁰⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.⁽¹²⁾ JO C 273 E, 14.11.2003, p. 305.⁽¹³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0051.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
 - având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
 - având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
 - având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,
 - având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere comunicatul Gleneagles adoptat la 8 iulie 2005 de G8,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât de la 1 ianuarie 2008 relațiile comerciale anterioare ale UE cu țările ACP – care le-au acordat acestora acces preferențial pe piețele UE, dar nu pe bază de reciprocitate – nu mai sunt conforme cu normele OMC;
- B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările ACP;
- C. întrucât APE ar trebui utilizate pentru a construi o relație pe termen lung, prin care comerțul să sprijine dezvoltarea;
- D. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
- E. întrucât impactul național și regional al angajamentelor complexe și variate incluse în acorduri ar putea fi substanțial;
- F. întrucât APE va condiționa, inevitabil, domeniul de aplicare și conținutul viitoarelor acorduri încheiate între Cariforum și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor;
- G. întrucât fiecare dintre statele Cariforum are un calendar de liberalizare diferit, cu un anumit nivel de suprapunere între calendarele țărilor care, în timp, devin convergente, evoluând spre un calendar regional; întrucât Comunitatea din Caraibe (Caricom) vizează crearea unei piețe unice până în 2015;
- H. întrucât impactul absolut al normelor comerciale introduse de APE ar putea fi mult mai mare decât eliminarea tarifelor;
- I. întrucât normele comerciale îmbunătățite trebuie să fie însoțite de sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;

Miercuri, 25 martie 2009

- J. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț are ca obiectiv să contribuie la consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- K. întrucât ultima teză din articolul 139 alineatul (2) prevede că „Nicio dispoziție a prezentului acord nu poate fi interpretată ca afectând capacitatea părților și a statelor Cariforum semnatare de a promova accesul la medicamente”;
- L. întrucât APE conține o Declarație privind cooperarea pentru dezvoltare, dar nu conține angajamente de finanțare obligatorii din punct de vedere juridic,
1. subliniază că aceste APE nu pot fi considerate satisfăcătoare, decât dacă îndeplinesc următoarele obiective: oferă țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, promovează participarea acestora la comerțul mondial, consolidează procesul de regionalizare, revitalizează schimburile comerciale între Uniunea Europeană și țările ACP și promovează diversificarea economică a țărilor ACP;
 2. reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele de dezvoltare, politicile și prioritățile statelor Cariforum, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care acesta va fi pus în aplicare;
 3. remarcă faptul că APE ar trebui să contribuie la realizarea ODM;
 4. invită Comisia să își clarifice poziția cu privire la obiectivul UE declarat de descurajare a paradisurilor fiscale existente; reamintește, în această privință, că opt dintre cele 14 state Cariforum semnatare ale APE au fost catalogate de OCDE drept paradisuri fiscale și că APE încheiat cu CARIFORUM prevede liberalizarea tranzacțiilor curente pentru toți rezidenții (articolul 122), liberalizarea operațiunilor de capital pentru investitori (articolul 123) și o activitate transfrontalieră a serviciilor financiare aproape nelimitată, inclusiv servicii fiduciare și comercializarea produselor derivate pe piața extrabursieră (articolul 103, B-6);
 5. subliniază că scopul principal al EPA CE- Cariforum este de a contribui prin obiective de dezvoltare, reducerea sărăciei și respectarea drepturilor fundamentale ale omului la realizarea ODM;
 6. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
 7. își exprimă convingerea că acordurile globale de parteneriat economic ar trebui să vină în completarea acordului privind ADD și nu să reprezinte o alternativă la acesta pentru țările ACP;
 8. subliniază importanța comerțului intra-regional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale;
 9. este îngrijorat de faptul că, în ciuda mandatului de negociere al Comisiei privind APE, aprobat de Consiliu din 17 iunie 2002, care prevedea că pe parcursul negocierilor, se va ține seama de interesele specifice ale regiunilor ultraperiferice din Comunitate și că, în acest sens, APE pot în special să prevadă măsuri specifice în favoarea produselor care provin din aceste regiuni, care să vizeze integrarea lor pe termen scurt în cadrul comerțului interregional, în conformitate cu normele OMC, interesul regiunilor ultraperiferice nu a fost suficient luat în considerare în ceea ce privește numeroase aspecte care au fost comunicate Comisiei de către consiliile regionale, și că, în consecință, integrarea pe termen scurt a regiunilor ultraperiferice în cadrul comerțului interregional a fost neglijată;
 10. încurajează reducerea în continuare a tarifelor între țările în curs de dezvoltare și grupurile regionale, care reprezintă în prezent 15-25 % din valoarea schimburilor comerciale, pentru a promova în continuare schimburile comerciale sud-sud, creșterea economică și integrarea regională;

Miercuri, 25 martie 2009

11. reamintește că înființarea unei piețe regionale autentice este un element fundamental pentru succesul punerii în aplicare a APE și că integrarea și cooperarea regională sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și economică a statelor Cariforum;
12. subliniază că punerea în aplicare a acordului trebuie să ia în considerare în mod corespunzător procesele de integrare din cadrul Cariforum, inclusiv obiectivele economiei și pieței unice Caricom, astfel cum sunt prezentate în Tratatul revizuit de la Chaguaramas;
13. recunoaște că statele Cariforum care sunt membre ale Caricom și-au asumat angajamente în domenii care nu sunt încă reglementate în cadrul economiei și pieței unice Caricom sau integral aplicate, inclusiv serviciile financiare și alte servicii, investițiile, concurența, achizițiile publice, comerțul pe internet, proprietatea intelectuală, libera circulație a mărfurilor și mediul; solicită să se ia în considerare în mod corespunzător economia și piața unică Caricom în cadrul punerii în aplicare a dispozițiilor în domeniile respective, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din APE CE-Cariforum;
14. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea acestor țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu CE;
15. invită Comisia să clarifice distribuția actuală a fondurilor în întreaga regiune ACP care derivă din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat referitor la ajutorul pentru comerț;
16. insistă asupra faptului că, în conformitate cu principiile de la Paris privind eficiența ajutorului, acesta trebuie să fie, printre altele, orientat în funcție de cerere și solicită, prin urmare, ACP să propună fondurile suplimentare necesare acordate în cadrul APE, în special în ceea ce privește cadrele de reglementare, măsurile de salvagardare, facilitarea comerțului, sprijinul în vederea respectării normelor internaționale sanitare și fitosanitare și a celor privind proprietatea intelectuală, precum și componența mecanismului de monitorizare a APE;
17. face un nou apel pentru adoptarea, în octombrie 2007, a Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de creștere a asistenței colective a UE pentru comerț la 2 miliarde EUR (2 000 000 000) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității, 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca statele Cariforum să primească o parte corespunzătoare și echitabilă;
18. invită Comisia să clarifice distribuția fondurilor în întreaga regiune; invită statele membre ale UE să definească o finanțare suplimentară, care să depășească angajamentele bugetare din perioada 2008-2013;
19. solicită stabilirea din timp și furnizarea unei cote echitabile din resursele aferente ajutorului pentru comerț; subliniază că statele membre ale UE și Comisia ar trebui să se asigure că aceste fonduri reprezintă resurse suplimentare și nu o simplă realocare a finanțărilor din Fondul European de Dezvoltare (FED), că respectă prioritățile Cariforum și că plata acestora este canalizată prin Fondul de Dezvoltare Regională în cea mai mare măsură posibilă și este efectuată la timp, este previzibilă și conformă cu calendarele de executare din planurile naționale și regionale de dezvoltare strategică; recomandă Comisiei și statelor Cariforum să folosească în mod eficient aceste fonduri pentru a contribui la compensarea eventualei pierderi de venituri din taxe vamale și să abordeze nevoile în materie de consolidare a competitivității și de dezvoltare;
20. solicită Comisiei să precizeze care sunt fondurile care completează creditele celui de-al zecelea FED; solicită Comisiei să se asigure că toate normele în materie de cooperare pentru dezvoltare, inclusiv finanțarea acestora, sunt puse în aplicare cu promptitudine și în mod adecvat și eficient;
21. observă că pentru Bahamas, Antigua și Barbados, pierderea de venituri din taxe vamale generată de liberalizarea comercială este concentrată în prima perioadă; acceptă că în cazul altor țări statele Cariforum o proporție substanțială din exporturile UE către statele Cariforum fie nu mai fac deja obiectul unor bariere comerciale, fie liberalizarea va avea loc în anii 10-15 ani din calendarul de punere în aplicare;
22. subliniază că, dacă este necesar, schimbări importante ale regulilor de origine ar trebui să însoțească inițiativa privind accesul pe piață fără contingente și fără taxe vamale (inițiativa DFQF) pentru a genera creșterea semnificativă a exporturilor de mărfuri; în acest sens, salută recenta declarație a Comisiei conform căreia regulile de origine ar putea fi adaptate în temeiul articolului 10, în conformitate cu principiul cumulului;

Miercuri, 25 martie 2009

23. solicită Comisiei să prezinte periodic Parlamentului un raport privind cererile de brevete și disputele în temeiul Tratatului privind cooperarea asupra brevetelor; solicită Comisiei să prezinte rapoarte periodice privind punerea în aplicare a angajamentelor privind transferurile de tehnologie specificate în acord; îndeamnă Comisia să nu caute să armonizeze standardele statelor Cariforum în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală dincolo de nivelul de dezvoltare al statelor Cariforum; subliniază importanța acordării de asistență statelor Cariforum în domeniul monitorizării comportamentului neconcurențial din sectorul farmaceutic;
24. îndeamnă negociatorii oricărui APE complet să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să schițeze cele mai bune practici necesare pentru ca țările ACP să poată obține câștiguri maxime de pe urma unor asemenea resurse;
25. îndeamnă Comisia să se asigure că dispozițiile privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală nu vor fi folosite pentru a contracara concurența legitimă a furnizorilor de medicamente generice și/sau pentru a împiedica entitățile guvernamentale de achiziționare să obțină medicamente generice;
26. recunoaște necesitatea unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale; invită ambele părți să evite utilizarea inutilă a acestor garanții;
27. este de acord cu includerea unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în cadrul APE global care să acopere cooperarea privind comerțul cu bunuri, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru îmbunătățirea mediului de afaceri, comerțul cu servicii, chestiunile legate de comerț, consolidarea capacității instituționale, precum și ajustările fiscale; îndeamnă ambele părți să-și respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice, doar atunci când vor exista capacitățile necesare;
28. subliniază că APE ar trebui să ia în considerare interesele specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii din statele ambelor părți;
29. solicită aplicarea de către Uniunea Europeană a principiului națiunii celei mai favorizate în cazul tuturor grupurilor subregionale ACP;
30. recunoaște aplicarea selectivă de către Cariforum și alte grupuri subregionale a clauzei națiunii celei mai favorizate în cazul Uniunii Europene;
31. având în vedere dispozițiile privind tratamentul special și diferențiat incluse la articolul 5 din APE și în vederea îndeplinirii obiectivului de reducere a sărăciei, indicatorii de dezvoltare adecvați din cadrul APE ar trebui să vizeze trei obiective esențiale: determinarea executării angajamentelor din cadrul APE de către țările statele Cariforum sau îndeplinirea condițiilor necesare pentru a beneficia de scutiri; monitorizarea impactului punerii în aplicare a APE asupra dezvoltării durabile și reducerii sărăciei; monitorizarea executării angajamentelor CE, în special în ceea ce privește efectuarea plăților și acordarea efectivă a asistenței financiare și tehnice promise;
32. subliniază necesitatea utilizării unor indicatori de dezvoltare pentru a evalua rezultatele economice și sociale preconizate (cum ar fi reducerea sărăciei, îmbunătățirea condițiilor de trai și liberalizarea economiei) în cadrul aplicării APE;
33. remarcă discrepanța mare dintre nivelul cheltuielilor publice destinate subvențiilor pentru agricultură și asistența financiară și tehnică;
34. remarcă faptul că acest lucru reprezintă un dezavantaj pentru agricultorii din țările ACP prin scăderea competitivității acestora atât pe plan intern, cât și extern, deoarece produsele din aceste țări sunt mult mai scumpe în termeni reali decât produsele din UE și SUA care au beneficiat de subvenții;
35. sprijină, prin urmare, scutirile tarifare convenite care se axează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole prelucrate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;

Miercuri, 25 martie 2009

36. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul APE, prin intermediul unei implicări sporite a țărilor ACP și al unei consultări ample a părților interesate;
37. solicită Comisiei să sprijine instituirea unui mecanism independent de monitorizare în cadrul statelor Cariforum, care să dispună de resursele necesare pentru a întreprinde analiza necesară în scopul de a stabili în ce măsură APE își îndeplinește obiectivele;
38. consideră că este important ca punerea în aplicare a APE să implice crearea unui sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă și la care să participe membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și coerența generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; consideră că această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze în mod activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE (APP);
39. subliniază rolul esențial al parlamentelor naționale ale țărilor Cariforum și al actorilor neguvernamentali în monitorizarea și gestionarea APE; constată că implicarea efectivă a acestora necesită o agendă clară și cuprinzătoare între UE și statele membre ale Cariforum;
40. solicită Consiliului European să consulte consiliile regionale ale regiunilor ultraperiferice ale Uniunii Europene situate în Caraibe (Martinica, Guadelupa și Guyana Franceză), înainte de ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele Cariforum și statele membre ale Uniunii Europene;
41. salută declarația comună menționată anterior și faptul că o revizuire cuprinzătoare obligatorie a acordului va fi realizată în termen de cel mult cinci ani de la data semnării și ulterior, la fiecare cinci ani, pentru a stabili impactul acordului, inclusiv costul și consecințele punerii sale în aplicare; subliniază că părțile au hotărât să modifice dispozițiile și să adapteze aplicarea acestora, dacă este necesar; solicită participarea Parlamentului European și a parlamentelor țărilor Cariforum la fiecare revizuire a APE;
42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de Miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Acordul de parteneriat economic preliminar CE/Coasta de Fildeș

P6_TA(2009)0176

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul de parteneriat economic preliminar între Coasta de Fildeș, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte

(2010/C 117 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 privind cea de-a cincea Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) din Cancún ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2005 privind evaluarea Rundei Doha în urma deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicatul Gleneagles adoptat la 8 iulie 2005 de Grupul celor Opt,
- având în vedere rezoluția sa din 1 decembrie 2005 privind pregătirile pentru cea de-a șasea Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,
- având în vedere rezoluția sa din 23 martie 2006 privind impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei de la Doha în urma Conferinței ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind comerțul și sărăcia, conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2006 privind suspendarea negocierilor asupra Agendei de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾,
- având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
- având în vedere rezoluțiile sale din 23 mai 2007 ⁽⁸⁾ și din 12 decembrie 2007 ⁽⁹⁾ privind Acordurile de parteneriat economic,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai și iunie 2008,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.

⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de parteneriat economic interimar între Coasta de Fildeș, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât relațiile comerciale anterioare ale Uniunii Europene cu țările ACP până la 31 decembrie 2007 – care le acordau acestora din urmă acces preferențial pe piețele UE, dar nu și reciproc – au reprezentat o derogare de la normele generale ale OMC;
- B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC destinate sprijinirii integrării regionale și promovării integrării graduale a economiilor ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei și de creare de bogății în țările ACP;
- C. întrucât Acordurile de parteneriat economic „interimar” (APEI) sunt, prin natura lor, acorduri compatibile cu principiile OMC privind comerțul cu bunuri, implicând angajamente substanțiale și menite să prevină o întrerupere a comerțului dintre ACP și Uniunea Europeană, acestea ar trebui considerate ca o soluție temporară pe perioada desfășurării negocierilor de încheiere a unui APE cuprinzător cu regiunea Africii de Vest;
- D. întrucât normele comerciale incluse în APEI ar trebui să fie însoțite de sporirea sprijinului acordat ajutorului pentru comerț, cum ar fi consolidarea capacităților administrative și măsurile pentru promovarea bunei guvernări;
- E. întrucât Coasta de Fildeș ocupă locul 151 din 163 conform indicelui de percepție a corupției stabilit de Transparency International pentru 2008;
- F. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț a UE este destinată susținerii capacităților țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- G. întrucât în cadrul negocierilor APE câteva state ACP, dorind garantarea faptului că toți exportatorii sunt tratați la fel ca exportatorul cel mai favorizat, au încercat să obțină includerea clauzei națiunii celei mai favorizate (MFN), care stabilește un tarif normal, nediscriminatoriu la importul de bunuri;
- H. întrucât competiția dintre UE și țările ACP este limitată deoarece marea majoritate a exporturilor UE constă în principal în bunuri pe care țările ACP nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consumul direct, fie ca mijloace de producție pentru industria autohtonă; întrucât situația comerțului cu produse agricole este diferită, în cazul acestuia subvențiile la export ale UE reprezentând un obstacol serios pentru producătorii ACP din sectorul agriculturii, creșterii animalelor și produselor lactate, denaturând și adesea distrugând atât piețele locale, cât și pe cele regionale, iar UE ar trebui, prin urmare, să înceapă fără întârziere eliminarea treptată a tuturor tipurilor de subvenții la export;
- I. întrucât s-au negociat noi reguli de origine îmbunătățite și mai flexibile între Comunitatea Europeană și țările ACP, care ar putea aduce beneficii considerabile țărilor ACP dacă ar fi aplicate în mod adecvat și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări,
1. subliniază faptul că APE nu pot fi considerate satisfăcătoare decât dacă îndeplinesc trei obiective: oferă țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, promovează participarea acestora la comerțul mondial și consolidează procesul de regionalizare;
 2. subliniază că scopul principal al prezentului acord este de a contribui la realizarea ODM prin schimburi comerciale și dezvoltare, reducerea sărăciei și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

3. reamintește că, deși acordul interimar este compatibil cu principiile OMC și poate fi considerat un prim pas al procesului, este posibil ca acesta să nu conducă automat la un APE „complet”;
4. recomandă adoptarea unei abordări flexibile și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE complet; invită Comisia, în acest context, să țină seama în special de solicitarea Coastei de Fildeș privind aspectele legate de dezvoltare din cadrul acordului; salută în acest sens concluziile GAERC din mai 2008;
5. invită Comisia să ia în considerare orice solicitare din partea Coastei de Fildeș de a renegocia orice dispoziții privind chestiunile controversate pe care dorește să le modifice sau să le elimine;
6. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape evoluțiile economice legate de acord; sprijină, prin urmare, intenția Comisiei de a revizui toate aspectele acordului în cadrul negocierilor pentru un APE complet; subliniază faptul că APE complet ar trebui să includă o clauză de revizuire și o evaluare a impactului, care ar trebui efectuate în termen de 3 - 5 ani după semnarea acordului, pentru a determina impactul socio-economic al acestuia, inclusiv costurile și consecințele punerii sale în aplicare; solicită ca Parlamentul să fie implicat în orice revizuire a acordului;
7. reamintește că APE trebuie să fie compatibile cu normele OMC, care nu impun, dar nici nu interzic angajamente de liberalizare sau obligații de reglementare cu privire la servicii, protecția drepturilor de proprietate intelectuală sau așa-numitele „temele de la Singapore”;
8. solicită instituirea unui cadru de reglementare în perioada de tranziție de la APE interimar la APE final în privința serviciilor; solicită adoptarea unor măsuri care să garanteze, atunci când este posibil, o serie de dispoziții privind serviciul universal, inclusiv privind serviciile publice esențiale; reamintește în acest context rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind comerțul cu servicii ⁽¹⁾;
9. consideră că un APE complet trebuie să cuprindă o secțiune dedicată dialogului politic și apărării drepturilor omului;
10. își exprimă speranța că în Coasta de Fildeș va fi instituit cât mai curând posibil un guvern responsabil, ales în mod democratic; salută, prin urmare, toate pregătirile efectuate de Comisia Electorală Independentă (CEI), dar îndeamnă CEI să facă public un calendar electoral nou și realist, cât de curând posibil; consideră că sprijinul Parlamentului pentru un APE definitiv între UE și Coasta de Fildeș ar trebui să țină seama de organizarea alegerilor și de instituirea unui guvern ales în mod democratic; solicită să fie consultat cât de curând posibil;
11. felicită semnarea acordului pentru facilitarea progresului reformelor în domeniul vamal în cadrul regiunii vest africane, ținând seama în special de poziția deținută de Coasta de Fildeș în regiunea Africii de Vest ca una dintre cele mai avansate și prospere economii din regiune și, de asemenea, de poziția sa de lider în ceea ce privește dezvoltarea comercială și economică;
12. salută dezvoltarea unei uniuni vamale în cadrul grupului regional vest-african, și în special de beneficiile care ar decurge pentru Coasta de Fildeș din sincronizarea regiunii vest-africane, ceea ce ar conduce la extinderea pieței, sporirea comerțului și înmulțirea oportunităților de creare a unor economii de scară;
13. reamintește că comerțul intraregional reprezintă o proporție mică din activitățile comerciale ale Coastei de Fildeș și subliniază necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; invită prin urmare Comisia să țină seama în mod corespunzător de politicile grupării regionale a Comunității Economice a Statelor Africii de Vest;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0407.

Miercuri, 25 martie 2009

14. subliniază că posibilul APE regional viitor cu Africa de Vest nu trebuie în niciun caz să periclitaze coeziunea sau să slăbească integrarea regională a țărilor respective;

15. consideră că APE complet ar trebui să încurajeze exporturile de produse prelucrate prin reguli de origine mai simple și îmbunătățite, în special în sectoare-cheie precum industria textilă, pescuitul și agricultura;

16. invită Uniunea Europeană să ofere asistență tehnică și administrativă sporită și corespunzătoare Coastei de Fildeș, inclusiv sectorului privat și societății civile, pentru a facilita adaptarea economiei țării în urma semnării AIPE;

17. reamintește adoptarea, în octombrie 2007, a Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de creștere a asistenței colective a UE pentru comerț la 2 miliarde EUR (2 000 000 000 EUR) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității, 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca Coasta de Fildeș să primească o parte corespunzătoare și echitabilă; solicită stabilirea și furnizarea din timp a unui procent din resursele aferente ajutorului pentru comerț; subliniază că aceste fonduri ar trebui să reprezinte resurse suplimentare și să nu fie o simplă realocare a finanțărilor din Fondul European de Dezvoltare (FED), că acestea ar trebui să respecte prioritățile Coastei de Fildeș și că plata acestora ar trebui să fie efectuată la timp, să fie previzibilă și conformă calendarelor de executare a planurilor naționale și regionale de dezvoltare strategică; protestează împotriva oricărei forme de condiționalitate privind ratificarea acestui APE în acordarea ajutorului european și solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele și de ritmul negocierilor;

18. subliniază importanța unei gestionări transparente a resurselor naturale, deoarece acestea sunt cruciale pentru dezvoltare; îndeamnă negociatorii APE-ului final să vegheze un astfel de mecanism și să propună cele mai bune practici astfel încât Coasta de Fildeș să poată obține câștiguri maxime de pe urma unor asemenea resurse; reamintește în acest context opiniile exprimate în rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială corporativă⁽¹⁾ și solicită Comisiei să garanteze că întreprinderile transnaționale cu sediul în UE ce posedă capacități de producție în țările ACP respectă standardele fundamentale ale OIM, acordurile sociale și de mediu, precum și acordurile internaționale pentru a atinge un echilibru la nivel mondial între creșterea economică și standarde sociale și de mediu mai ridicate;

19. invită autoritățile din Coasta de Fildeș să încurajeze și să protejeze întreprinderile mici și mijlocii (IMM) în perspectiva semnării APEI; salută AIPE pentru faptul că acordă IMM-urilor o perioadă de 15 ani pentru adaptarea la schimbările asociate acordului;

20. consideră că dezvoltarea resurselor umane ale regiunii este esențială pentru garantarea câștigurilor de pe urma unui sistem comercial revizuit și încurajează dezvoltarea stimulentei pentru menținerea și atragerea lucrătorilor calificați în cadrul forței de muncă din Coasta de Fildeș;

21. își exprimă sprijinul continuu pentru un APE complet între Comunitatea Europeană și Coasta de Fildeș; consideră că printre aspectele-cheie care trebuie negociate se numără următoarele:

- (i) norme pentru protejarea industriilor locale importante nou apărute, în vederea dezvoltării;
- (ii) domeniul-cheie al negocierilor privind drepturile de proprietate intelectuală care să abordeze nu doar protecția artefactelor tehnologice occidentale, ci și biodiversitatea, și protecția cunoștințelor tradiționale în plus, negocierile asupra drepturilor de proprietate intelectuală nu trebuie să depășească normele OMC și nu trebuie să solicite obligații TRIPS+ din partea statelor vest-africane care nu sunt membre OMC;
- (iii) o clauză privind drepturile omului;

⁽¹⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

Miercuri, 25 martie 2009

- (iv) un capitol privind protecția biodiversității și a pădurii Golfului Guineei, care ar consolida astfel mecanismul FLEGT;
 - (v) permiterea existenței unor taxe în cazuri justificabile în scopuri de dezvoltare;
 - (vi) transparența achizițiilor publice, alături de o deschidere față de contractorii din UE declanșată într-un moment adecvat pentru nevoile Coastei de Fildeș;
 - (vii) vize de muncă, ce trebuie să fie puse la dispoziția cetățenilor din Coasta de Fildeș pe perioade de cel puțin 24 de luni pentru a le permite acestora să lucreze ca „îngrijitori” sau în profesii similare;
22. regretă că multe produse, inclusiv cimentul, benzina și autoturismele, ale căror costuri de import mai scăzute pot fi esențiale pentru antreprenorii locali și industriile nou apărute, mai sus pe lanțul valoric, au fost excluse de la liberalizare;
23. insistă asupra faptului că orice APE complet trebuie să includă prevederi cu privire la standardele minime de bună guvernare, transparență și drepturile omului;
24. consideră că un APE complet își va extinde complet beneficiile către cetățenii Coastei de Fildeș, dacă în această țară va exista un guvern responsabil și ales în mod democratic; își exprimă speranța că, în timp, în Coasta de Fildeș va exista un astfel de guvern;
25. consideră că este important ca la punerea în aplicare a APE să se creeze un sistem de monitorizare adecvat; de către comisia parlamentară competentă și la care să participe membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și coerența generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; consideră că această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE (APP);
26. solicită Consiliului și Comisiei să informeze Parlamentul în timp util pe perioada procesului tranzitoriu de negociere;
27. solicită Comisiei să prezinte alternative viabile care să garanteze accesul pe piață pentru țările care nu doresc să participe la APE complet;
28. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei Europene să promoveze implicarea lor în procesul de negociere în curs; subliniază faptul că acest lucru necesită un program clar între UE și țările ACP, bazat pe o abordare participativă;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acord de parteneriat economic preliminar CE - Ghana

P6_TA(2009)0177

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la încheierea unui Acord de parteneriat economic preliminar între Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte

(2010/C 117 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) de la Cancún ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului din Hong Kong ⁽³⁾, Rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾, Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾ și poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Acordul interimar de parteneriat economic dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE) din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007, mai 2008 și noiembrie 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,
- având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.

⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere comunicatul Gleneagles, adoptat la 8 iulie 2005 de G8,
 - având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât relațiile comerciale anterioare ale Uniunii Europene cu țările ACP de până la 31 decembrie 2007, care acordau acestora din urmă acces preferențial pe piețele UE, dar nu și reciproc, nu au respectat normele OMC;
- B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările ACP;
- C. întrucât normele OMC nu impun țărilor APE să-și ia angajamente privind liberalizarea în domeniul serviciilor, investițiilor, achizițiilor publice, drepturilor de proprietate intelectuală, concurenței, facilitării comerțului, protecției datelor, circulației capitalurilor sau guvernancei fiscale și întrucât ar trebui să aibă loc negocieri privind aceste aspecte doar atunci când ambele părți sunt dispuse să facă acest lucru; întrucât obiectivele declarate ale acordurilor de parteneriat economic, și anume stimularea dezvoltării și reducerea sărăciei, trebuie realizate printr-o liberalizare a comerțului treptată și concepută adecvat, bazată pe o serie de indicatori de dezvoltare care pot juca un rol în promovarea diversității pieței, a creșterii și dezvoltării economice;
- D. întrucât concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 26-27 mai 2008 au subliniat nevoia unei abordări flexibile, asigurându-se, totodată, un progres adecvat și întrucât concluziile respective au invitat Comisia să se folosească de toată flexibilitatea și asimetria compatibile cu normele OMC pentru a ține seama de diferitele nevoi și niveluri de dezvoltare ale țărilor și regiunilor ACP;
- E. întrucât regimurile comerciale preferențiale anterioare nu au putut contribui la îmbunătățirea semnificativă a situației economice din aceste țări;
- F. întrucât acordurile interimare de parteneriat economic (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu mărfuri menite să prevină o întrerupere a comerțului dintre ACP și Uniunea Europeană și ar trebui considerate o soluție temporară pe durata purtării negocierilor pentru încheierea unui APE cuprinzător cu regiunile vest-africane;
- G. întrucât impactul global al normelor comerciale introduse de APE ar putea fi mult mai mare decât eliminarea tarifelor;
- H. întrucât, în conformitate cu articolul 37 alineatul (6) din Acordul de la Cotonou, țările ACP au dreptul de a încerca alternative la APE;
- I. întrucât AIPE reprezintă etape spre încheierea unor APE finale;
- J. întrucât Uniunea Europeană oferă țărilor ACP acces complet nerestricționat de contingente și scutit de taxe pe piețele UE, cu perioade de tranziție pentru orez (2010) și zahăr (2015);
- K. întrucât nivelurile de capacitate variază considerabil între diferite țări ACP și între ACP și Uniunea Europeană;

Miercuri, 25 martie 2009

- L. întrucât concurența dintre UE și țările ACP este limitată deoarece marea majoritate a exporturilor UE constau în bunuri pe care țările ACP nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consumul direct, fie ca materii prime pentru industria autohtonă;
 - M. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare, pentru ca acestea să profite la maxim de oportunitățile oferite de comerțul internațional;
 - N. întrucât Clauza națiunii celei mai favorizate (MFN), care stabilește un tarif normal, nediscriminatoriu asupra importurilor de mărfuri este introdusă în textele APE în scopul garantării faptului că toți exportatorii sunt tratați în același mod ca și cel mai favorizat exportator;
 - O. întrucât s-au negociat reguli de origine noi îmbunătățite între Comunitatea Europeană și țările ACP, care ar putea aduce beneficii considerabile țărilor ACP dacă ar fi aplicate în mod adecvat și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;
 - P. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț are ca obiectiv să contribuie la consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
 - Q. întrucât APE finale vor condiționa în mod inevitabil sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între țările ACP și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor;
 - R. întrucât balanța comercială dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Economică a Statelor Africii de Vest (ECOWAS) este echilibrată din punctul de vedere al schimburilor între regiuni;
 - S. întrucât Ghana este membru al ECOWAS, care cuprinde 15 state; întrucât statele din regiune diferă mult unele de altele ca dimensiune și PIB;
 - T. întrucât 12 dintre cele 15 țări care alcătuiesc ECOWAS sunt clasificate printre țările cele mai puțin dezvoltate;
 - U. întrucât Ghana, Cote d'Ivoire și Nigeria nu sunt clasificate în rândul țărilor celor mai puțin dezvoltate; întrucât potențiale dificultăți pot rezulta din nivelurile inegale de resurse guvernamentale și capacități în cadrul grupului regional ECOWAS, din cauza faptului că majoritatea membrilor săi sunt clasificați ca făcând parte din țările cele mai puțin dezvoltate,
1. își reafirmă opinia conform căreia, dacă sunt concepute în mod adecvat, APE reprezintă o ocazie de a revitaliza relațiile comerciale ACP-UE, de a promova diversificarea economică și integrarea regională a țărilor ACP și de a reduce sărăcia în aceste țări;
 2. recunoaște beneficiile pe care încheierea AIPE dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și membrii ACP, pe de altă parte, le-a adus pentru exportatori prin extinderea posibilităților de export spre Uniunea Europeană după expirarea regimului preferențial prevăzut în Acordul de la Cotonou la 31 decembrie 2007 și, prin urmare, prin menținerea și extinderea consistentă a oportunităților de export ale Ghanei către UE, atât prin accesul neîngrădit pe piață, cât și prin reguli de origine îmbunătățite;
 3. salută accesul liber fără aplicarea de taxe vamale sau contingente oferit de Comunitatea Europeană țărilor ACP pe piața Uniunii Europene, pentru majoritatea produselor, pentru a sprijini liberalizarea comerțului între ACP și Uniunea Europeană;
 4. subliniază că APE cu Ghana nu trebuie în nici un caz să pună în pericol coeziunea sau să fragilizeze integrarea regională a ECOWAS;
 5. reamintește că, deși acordul interimar este compatibil cu principiile OMC și poate fi considerat un prim pas al procesului, este posibil ca acesta să nu conducă automat la un APE complet;

Miercuri, 25 martie 2009

6. subliniază că normele OMC nu impun și nu interzic încheierea de acorduri privind serviciile și așa-numitele „chestiuni de la Singapore”;
7. ia act de stabilirea unor perioade de tranziție în cadrul AIPE pentru întreprinderile mici și mijlocii pentru ca acestea să se adapteze la schimbările introduse de acord și îndeamnă autoritățile statelor în cauză să continue sprijinirea intereselor întreprinderilor mici și mijlocii în negocierile lor pentru încheierea unui APE cuprinzător;
8. îndeamnă țările ACP să continue procesul de liberalizare și încurajează extinderea unor astfel de reforme dincolo de sfera comerțului cu mărfuri, pentru o mai mare liberalizare a comerțului cu servicii;
9. invită Comisia să nu facă presiuni nejustificate asupra Ghanei pentru a accepta angajamente de liberalizare a serviciilor publice și așa-numitele „chestiuni de la Singapore”;
10. invită Uniunea Europeană să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din ACP, cât și sectorului privat pentru a facilita tranziția economiilor în urma semnării AIPE;
11. invită Comisia și statele membre să clarifice distribuția actuală a fondurilor în întreaga regiune ACP care derivă din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat aferent ajutorului pentru comerț;
12. reamintește că, în octombrie 2007, UE a adoptat o strategie privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de a crește asistența colectivă pentru comerț a UE la 2 miliarde EUR anual (2 000 000 000) până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității și 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca țările din regiunea Africii de Vest să primească o cotă corespunzătoare și echitabilă;
13. solicită stabilirea și furnizarea din timp a cuantumului resurselor destinat ajutorului pentru comerț; subliniază că aceste fonduri ar trebui să constituie resurse suplimentare și să nu fie o simplă realocare a finanțărilor din Fondul european de dezvoltare (FED), că acestea ar trebui să respecte prioritățile Ghanei și că plata acestora ar trebui să fie efectuată la timp, să fie previzibilă și conformă calendarelor de executare a planurilor naționale și regionale de dezvoltare strategică; protestează împotriva oricărei forme de condiționalitate privind APE în acordarea ajutorului european și solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele și de ritmul negocierilor;
14. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea din aceste țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu Uniunea Europeană;
15. subliniază importanța unei gestionări transparente a resurselor naturale, deoarece acestea sunt cruciale pentru dezvoltare; îndeamnă negociatorii APE-ului final să vegheze un astfel de mecanism și să schițeze cele mai bune practici astfel încât Ghana să poată obține câștiguri maxime de pe urma unor asemenea resurse; reamintește în acest context Rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială corporativă - un nou parteneriat ⁽¹⁾ și solicită Comisiei să garanteze că întreprinderile transnaționale cu sediul în UE ce posedă capacități de producție în țările ACP respectă standardele fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii, acordurile sociale și de mediu, precum și acordurile internaționale pentru a atinge un echilibru la nivel mondial între creșterea economică și standarde sociale și de mediu mai ridicate;
16. subliniază importanța comerțului intra-regional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale;
17. încurajează continuarea reducerii tarifelor între țările în curs de dezvoltare și grupurile regionale, care dețin în prezent 15-25 % din valoarea comercială, pentru a promova în continuare schimburile comerciale sud-sud, creșterea economică și integrarea regională;

(1) JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

Miercuri, 25 martie 2009

18. salută dezvoltarea unei uniuni vamale în cadrul grupului regional vest-african și eforturile depuse pentru crearea unei uniuni monetare, ținând seama în special de beneficiile aduse firmelor care ar fi disponibile în urma sincronizării regiunii vest-africane, ceea ce ar conduce la o piață mai largă, la intensificarea comerțului și la înmulțirea oportunităților de creare a unor economii de scară;
19. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul acordurilor de parteneriat economic, prin intermediul unei implicări sporite a ACP și al unei consultări largi a părților interesate; subliniază faptul că o revizuire globală a APE trebuie să se realizeze cel târziu la cinci ani de la data semnării, în ceea ce privește impactul socio-economic, inclusiv costurile și consecințele implementării, dând posibilitatea amendării dispozițiilor acordurilor și ajustării aplicării lor;
20. insistă asupra faptului că, în conformitate cu principiile de la Paris privind eficiența ajutorului, acesta trebuie să fie, printre altele, orientat în funcție de cerere și solicită, prin urmare, ACP să specifice în ce scopuri sunt necesare fonduri suplimentare acordate în cadrul APE, în special în ceea ce privește cadrele de reglementare, măsurile de salvagardare, facilitarea comerțului, sprijinul în vederea respectării standardelor internaționale sanitare și fitosanitare și a celor privind proprietatea intelectuală, precum și componența mecanismului de monitorizare a APE;
21. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
22. are convingerea că APE finale ar trebui să vină în completarea acordului privind ADD, și nu să reprezinte o alternativă la acesta pentru țările ACP;
23. recunoaște necesitatea unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE cuprinzător, o revizuire a garanțiilor incluse în APE interimar pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
24. remarcă discrepanța mare dintre nivelurile cheltuielilor publice cu subvențiile și sprijinul pentru agricultură: în timp ce UE cheltuiește 55 miliarde EUR pe an, iar SUA 55 miliarde USD pe an, Ghana, începând din anii 1980, nu a acordat nicio subvenție agricultorilor/producătorilor săi de produse agricole;
25. consideră că, în pofida faptului că produsele agricole din Ghana beneficiază de acces preferențial pe piața europeană, APE nu poate induce dezvoltarea producției agricole în Ghana decât dacă capacitatea de producție este întărită și modernizată prin investiții tehnice și financiare;
26. remarcă faptul că acest lucru reprezintă un dezavantaj pentru agricultorii din țările ACP prin scăderea competitivității acestora atât pe plan intern, cât și extern, deoarece produsele din aceste țări sunt mult mai scumpe în termeni reali decât produsele din UE și SUA care au beneficiat de subvenții;
27. sprijină, prin urmare, scutirile tarifare convenite care se axează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole prelucrate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;
28. remarcă faptul că Ghana a primit scutiri tarifare pentru carnea de pui și alte tipuri de carne, roșii, ceapă, zahăr, tutun și bere;
29. subliniază faptul că APE final ar trebui să încurajeze exportul de produse prelucrate prin îmbunătățirea și simplificarea regulilor de origine, în special în sectoare cheie precum agricultura;

Miercuri, 25 martie 2009

30. constată că AIPE conține deja un capitol privind cooperarea pentru dezvoltare (titlul 2), care se referă la cooperarea pentru dezvoltare, ajustarea fiscală, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru îmbunătățirea mediului de afaceri și care trebuie implementat în întregime; subliniază faptul că, în cadrul capitolelor privind serviciile din acordul regional complet, trebuie stabilite urgent norme privind investițiile și chestiunile legate de comerț, și îndeamnă ambele părți să își respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice doar atunci când vor exista capacitățile necesare;
31. insistă asupra faptului că orice APE final trebuie să includă și prevederi cu privire la buna guvernare, la transparență în mediul politic și la drepturile omului;
32. remarcă faptul că APE ar trebui să contribuie la realizarea ODM;
33. solicită părților participante la negocieri să includă dispoziții obligatorii privind investițiile, concurența și achizițiile publice, care ar putea să promoveze Ghana ca destinație de afaceri și de investiții și subliniază faptul că, deoarece aceste norme se vor aplica în mod universal, de ele vor beneficia atât consumatorii, cât și administrațiile publice locale;
34. remarcă importanța participării actorilor nestatali și a altor părți interesate din regiunea ECOWAS, precum și a unei analize a efectelor APE, care va contribui la construirea unui parteneriat veritabil necesar pentru monitorizarea APE;
35. solicită o procedură de ratificare promptă pentru ca beneficiile AIPE să fie disponibile pentru țările partenere fără întârzieri inutile;
36. recomandă adoptarea unei abordări flexibile, special concepute și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE final; invită Comisia, în acest context, să țină seama în special de solicitarea Ghanei cu privire la aspectele legate de dezvoltare din cadrul acordului; salută în acest sens concluziile CAGRE din mai 2008;
37. încurajează părțile participante la negocieri să finalizeze negocierile în cursul anului 2009, conform planificării; încurajează părțile să ia toate măsurile pentru a fi în măsură să finalizeze un APE complet între țările ACP și Uniunea Europeană înainte de sfârșitul anului 2009, conform planificării;
38. subliniază că APE final ar trebui să includă o clauză de revizuire și o evaluare a impactului global, care ar trebui realizată în termen de trei-cinci ani de la semnarea acordului; solicită ca Parlamentul European și Parlamentul Ghanei să fie implicate în orice revizuire a acordului;
39. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei Europene să asigure implicarea lor în procesul de negociere în curs; consideră că acest lucru necesită un program clar între țările UE și ACP, bazat pe o abordare participativă;
40. consideră că este important ca la punerea în aplicare a APE să se creeze un sistem de monitorizare adecvat care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă cu implicarea membrilor Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului principal de către Comisia pentru comerț internațional și o coerență generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; consideră că această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să-și coordoneze în mod activ lucrările cu activitatea Adunării Parlamentare Paritare ACP - UE; consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui AIPE;
41. insistă asupra faptului că Parlamentul trebuie să fie informat și implicat pe deplin în procesul temporar de negociere;
42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acord interimar de parteneriat economic CE - statele din Pacific

P6_TA(2009)0178

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre statele din Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte

(2010/C 117 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Cancún ⁽¹⁾, rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Rundeii Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾, rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundeii Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾, rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, rezoluția sa din 7 septembrie 2006 privind suspendarea negocierilor de pe Agenda de dezvoltare de la Doha ⁽⁷⁾ (ADD), rezoluția din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾ și poziția sa din 5 iunie 2008 din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Acordul interimar de parteneriat economic dintre statele din Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.

⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere comunicatul Gleneagles adoptat la 8 iulie 2005 de Grupul celor Opt,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât de la 1 ianuarie 2008 relațiile comerciale anterioare ale Uniunii Europene cu țările ACP, care acordau acestora din urmă acces preferențial pe piețele UE, dar pe bază de nerez reciprocitate, nu mai respectă normele OMC;
 - B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările ACP;
 - C. întrucât APE ar trebui utilizate pentru a clădi o relație pe termen lung în care comerțul să sprijine dezvoltarea;
 - D. întrucât acordurile interimare de parteneriat economic (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu bunuri menite să prevină o întrerupere a comerțului dintre ACP și Uniunea Europeană;
 - E. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
 - F. întrucât AIPE este centrat pe comerțul cu bunuri și pe compatibilitatea cu normele OMC;
 - G. întrucât normele OMC nu impun, nici nu interzic țărilor APE să-și ia angajamente privind liberalizarea în domeniul serviciilor;
 - H. întrucât impactul asupra țării și regiunii al angajamentelor incluse în acorduri ar putea fi substanțial;
 - I. întrucât din cele 14+1 (Timorul de Est) țări ACP din Pacific doar Papua Noua Guinee și Republica Insulei Fiji au parafat până în prezent AIPE;
 - J. întrucât există probabilitatea ca AIPE să influențeze sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între Papua Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor;
 - K. întrucât concurența dintre economiile Uniunii Europene și statele din Pacific este redusă, deoarece marea majoritate a exporturilor UE constau în principal din produse pe care statele din Pacific nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consumul direct, fie ca inputuri pentru industriile naționale;
 - L. întrucât, în situația politică actuală, Fiji se află sub conducerea unui guvern militar și orice APE complet ar trebui să fie condiționat de stabilirea unei foi de parcurs comune în vederea organizării de alegeri democratice, cu aprobarea tuturor grupurilor politice relevante din insulele Fiji;
 - M. întrucât Consiliul a solicitat reinstaurarea de urgență și în totalitate a democrației, precum și revenirea la un regim civil în cel mai scurt timp;

Miercuri, 25 martie 2009

- N. întrucât grupul regional din Pacific al țărilor ACP este alcătuit din 14 state insulare foarte dispersate plus Timorul de Est și deține o populație combinată de mai puțin de opt milioane de persoane; întrucât, mai mult decât în orice altă regiune, statele din Pacific variază foarte mult ca dimensiune și caracteristici, țara cea mai mare - Papua Noua Guinee - fiind de trei ori mai mare decât cea mai mică țară din grup - Niue;
- O. întrucât pescuitul și activitățile și industria din domeniul pescuitului prezintă cel mai ridicat potențial în ceea ce privește creșterea viitoare a exporturilor;
- P. întrucât noile norme comerciale trebuie să fie însoțite de sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;
- Q. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț are ca obiectiv să contribuie la consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- R. întrucât Uniunea Europeană și țările ACP au negociat noi reguli de origine, îmbunătățite și mai flexibile, care vor aduce beneficii considerabile dacă sunt aplicate în mod adecvat și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;
- S. întrucât programul negocierilor în curs pentru tranziția de la AIPE la cel complet între Uniunea Europeană și statele din Pacific se bazează pe faptul că acordul va fi încheiat până la sfârșitul lui 2009,
1. subliniază că asemenea acorduri nu pot fi considerate satisfăcătoare decât dacă îndeplinesc trei obiective: oferă țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, promovează participarea acestora la comerțul mondial și consolidează procesul de regionalizare;
 2. subliniază faptul că scopul principal al acestui acord este să contribuie, prin intermediul obiectivelor de dezvoltare, prin reducerea sărăciei și prin respectarea drepturilor fundamentale ale omului la îndeplinirea ODM-urilor și să contribuie la îndeplinirea următoarelor obiective: să ofere țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, să promoveze participarea acestora la comerțul mondial, să consolideze procesul de regionalizare, să revitalizeze schimburile comerciale între Uniunea Europeană și țările ACP și să promoveze diversificarea economică a țărilor ACP;
 3. subliniază faptul că, în vederea evitării potențialelor consecințe negative ale deschiderii economiilor statelor din Pacific, este necesar ca Uniunea Europeană să acorde sprijin, pentru ca preferințele comerciale să asigure beneficii reale și pentru a consolida dezvoltarea economică și socială;
 4. consideră că acest APE trebuie să promoveze și să crească creșterea economică, integrarea regională, diversificarea economică și reducerea sărăciei;
 5. încurajează părțile participante la negocieri să finalizeze negocierile în cursul anului 2009, conform planificării; încurajează părțile să ia toate măsurile pentru a putea finaliza un APE cuprinzător între țările ACP și Uniunea Europeană înainte de sfârșitul anului 2009, conform planificării;
 6. recunoaște importanța și beneficiile încheierii de acorduri între Uniunea Europeană și țările ACP partenere care să respecte normele OMC, întrucât în lipsa unor astfel de acorduri relațiile comerciale ale UE și dezvoltarea țărilor ACP ar fi grav afectate, acest lucru a fost demonstrat de beneficiile pentru exportatori ca urmare a creșterii comerțului spre Uniunea Europeană după expirarea la 31 decembrie 2007 a regimului tarifar preferențial prevăzut în Acordul de la Cotonou;
 7. salută accesul liber fără aplicarea de taxe vamale sau contingente oferit de Uniunea Europeană țărilor ACP pe piața Uniunii Europene, pentru majoritatea produselor, pentru a sprijini liberalizarea comerțului între țările ACP și Uniunea Europeană;

Miercuri, 25 martie 2009

8. subliniază faptul că semnarea AIPE reprezintă un pas necesar spre creșterea durabilă din întreaga regiune și subliniază, în același timp, importanța continuării negocierilor în vederea încheierii unui acord cuprinzător care să încurajeze dezvoltarea comerțului, investițiile și integrarea regională;
9. ia act de stabilirea de perioade de tranziție în cadrul AIPE pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pentru ca acestea să se poată adapta la schimbările derivate din aplicarea acordului și îndeamnă autoritățile statelor din Pacific să continue sprijinirea intereselor IMM-urilor în negocierile lor pentru încheierea unui APE cuprinzător;
10. îndeamnă Comisia să nu exercite presiuni asupra statelor din Pacific pentru ca acestea să-și asume angajamente în materie de liberalizare a sectorului serviciilor și în ceea ce privește așa-numitele „temele de la Singapore”;
11. îndeamnă țările ACP să continue procesul de liberalizare, să extindă astfel de reforme dincolo de sfera schimburilor de bunuri și să sporească liberalizarea comerțului și serviciilor;
12. solicită instituirea unui cadru de reglementare solid cu ocazia negocierilor privind serviciile pentru a garanta furnizarea serviciului universal și menținerea serviciilor publice esențiale în afara cadrului de negociere;
13. invită Uniunea Europeană să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din țările ACP, cât și sectorului privat pentru a facilita tranziția economiilor în urma semnării AIPE;
14. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea din aceste țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu Comisia;
15. îndeamnă părțile care participă la negocierea oricărui APE cuprinzător să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să determine cele mai bune practici necesare pentru ca țările interesate să își poate maximiza câștigurile din aceste resurse;
16. subliniază importanța comerțului intraregional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale;
17. încurajează continuarea reducerii tarifelor între țările în curs de dezvoltare și grupurile regionale, care reprezintă în prezent 15 până la 25 % din valoarea comercială, pentru a promova în continuare schimburile comerciale sud-sud, creșterea economică și integrarea regională;
18. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
19. are convingerea că acordurile cuprinzătoare de parteneriat economic ar trebui să vină în completarea acordului privind ADD, și nu să reprezinte o alternativă la acesta pentru țările ACP;
20. recunoaște necesitatea unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale și invită ambele părți să evite utilizarea inutilă a acestor garanții; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE cuprinzător, o revizuire a garanțiilor incluse în AIPE pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
21. sprijină scutirile tarifare convenite care se centrează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole procesate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;

Miercuri, 25 martie 2009

22. solicită o procedură de ratificare promptă pentru ca avantajele AIPE să fie disponibile pentru țările partenere fără întârzieri inutile;
23. reamintește că, în timp ce acordul interimar poate fi considerat ca un prim pas al procesului, în termeni juridici acesta reprezintă un acord internațional complet independent care ar putea să nu conducă în mod automat la încheierea unui APE complet sau la semnarea de către toți semnatarii inițiali ai AIPE a APE complet;
24. invită Comisia să dea dovadă de o flexibilitate maximă în cadrul continuării negocierilor, având în vedere concluziile GAERC în această chestiune din mai 2008 și din noiembrie 2008;
25. invită Comisia să examineze solicitările statelor din Pacific de a renegocia pentru APE complete anumite aspecte conflictuale din APE interimar pe care dorește să le modifice sau să le elimine;
26. subliniază faptul că Papua Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji sunt până acum singurii membri din zona Pacificului care au semnat acordul, în vreme ce alți membri ai grupului de state din Pacific au ales să nu semneze acordul din cauza nivelului redus al schimburilor comerciale cu Uniunea Europeană;
27. subliniază faptul că înființarea unei piețe regionale autentice reprezintă un element fundamental pentru succesul punerii în aplicare a APE și că integrarea și cooperarea regionale sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a țărilor din Pacific;
28. accentuează că este necesar să se garanteze că AIPE nu va reduce nici interesele politice, nici dorința publică de integrare economică în Pacific;
29. accentuează, prin urmare, că aplicarea AIPE și negocierile pentru un APE complet trebuie să țină seama în mod corespunzător de procesul de integrare din zona Pacificului;
30. recomandă adoptarea unei abordări flexibile, asimetrice și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE complet; invită Comisia, în acest context, să țină seama în special de solicitarea țărilor din Pacific interesate de aspectele legate de dezvoltare din cadrul acordului; salută în acest sens concluziile GAERC din iunie 2008;
31. subliniază faptul că acordul ar putea avea de asemenea repercusiuni asupra relațiilor dintre zona Pacificului și cei mai apropiați și mai mari parteneri comerciali, Australia și Noua Zeelandă, și că trebuie să se garanteze faptul că dispozițiile din acordul actual nu acționează ca un impediment în calea viitoarelor acorduri comerciale cu aceste țări;
32. este de acord cu includerea unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în cadrul APE complete care să acopere cooperarea privind comerțul cu mărfuri, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru îmbunătățirea mediului de afaceri, comerțul cu servicii, chestiunile comerciale, consolidarea capacității instituționale, precum și ajustările fiscale; îndeamnă ambele părți să respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice doar atunci când vor exista capacitățile necesare;
33. reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele, politicile și prioritățile de dezvoltare ale țărilor din Pacific, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care acesta va fi pus în aplicare;
34. remarcă faptul că APE ar trebui să contribuie la realizarea ODM;
35. recunoaște aplicarea selectivă de către Uniunea Europeană a principiului Clauzei națiunii celei mai favorizate în cadrul tuturor grupurilor subregionale din ACP;

Miercuri, 25 martie 2009

36. reamintește adoptarea, în octombrie 2007, a Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de creștere a asistenței colective a UE pentru comerț la 2 miliarde EUR (2 000 000 000 EUR) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității, 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca zona Pacificului să primească o parte corespunzătoare și echitabilă;
37. solicită stabilirea și furnizarea din timp a cuantumului resurselor destinat ajutorului pentru comerț; subliniază faptul că aceste fonduri ar trebui să reprezinte resurse suplimentare și nu o simplă reîmpachetare a fondurilor din cadrul FED, că ar trebui să fie compatibile cu prioritățile din Papua Noua Guinee și din Republica Insulelor Fiji și că plata acestora să se efectueze la timp, să fie previzibilă și în concordanță cu programele de execuție a planurilor de dezvoltare strategică naționale și regionale; reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele, politicile și prioritățile de dezvoltare ale țărilor din Pacific, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care acesta va fi pus în aplicare;
38. solicită Comisiei - având în vedere angajamentele luate de Consiliu în septembrie 2007 privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS) și accesul la medicamente - să nu negocieze dispoziții TRIPS-plus privind domeniul farmaceutic care afectează sănătatea publică și accesul la medicamente în cadrul APE complet, să nu solicite aderarea sau acceptarea obligațiilor din Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor și Tratatul privind dreptul brevetelor, să nu introducă termenii din Directiva 2004/48/CE ⁽¹⁾ și să nu introducă norme disciplinare neprevăzute inițial precum protecția bazelor de date în APE complet;
39. își exprimă sprijinul continuu pentru un APE cuprinzător între Comunitatea Europeană și zona Pacificului, care să includă domeniul-cheie al negocierilor privind drepturile de proprietate intelectuală și care să acopere nu numai produse ale tehnologiei occidentale, dar și biodiversitatea și cunoștințele tradiționale;
40. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul acordurilor de parteneriat economic, prin intermediul unei implicări sporite a ACP și al unei consultări largi a părților interesate;
41. consideră că este important ca la punerea în aplicare a APE să se creeze un sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă, formată din membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și o coerență generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; această comisie parlamentară trebuie să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze în mod activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE; consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui AIPE;
42. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP împotriva participării actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să promoveze implicarea lor în procesul de negociere în curs; consideră că acest lucru necesită un program clar între UE și țările ACP, bazat pe o abordare participativă;
43. subliniază faptul că APE complet ar trebui să includă o clauză de revizuire și o evaluare globală a impactului care ar trebui efectuate într-un termen de la trei la cinci ani după semnarea acordului, pentru a determina impactul socio-economic al acordului, inclusiv costurile și consecințele punerii sale în aplicare; solicită ca Parlamentul European și parlamentele statelor din Pacific să fie implicate în orice revizuire a acordului;
44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157 30.4.2004, p. 45).

Miercuri, 25 martie 2009

Acord interimar de parteneriat economic CE - statele părți la APE din SADC

P6_TA(2009)0179

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 privind un Acord de parteneriat economic interimar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte

(2010/C 117 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 privind cea de-a cincea Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului din Cancún ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2005 privind evaluarea Rundei Doha în urma deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 decembrie 2005 privind pregătirile pentru cea de-a șasea Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 23 martie 2006 privind impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei de la Doha în urma Conferinței ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind comerțul și sărăcia: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2006 privind suspendarea negocierilor asupra Agendei de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾,
- având în vedere poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat economic interimar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC (Comunitatea pentru dezvoltare a sudului Africii), pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.

⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (GAERC) din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
 - având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
 - având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât de la 1 ianuarie 2008 relațiile comerciale anterioare ale Uniunii Europene cu țările ACP, care acordau acestora din urmă acces preferențial pe piețele UE, dar nu și reciproc, nu mai respectă normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC);
- B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările ACP;
- C. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
- D. întrucât regimurile comerciale preferențiale anterioare nu au putut să contribuie la îmbunătățirea decisivă a situației economice din aceste țări;
- E. întrucât Acordurile de parteneriat economic interimare (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu bunuri menite să prevină o întrerupere a comerțului dintre ACP și Comunitatea Europeană, întrucât aceste acorduri cuprind o serie de dispoziții controversate;
- F. întrucât Uniunea Europeană oferă țărilor ACP acces nerestricționat 100 % de contingente și scutit de taxe pe piețele UE, cu perioade tranzitorii pentru orez (2010) și zahăr (2015);
- G. întrucât o liberalizare a comerțului bine concepută poate promova diversitatea pieței, creșterea și dezvoltarea economică;
- H. întrucât, în cadrul negocierilor APE, o serie de țări ACP, dorind garantarea faptului că toți exportatorii sunt tratați la fel de bine ca partenerul comercial cel mai favorizat, au încercat să obțină clauza națiunii celei mai favorizate (MFN), care stabilește un tarif normal, nediscriminatoriu la importul de bunuri;
- I. întrucât concurența dintre economiile UE și ACP este limitată, deoarece marea majoritate a exporturilor UE constă în principal în bunuri pe care țările ACP nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consumul direct, fie ca mijloace de producție pentru industria autohtonă; întrucât situația comerțului cu produse agricole este diferită, în cazul acestuia subvențiile la export ale UE reprezentând un obstacol serios pentru producătorii ACP din sectorul agriculturii, creșterii animalelor și produselor lactate, denaturând și adesea distrugând atât piețele locale, cât și pe cele regionale, iar UE ar trebui, prin urmare, să înceapă fără întârziere eliminarea treptată a tuturor tipurilor de subvenții la export;
- J. întrucât au fost negociate reguli de origine noi îmbunătățite, în special privind textilele, îmbrăcămintea, produsele din pescuit și unele produse agricole între Comunitatea Europeană și statele SADC, care ar putea aduce beneficii considerabile acestora din urmă dacă ar fi aplicate în mod adecvat și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări; și întrucât ar trebui subliniat că, dacă APE încurajează acumularea regională și investițiile, pentru a permite societăților din țările ACP să dezvolte exporturile de produse transformate și să profite de noile oportunități ale pieței create în urma APE, sunt necesare reguli de origine mai simple și îmbunătățite,

Miercuri, 25 martie 2009

1. își reafirmă opinia conform căreia APE ar trebui să fie motivate de satisfacerea nevoilor țărilor ACP și ar trebui concepute astfel încât să revitalizeze relațiile comerciale ACP-UE, să promoveze dezvoltarea și diversificarea economică a ACP, precum și integrarea regională, reducerea sărăciei, respectarea drepturilor fundamentale ale omului, contribuind, prin urmare, în ansamblul lor, la îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM);
2. subliniază faptul că, în garantarea protecției în raport cu potențialele consecințe negative ale deschiderii economiilor din regiunea SADC, este necesar ca Uniunea Europeană să acorde sprijin, pentru ca preferințele comerciale să asigure beneficii reale și pentru a consolida dezvoltarea economică și socială;
3. recunoaște beneficiile pe care parafarea AIPE le-a adus pentru exportatori prin menținerea statu-quoului pentru exporturile spre Uniunea Europeană după expirarea la 31 decembrie 2007 a regimului tarifar preferențial prevăzut în Acordul de la Cotonou și, prin urmare, prin evitarea prejudiciilor care ar fi putut fi cauzate exportatorilor din ACP dacă aceștia ar fi fost obligați să opereze în cadrul unor sisteme comerciale mai puțin favorabile;
4. salută accesul liber fără aplicarea de taxe vamale sau contingente oferit de Comunitatea Europeană țărilor ACP pe piața Uniunii Europene, pentru produsele lor, pentru a sprijini liberalizarea comerțului între țările ACP și Uniunea Europeană;
5. salută concluziile GAERC din mai, iunie și noiembrie 2008, care pun în lumină necesitatea de a sprijini procesele de integrare regională în curs și de a încuraja dezvoltarea, și solicită Comisiei să respecte acest mandat în timpul negocierilor; subliniază, în această privință, importanța prevenirii dizolvării Uniunii Vamale Sud Africane;
6. subliniază faptul că semnarea AIPE reprezintă un pas necesar spre creșterea durabilă în fiecare dintre regiuni și în ansamblul acestora și subliniază, în același timp, importanța continuării negocierilor spre încheierea unui acord cuprinzător care să încurajeze dezvoltarea comerțului, a investițiilor și a integrării regionale;
7. solicită Uniunii Europene să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din țările ACP, cât și sectorului privat, pentru a facilita tranziția economiilor în urma semnării AIPE;
8. consideră că acordul interimar actual nu acordă niciun rol și nicio atenție specifică aspectelor legate de suveranitatea alimentară și de dreptul la hrană și nu favorizează instrumentele politicii agricole și comerciale care permit regularizarea pieței și protecția agriculturii familiale durabile; subliniază că aceste subiecte trebuie plasate în centrul negocierilor, pentru a garanta că politica comercială și toate celelalte politici ale UE sunt în concordanță cu principiile suveranității alimentare și dreptului la hrană;
9. invită Comisia și statele membre să precizeze distribuția efectivă a fondurilor în întreaga regiune ACP care derivă din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat referitor la ajutorul pentru comerț; reamintește că, în octombrie 2007, UE a adoptat o strategie privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de a crește asistența colectivă pentru comerț a UE la 2 miliarde EUR (2 000 000 000 EUR) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității și 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca zona SADC să primească o parte corespunzătoare și echitabilă;
10. solicită stabilirea și furnizarea din timp a cuantumului resurselor destinat ajutorului pentru comerț; subliniază faptul că aceste fonduri ar trebui să reprezinte resurse suplimentare și nu o simplă reorganizare a fondurilor din cadrul Fondului European de Dezvoltare (FED), că ar trebui să fie compatibile cu prioritățile statelor SADC și că plata acestora ar trebui să se efectueze la timp, să fie previzibilă și în concordanță cu programele de execuție a planurilor de dezvoltare strategică naționale și regionale; protestează împotriva oricărei forme de condiționalitate privind APE în acordarea ajutorului european și solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele și de ritmul negocierilor;

Miercuri, 25 martie 2009

11. îndeamnă negociatorii oricărui APE complet să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să determine cele mai bune practici necesare astfel încât țările interesate să poată obține câștiguri maxime de pe urma unor asemenea resurse;
12. invită Comisia să se asigure că întreprinderile transnaționale cu sediul în UE și care dețin puncte de producție în țările ACP respectă normele fundamentale ale OIM, convențiile sociale și de mediu și acordurile internaționale, pentru a realiza un echilibru mondial între creșterea economică și consolidarea normelor sociale și de mediu;
13. subliniază importanța comerțului intraregional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale; invită Comisia să nu submineze dimensiunea regională;
14. consideră că este important ca, la punerea în aplicare a APE, să se creeze un sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă, formată din membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și o coerență generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; această comisie parlamentară va funcționa într-o manieră flexibilă și va colabora în mod activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE (APP); consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui AIPE;
15. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
16. are convingerea că APE complete ar trebui să vină în completarea acordului asupra ADD, și nu să fie considerate o alternativă la acesta;
17. recunoaște necesitatea și importanța unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale și invită ambele părți să evite recurgerea abuzivă inutilă la aceste măsuri de salvagardare; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE cuprinzător, o revizuire a garanțiilor incluse în APE interimar pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
18. sprijină scutirile tarifare convenite care se centrează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole procesate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;
19. solicită Comisiei să dea dovadă de flexibilitate în răspunsul său la temerile serioase ale Angolei, Namibiei și Africii de Sud legate de chestiuni precum clauza națiunii celei mai favorizate, precum și taxele la export și protecția industriei incipiente;
20. încurajează părțile la negociere să adopte o abordare flexibilă, asimetrică și pragmatică față de negocierile în curs, pentru a se ajunge la un APE regional satisfăcător pentru ambele părți, fără stabilirea unui termen nerealist, astfel încât să se permită statelor SADC să renegocieze orice dispoziție referitoare la aspectele litigioase pe care ar dori să le modifice sau pe care le-au retras;
21. își exprimă acordul față de progresele realizate în cursul negocierilor tehnice din martie 2009 de la Swakopmund (Namibia) și salută acceptarea, de către Comisie, a tratării punctelor litigioase înainte de semnarea APE interimar; solicită ca aspectele rămase în suspensie, cum ar fi clauza națiunii celei mai favorizate sau definirea legală a părților, precum și ultimele puncte referitoare la accesul la piața agricolă să fie soluționate astfel încât să se permită tuturor statelor părți la APE din SADC să semneze AIPE;

Miercuri, 25 martie 2009

22. recunoaște că un capitol de cooperare pentru dezvoltare a fost inclus în AIPE dintre UE și SADC, care acoperă cooperarea privind comerțul cu bunuri, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru îmbunătățirea mediului de afaceri, comerțul cu servicii, chestiunile comerciale, consolidarea capacității instituționale, precum și ajustări fiscale; invită ambele părți să-și respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice, doar atunci când vor exista capacitățile necesare; invită Comisia să coopereze strâns cu statele SADC în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate în acest capitol dedicat cooperării pentru dezvoltare;
23. subliniază faptul că orice APE complet trebuie să includă și dispoziții cu privire la o definiție general acceptată a bunei guvernante, la transparența în funcțiile politice și la drepturile omului, în conformitate cu articolele 11b, 96 și 97 din Acordul de la Cotonou, precum și dispoziții specifice privind grupurile cele mai vulnerabile, precum agricultorii locali și femeile;
24. observă că la baza calendarului negocierilor în curs dintre UE și țările SADC pentru trecerea de la APE interimar la cel final se află ipoteza că acordul va fi încheiat până la sfârșitul anului 2009; îndeamnă Comisia să nu exercite presiuni inutile asupra țărilor SADC pentru a-și asuma angajamente de liberalizare și obligații de reglementare cu privire la servicii și pentru a accepta așa-numitele „teme de la Singapore”;
25. solicită instituirea unui cadru de reglementare solid cu ocazia negocierilor privind serviciile pentru a garanta furnizarea serviciului universal;
26. sprijină eforturile depuse de ambele părți în vederea asigurării unei participări active a Africii de Sud pe întreg parcursul procesului de negociere; recunoaște faptul că implicarea Africii de Sud este esențială pentru promovarea coerenței economice, a integrării regionale și a dezvoltării în continuare a relațiilor comerciale și a investițiilor între această regiune și Uniunea Europeană; invită Comisia să mențină și să dezvolte această relație prin negocierea unui APE complet și cuprinzător;
27. ia act de intenția regiunii SADC de a participa la crearea unei noi zone de liber schimb împreună cu Comunitatea Africii de Est și Piața Comună a Africii de Est și Sud (COMESA); invită Comisia să urmărească evoluția situației, pentru a asigura că este deplin compatibilă cu APE;
28. salută includerea unei clauze de revizuire în cadrul AIPE dintre UE și SADC, care prevede că, în termen de cel mult cinci ani de la data semnării și ulterior, la fiecare cinci ani, se va efectua o revizuire cuprinzătoare a acordului, inclusiv o analiză a costului și a impactului punerii în aplicare a angajamentelor comerciale; dacă este necesar, trebuie să se aducă modificări dispozițiilor acordului și să se facă adaptări la aplicarea acestora, în conformitate cu normele și procedurile OMC și cu respectarea acestora;
29. încurajează părțile participante la negocieri să finalizeze negocierile pentru un APE complet în cursul anului 2009, conform planificării;
30. insistă asupra faptului că Parlamentul European trebuie să fie pe deplin informat și implicat în procesul tranzitoriu de negociere; dorește ca aceasta să se realizeze printr-un dialog tripartit informal activ cu Consiliul și Comisia; solicită Consiliului să sesizeze Parlamentul cât mai curând posibil în această privință;
31. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor neguvernamentali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să asigure implicarea lor sistematică în procesul de negociere în curs; acest lucru necesită un program clar între țările ACP și UE, bazat pe o abordare participativă;
32. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud (AES) - CE

P6_TA(2009)0180

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la acordul interimar de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte

(2010/C 117 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) de la Cancún ⁽¹⁾, rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului din Hong Kong ⁽³⁾, rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽⁵⁾, rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾, rezoluția sa din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾ și poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Acordul interimar de parteneriat economic dintre Comore, Madagascar, Mauritius, Seychelles, Zimbabwe și Zambia, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (GAERC) din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care stabilește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii convenite în mod colectiv de comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere comunicatul Gleneagles adoptat la 8 iulie 2005 de Grupul celor Opt,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât relațiile comerciale anterioare ale Uniunii Europene cu țările ACP de până la 31 decembrie 2007, care acordau acestora din urmă acces preferențial pe piețele UE, dar nu și reciproc, nu au respectat normele OMC;
- B. întrucât APE sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate sprijinirii integrării regionale și promovării integrării treptate a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei și a bolilor în țările ACP;
- C. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că o politică comercială corectă și axată pe dezvoltare va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
- D. întrucât regimurile comerciale preferențiale anterioare nu au putut contribui la îmbunătățirea semnificativă a situației economice din aceste țări;
- E. întrucât acordurile „interimare” de parteneriat economic (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu bunuri menite să prevină o întrerupere a comerțului dintre ACP și Uniunea Europeană;
- F. întrucât AIPE sunt acorduri internaționale complet independente și compatibile cu normele OMC și pot fi considerate drept o primă etapă a procesului de încheiere a APE complete;
- G. întrucât Uniunea Europeană oferă țărilor ACP acces nerestricționat de contingente și scutit de taxe pe piețele UE din primul an cu excepția orezului (2010) și a zahărului (2015);
- H. întrucât nivelurile de capacitate variază considerabil între țările ACP și Uniunea Europeană;
- I. întrucât concurența dintre UE și țările ACP este limitată, având în vedere că marea majoritate a exporturilor UE constau, în principal, în produse pe care țările ACP nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consum direct, fie ca inputuri pentru industriile naționale;
- J. întrucât liberalizarea comerțului bine concepută poate promova diversitatea pieței, creșterea și dezvoltarea economică;
- K. întrucât anumite țări ACP au urmărit introducerea în cadrul negocierilor pentru APE a Clauzei națiunii celei mai favorizate, care stabilește un tarif normal, nediscriminatoriu asupra importurilor de bunuri, în scopul garantării faptului că toți exportatorii sunt tratați în același mod ca și cel mai favorizat comerciant exportator;
- L. întrucât s-au negociat reguli de origine noi îmbunătățite cu țările ACP, care pot aduce avantaje considerabile țărilor ACP dacă ar fi aplicate în mod adecvat și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;

Miercuri, 25 martie 2009

- M. întrucât normele comerciale îmbunătățite trebuie să fie însoțite de sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;
- N. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț are ca obiectiv susținerea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- O. întrucât APE complete vor condiționa în mod inevitabil sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între țările ACP și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor;
- P. întrucât grupul de țări din Africa de Est și de Sud (AES) din cadrul ACP este alcătuit din, iar în rândul acestora există o mare variație în ceea ce privește dimensiunea și nivelul PIB;
- Q. întrucât grupul statelor din Africa de Est și de Sud este format din 5 state cu o populație totală de 33,5 milioane de locuitori, populația fiecărui stat variind ca mărime și caracteristici, statul cu cel mai mare număr de locuitori, Madagascar, având o populație de 250 de ori mai mare decât Seychelles, statul cu cel mai mic număr de locuitori;
- R. întrucât regiunea AES, împărțită în grupul de state din Comunitatea Est-Africană (CEA) și grupul de state AES, poate fi reunită imediat ce grupurile doresc acest lucru,
1. își reafirmă opinia conform căreia, dacă sunt concepute în mod adecvat și sunt însoțite de politici eficiente, axate pe dezvoltare, APE reprezintă o ocazie de a revitaliza relațiile comerciale ACP-UE, de a promova diversificarea și dezvoltarea economică și integrarea regională a ACP și de a reduce sărăcia în țările ACP;
 2. subliniază că APE nu pot fi considerate satisfăcătoare decât dacă îndeplinesc trei obiective: oferă țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, promovează participarea acestora la comerțul mondial și consolidează procesul de regionalizare;
 3. subliniază faptul că unul dintre scopurile principale ale acestui acord este să contribuie, prin intermediul obiectivelor de dezvoltare, prin reducerea sărăciei și prin respectarea drepturilor fundamentale ale omului la îndeplinirea ODM;
 4. recunoaște avantajele pe care semnarea AIPE dintre Uniunea Europeană și țările interesate le-a adus pentru exportatori prin menținerea statu-quo-ului pentru exporturile spre Uniunea Europeană după expirarea la 31 decembrie 2007 a regimului tarifar preferențial prevăzut în Acordul de la Cotonou și, prin urmare, prin menținerea și sporirea substanțială a posibilităților de export către UE pentru statele AES, atât prin intermediul deschiderii complete a pieței, cât și al unor reguli de origine îmbunătățite;
 5. recunoaște importanța încheierii între UE și partenerii săi ACP a unor acorduri care să respecte normele OMC, pentru că fără astfel de acorduri relațiile comerciale dintre cele două părți și dezvoltarea partenerilor ACP vor fi grav compromise;
 6. salută accesul liber pe piața Uniunii Europene fără aplicarea de taxe vamale sau contingente oferit de Comunitatea Europeană țărilor AES pentru produsele lor, pentru a sprijini liberalizarea comerțului între țările AES și Uniunea Europeană;
 7. subliniază faptul că AIPE reprezintă o etapă necesară spre creșterea durabilă din fiecare regiune și din aceste regiuni în ansamblu și evidențiază, în același timp, importanța continuării negocierilor în vederea încheierii unui acord complet care să încurajeze comerțul, investițiile și integrarea regională;

Miercuri, 25 martie 2009

8. invită Comisia, dacă țările din regiunea AES doresc acest lucru, să le garanteze posibilitatea de a renegocia orice dispoziții privind chestiunile conflictuale pe care doresc să le modifice sau să le elimine;
9. salută stabilirea de perioade de tranziție în cadrul AIPE pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM) pentru ca acestea să se poată adapta la schimbările prevăzute de acord și îndeamnă autoritățile statelor în cauză să continue sprijinirea intereselor întreprinderilor mici și mijlocii în negocierile lor pentru încheierea unui APE complet;
10. subliniază că există un dezechilibru imens între economiile statelor UE și ale statelor AES care nu va putea fi niciodată corectat, chiar și parțial, numai prin intermediul politicilor de liber schimb;
11. îndeamnă țările ACP să continue procesul de liberalizare și încurajează extinderea unor astfel de reforme dincolo de sfera comerțului cu bunuri, pentru o mai mare liberalizare a comerțului cu servicii;
12. invită Uniunea Europeană să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din țările ACP, cât și sectorului privat pentru a facilita tranziția economiilor în urma semnării AIPE și să garanteze că se iau măsuri pentru a proteja grupurile vulnerabile (bătrânii, persoanele cu handicap și mamele singure) pe parcursul perioadei de tranziție economică;
13. invită Comisia și statele membre să clarifice distribuția actuală a fondurilor în întreaga regiune ACP care derivă din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat aferent ajutorului pentru comerț;
14. solicită stabilirea și furnizarea din timp a cuantumului resurselor destinat ajutorului pentru comerț;
15. reamintește adoptarea, în octombrie 2007, a Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de creștere a asistenței colective a UE pentru comerț la 2 miliarde EUR (2 000 000 000 EUR) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității, 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca zona Africii de Vest să primească o parte corespunzătoare și echitabilă;
16. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea din aceste țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu Uniunea Europeană;
17. îndeamnă negociatorii oricărui APE complet să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să precizeze cele mai bune practici necesare pentru ca țările ACP să câștige la maxim din aceste resurse, inclusiv combaterea eventualei spălări a banilor;
18. subliniază importanța comerțului intra-regional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale; solicită ca orice acorduri dintre UE și țările din regiunea AES să nu se contrazică reciproc și să nu împiedice integrarea regională din această regiune extinsă;
19. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul acordurilor de parteneriat economic, prin intermediul unei implicări sporite a ACP și al unei consultări largi a părților interesate, inclusiv al consultării societății civile; subliniază că, în termen de cel mult cinci ani de la data semnării, trebuie să se desfășoare o revizuire generală a APE interimar cu AES, în ceea ce privește impactul său socio-economic, inclusiv costurile și consecințele punerii sale în aplicare, oferind posibilitatea de a modifica dispozițiile acordului și a adapta aplicarea acestora;

Miercuri, 25 martie 2009

20. consideră că este important ca la punerea în aplicare a APE să se creeze un sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă, formată din membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și o coerență generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; consideră că această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze în mod activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE (APP); consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui AIPE;
21. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să promoveze implicarea lor în procesul de negociere în curs, care necesită un program clar între UE și țările ACP, bazat pe o abordare participativă;
22. insistă asupra faptului că, în conformitate cu Principiile de la Paris privind eficiența ajutorului, acesta trebuie să fie, printre altele, orientat în funcție de cerere și recomandă așadar ACP să prezinte propuneri concrete detaliate, cu ajutorul UE atunci când este necesar, cu privire la modul și scopul în care sunt necesare finanțări suplimentare din cadrul fondurilor aferente APE, în special în ceea ce privește cadrul de reglementare, măsurile de salvagardare, facilitarea comerțului, sprijinul în vederea respectării normelor internaționale sanitare și fitosanitare și a celor privind proprietatea intelectuală, precum și componenta mecanismului de monitorizare a APE;
23. își exprimă în continuare sprijinul pentru un APE complet între Comunitatea Europeană și statele din AES, care să includă domeniul-cheie al negocierilor privind drepturile de proprietate intelectuală, care să acopere nu numai produse ale tehnologiei occidentale, dar și biodiversitatea și cunoștințele tradiționale;
24. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
25. are convingerea că APE complete ar trebui să vină în completarea acordului asupra ADD, și nu să reprezinte o alternativă la acesta;
26. recunoaște necesitatea și importanța unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale; invită ambele părți să evite abuzarea inutilă de aceste garanții; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE cuprinzător, o revizuire a garanțiilor incluse în APE interimar pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
27. consideră că APE complet ar trebui să încurajeze exporturile de produse prelucrate prin reguli de origine mai simple și îmbunătățite, în special în sectoare-cheie precum sectorul textil și agricultura;
28. sprijină scutirile tarifare convenite care se axează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole prelucrate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări și reamintește angajamentul UE din contextul Runderii de dezvoltare de la Doha de a elimina treptat subvențiile pentru exporturile de produse agricole;
29. observă că programul negocierilor în curs pentru tranziția de la APE interimar la cel complet între Uniunea Europeană și regiunea AES se bazează pe faptul că acordul va fi încheiat până la sfârșitul lui 2009; îndeamnă Comisia să nu facă presiuni exagerate asupra regiunii AES pentru a accepta liberalizarea și să țină cont în această privință de opiniile Parlamentului AES;
30. consideră că ar trebui făcută o distincție între serviciile comerciale și cele publice; subliniază necesitatea de a menține serviciile publice care satisfac necesitățile de bază ale oamenilor sau care au un rol important în păstrarea diversității culturale și de a le exclude din toate negocierile;

Miercuri, 25 martie 2009

31. ia act de includerea unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în APE complet care să acopere cooperarea privind comerțul cu mărfuri, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru realizarea de schimburi antreprenoriale, comerțul cu servicii, chestiunile comerciale, consolidarea capacității instituționale, precum și ajustări fiscale; îndeamnă ambele părți să respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice, ținând cont de capacitatea țărilor AES;
32. insistă asupra faptului că orice APE complet trebuie să includă și dispoziții cu privire la buna guvernare, la transparență în mediul politic și la drepturile omului, în conformitate cu articolele 11b, 96 și 97 din Acordul de la Cotonou;
33. încurajează Comisia să abordeze așa-numitele „aspecte conflictuale”, precum sfera comercială a acordului, clauza națiunii celei mai favorizate, taxele la export, garanțiile și regulile de origine în contextul negocierilor pentru un APE regional complet, într-un mod care să fie în interesul UE și al cetățenilor săi și care să sprijine dezvoltarea durabilă în UE și țările ACP;
34. subliniază importanța unui APE complet care să sprijine relațiile interregionale prin armonizarea acordurilor comerciale dintre țările ACP și Comunitatea Europeană;
35. își exprimă profunda preocupare față de faptul că, în ceea ce privește drepturile omului, democrația și economia, situația actuală din Zimbabwe reprezintă o amenințare serioasă pentru cetățeni și un mare obstacol în calea colaborării prezente și viitoare dintre Uniunea Europeană și Zimbabwe;
36. salută dezvoltarea unei uniuni vamale în cadrul grupului AES și eforturile depuse pentru crearea unei uniuni monetare, ținând seama în special de beneficiile pentru firme care ar fi disponibile în urma armonizării normelor în regiunea AES, și anume creșterea pieței, intensificarea comerțului și înmulțirea posibilităților de creare a unor economii de scară;
37. solicită părților participante la negocieri să includă dispoziții obligatorii privind achizițiile publice, investițiile și concurența, care ar putea să crească interesul pentru a face afaceri și a investi în țările AES, deoarece de aceste norme vor beneficia atât consumatorii, cât și administrațiile publice locale, având în vedere că aceste norme se vor aplica tuturor și, prin urmare, vor ajuta la atragerea afacerilor și a investițiilor;
38. solicită o procedură de ratificare promptă pentru ca țările partenere să beneficieze de AIPE fără întârziere;
39. încurajează părțile să finalizeze negocierile pentru un APE complet între țările AES și Comunitatea Europeană, cu condiția ca avantajele reciproce ale unui asemenea acord să fie recunoscute clar de ambele părți;
40. insistă ca Parlamentul să fie informat și implicat în totalitate în cursul procesului tranzitoriu de negociere; dorește ca aceasta să se realizeze printr-un dialog informal activ cu Consiliul și Comisia; solicită Consiliului să sesizeze Parlamentul cât mai curând în această privință;
41. este conștient de suferințele locuitorilor din Arhipelagul Chagos care au fost strămutați cu forța de pe insulele lor, iar acum locuiesc în sărăcie pe insulele Mauritius și Seychelles și consideră că UE ar trebui să găsească o soluție pentru ca acești oameni să se poată întoarce pe insulele lor natale de drept;
42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acord de parteneriat economic CE - statele partenere din Comunitatea Africii Orientale

P6_TA(2009)0181

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la acordul de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii Orientale, pe de altă parte

(2010/C 117 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Cancún ⁽¹⁾, rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾, rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾, rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾, rezoluția sa din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind Acordul TRIPS și accesul la medicamente ⁽⁹⁾, rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽¹⁰⁾ și poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat economic dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii Orientale, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (GAERC) din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,
- având în vedere Declarația Ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.

⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 591.

⁽¹⁰⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere comunicatul Gleneagles adoptat la 8 iulie 2005 de Grupul celor Opt,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât APE ar trebui să fie acorduri compatibile cu normele OMC și să fie destinate sprijinirii integrării regionale și promovării integrării treptate a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea lor durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările ACP;
- B. întrucât normele OMC nu impun țărilor APE să-și ia angajamente privind liberalizarea în domeniul serviciilor;
- C. întrucât APE ar trebui utilizate pentru a clădi o relație pe termen lung în care comerțul să sprijine dezvoltarea;
- D. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că o politică comercială corectă va fi mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
- E. întrucât APE interimar (AIPE) este axat pe comerțul cu bunuri și pe compatibilitatea cu normele OMC;
- F. întrucât AIPE va avea un impact fundamental asupra evoluției viitoare a dezvoltării economice, sociale și de mediu și asupra politicilor din statele membre ale Comunității Africii Orientale (CAO) și a partenerilor săi comerciali din Africa de Est și de Sud;
- G. întrucât statele CAO au instituit o uniune vamală în 2005 și lucrează la înființarea unei piețe comune până în 2010, a unei uniuni monetare până în 2012 și a unei federații politice a statelor est-africane;
- H. întrucât AIPE poate influența probabil sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între țările CAO și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor;
- I. întrucât concurența dintre UE și țările ACP este limitată, având în vedere că marea majoritate a exporturilor UE constau, în principal, în produse pe care țările ACP nu le produc, dar de care au nevoie fie pentru consum direct, fie ca inputuri pentru industriile naționale; întrucât situația comerțului cu produse agricole este diferită, în cazul acestuia subvențiile la export ale UE reprezentând un obstacol serios pentru producătorii ACP din sectorul agriculturii, creșterii animalelor și produselor lactate, denaturând și adesea distrugând atât piețele locale, cât și pe cele regionale, iar UE ar trebui, prin urmare, să înceapă fără întârziere eliminarea treptată a tuturor tipurilor de subvenții la export;
- J. întrucât statele partenere din CAO au menționat că doresc să renegocieze o serie de aspecte incluse în AIPE;
- K. întrucât niciunul dintre programele de liberalizare nu prevede ca o țară să înceapă desființarea unor tarife pozitive până în 2015; întrucât țările partenere CAO au la dispoziție 24 de ani pentru a finaliza procesul de liberalizare prevăzut în AIPE;
- L. întrucât angajamentele comerciale trebuie să fie însoțite de sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;

Miercuri, 25 martie 2009

- M. întrucât Strategia UE privind ajutorul pentru comerț este destinat susținerii capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale și compensării pentru costurile de ajustare și potențialul impact negativ al liberalizării comerțului;
- N. întrucât nicio dispoziție a unui potențial APE complet nu ar trebui să afecteze capacitatea statelor partenere din CAO de a promova accesul la medicamente,
1. consideră că AIPE trebuie să contribuie la revitalizarea schimburilor comerciale dintre țările ACP și Uniunea Europeană, la o mai mare creștere economică, la integrarea regională, la diversificarea economică și la reducerea sărăciei, precum și la realizarea ODM; îndeamnă, prin urmare, la o punere în aplicare flexibilă, care să țină seama pe deplin de constrângerile legate de capacități ale statelor partenere din CAO;
 2. subliniază că asemenea acorduri nu pot fi considerate satisfăcătoare decât dacă îndeplinesc trei obiective: să ofere țărilor ACP sprijin pentru dezvoltarea durabilă, să promoveze participarea lor la comerțul mondial și să consolideze procesul de regionalizare; subliniază faptul că, în vederea evitării consecințelor negative ale deschiderii economiilor statelor partenere din CAO, este necesar ca Uniunea Europeană să acorde sprijin pentru ca preferințele comerciale să asigure beneficii reale și pentru a consolida dezvoltarea economică și socială;
 3. își reafirmă opinia conform căreia, dacă sunt concepute în mod adecvat, APE reprezintă o ocazie de a revitaliza relațiile comerciale ACP-UE, de a promova diversificarea economică și integrarea regională a țărilor ACP și de a reduce sărăcia în aceste țări;
 4. încurajează părțile participante la negocieri să finalizeze negocierile în cursul anului 2009, conform planificării; încurajează părțile să ia toate măsurile pentru a putea finaliza un APE cuprinzător între țările ACP și Uniunea Europeană înainte de sfârșitul anului 2009, conform planificării;
 5. recunoaște beneficiile pe care semnarea AIPE le-a adus pentru exportatori prin extinderea posibilităților pentru exporturile spre Uniunea Europeană după expirarea la 31 decembrie 2007 a regimului comercial prevăzut în Acordul de la Cotonou și, prin urmare, prin evitarea prejudiciilor care ar fi putut fi cauzate exportatorilor din ACP dacă aceștia ar fi fost obligați să opereze în cadrul unor sisteme comerciale mai puțin favorabile;
 6. salută accesul liber pe piața Uniunii Europene fără aplicarea de taxe vamale sau contingente oferit de Uniunea Europeană țărilor ACP pentru majoritatea produselor;
 7. subliniază că AIPE este un acord privind comerțul cu bunuri, care are drept scop menținerea și extinderea substanțială a posibilităților de export către UE ale statelor partenere din CAO, atât prin accesul neîngrădit pe piață, cât și prin reguli de origine mai bune;
 8. subliniază faptul că semnarea AIPE reprezintă o etapă necesară spre creșterea durabilă din întreaga regiune și subliniază, în același timp, importanța continuării negocierilor în vederea încheierii unui acord cuprinzător care să încurajeze dezvoltarea comerțului, investițiile și integrarea regională;
 9. reamintește că APE ar trebui să fie compatibile cu normele OMC, care nu impun, dar nici nu interzic angajamente de liberalizare sau obligații de reglementare cu privire la servicii, protecția drepturilor de proprietate intelectuală sau așa-numitele „temele de la Singapore”;
 10. solicită instituirea unui cadru de reglementare în perioada de tranziție de la APE interimar la APE final în privința serviciilor; solicită adoptarea unor măsuri care să garanteze, atunci când este posibil, o serie de dispoziții privind serviciul universal, inclusiv privind serviciile publice esențiale; reamintește în acest context rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind comerțul cu servicii ⁽¹⁾;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0407.

Miercuri, 25 martie 2009

11. reamintește faptul că înființarea unei piețe regionale autentice reprezintă un element fundamental pentru succesul punerii în aplicare a AIPE și că integrarea și cooperarea regionale sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a statelor partenere din CAO;
12. solicită ca orice acorduri dintre Uniunea Europeană și țările din regiunea Africii de Est și de Sud să nu se contrazică reciproc și să nu împiedice integrarea regională din această regiune extinsă;
13. ia act de stabilirea de perioade de tranziție în cadrul AIPE pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pentru ca acestea să se poată adapta la schimbările care decurg din aplicarea acordului și îndeamnă autoritățile statelor partenere din CAO să continue sprijinirea intereselor IMM-urilor în negocierile lor pentru încheierea unui APE cuprinzător;
14. invită Uniunea Europeană să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din țările ACP, cât și sectorului privat pentru a facilita tranziția economiilor acestora în urma semnării AIPE;
15. sprijină, prin urmare, scutirile tarifare convenite care se axează pe bunurile agricole și pe anumite produse agricole prelucrate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;
16. invită Comisia să clarifice distribuția actuală a fondurilor în întreaga regiune ACP care decurge din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat aferent ajutorului pentru comerț;
17. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea din aceste țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu Comisia;
18. este de acord cu includerea unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în cadrul APE cuprinzător care să acopere cooperarea privind comerțul cu bunuri, competitivitatea în materie de aprovizionare, infrastructura pentru îmbunătățirea mediului de afaceri, comerțul cu servicii, chestiunile comerciale, consolidarea capacității instituționale, precum și ajustările fiscale; îndeamnă ambele părți să respecte angajamentul luat de a încheia negocierile privind concurența și achizițiile publice doar atunci când vor exista capacitățile necesare;
19. reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele, politicile și prioritățile de dezvoltare ale statelor partenere din CAO, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care acesta va fi pus în aplicare;
20. reamintește adoptarea, în octombrie 2007, a Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de creștere a asistenței colective a UE pentru comerț la 2 miliarde EUR (2 000 000 000 EUR) anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității, 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca statele partenere din CAO să primească o parte corespunzătoare și echitabilă;
21. solicită stabilirea și furnizarea din timp a cuantumului resurselor destinat ajutorului pentru comerț; subliniază că aceste fonduri ar trebui să constituie resurse suplimentare și să nu fie o simplă realocare a finanțărilor din FED, că ar trebui să respecte prioritățile AES și că plata acestora ar trebui să fie efectuată la timp, să fie previzibilă și conformă calendarelor de execuție a planurilor naționale și regionale de dezvoltare strategică; protestează împotriva oricărei forme de condiționalitate privind APE în acordarea ajutorului european și solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele și de ritmul negocierilor;
22. invită Comisia să clarifice distribuția fondurilor în întreaga regiune; invită statele membre ale UE să definească o finanțare suplimentară, care să depășească angajamentele bugetare din perioada 2008-2013;

Miercuri, 25 martie 2009

23. solicită Comisiei - având în vedere angajamentele asumate de Consiliu în septembrie 2007 privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS) și accesul la medicamente - ca, în cadrul APE complet, să nu negocieze dispoziții TRIPS+ privind domeniul farmaceutic care afectează sănătatea publică și accesul la medicamente, să nu solicite aderarea la sau acceptarea obligațiilor din Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor și din Tratatul privind dreptul brevetelor, să nu introducă termenii din Directiva 2004/48/CE privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și să nu introducă în APE complet norme disciplinare neprevăzute inițial, precum protecția bazelor de date;
24. îndeamnă negociatorii oricărui APE complet să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să determine cele mai bune practici necesare pentru ca țările interesate să își poată maximiza câștigurile din aceste resurse;
25. insistă asupra faptului că orice APE cuprinzător trebuie să includă și dispoziții cu privire la buna guvernare, la transparență în mediul politic și la drepturile omului;
26. subliniază importanța comerțului intra-regional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale;
27. încurajează continuarea reducerii tarifelor între țările în curs de dezvoltare și grupurile regionale, care reprezintă în prezent 15 până la 25 % din valoarea comercială, pentru a promova în continuare schimburile comerciale sud-sud, creșterea economică și integrarea regională;
28. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
29. are convingerea că acordurile cuprinzătoare de parteneriat economic ar trebui să vină în completarea acordului privind ADD, și nu să reprezinte o alternativă la acesta pentru țările ACP;
30. recunoaște necesitatea unui capitol privind protecția comercială care să cuprindă garanții bilaterale și invită ambele părți să evite utilizarea inutilă a acestor garanții; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE cuprinzător, o revizuire a garanțiilor incluse în APE interimar pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
31. solicită o procedură de ratificare promptă pentru ca țările partenere să beneficieze de AIPE fără întârzieri nejustificate;
32. reamintește că, în timp ce AIPE poate fi considerat ca o primă etapă a procesului, în termeni juridici acesta reprezintă un acord internațional complet independent care ar putea să nu conducă în mod obligatoriu la încheierea unui APE complet;
33. subliniază faptul că un posibil aviz conform al Parlamentului pentru AIPE nu predetermină poziția Parlamentului privind avizul conform asupra unui potențial APE complet, deoarece procedura de încheiere a acordurilor se referă la două tipuri diferite de acorduri internaționale;
34. reamintește faptul că CAO este singura regiune în care toți membrii au aderat la AIPE și au oferit programe de liberalizare identice; subliniază faptul că aceste programe trebuie să fie evaluate în mod periodic și revizuite dacă se dovedește că aplicarea lor este prea împovărătoare;
35. subliniază faptul că AIPE va influența probabil relațiile dintre țările din regiune și partenerii lor comerciali cei mai apropiați și că trebuie să se garanteze faptul că dispozițiile din acordul actual contribuie la facilitarea viitoarelor acorduri comerciale;
36. invită Comisia să examineze solicitările CAO de a renegocia pentru APE complet anumite chestiuni conflictuale din APE interimar pe care dorește să le modifice sau să le elimine;

Miercuri, 25 martie 2009

37. îndeamnă țările ACP să continue procesul de liberalizare și încurajează extinderea unor astfel de reforme dincolo de sfera schimburilor de bunuri și sporirea liberalizării comerțului și serviciilor;
38. remarcă faptul că APE ar trebui să contribuie la realizarea ODM;
39. constată că anumite țări ACP, în scopul garantării faptului că toate țările exportatoare sunt tratate în același mod ca și cel mai favorizat partener comercial, au urmărit introducerea în cadrul negocierilor pentru APE a clauzei națiunii celei mai favorizate, care stabilește un tarif normal, nediscriminatoriu asupra importurilor de bunuri;
40. salută faptul că s-au negociat reguli de origine noi, îmbunătățite și mai flexibile între UE și țările ACP, care ar putea aduce beneficii considerabile țărilor ACP dacă ar fi aplicate în mod adecvat și ținându-se seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;
41. subliniază faptul că exporturile de produse miniere sau din lemn nu ar trebui să compromită fragilitatea ecosistemului, care are un rol decisiv pe continentul african, și că APE ar trebui să prevadă mecanisme de remunerare a serviciilor ecologice prestate de statele partenere din CAO;
42. consideră că este important ca la punerea în aplicare a APE să se creeze un sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă, formată din membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și o coerență generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze în mod activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE; consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui AIPE;
43. subliniază în special rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să asigure implicarea lor în procesul de negociere în curs; consideră că acest lucru necesită un program clar între UE și țările ACP, bazat pe o abordare participativă;
44. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul APE, prin intermediul unei implicări sporite a țărilor ACP și al unei consultări ample a părților interesate;
45. salută includerea unei clauze de revizuire în cadrul AIPE, care prevede că, în termen de cel mult cinci ani de la data semnării și ulterior, la fiecare cinci ani, se va efectua o revizuire cuprinzătoare a acordului, inclusiv o analiză a costului și a impactului punerii în aplicare a angajamentelor comerciale; dacă este necesar, trebuie să se aducă modificări dispozițiilor acordului și să se facă adaptări la aplicarea acestora, în conformitate cu și cu respectarea normelor și procedurilor OMC;
46. invită Consiliul să consulte Parlamentul înainte de a lua vreo decizie cu privire la aplicarea provizorie a acordurilor internaționale - ca în cazul APE - atunci când este necesară procedura avizului conform, având în vedere posibilitatea ca Parlamentul să respingă ulterior acordul internațional, ceea ce ar avea drept consecință încetarea aplicării sale provizorii;
47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Miercuri, 25 martie 2009

Acord preliminar de parteneriat economic CE - Africa Centrală

P6_TA(2009)0182

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 privind Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte

(2010/C 117 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) de la Cancún ⁽¹⁾, rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului din Hong Kong ⁽³⁾, rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Runde Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽⁵⁾, rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, rezoluția din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha ⁽⁷⁾ (ADD), rezoluția din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, rezoluția din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾, precum și poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din aprilie 2006, octombrie 2006, mai 2007, octombrie 2007, noiembrie 2007 și mai 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarațiile ministeriale de la cea de-a patra sesiune a Conferinței ministeriale a OMC din 14 noiembrie 2001 de la Doha și de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței ministeriale a OMC din 18 decembrie 2005 de la Hong Kong,
- având în vedere Strategia comună privind ajutorul pentru comerț adoptată de Consiliul Uniunii Europene la 15 octombrie 2007,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0252.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere raportul și recomandările Grupului de acțiune pentru ajutorul pentru comerț adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere angajamentele comunitare cu privire la asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) înscrise în „Consensul de la Monterrey”, adoptat la 22 martie 2002 de Organizația Națiunilor Unite în cadrul Conferinței internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare, în Comunicarea Gleneagles, adoptată de grupul G8 la 8 iulie 2005, în Concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului privind APE, adoptate la 27 mai 2008 la Addis Abeba, precum și în Declarația de la Doha privind finanțarea pentru dezvoltare, adoptată la 2 decembrie 2008 de ONU în cadrul celei de-a doua Conferințe internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare pentru revizuirea implementării consensului de la Monterrey,
 - având în vedere Programul de acțiune de la Accra adoptat la 4 septembrie 2008 de statele participante la cel de-al treilea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) coroborat cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, din cauza faptului că nu a fost posibilă încheierea unui acord regional cu toate țările din Africa Centrală până la sfârșitul anului 2007, Comunitatea Europeană și Camerunul au instituit un APE preliminar la 17 decembrie 2007; întrucât acest acord a fost semnat la Yaoundé la 15 ianuarie 2009;
- B. întrucât obiectivele principale ale acestui acord, precum și ale tuturor APE, trebuie să fie dezvoltarea economică și socială durabilă și eradicarea sărăciei, precum și sprijinul pentru integrarea regională și încurajarea participării economiilor ACP la economia mondială;
- C. întrucât Comisia negociază încă un acord paralel cu toate statele Africii Centrale;
- D. întrucât ar trebui să se ia în considerare diversitatea profilurilor economice și sociale ale celor opt state din Africa Centrală, dintre care șase sunt state fără ieșire la mare, iar cinci fac parte din categoria țărilor cel mai puțin dezvoltate care beneficiază de acces liber la piața europeană în cadrul inițiativei „Totul, cu excepția armelor”;
- E. întrucât deschiderea acestor țări față de exporturile europene trebuie să fie însoțită de un ajutor pentru dezvoltare și de o asistență tehnică considerabilă;
- F. întrucât Comisia și statele membre ale s-au angajat în octombrie 2007 să furnizeze câte 1 miliard EUR (1 000 000 000 EUR) anual în plus în cadrul ajutorului pentru comerț, cu scopul de a sprijini țările în curs de dezvoltare în procesul de îmbunătățire a capacităților lor comerciale, indiferent dacă acestea au semnat sau nu APE, și întrucât regiunea Africii Centrale ar trebui să primească o parte justă și echitabilă din aceste sume;
- G. întrucât concurența între economiile Uniunii Europene și Camerunului este limitată având în vedere că exporturile UE constau, în principal, în produse pe care Camerunul nu le produce dar de care acesta are nevoie, fie pentru consum direct, fie ca inputuri pentru industria națională; întrucât situația comerțului cu produse agricole este diferită, în cazul acestuia subvențiile la export ale UE reprezentând un obstacol serios pentru producătorii ACP din sectorul agriculturii, creșterii animalelor și produselor lactate, denaturând și adesea distrugând atât piețele locale, cât și pe cele regionale, iar UE ar trebui, prin urmare, să înceapă fără întârziere eliminarea treptată a tuturor tipurilor de subvenții la export; întrucât eventuala majorare a exporturilor UE către Camerun, ca urmare a încheierii APE interimar (AYPE), nu ar trebui să împiedice producția locală și sectoarele industriale incipiente, având în vedere că APE ar trebui să contribuie la diversificarea economiilor ACP,

Miercuri, 25 martie 2009

1. subliniază că aceste acorduri nu pot fi considerate satisfăcătoare, decât dacă îndeplinesc următoarele obiective: oferă țărilor ACP asistență pentru dezvoltarea durabilă, promovează participarea acestora la comerțul mondial și consolidează procesul de regionalizare, revitalizează schimburile comerciale între Uniunea Europeană și țările ACP și promovează diversificarea economică a țărilor ACP;
2. subliniază, în special, rațiunea de a fi a acestor acorduri, și anume dezvoltarea, reducerea sărăciei și contribuția la realizarea ODM-urilor;
3. consideră că pentru atingerea acestor obiective este necesar ca țările ACP să fie protejate în mod specific de eventualele consecințe negative cauzate de aplicarea APE, prin acțiuni de sprijin care să le permită să profite cu adevărat de preferințele comerciale și prin măsuri de promovarea dezvoltării lor economice și sociale; invită Comisia și statele membre să ofere asistență sporită și corespunzătoare pentru a facilita tranziția economiilor în urma instituirii AIPE;
4. încurajează părțile participante la negocieri să finalizeze negocierile în cursul anului 2009, conform planificării; încurajează părțile să ia toate măsurile posibile pentru a fi în măsură să finalizeze un APE global între țările ACP și Uniunea Europeană înainte de sfârșitul anului 2009, conform planificării;
5. recunoaște că normele OMC impuneau încheierea unui acord până la 31 decembrie 2007; constată totuși că Comisia a exercitat presiuni pentru încheierea unor APE globale înainte de această dată, dar limitarea acordului la produse ar fi făcut posibilă respectarea angajamentelor Comunității Europene față de OMC;
6. consideră că rata solicitată pentru liberalizarea schimburilor de 80 % constituie o interpretare generoasă a articolului XXIV din GATT care nu ține seama în mod suficient de faptul că Uniunea Europeană negociază cu unele dintre țările cele mai sărace din lume, care cunosc diferite niveluri de dezvoltare și care au sectoare sensibile diferite;
7. recunoaște avantajele pe care semnarea AIPE le-a oferit exportatorilor prin extinderea oportunităților pentru exporturi spre Uniunea Europeană după expirarea la 31 decembrie 2007 a regimului tarifar preferențial prevăzut în Acordul de la Cotonou și, prin urmare, prin evitarea prejudiciilor care ar fi putut fi cauzate exportatorilor din ACP, dacă aceștia ar fi fost obligați să opereze în cadrul unor sisteme comerciale mai puțin favorabile;
8. salută accesul scutit de taxe vamale sau contingente oferit de Uniunea Europeană țărilor ACP pe piața Uniunii Europene, pentru majoritatea produselor, pentru a sprijini liberalizarea comerțului între țările ACP și Uniunea Europeană;
9. subliniază că, în cazul în care acordul ar fi confirmat, acest lucru ar necesita eforturi majore, precum și sprijin și asistență tehnică considerabile din partea UE pentru a moderniza economia cameruneză;
10. consideră că, în pofida faptului că produsele agricole din Camerun beneficiază de acces preferențial pe piața europeană, APE nu poate determina dezvoltarea producției agricole în Camerun, decât dacă capacitatea de producție este consolidată și modernizată prin investiții tehnice și financiare;
11. constată că discrepanța mare dintre nivelul cheltuielilor publice destinate subvențiilor agricole între UE și economiile ACP reprezintă un dezavantaj pentru agricultorii din țările ACP prin scăderea competitivității acestora atât pe plan intern, cât și extern, deoarece produsele din aceste țări sunt mult mai scumpe în termeni reali;
12. sprijină astfel scutirile tarifare convenite care se centrează pe produsele agricole și pe anumite produse agricole procesate, având în vedere că acestea se bazează în principal pe nevoia de a proteja industriile incipiente sau produsele sensibile din aceste țări;

Miercuri, 25 martie 2009

13. consideră că, pentru a asigura securitatea alimentară a Camerunului și a regiunii, este necesar să se aplice o politică de sprijinire pe termen lung a agriculturii locale, inclusiv instrumente ale politicii comerciale care să permită reglementarea pieței și protecția agriculturii familiale durabile; consideră că nu ar trebui să se restrângă capacitatea de intervenție publică în acest domeniu; subliniază că aceste chestiuni trebuie plasate în centrul negocierilor pentru a garanta coerența politicii comerciale și a ansamblului politicilor UE cu privire la principiile suveranității alimentare și dreptului la hrană;
14. îndeamnă părțile care participă la negocierea oricărui APE global să vegheze la gestionarea transparentă a resurselor naturale și să determine cele mai bune practici necesare pentru ca țările interesate să își poată maximiza câștigurile din aceste resurse;
15. invită Comisia să clarifice distribuirea actuală a fondurilor în întreaga regiune ACP care decurge din angajamentul privind cheltuielile prioritare din cadrul bugetului majorat aferent ajutorului pentru comerț;
16. solicită stabilirea și furnizarea rapidă a cuantumului de resurse destinat ajutorului pentru comerț; subliniază faptul că aceste fonduri ar trebui să constituie resurse suplimentare și nu o simplă restructurare a finanțării în cadrul FED, că ar trebui să fie compatibile cu prioritățile regiunii Africa Centrală și că plata acestora ar trebui să se efectueze la timp, să fie previzibilă și în concordanță cu programele de execuție a planurilor de dezvoltare strategică naționale și regionale; se opune oricărei forme de condiționalitate privind semnarea APE în acordarea ajutorului UE și solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele și de ritmul negocierilor;
17. consideră că ar trebui respectat calendarul pentru angajarea și plata fondurilor UE, așa cum s-a convenit în programele orientative regionale și naționale, având în vedere că astfel de fonduri sunt esențiale pentru a sprijini țările ACP în procesul de liberalizare;
18. reamintește solicitările repetate ale Parlamentului pentru integrarea FED în bugetul general al UE; condamnă utilizarea FED ca primă sursă de finanțare pentru Fondul regional APE, deși se așteptau finanțări suplimentare; subliniază că sumele atribuite în cadrul Programului orientativ național pentru Camerun și al Programului orientativ regional sunt insuficiente pentru a permite modernizarea economiei cameruneze pe care o implică semnarea APE;
19. subliniază că finanțările UE trebuie să contribuie la modernizarea economiilor țărilor ACP și, în același timp, la compensarea pierderilor de venituri din taxe vamale; solicită Comisiei să comunice cât mai curând posibil metodele de calcul al impactului fiscal net al APE;
20. insistă asupra faptului că, în conformitate cu principiile prevăzute în Declarația de la Paris privind eficiența ajutorului, acesta din urmă trebuie să fie, printre altele, orientat în funcție de cerere și solicită, prin urmare, statele ACP să prezinte necesarul de fonduri suplimentare în cadrul APE, în special în ceea ce privește cadrele de reglementare, măsurile de salvagardare, facilitarea comerțului, sprijinul în vederea respectării normelor internaționale sanitare și fitosanitare și a celor privind proprietatea intelectuală, precum și componența mecanismului de monitorizare a APE;
21. îndeamnă țările interesate să furnizeze informații clare și transparente privind situația economică și politică și dezvoltarea din aceste țări pentru a îmbunătăți cooperarea cu Comisia;
22. subliniază importanța comerțului intra-regional și necesitatea intensificării legăturilor comerciale regionale în vederea asigurării creșterii economice durabile în regiune; subliniază importanța cooperării și înțelegerii dintre diferitele entități regionale;
23. încurajează reducerea în continuare a tarifelor între țările în curs de dezvoltare și grupurile regionale care dețin în prezent 15 până la 25 % din valoarea comercială pentru a promova în continuare schimburile comerciale sud-sud, creșterea economică și integrarea regională;

Miercuri, 25 martie 2009

24. subliniază că viitorul APE cu Africa Centrală nu trebuie în nici un caz să pună în pericol coeziunea sau să slăbească integrarea regională a acestor țări;
25. invită Comisia să depună toate eforturile pentru a reîncepe negocierile privind ADD și să se asigure că acordurile de liberalizare a comerțului continuă să promoveze dezvoltarea în țările sărace;
26. își exprimă convingerea că acordurile globale de parteneriat economic ar trebui să vină în completarea acordului privind ADD și nu să reprezinte o alternativă la acesta pentru țările ACP;
27. consideră că incertitudinile legate de rezultatul Runde de la Doha și rezolvarea litigiului privind bananele din cadrul OMC impun Uniunii Europene să acorde o atenție specială și să ia măsuri prioritare pentru a garanta viitorul sectorului bananelor în Camerun și în regiunea Africii Centrale;
28. salută măsurile de salvagardare prevăzute în acord, dar subliniază că mecanismele prevăzute pentru a recurge la acestea sunt complexe și pot restrânge posibilitățile de a le pune în aplicare; invită Comisia să accepte, în contextul negocierilor continue în vederea încheierii unui APE global, o revizuire a garanțiilor incluse în APE interimar pentru a asigura o utilizare adecvată, transparentă și rapidă, în cazul în care criteriile pentru punerea lor în aplicare sunt îndeplinite;
29. subliniază necesitatea ca parlamentele naționale, Parlamentul European și societatea civilă să realizeze o evaluare globală a impactului APE; solicită să se prevadă posibilitatea de revizuire a calendarului de liberalizare, dacă este necesar;
30. solicită să se susțină producția și exporturile de produse procesate cu o valoare adăugată mai mare, în special prin simplificarea și creșterea flexibilității regulilor de origine, care ar trebui să țină seama de diferențele de dezvoltare industrială dintre UE și țările ACP, precum și dintre acestea din urmă;
31. ia act de stabilirea de perioade de tranziție în cadrul AIPE pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pentru ca acestea să se poată adapta la schimbările ce decurg din aplicarea acordului și îndeamnă autoritățile statelor în cauză să continue sprijinirea intereselor IMM-urilor în negocierile lor pentru încheierea unui APE global;
32. invită Uniunea Europeană să ofere asistență sporită și corespunzătoare atât autorităților din țările ACP, cât și sectorului privat pentru a facilita tranziția economică în urma semnării AIPE;
33. subliniază că APE regional nu poate pur și simplu să transpună AIPE semnat cu Camerunul; subliniază că Camerunul nu este reprezentativ pentru diversitatea celor opt țări din regiune, care nu au aceleași priorități și nevoi cu privire la calendarele pentru liberalizare, perioadele de tranziție și listele de produse sensibile; solicită ca APE regional să fie suficient de flexibil pentru a lua în considerare aceste caracteristici specifice;
34. consideră că oferta actuală a regiunii Africii Centrale de liberalizare a 71 % din schimburile comerciale pe o perioadă de 20 de ani, cu o perioadă de pregătire de 5 ani, nu este compatibilă cu principiile OMC, care prevăd o liberalizare de 80 % într-o perioadă de 15 ani;
35. recomandă adoptarea unei abordări flexibile, asimetrice și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE complet; invită Comisia, în acest context, să țină seama în special de solicitarea regiunii Africii Centrale privind aspectele legate de dezvoltare din cadrul acordului; salută în acest sens concluziile GAERC din mai 2008;

Miercuri, 25 martie 2009

36. invită Comisia să răspundă în mod necondiționat și flexibil solicitărilor țărilor ACP de a revizui aspectele litigioase din AIPE, inclusiv definiția „cvasitotalității schimburilor comerciale”, clauza națiunii celei mai favorizate, obligațiile privind eliminarea taxelor la export, clauza de statu-quo și garanțiile bilaterale și speciale;
37. solicită Comisiei ca, în cazul în care țările din Africa Centrală care nu se numără printre țările cel mai puțin dezvoltate nu ar dori să semneze un APE, să studieze toate alternativele posibile pentru a le oferi acestor țări un nou cadru comercial în conformitate cu normele OMC;
38. reamintește că APE ar trebui să fie compatibile cu normele OMC care nu impun, dar nici nu interzic angajamente de liberalizare privind serviciile sau așa-numitele „temele de la Singapore”;
39. solicită Comisiei să nu includă dispozițiile privind proprietatea intelectuală în APE pentru că acestea ar împiedica accesul la medicamente de bază; solicită Uniunii Europene să utilizeze cadrul APE pentru a ajuta țările ACP să aplice condițiile flexibile prevăzute în Declarația de la Doha privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) și sănătatea publică;
40. subliniază că APE ar trebui să includă capitole consolidate privind dezvoltarea în vederea realizării ODM-urilor și promovării și consolidării drepturilor umane și sociale fundamentale;
41. insistă asupra faptului că orice APE global trebuie să includă și dispoziții cu privire la buna guvernare, la transparență în mediul politic și la drepturile omului;
42. insistă ca Parlamentul să fie informat periodic și implicat activ în procesul de negociere a APE; subliniază, în acest sens, rolul de supraveghere și alertă rapidă al Parlamentului, precum și dorința deputaților de a iniția un dialog mai intens între instituțiile europene și reprezentanții statelor ACP și societatea civilă;
43. recomandă ca, păstrând un anumit grad de flexibilitate și înainte ca Parlamentul să își dea avizul conform, calendarul acestuia să ia în considerare opiniile parlamentelor țărilor ACP privind rezultatele negocierilor din cadrul APE;
44. solicită mecanisme de monitorizare transparente și adecvate – cu un rol și o influență clare – pentru a urmări impactul acordurilor de parteneriat economic, prin intermediul unei implicări sporite a ACP și al unei consultări largi a părților interesate;
45. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și al actorilor neguvernamentali în monitorizarea și gestionarea APE și solicită Comisiei să asigure implicarea lor sistematică în procesul de negociere în curs; consideră că acest lucru necesită un program clar al negocierilor ulterioare, acceptat de țările ACP și de Uniunea Europeană și bazat pe o abordare participativă;
46. consideră că este important ca punerea în aplicare a APE să implice crearea unui sistem de monitorizare adecvat, care să fie coordonat de comisia parlamentară competentă și la care să participe membri ai Comisiei pentru comerț internațional și ai Comisiei pentru dezvoltare, asigurând un echilibru adecvat între menținerea rolului important al Comisiei pentru comerț internațional și coerența generală a politicilor comerciale și de dezvoltare; consideră că această comisie parlamentară ar trebui să funcționeze într-o manieră flexibilă și să colaboreze activ cu Adunarea Parlamentară Paritară ACP - UE (APP); consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui APE interimar;
47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului de miniștri ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Miercuri, 25 martie 2009

Rapoartele anuale pentru 2007 ale BEI și BERD

P6_TA(2009)0185

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la rapoartele anuale pe 2007 ale Băncii Europene de Investiții și Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual pe 2007 al Băncii Europene de Investiții (BEI),
- având în vedere Raportul anual pe 2007 al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD),
- având în vedere articolele 9, 266 și 267 din Tratatul CE și Protocolul nr. 11 privind Statutul BEI,
- având în vedere Acordul privind înființarea BERD din 29 mai 1990,
- având în vedere articolele 230 și 232 din Tratatul CE privind rolul Curții de Justiție,
- având în vedere articolul 248 din Tratatul CE privind rolul Curții de Conturi,
- având în vedere Decizia 2006/1016/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006 privind acordarea unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții în cazul pierderilor rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității ⁽¹⁾,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 6 noiembrie 2008 privind temeiul juridic al Deciziei 2006/1016/CE ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia 2008/847/CE a Consiliului din 4 noiembrie 2008 cu privire la eligibilitatea țărilor din Asia Centrală în temeiul Deciziei 2006/1016/CE privind acordarea unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții în cazul pierderilor rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia 97/135/CE a Consiliului din 17 februarie 1997 care prevede subscrierea de acțiuni suplimentare de către Comunitatea Europeană în urma deciziei de a dubla capitalul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare ⁽⁴⁾,
- având în vedere analiza resurselor de capital nr. 3efectuată de BERD în 2006, care acoperă perioada 2006-2010,
- având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu cu privire la activitățile de împrumut și de creditare ale Comunităților Europene în 2007 (COM(2008)0590),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2008 privind Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2006 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 414, 30.12.2006, p. 95.⁽²⁾ Cauza C-155/07, Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene, nepublicată încă în Repertoriu.⁽³⁾ JO L 301, 12.11.2008, p. 13.⁽⁴⁾ JO L 52, 22.2.1997, p. 15.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0132.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 15 februarie 2007 privind Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2005 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2003 privind activitățile Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din 24 iunie 2008 privind Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare: un partener esențial pentru schimbare în țările aflate în tranziție,
- având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, de pe o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽³⁾ (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reunite în Consiliu, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 14 mai 2008 privind „Un cadru de investiții pentru Balcanii de Vest: consolidarea coerenței dintre instrumentele de finanțare existente pentru această regiune în vederea susținerii creșterii și a stabilității”,
- având în vedere propunerea Comisiei din 21 mai 2008 de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1638/2006 din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat (COM(2008)0308),
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 2003 privind competențele de investigare ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) pe lângă BEI ⁽⁵⁾,
- având în vedere acordul tripartit încheiat între Curtea de Conturi, BEI și Comisie cu privire la modalitățile de control exercitate de Curtea de Conturi, prevăzut la articolul 248 alineatul (3) din Tratatul CE și reînnoit în iulie 2007,
- având în vedere Memorandumul de înțelegere dintre Comisie, BEI și BERD din 15 decembrie 2006 privind cooperarea în Europa de Est, Caucazul de Sud, Rusia și Asia Centrală,
- având în vedere Memorandumul de înțelegere semnat la 27 mai 2008 între Comisia Europeană și Banca Europeană de Investiții, care are drept scop o mai bună coordonare a politicilor Uniunii Europene privind împrumuturile externe,
- având în vedere Memorandumul privind participarea la Centrul european de experiență pentru parteneriatele public-private semnat la 16 septembrie 2008 între BEI, Comisie și autoritățile naționale competente,
- având în vedere planul de activitate al BEI pe 2008-2010, aprobat de Consiliul de administrație la 20 noiembrie 2007,
- având în vedere consultările publice ale BEI pe tema Declarației sale privind principiile și standardele sociale și de mediu din 2008,

⁽¹⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 544.

⁽²⁾ JO C 38 E, 12.2.2004, p. 313.

⁽³⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽⁴⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ Cauza C-15/00 Comisia Comunităților Europene/Banca Europeană de Investiții, Rec.[2003], p. I-7281.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere politica socială și de mediu a BERD, aprobată de Consiliul de administrație la 12 mai 2008,
 - având în vedere politica BERD privind energia, aprobată de Consiliul de administrație la 11 iulie 2006,
 - având în vedere analiza politicii BEI privind energia, aprobată de Consiliul de administrație la 31 ianuarie 2006,
 - având în vedere nota de informare a BEI privind „contribuția consolidată a BEI la politica energetică a UE”, din 5 iunie 2007, aprobată de Consiliul guvernatorilor în iunie 2007,
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European, reunit la Bruxelles la 11 și 12 decembrie 2008, privind aspectele economice și financiare,
 - având în vedere raportul BEI din mai 2008, intitulat „Consultarea privind IMM-urile 2007/2008 - Constatări și concluzii” și modernizarea și consolidarea ulterioară a sprijinului acordat de Grupul BEI IMM-urilor europene,
 - având în vedere Declarația BEI privind principiile și standardele sociale și de mediu din 18 martie 2008,
 - având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 7 octombrie 2008 și din 2 decembrie 2008 privind rolul BEI în sprijinirea IMM-urilor,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 octombrie 2008 intitulată „De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2008)0706),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008, intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru control bugetar (A6-0135/2009),
- A. întrucât BEI a fost înființată în 1957 prin Tratatul de la Roma și întrucât acționarii săi, statele membre, subscriu un capital de 165 miliarde de euro;
- B. întrucât BEI desfășoară operațiuni în afara Comunității în sprijinul politicilor externe ale Comunității încă din 1963;
- C. întrucât BERD a fost înființată în 1991 și întrucât printre acționarii săi sunt 61 de țări terțe, Comunitatea Europeană și BEI, iar capitalul total subscris de acestea este de 20 miliarde de euro;
- D. întrucât statele membre, Comunitatea Europeană și BEI dețin împreună 63 % din acțiunile BERD;
- E. întrucât obiectivul statutar al BEI este acela de a contribui, recurgând la piața de capital și utilizând resursele proprii, la dezvoltarea echilibrată și constantă a pieței interne în interesul Comunității;

Miercuri, 25 martie 2009

- F. întrucât, în contextul crizei financiare actuale, când se înregistrează o extrem de mare lipsă de lichidități și de credit pentru societățile comerciale, BEI ar trebui să joace un rol major în planurile de redresare economică elaborate la nivel european și la nivelul statelor membre;
- G. întrucât obiectivul statutar al BERD este acela de a contribui la progres și reconstrucție economică, de a sprijini tranziția către economia deschisă, de piață și de a promova inițiativa privată și antreprenorială în țările din Europa Centrală și de Est care s-au angajat să respecte și care pun în aplicare principiile democrației multipartite, ale pluralismului și ale economiei de piață;
- H. întrucât ar trebui accentuat și sporit rolul BEI în calitate de emitent de obligațiuni cu rating maxim AAA pentru piețele de capital internaționale;
- I. întrucât BERD, în temeiul articolului 11 din Acordul privind înființarea BERD, trebuie să efectueze cel puțin 60 % din investițiile sale în sectorul privat;
- J. întrucât Acordul privind înființarea BERD specifică faptul că Consiliul guvernatorilor revizuieste, la intervale de cel mult cinci ani, capitalul de bază al BERD, iar următoarea revizuire este planificată pentru anul 2010;
- K. întrucât comitetul director, compus din nouă experți, a fost înființat la 1 octombrie 2008 pentru a supraveghea și gestiona examinarea intermediară a mandatului BEI de acordare a împrumuturilor externe, astfel cum este prevăzut în Decizia 2006/1016/CE;
- L. întrucât această examinare intermediară va trebui să aibă loc în consultare permanentă cu Parlamentul, în baza Deciziei 2006/1016/CE;
- M. întrucât Decizia 2006/1016/CE privind mandatul BEI de acordare a împrumuturilor externe prevede împrumuturi în valoare de 25,8 miliarde EUR care vor fi disponibile în perioada 2007-2013, defalcate pe regiuni, după cum urmează: țări aflate în faza de preaderare, inclusiv Croația și Turcia: 8,7 miliarde EUR; țările mediteraneene: 8,7 miliarde EUR; Europa de Est, Caucazul de Sud și Federația Rusă: 3,7 miliarde EUR; America Latină: 2,8 miliarde EUR; Asia: 1 miliard EUR; și Republica Africa de Sud: 0,9 miliarde EUR;
- N. întrucât împrumuturile acordate de BEI în 2007 prin care se sprijină obiective politice ale UE au totalizat 47,8 miliarde EUR, din care 41,4 miliarde EUR au fost destinate țărilor din Uniunea Europeană și țărilor AELS și 6,4 miliarde EUR țărilor partenere și țărilor în curs de aderare;
- O. întrucât activitatea de creditare a BEI în 2007 în afara UE, pe regiuni geografice, a fost următoarea: Asia și America Latină: 925 milioane EUR; Europa de Est, Caucazul de Sud și Rusia: 230 milioane EUR; țările mediteraneene partenere: 1 438 milioane EUR țările în curs de preaderare: 2 870 milioane EUR; țările ACP: 756 milioane EUR și Africa de Sud: 113 milioane EUR;
- P. întrucât volumul anual de afaceri al BERD s-a ridicat la 5,6 miliarde EUR în 2007 și a cuprins 353 de proiecte în 29 de țări din Europa Centrală și statele baltice ⁽¹⁾, Europa de Sud-Est ⁽²⁾, vestul CSI și zona Caucazului ⁽³⁾, Rusia și Asia Centrală ⁽⁴⁾;
- Q. întrucât investițiile BERD în Rusia au crescut în 2007 cifrându-se la 2,3 miliarde EUR (portofoliul total pentru Rusia ajungând la 5,7 miliarde EUR) și au acoperit 83 de proiecte reprezentând 42 % din angajamentele anuale ale BERD (față de 38 % în 2006);
- R. întrucât investițiile în capitaluri proprii ale BERD au crescut în 2007 de la 1 miliard EUR în 2006 la 1,7 miliarde EUR în 2007, iar ponderea capitalului subscris în volumul anual de afaceri al BERD a crescut de la 20 % în 2006 la 30 % în 2007;

⁽¹⁾ Croația, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, Republica Slovacă și Slovenia.

⁽²⁾ Albania, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, România și Serbia.

⁽³⁾ Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina.

⁽⁴⁾ Kazahstan, Republica Kârgâză, Mongolia, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.

Miercuri, 25 martie 2009

- S. întrucât Consiliul guvernatorilor BERD a decis, la 28 octombrie 2008, să accepte Turcia ca beneficiar al investițiilor BERD și întrucât BERD anticipează că va investi suma de 450 milioane EUR până la sfârșitul lui 2010;
- T. întrucât BEI a finanțat proiecte în Turcia începând cu 1965 și a investit în jur de 10 miliarde EUR în toate sectoarele cheie ale economiei din Turcia ;
- U. întrucât, conform Acordului de la Cotonou, pe lângă activități de creditare din resurse proprii, BEI finanțează operațiuni în țările ACP și dintr-un mecanism de finanțare cu partajarea riscului, ale cărui fonduri provin din Fondul European de Dezvoltare;
- V. întrucât strategia BEI de finanțare ar trebui să contribuie la obiectivul general de dezvoltare și consolidare a democrației și a statului de drept, precum și la respectarea acordurilor internaționale în materie de mediu semnate de Comunitatea Europeană sau de statele sale membre;
- W. întrucât Comisia, statele membre, țările partenere din cadrul politicii europene de vecinătate (PEV), instituțiile financiare internaționale și instituțiile financiare europene regionale și bilaterale cooperează în prezent în cadrul facilității de investiții pentru vecinătate în vederea acordării unor fonduri suplimentare pentru proiecte de infrastructură în special în sectoarele energiei, transportului și mediului în întreaga zonă care intră sub incidența PEV;
- X. întrucât Grupul BEI continuă să sprijine activ IMM-urile prin împrumuturi, precum și prin capital de risc și garanții pentru împrumuturi, ultimele două activități realizându-se prin Fondul european de investiții,

Obiectivele și operațiunile BEI

1. salută Raportul anual pe 2007 al BEI, în special în ceea ce privește, pe de-o parte operațiunile sale de finanțare realizate în interiorul Uniunii Europene, care s-au concentrat pe șase priorități politice: garantarea coeziunii economice și sociale; punerea în aplicare a inițiativei Inovarea 2010; dezvoltarea rețelilor de transport transeuropean și de acces; sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii; protecția și ameliorarea mediului; garantarea aprovizionării cu energie durabilă, competitivă și sigură, precum și, pe de altă parte, în ceea ce privește realizarea mandatului BEI de acordare a împrumuturilor externe în țările terțe;
2. salută obiectivul BEI de a aborda, printre altele, în cadrul operațiunilor sale de finanțare din interiorul UE, provocarea reprezentată de schimbările climatice; reamintește, în acest context, faptul că este nevoie să se dezvolte în continuare criteriile de finanțare care să respecte normele de mediu, în concordanță cu obiectivele strategice ale UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră; îndeamnă BEI să își concentreze acțiunile de finanțare pe eficiența energetică, energia regenerabilă, precum și pe investițiile în cercetarea și dezvoltarea din aceste două sectoare; în plus, solicită BEI să stabilească și să facă publice o metodologie de evaluare a impactului climatic al proiectelor finanțate și un set de criterii de evaluare care să permită BEI să refuze proiecte pe criteriul impactului negativ al acestora asupra climei;
3. remarcă faptul că BEI este singura instituție financiară înființată în baza tratatelor și că majoritatea operațiunilor sale sunt concentrate pe proiecte în statele membre, dar aceasta joacă în același timp un rol din ce în ce mai important în țările terțe, după cum prevede Decizia 2006/1016/CE;
4. constată că, în cadrul operațiunilor realizate în țările terțe, BEI a pus în aplicare, până în prezent, obiectivele politice stabilite de către Consiliu; consideră că activitatea de creditare a BEI, în domeniile sale de competență, trebuie să fie coerentă în relațiile cu țările beneficiare, simplă în abordarea față de o gamă variată de actori și instrumente ale UE; flexibilă în ceea ce privește modul în care Uniunea Europeană răspunde circumstanțelor din diferite țări, care prezintă o mare varietate; coerentă cu obiectivele de dezvoltare ale mileniului, și, de asemenea, responsabilă atât față de public, cât și față de Parlament în ceea ce privește utilizarea și eficiența fondurilor UE care sunt cheltuite;
5. își reafirmă convingerea că investițiile în domeniul transporturilor publice constituie un aspect important al planului european de redresare economică; își reafirmă convingerea, în acest context, că BEI are potențialul de a fi un actor cheie care să transforme transportul european într-un transport ecologic; solicită BEI, prin urmare, să-și sporească substanțial sprijinul destinat transportului feroviar, transportului public urban, transportului intermodal și gestionării transportului;

Miercuri, 25 martie 2009

6. consideră că activitățile BEI ar trebui, de asemenea, să reflecte obiectivele și angajamentele luate de Uniunea Europeană în cadrul Organizației Națiunilor Unite (cum ar fi Protocolul de la Kyoto); solicită BEI, prin urmare, să raporteze anual Parlamentului European despre punerea în aplicare a obiectivelor UE și ONU în cadrul operațiunilor sale în țările în curs de dezvoltare;
7. remarcă cu satisfacție acțiunile sistematice realizate în urma recomandărilor Parlamentului de către BEI în ultimii ani; recomandă ca aceste acțiuni să fie aduse la cunoștința publicului larg în cadrul raportului anual al BEI;
8. solicită BEI să monitorizeze mai bine și să garanteze că natura și destinația finală a creditelor sale globale în sprijinul IMM-urilor devin mai transparente;
9. În ceea ce privește supravegherea BEI:
 - (a) reamintește că BEI, ale cărei sarcini sunt definite politic, nu este supusă supravegherii prudențiale tradiționale; consideră că supravegherea metodelor de lucru ale BEI este, cu toate acestea, necesară;
 - (b) propune consolidarea comitetului de audit al BEI astfel încât la cei trei membri și la cei trei observatori din cadrul comitetului să se alăture doi membri angajați de către autoritățile naționale de supraveghere;
 - (c) salută cooperarea tehnică dintre BEI și autoritatea națională de supraveghere din Luxemburg, dar solicită ca această cooperare să fie consolidată;
 - (d) solicită Comisiei și statelor membre să examineze posibilitățile unei revizuii mai cuprinzătoare a normelor privind supravegherea operațiunilor financiare ale BEI, care ar putea fi realizată de un viitor sistem european de supraveghere prudențială, pentru a monitoriza calitatea situației financiare a BEI și a asigura că rezultatele BEI sunt măsurate în mod precis și că normele profesionale de bună conduită sunt respectate;
10. salută dezvoltarea și publicarea politicilor operaționale sectoriale ale BEI în domeniul energiei, transportului și apelor, realizate în 2007, și recunoaște că acestea reprezintă un pas important spre creșterea transparenței operațiunilor de creditare ale BEI;
11. salută reexaminarea politicii BEI privind publicarea informațiilor pentru a ține seama de dispozițiile relevante din Regulamentul Aarhus ⁽¹⁾; salută publicarea raportului BEI pe 2007 de evaluare a operațiunilor și încurajează BEI să dezvolte activitățile departamentului său de evaluare a operațiunilor în continuare;
12. salută revizuirea Declarației BEI privind principiile și standardele sociale și de mediu; consideră că BEI ar trebui să aloce suficiente resurse pentru punerea în aplicare a declarației revizuite și să întocmească un raport privind funcționarea acesteia;
13. subliniază faptul că BEI ar trebui să ducă o politică de toleranță zero față de fraudă și corupție și salută, în această privință, revizuirea politicii sale în materie de combatere a fraudelor și a politicilor de luptă împotriva corupției, a spălării banilor și a finanțării terorismului; cu toate acestea, își exprimă preocuparea față de faptul că aceste politici par să rămână în mare parte pasive; repetă apelul adresat BEI de a include, în realizarea acestor politici măsuri care să conducă la:
 - (a) instituirea unui mecanism de radiere administrativă a societăților comerciale care sunt găsite vinovate de corupție de către BEI și alte bănci de dezvoltare multilaterale;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

Miercuri, 25 martie 2009

- (b) o politică de protecție a persoanelor care denunță neregulile; precum și
- (c) o consolidare a funcțiilor sale de investigație și o sporire a rolului preventiv și de depistare al acestor funcții;

14. salută existența unui comitet etic ad hoc (care se ocupă în principal de aspecte legate de perioada ulterioară angajării) și a unei persoane independente responsabile cu verificarea conformității; solicită, cu toate acestea, să fie informat despre statutul și activitatea practică desfășurată de către aceasta din urmă;

15. salută faptul că BEI a semnat la Washington, în octombrie 2007, o declarație privind abordarea referitoare la guvernarea corporativă în cadrul piețelor ; constată că această declarație a fost semnată, de asemenea, de instituțiile de finanțare a dezvoltării și că în declarația menționată guvernanta corporativă este plasată pe primul plan în activitățile acestora care vizează dezvoltarea durabilă a piețelor emergente;

16. își exprimă mulțumirea față de aprobarea de către Comitetul de direcție al BEI a politicii BEI privind mecanismul de soluționare a plângerilor; repetă, totuși, apelul adresat BEI de a-și revizui mecanismul intern de soluționare a plângerilor și de a emite noi orientări privind mecanismul privind căile de atac care să se aplice tuturor operațiunilor finanțate de BEI;

17. ia act de opinia favorabilă a auditorului extern și de concluziile raportului anual al comitetului de audit; repetă, în contextul actualei crize financiare și economice, apelul adresat BEI de a se supune aceluiași norme prudențiale ca și instituțiile de credit și de a dispune de un control prudențial real;

Obiectivele și operațiunile BERD

18. salută Raportul anual pe 2007 al BERD, în special faptul că activitățile de investiție ale BERD s-au concentrat în țări aflate într-o etapă incipientă sau intermediară de tranziție și salută progresul realizat de aceasta în finanțarea proiectelor în cadrul inițiativei sale privind energia durabilă, în cadrul căreia ar trebui să se acorde prioritate proiectelor în domeniul energiei de interes pentru UE;

19. remarcă faptul că BERD acționează în principal în țările terțe, dar că anumite operațiuni continuă să rămână importante și în statele membre;

20. remarcă, în plus, faptul că, în prezent, contextul internațional și regional al rolului BERD este foarte diferit de cel din 1991 și că mandatul BERD trebuie aplicat în acest nou context, deoarece BERD răspunde condițiilor de pe piață și se îndreaptă mai spre sud și mai spre est;

21. recunoaște, de asemenea, că mediul de acțiune prezintă din ce în ce mai multe provocări, deoarece climatul de afaceri a devenit mai dificil, având în vedere că experiența partenerilor locali tinde să se diminueze, iar preocupările privind integritatea tind să devină din ce în ce mai frecvente;

22. consideră că BERD trebuie să își consolideze activitățile de acordare de asistență tehnică și consultanță pentru a promova standardele de bună guvernare și pentru a asigura gestionarea adecvată a proiectelor la nivel local în țările învecinate ale UE;

23. salută progresul realizat de BERD în ceea ce privește integrarea în 2008 a perspectivei de gen; îndeamnă ambele bănci să consolideze integrarea perspectivei de gen în cadrul structurilor lor instituționale și politicilor externe;

Cooperarea dintre BEI și BERD, precum și cu alte instituții financiare internaționale, regionale și naționale

24. remarcă faptul că BEI și BERD finanțează din ce în ce mai multe operațiuni în aceleași zone geografice din afara Uniunii Europene, cum ar fi Europa de Est, Caucazul de Sud, Rusia, Balcanii de Vest și, în viitorul apropiat, Turcia;

Miercuri, 25 martie 2009

25. subliniază că în țările unde au loc operațiuni comune ale celor două bănci există în prezent trei tipuri diferite de cooperare între BEI și BERD: pentru Europa de Est există un Memorandum de înțelegere, în cadrul căruia BERD conduce operațiunile, iar regula generală sunt investițiile comune; în Balcanii de Vest are loc o tranziție de la operațiunile concurente/paralele la noi modalități de cooperare prin punerea în comun a fondurilor; și, recent, așa cum s-a întâmplat în cazul acordurilor de cooperare cu Turcia, există un acord bazat pe definirea unor zone specifice și comune de competență, decizia privind banca ce conduce operațiunile fiind luată de la caz la caz;
26. remarcă faptul că obiectivele, experiența și modul de operare ale celor două bănci sunt diferite, iar operațiunile de creditare în sectorul public și în cel privat nu se pot separa pur și simplu; subliniază că există din ce în ce mai multe zone comune în care ambele bănci dezvoltă competențe, cum ar fi finanțarea IMM-urilor, energia și schimbările climatice și proiectele de parteneriat public-privat (PPP); subliniază, în acest sens, necesitatea unei cooperări sporite;
27. consideră că activitățile BEI și ale BERD din țările unde există operațiuni comune celor două bănci nu ar trebui să intre în competiție, ci mai degrabă să fie complementare, să se bazeze pe avantajele comparative ale fiecărei bănci și ar trebui să se evite costul suprapunerii acțiunilor pentru clienți;
28. recomandă, prin urmare, pentru a ajunge la o cooperare mai bine structurată între BEI și BERD în țările unde există operațiuni comune, ca:
- (a) ambele bănci să amelioreze partajarea sarcinilor funcționale și să se specializeze mai mult pentru a se concentra pe propriile competențe și puncte forte;
 - (b) BEI să se specializeze mai mult pe finanțarea infrastructurilor și proiectelor publice și private de dimensiuni mai mari, inclusiv pe investițiile în PPP și pe investițiile străine directe ale societăților comerciale din UE; BERD să se specializeze mai mult în investiții pe scară mai mică, pe consolidarea instituțiilor, privatizări, facilitarea comerțului, piețe financiare, precum și pe investiții directe în capitaluri proprii, pentru a promova standardele de guvernare corporativă;
 - (c) să se definească tipurile de proiecte, sectoare și produse care prezintă un interes potențial pentru ambele bănci, pentru care cele două bănci ar putea să își utilizeze în comun baza comună de cunoștințe și resurse, cum ar fi finanțarea IMM-urilor, și unde ar putea stimula creșterea numărului de investiții pentru a combate schimbările climatice, de exemplu încurajarea producerii de energie din surse regenerabile și diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră; să se adopte o abordare pragmatică și specifică în funcție de fiecare caz în respectivele domenii de interes comun, fiecare proiect de cofinanțare urmând a fi condus de câte o instituție, cu scopul de a evita suprapunerea și pe baza unei cerințe preliminare de recunoaștere reciprocă a procedurilor; în acest sens, să se respecte standardele UE în cadrul proiectelor finanțate, de exemplu în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice sau drepturile sociale, indiferent care dintre cele două instituții joacă rolul principal;
 - (d) să fie aplicate mecanisme clare de cooperare în ambele instituții, atât la nivel ierarhic, cât și în teritoriu;
 - (e) ambele bănci să prezinte o propunere concretă privind o cooperare mai coerentă, inclusiv o analiză a standardelor comune, în beneficiul acționarilor lor, al părților interesate și al țărilor beneficiare;
 - (f) ambele bănci să raporteze periodic Comisiei privind cooperarea dintre ele;
 - (g) Comisia să raporteze anual Parlamentului și Consiliului privind evaluarea impactului și eficienței operațiunilor de finanțare ale BEI și BERD, privind contribuția acestor operațiuni la îndeplinirea obiectivelor de politică externă ale Uniunii Europene, precum și privind cooperarea lor reciprocă și cea cu alte instituții financiare; precum și
 - (h) să se organizeze la Parlament audieri anuale ale președinților celor două bănci, împreună cu Comisarul pentru afaceri economice și monetare.

Miercuri, 25 martie 2009

29. recomandă, pe termen lung, ca acționarii BEI să aibă în vedere o majorare a participării acționariatului BEI la BERD, spre exemplu în contextul unei sporiri a capitalului sau, în cazul în care un acționar actual al BERD are în vedere posibilitatea retragerii, în contextul sporirii participării acționariatului băncii; consideră că acest fapt ar putea pe termen lung să sprijine o mai mare coerență a politicilor și specializarea celor două bănci atât din punct de vedere funcțional, cât și geografic;

30. este de părere că orice suprapunere a instrumentelor de asistență externă ale Uniunii Europene ar trebui evitată; solicită consolidarea cooperării cu instituțiile sau organele regionale și naționale de dezvoltare din Uniunea Europeană, pentru a oferi o finanțare eficientă evitând suprapunerile și dublările și pentru a asigura o abordare coerentă și o mai mare vizibilitate a impactului UE; sprijină posibilitatea delegării și recunoașterii reciproce a procedurilor în acest sens;

31. reamintește importanța acordului prevăzut în „Consensul european”, care prevede că ar trebui să existe o mai mare sinergie între programele sprijinite de BEI și alte instituții financiare și cele finanțate de Comunitate, pentru a garanta un impact maxim pentru țările beneficiare; subliniază necesitatea de a acorda o atenție deosebită intereselor beneficiarilor în realizarea acestui obiectiv;

32. recunoaște că BEI și BERD trebuie să concluzeze cu alte instituții financiare internaționale sau regionale, cum ar fi Banca Mondială, Banca Asiatică de Dezvoltare și Banca Africană de Dezvoltare, pentru ca efectele din regiunile îndepărtate de Uniunea Europeană să fie mai mari și pentru a evita suprapunerile și dublările nedorite ale acțiunilor de finanțare; consideră, cu toate acestea, că BEI ar trebui să joace un rol predominant în ceea ce privește promovarea obiectivelor de mediu, sociale și de dezvoltare ale Uniunii Europene în rândul băncilor și instituțiilor multinaționale de dezvoltare;

33. constată că băncile și instituțiile multinaționale de dezvoltare au un impact pozitiv asupra țărilor în curs de dezvoltare; consideră că este necesar să se analizeze în continuare impactul acestora și să se aibă în vedere alte activități în contextul obiectivelor și operațiunilor Fondului european de dezvoltare (FED); sugerează că finanțarea proprietății funciare condiționată de obiectivele sociale și de mediu ar putea să reprezinte un cost de investiții eligibil conform mandatului BEI, deoarece reprezintă cheia spre dezvoltarea internă, în special în țările africane;

Tulburările financiare la nivel mondial și implicațiile pentru BEI și BERD

34. relevă rolul important acordat BEI în cadrul planului european de redresare economică, în special în ceea ce privește o mai mare finanțare acordată IMM-urilor, energiei obținute din surse regenerabile și transportului ecologic; salută decizia de a majora volumul total al creditelor acordate de BEI cu circa 30 % (15 miliarde EUR) în 2009 și în 2010 și decizia de majorare a capitalului subscris al BEI cu circa 67 miliarde EUR, până la 232 miliarde EUR, în conformitate cu Strategia de la Lisabona; cu toate acestea, îndeamnă statele membre să continue mărirea capitalului BEI astfel încât să se asigure că capacitatea sa de a acorda împrumuturi este pe măsura nevoilor financiare pe termen mediu ale industriilor și întreprinderilor în cazurile în care este necesară sprijinirea locurilor de muncă „verzi” și sustenabile; subliniază faptul că aceste fonduri suplimentare ar trebui să aibă drept obiectiv obținerea de efecte pe termen lung; consideră că sporirea responsabilităților necesită atât resurse umane și financiare adecvate, precum și o mai mare transparență și răspundere în ceea ce privește operațiunile BEI;

35. încurajează consolidarea acordurilor privind partajarea riscurilor dintre băncile comerciale și Grupul BEI în acțiunile de finanțare a IMM-urilor; solicită, totuși, prudență în ceea ce privește utilizarea de către băncile comerciale a împrumuturilor acordate de BEI și solicită adoptarea unui cod de conduită între băncile comerciale și BEI în acest sens; remarcă necesitatea de actualizare a listei băncilor care au un rol intermediar față de BEI;

36. este de părere că BEI și Comisia ar trebui să accelereze punerea în aplicare a proiectelor în statele membre, precum și în sectoarele cele mai afectate de criză; în acest sens, consideră important să se exploateze cunoștințele din cadrul programelor de asistență tehnică precum JASPERS, JERÉMIE, JESSICA și JASMINE, pentru a accelera furnizarea asistenței structurale;

Miercuri, 25 martie 2009

37. remarcă faptul că Uniunea Europeană a solicitat BEI să accelereze sprijinul acordat proiectelor PPP ca răspuns la criza financiară; îndeamnă BEI și BERD să desfășoare astfel de proiecte doar dacă acestea sunt la costuri abordabile și dacă aduc beneficii reale; în această privință, consideră că este nevoie de îmbunătățiri în materie de publicare a informațiilor, asigurare a unui bun raport calitate-preț și de practici de evaluare a fezabilității;

38. solicită statelor membre să exploateze pe deplin instrumentele reprezentate de capitalul de risc, împrumuturile globale și facilitățile de microcreditare oferite prin programele și facilitățile BEI;

39. remarcă faptul că activitatea de luare cu împrumut și de creditare a BEI, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene, s-a dezvoltat treptat și constituie astăzi principalul instrument la nivel UE pentru activitatea de împrumut și de creditare; ia act, în plus, de faptul că a existat o cerere puternică, inclusiv din partea Asiei, de obligațiuni emise de către BEI; invită BEI și guvernatorii acesteia, prin urmare, să maximizeze acest potențial de împrumut continuând să emită obligațiuni - în special obligațiuni exprimate în euro - pe piața mondială, pentru a sprijini obiectivele pe termen lung și a atenua încetinirea activității economice atât în interiorul Uniunii Europene, cât și în țările învecinate ale acesteia, în calitate de bancă publică ale cărei activități sunt orientate în funcție de politici;

40. solicită cu fermitate Comisiei și BEI să investigheze împreună modul în care poate fi depășită criza creditelor în economia reală cu ajutorul instrumentelor financiare noi și inovatoare;

41. salută decizia BERD de a-și majora volumul anual de afaceri în 2009 cu circa 20 % la aproximativ 7 miliarde EUR pentru a atenua actuala criză financiară și economică și remarcă faptul că jumătate din suma de 1 miliard EUR cheltuieli suplimentare în 2009 este destinată țărilor din Europa Centrală și de Est;

42. subliniază că în actuala perioadă de înăsprire a condițiilor de creditare, rolul celor două bănci este evidențiat atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene; solicită ambelor bănci să își respecte angajamentele în ceea ce privește țările terțe chiar și într-o perioadă dificilă din punct de vedere economic;

43. sugerează că, după analizarea atentă a efectelor crizei financiare asupra economiei reale, BEI ar trebui să fie invitată să își consolideze sprijinul acordat noilor state membre; în plus, subliniază importanța implicării sectorului privat în restabilizarea acestor economii; salută consolidarea activităților BERD în noile state membre și recentul plan de acțiune comun al instituțiilor financiare internaționale pentru sprijinirea sistemelor bancare și a acordării de credite pentru economia reală în Europa Centrală și de Est, adoptat de către BERD, BEI, Fondul european de investiții și Banca Mondială, în vederea sprijinirii sistemului bancar și a economiei reale în Europa Centrală și de Est; sugerează să se efectueze la momentul oportun revizuirea definiției țărilor aflate „în curs de tranziție” și evaluarea retragerii acțiunilor BERD din Uniunea Europeană;

44. remarcă cu satisfacție că expunerea BEI și a BERD la tulburările financiare este limitată, chiar dacă în 2008 BERD a declarat prima sa pierdere din ultimii zece ani din cauza declinului de pe piețele de capital;

Implicațiile hotărârii Curții de Justiție asupra mandatului extern al BEI

45. salută hotărârea Curții de Justiție din 6 noiembrie 2008 privind temeiul juridic al Deciziei 2006/1016/CE;

46. recomandă încheierea rapidă a unui acord între Parlament, Consiliu și Comisie, în urma hotărârii pronunțate, pentru a garanta, pe de o parte, că prerogativele Parlamentului sunt respectate pe deplin, și, pe de altă parte, că nu va fi periclitată continuitatea operațiunilor financiare externe ale BEI; subliniază, prin urmare, că acest acord încheiat rapid reprezintă o soluție temporară cu o dată precisă de încetare, până la evaluarea intermediară din 2010;

Miercuri, 25 martie 2009

47. consideră că este esențial să se adopte o decizie care să înlocuiască Decizia 2006/1016/CE în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție și recunoaște că actuala muncă de examinare intermediară a activității BEI de acordare a creditelor externe și a acordurilor de cooperare, ce trebuie să se încheie până în 2010, trebuie să permită o veritabilă dezbateră de fond în ceea ce privește obiectivele Uniunii și mijloacele puse la dispoziția BEI, dezbateră în cadrul căreia Parlamentul își va asuma rolul deplin de co-legiuitor; invită Comisia să țină seama pe deplin de recomandările exprimate în prezenta rezoluție la redactarea unei noi propuneri de decizie privind mandatul BEI de acordare a împrumuturilor externe, în urma evaluării intermediare;

48. prin urmare, recomandă finalizarea de către comitetul director a lucrărilor sale la începutul anului 2010 și îl invită pe președintele acestui comitet să prezinte Parlamentului și Consiliului un raport cu concluziile sale la scurt timp după finalizarea lucrărilor; așteaptă cu interes concluziile comitetului director și solicită comitetului să ia în considerare recomandările incluse în prezenta rezoluție și în rezoluțiile precedente ale Parlamentului; solicită comitetului director să informeze periodic Parlamentul în legătură cu progresele înregistrate;

*

* *

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Europene de Investiții, Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Viitorul industriei automobilelor

P6_TA(2009)0186

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la viitorul industriei automobilelor

(2010/C 117 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000,
- având în vedere Comunicarea Președintelui Barroso din 2 februarie 2005 intitulată „Cooperarea pentru creștere și locuri de muncă – Un nou început pentru strategia de la Lisabona” (COM(2005)0024),
- având în vedere concluziile raportului final al Grupului la nivel înalt CARS 21 din 12 decembrie 2005 și concluziile Conferinței la nivel înalt a CARS 21 pentru revizuirea la jumătatea perioadei, din 29 octombrie 2008,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2008 privind CARS 21: Un cadru competitiv de reglementare privind autovehiculele ⁽¹⁾,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 15 și 16 octombrie 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 octombrie 2008 intitulată „De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2008)0706),

⁽¹⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 1.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008, intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
 - având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 17 decembrie 2008 referitoare la adoptarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarațiile Consiliului și ale Comisiei din 4 februarie 2009 privind impactul crizei financiare asupra industriei automobilelor,
 - având în vedere concluziile Consiliului Competitivitate din 5 și 6 martie 2009 cu privire la industria automobilelor,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2009, intitulată „Răspunsul la criza din industria europeană a automobilelor” (COM(2009)0104),
 - având în vedere concluziile reuniunii miniștrilor europeni ai industriei cu Vicepreședintele Comisiei, dl Günter Verheugen, cu privire la situația din industria automobilelor, de la Bruxelles - 16 ianuarie 2009,
 - având în vedere statisticile publicate la 29 ianuarie 2009 de către Asociația producătorilor europeni de automobile cu privire la vânzările de autovehicule din 2008,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Europa se confruntă cu o criză economică și financiară excepțională și profundă și cu niveluri ridicate ale șomajului, care se manifestă prin pierderea a mii de locuri de muncă în toate sectoarele relevante ale industriei;
- B. întrucât piața financiară europeană nu funcționează adecvat în prezent, în special în ceea ce privește activitățile de creditare;
- C. întrucât industria europeană a automobilelor și industria din lanțul de aprovizionare sunt afectate în mod special de impactul crizei curente, fiind un sector-cheie al economiei europene, prin contribuția acestora la ocuparea forței de muncă, inovare și competitivitatea întregii economii;
- D. întrucât sectorul automobilelor din Uniunea Europeană are o supracapacitate structurală și întrucât în 2009 se preconizează o scădere semnificativă suplimentară a cererii de autovehicule și, prin urmare, o scădere a producției, ceea ce ar spori în mod inevitabil presiunea asupra ocupării forței de muncă și a nivelului de investiții din UE;
- E. întrucât sectorul de automobile europene este cel mai mare investitor privat în sectorul cercetării și dezvoltării din Uniunea Europeană, iar fabricanții europeni de autoturisme și de vehicule comerciale trebuie să susțină niveluri ridicate de investiții, având în vedere cerințele de reglementare și cele legate de piață, în special în ceea ce privește asigurarea tranziției la un parc de automobile cu emisii scăzute;
- F. întrucât pachetul legislativ de măsuri în domeniul energiei regenerabile și al schimbărilor climatice, adoptat în luna decembrie 2008, va avea un rol fundamental în încurajarea de investiții cu caracter ecologic care să conducă la economii de energie în sectorul industriei automobilelor;
- G. întrucât în industria europeană a automobilelor sunt încadrați direct sau indirect 12 milioane de lucrători, ceea ce reprezintă 6 % din populația încadrată în muncă din Uniunea Europeană, iar milioane din aceste locuri de muncă sunt în prezent în pericol, multe dintre acestea fiind locuri de muncă care presupun o înaltă calificare și care nu ar trebui să fie pierdute;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0614.

Miercuri, 25 martie 2009

- H. întrucât există un potențial semnificativ pentru crearea de locuri de muncă prin utilizarea tehnologiilor cu un caracter ecologic mai pronunțat în sectorul automobilelor;
- I. întrucât industria europeană a automobilelor este esențială pentru economia UE, datorită efectului său multiplicator asupra altor sectoare și industriei și în special datorită existenței a sute de mii de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri);
- J. întrucât anumite state membre au început să adopte măsuri naționale pentru a sprijini industria automobilelor;
- K. întrucât responsabilitatea principală de a lupta cu criza revine industriei;
- L. întrucât Comisia negociază în prezent continuarea liberalizării comerțului în cadrul Runde de la Doha și un acord de liber schimb cu Coreea de Sud,
1. recunoaște faptul că industria automobilelor este supusă unei presiuni intense din cauza crizei actuale economice și financiare, reflectată în special printr-o scădere gravă a cererii de autovehicule, dar și prin supracapacitate de producție, din cauza dificultăților în obținerea de credite și a problemelor structurale anterioare crizei;
 2. subliniază faptul că, în prezent, criza se manifestă la nivel european; atrage atenția, prin urmare, asupra importanței unor inițiative coerente și coordonate ale statelor membre UE pentru industria europeană a automobilelor și solicită crearea unui cadru european de acțiune veritabil, care să furnizeze măsuri concrete pentru a permite adoptarea măsurilor decisive necesare atât la nivelul UE, cât și al statelor membre;
 3. constată cu îngrijorare crescândă că unele măsuri pe termen scurt adoptate la nivel național de către statele membre ar putea contribui la denaturarea concurenței pe piața unică, afectând competitivitatea pe termen lung și, prin urmare, invită statele membre să se asigure că măsurile ulterioare vor fi coerente, eficiente și coordonate;
 4. salută în acest context cadrul temporar pentru evaluarea ajutorului de stat stabilit ca parte a Planului european de redresare economică;
 5. salută eforturile Comisiei de a oferi un răspuns politic eficient la dificultățile cu care se confruntă divizia europeană a General Motors și furnizorii acestuia, prin coordonarea eforturilor statelor membre implicate, inclusiv prin organizarea reuniunii ministeriale din 13 martie 2009 și eforturile de găsire a unei soluții echitabile și corecte la problema drepturilor de proprietate intelectuală;
 6. invită Consiliul și Comisia să accelereze, să simplifice și să crească sprijinul financiar pentru industria automobilelor, în special prin Banca Europeană de Investiții (BEI) și permițând garanții de stat pentru împrumuturi cu dobândă scăzută; îndeamnă Consiliul și Comisia să solicite o simplificare a procedurii administrative aplicabile cererilor de împrumuturi; consideră că acest sprijin financiar, în special prin împrumuturi, ar trebui să ajute la stimularea cererii pentru noi autovehicule, în beneficiul creșterii economice, al mediului și al siguranței rutiere;
 7. insistă ca BEI să acorde atenție suficientă IMM-urilor interconectate cu industria automobilelor, pentru a menține accesul la creditare și îndeamnă statele membre să majoreze capacitatea de creditare a BEI pentru a răspunde necesităților financiare pe termen mediu ale industriei automobilelor;
 8. insistă asupra faptului că toate inițiativele financiare sau fiscale, inclusiv programele de casare a automobilelor, trebuie să sprijine și să accelereze transformările tehnologice necesare în cadrul acestui sector, îndeosebi în domeniul eficienței energetice a motoarelor și al reducerii emisiilor în conformitate deplină cu legislația recent adoptată;

Miercuri, 25 martie 2009

9. reafirmă faptul că politicile, atât la nivel național, cât și al UE, ar trebui să contribuie la abordarea fazei de restructurare și de reconversie cu care se confruntă industria automobilelor și industriile din lanțul de aprovizionare, datorită unui mediu de afaceri foarte competitiv și invită acest sector să elaboreze o strategie comercială coerentă și să pună în aplicare aceste modificări într-un mod responsabil din punct de vedere social, în strânsă cooperare cu sindicatele;
10. subliniază necesitatea includerii depline a sindicatelor în discuțiile ce au loc în prezent și solicită Comisiei să promoveze un veritabil dialog social european în ceea ce privește acest sector, în special în contextul crizelor curente;
11. solicită Comisiei să asigure utilizarea optimă a fondurilor europene disponibile pentru sprijinirea ocupării forței de muncă, precum Fondul de coeziune, fondurile structurale, Fondul social european și Fondul pentru adaptare la globalizare), în contextul aplicării echilibrate a tuturor „priorităților de la Lisabona” și să faciliteze, să îmbunătățească și să accelereze accesul la aceste fonduri; consideră că aceste fonduri ar trebui să contribuie la programele de formare și de recalificare profesională instituite din timp pentru lucrători, în toate cazurile în care urmează să se aplice restricții privind timpul de lucru;
12. reafirmă faptul că industria automobilelor are nevoie de investiții continue în programe de cercetare și dezvoltare care să ofere cele mai bune soluții în ceea ce privește calitatea, siguranța și performanța de mediu pentru a ajunge la un cadru concurențial durabil și, prin urmare, invită Comisia în acest context să faciliteze, să îmbunătățească și să accelereze accesul la instrumentele de sprijin ale UE pentru sectorul cercetării și dezvoltării și pentru inovare, ca de exemplu al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică;
13. invită Comisia să elaboreze orientări și recomandări privind măsuri care să încurajeze o abordare coordonată a reinnoirii parcului de automobile, cum ar fi programele de casare a automobilelor și alte stimulente comerciale, care au un efect pozitiv și pe termen scurt asupra cererii de automobile noi a consumatorilor și care au drept scop, de asemenea, revigorarea pieței leasing-ului pentru automobile; invită Comisia să monitorizeze măsurile naționale aplicate deja în acest context pentru a evita denaturările de pe piața internă;
14. confirmă necesitatea de a adânci dialogul și dezbaterile actuale cu țările terțe și cu principalii parteneri comerciali ai UE cu privire la viitorul sectorului automobilelor și prin urmare, invită Comisia să monitorizeze îndeaproape evoluția din țările care nu fac parte din UE, în special Statele Unite și țările din Asia, pentru a garanta condiții de concurență echitabile la nivel internațional, evitând protecționismul și măsurile discriminatorii de pe piața mondială a automobilelor;
15. invită Comisia să asigure încheierea unui acord echilibrat și echitabil între Uniunea Europeană și Coreea de Sud înainte de încheierea acordului de liber schimb;
16. salută procesul CARS 21, ce pune bazele unei politici industriale pe termen lung la nivel european; invită Comisia să aplice, să monitorizeze și să revizuiască în permanență acest plan pentru o strategie pe termen lung, în vederea asigurării competitivității viitoare a industriei europene a automobilelor și a ocupării durabile a forței de muncă în cadrul acesteia;
17. invită Comisia să aplice în totalitate principiile unei mai bune reglementări și, prin urmare, să efectueze o evaluare minuțioasă a impactului viitoarei legislații comunitare cu privire la autovehicule, în conformitate cu recomandările CARS 21, asigurând astfel certitudine juridică și previzibilitate sectorului automobilelor;
18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor naționale ale statelor membre.

Joi, 26 martie 2009

Carte Albă: Acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE în domeniul concurenței

P6_TA(2009)0187

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la Cartea albă privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 2 aprilie 2008, intitulată „Acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust” (COM(2008)0165) (Cartea albă),
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2007 referitoare la Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 martie 2007, intitulată „Strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor 2007-2013: Mai multă putere consumatorilor, bunăstare crescută și protecție eficientă a acestora” (COM(2007)0099),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul CE privind concentrările economice) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri ⁽⁵⁾, precum și Regulamentul (CE) nr. 622/2008 al Comisiei din 30 iunie 2008 în ceea ce privește desfășurarea procedurii de tranzacționare în cazurile privind cartelurile ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și avizele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0123/2009),
- A. întrucât politica în domeniul concurenței sporește randamentul economic al Uniunii Europene și contribuie semnificativ la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
- B. întrucât Curtea de Justiție a Comunităților Europene a hotărât că, pentru a garanta deplina eficacitate a articolului 81 din tratat, persoanele fizice și întreprinderile pot introduce acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust;
- C. întrucât acțiunile în despăgubire constituie doar un element dintr-un sistem eficient de aplicare a legislației la nivel privat și întrucât mecanismele alternative de soluționare a diferendelor reprezintă, în condiții adecvate, o alternativă eficientă la acțiunile colective în despăgubire și oferă o soluționare echitabilă și rapidă extrajudiciară, trebuind să fie încurajate;

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 653.

⁽²⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 123, 27.4.2004, p. 18.

⁽⁴⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 298, 8.12.2006, p. 17.

⁽⁶⁾ JO L 171, 1.7.2008, p. 3.

Joi, 26 martie 2009

- D. întrucât chestiunile abordate în Cartea albă se referă la toate categoriile de victime, la toate tipurile de încălcare a prevederilor articolelor 81 și 82 din tratatul CE și la toate sectoarele economice;
- E. întrucât fiecare propunere de introducere a unor acțiuni colective în despăgubire pentru încălcarea normelor comunitare în domeniul concurenței ar trebui să completeze și nu să substituie formele alternative de protecție deja prezente în unele state membre (de exemplu, acțiunile de reprezentare și așa-numitele „test cases”);
- F. întrucât acțiunile în despăgubire de drept privat trebuie să vizeze compensarea deplină a victimei pentru prejudiciul suferit, ținându-se seama de principiile răspunderii extracontractuale care, pe de-o parte interzic îmbogățirea fără justă cauză sau despăgubirile multiple și care, pe de altă parte urmăresc evitarea daunelor punitive;
- G. întrucât aplicarea dreptului concurenței de către Comisie și autoritățile naționale din domeniul concurenței ale statelor membre intră în sfera dreptului public, iar un număr relativ redus de acțiuni în despăgubire de drept privat sunt introduse în instanțele naționale, deși câteva state membre au luat sau vor lua măsuri pentru a facilita acțiunile în despăgubire pentru persoanele fizice în cazul încălcării normelor comunitare în domeniul concurenței;
- H. întrucât introducerea de acțiuni în despăgubire de drept privat ar trebui să completeze și să sprijine, dar nu să înlocuiască aplicarea normelor comunitare în domeniul concurenței de către autorități și întrucât resursele financiare și umane ale autorităților din domeniul concurenței trebuie majorate pentru a putea urmări mai eficient încălcările normelor comunitare în domeniul concurenței;
- I. întrucât indiferent de modul în care este soluționat un diferend, este esențială instituirea procedurilor și garanțiilor pentru a garanta că toate părțile beneficiază de tratament echitabil, asigurându-se, în același timp, că sistemul nu este utilizat în mod abuziv, astfel cum s-a mai întâmplat în alte sisteme juridice, în special, în SUA;
- J. întrucât Comisia trebuie să respecte principiile subsidiarității și proporționalității în cazul oricărei propuneri care nu intră în sfera de competență exclusivă a Comunității,
1. salută Cartea albă și subliniază că normele CE privind concurența și, în special, aplicarea lor eficientă necesită ca victimele încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței să aibă dreptul la despăgubiri pentru prejudiciile suferite;
 2. constată că, până în prezent, Comisia nu a indicat baza juridică a măsurilor propuse și că trebuie să se acorde o atenție sporită identificării cadrului legal al intervențiilor preconizate în procedurile naționale privind despăgubirile extracontractuale și în dreptul de procedură național;
 3. consideră că anumite obstacole în calea obținerii unei reparații efective în cazul victimelor încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței, cum ar fi prejudiciile pe scară largă și dispersate, asimetriile informaționale și alte probleme legate de acțiunile în despăgubire intervin nu numai în cadrul procedurilor legate de dreptul comunitar al concurenței, dar și în domenii cum ar fi răspunderea pentru produse și alte acțiuni aflate la dispoziția consumatorilor;
 4. reamintește că atât consumatorii individuali, cât și micile întreprinderi, în special cele care au suferit prejudicii dispartate și de valoare relativ scăzută, sunt deseori descurajați să introducă acțiuni individuale în despăgubire din cauza cheltuielilor, amânărilor, incertitudinilor, riscurilor și poverilor implicate; în acest sens, subliniază că acțiunile colective în despăgubire, care permit asocierea acțiunilor individuale în despăgubire pentru încălcarea normelor comunitare în domeniul concurenței, sporind astfel capacitatea victimelor de a obține acces la justiție, reprezintă un factor disuasiv important; în acest sens, salută propunerile Comisiei privind mecanismele care urmează a fi instituite pentru a îmbunătăți acțiunile colective în despăgubire, evitându-se utilizarea excesivă a procedurilor contencioase;

Joi, 26 martie 2009

5. subliniază că Direcția Generală Sănătate și Consumatori din cadrul Comisiei a publicat la sfârșitul anului 2008 rezultatele a două studii privind acțiunile colective în despăgubire în statele membre și eventualele obstacole pentru piața internă cauzate de legislațiile diferite ale statelor membre; atrage atenția, de asemenea, asupra publicării de către Comisie a unei cărți verzi referitoare la posibilele opțiuni de acțiune ale Comunității în domeniul legislației privind protecția consumatorilor, precum și asupra anunțului acesteia cu privire la publicarea unui alt document de strategie în 2009; subliniază că măsurile la nivel comunitar nu trebuie să conducă la o fragmentare arbitrară și inutilă a dreptului procesual național și că, prin urmare, ar trebui să se acorde o atenție sporită verificării dacă și în ce măsură ar trebui aleasă o abordare orizontală sau integrată pentru a facilita acordurile extrajudiciare și acțiunile în despăgubire; invită Comisia, prin urmare, să verifice eventualele baze juridice și un mod de acțiune orizontal și integrat, fără ca un instrument orizontal să fie necesar, și să nu prezinte deocamdată mecanismele reparatorii colective pentru victimele încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței, fără participarea Parlamentului la adoptarea unor astfel de mecanisme reparatorii colective prin procedura de codecizie;

6. observă că acțiunile în despăgubire pentru încălcări ale normelor comunitare în domeniul concurenței ar trebui abordate consecvent împreună cu acțiunile în despăgubire extracontractuală, pe cât posibil, și este de părere că o abordare orizontală sau integrată ar putea acoperi norme procedurale comune mecanismelor reparatorii colective din diverse domenii juridice și subliniază că această abordare nu trebuie să amâne sau să evite elaborarea propunerilor și măsurilor identificate ca fiind necesare pentru aplicarea deplină a dreptului comunitar al concurenței; în plus, ia act de analiza mai avansată a acțiunilor civile din dreptul concurenței și de cadrul avansat al autorităților din domeniul concurenței, inclusiv al Rețelei Europene de Concurență și consideră că, în anumite privințe cel puțin, acest lucru justifică avansarea în mod rapid, ținându-se seama de faptul că unele măsuri preconizate ar putea fi transferate și în alte domenii decât cel al concurenței; este de părere că asemenea măsuri sectoriale ar putea fi deja propuse, având în vedere complexitatea și dificultățile specifice cu care se confruntă victimele încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței;

7. observă că este de dorit obținerea unui acord definitiv pentru părți, pentru a reduce incertitudinea și consecințele economice exagerate care pot afecta angajații, furnizorii, subcontractanții și alte părți nevinovate; solicită evaluarea și eventuala introducere a unei proceduri amiabile de soluționare a diferendului aplicabilă în cazul acțiunilor colective extrajudiciare, care poate fi inițiată fie de către părți înainte de începerea acțiunii în justiție, fie la solicitarea instanței în fața căreia este introdusă acțiunea; subliniază că o astfel de procedură amiabilă ar trebui să urmărească soluționarea pe cale extrajudiciară a diferendului, sub condiția aprobării judiciare a acordului amiabil care poate fi declarat obligatoriu pentru toate victimele care au participat la această procedură amiabilă; subliniază că o astfel de procedură nu trebuie să presupună o prelungire nejustificată a acțiunilor și nici să promoveze soluționarea injustă a diferendelor; invită Comisia să examineze metode de sporire a certitudinii, inclusiv să evalueze dacă reclamanții ulteriori s-ar mulțumi, în principiu, doar cu rezultatul procedurii de amiabile de soluționare a diferendului;

8. consideră că acțiunile individuale, colective și de reprezentare, care pot fi și sub forma unui „test case” (caz de referință), trebuie să stea la dispoziția cumpărătorilor direcți și indirecti în cadrul unei acțiuni principale sau în subsidiar dar că, pentru a evita acțiunile multiple ale unei singure părți care au o cauză identică, introducerea unei astfel de acțiuni ar trebui să împiedice partea să introducă, simultan sau ulterior o altă acțiune având aceeași cauză; consideră că în cazul în care părți diferite introduc acțiuni separate, ar trebuie încercată conexarea sau tratarea acestor acțiuni în mod succesiv;

9. consideră că, pentru a se evita litigiile abuzive, statele membre ar trebui să acorde organismelor de stat, cum ar fi avocatul poporului, sau entităților calificate, cum ar fi asociațiile de consumatori, puterea de a introduce acțiuni de reprezentare în justiție, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 98/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor ⁽¹⁾ și că o împuternicire *ad hoc* pentru introducerea unor asemenea acțiuni ar trebui luată în considerare în special în cazul organizațiilor comerciale care introduc acțiunile în despăgubire ale întreprinderilor;

(1) JO L 166, 11.6.1998, p. 51.

Joi, 26 martie 2009

10. solicită ca doar unui grup clar delimitat de persoane să i se permită participarea la acțiunile colective în despăgubire și ca identificarea membrilor grupului respectiv în cazul acțiunilor colective de tip „opt-in”, precum și identificarea în cazul acțiunilor de reprezentare introduse de entități calificate, desemnate înainte sau autorizate *ad hoc*, trebuie să aibă loc într-un interval definit, fără întârzieri nejustificate, respectând legislația actuală care stabilește un termen ulterior; subliniază că doar prejudiciile efective ar trebui compensate; observă că, în cazul unei acțiuni finalizate cu succes, compensațiile acordate trebuie să fie plătite grupului de persoane identificat sau reprezentantului acestuia, iar entităților calificate trebuie să li se ramburseze cel mult costurile aferente procedurii judiciare, acestea neputând fi, direct sau indirect, desemnate ca reprezentant pentru primirea despăgubirilor;

11. subliniază că, în cazul unei acțiuni principale finalizate cu succes, nu este exclusă urmărirea administrativă ulterioară pentru încălcarea normelor comunitare în domeniul concurenței; reiterează, de asemenea, că, pentru a încuraja întreprinderile să acorde cât mai rapid și mai eficient compensații victimelor pentru comportamentul lor ilicit, autoritățile din domeniul concurenței trebuie să ia în considerare compensațiile plătite sau care urmează să fie plătite atunci când calculează amenzile impuse întreprinderii pârâte; observă că acest lucru nu ar trebui totuși să influențeze nici dreptul victimei la repararea integrală a prejudiciului suferit și nici necesitatea menținerii caracterului descurajator al amenzilor și nu ar trebui să aibă ca rezultat prelungirea incertitudinii privind finalitatea acordurilor de soluționare a diferendelor în cazul companiilor; invită Consiliul și Comisia să includă explicit în Regulamentul (CE) nr.1/2003 principiile de aplicare a amenzilor și să le îmbunătățească și să le precizeze în continuare pentru a respecta principiile generale de drept;

12. consideră că într-o etapă preliminară ar trebui să existe o evaluare *prima facie* a meritelor unei acțiuni colective și subliniază că nu este permisă favorizarea sau defavorizarea reclamanților care introduc o acțiune colectivă, față de reclamanții care introduc acțiuni individuale; solicită, în contextul mecanismelor reparatorii colective, aplicarea principiului potrivit căruia partea reclamantă trebuie să aducă dovezi în sprijinul plângerii, dacă legislația națională aplicabilă nu prevede reduceri ale sarcinii probei sau facilitarea accesului la informațiile și dovezile deținute de pârât;

13. solicită ca Comisia să acorde victimelor încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței, după încheierea unei anchete, acces la informațiile necesare pentru introducerea acțiunilor în despăgubire și subliniază că articolul 255 din Tratatul CE și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 definește dreptul de acces la documentele instituțiilor, care pot refuza accesul la acestea numai în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul respectiv, în special la articolul 4 din acesta; consideră, prin urmare, că Comisia trebuie să interpreteze Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în consecință sau să propună modificarea acestuia; subliniază că, atunci când autoritățile acordă acces la documente, trebuie acordată o atenție specială protejării secretelor comerciale ale pârâtului sau părților terțe și observă că sunt necesare linii directoare în ceea ce privește abordarea solicitărilor de clemență;

14. consideră că o instanță națională nu ar trebui să aibă obligația de a respecta o decizie a unei autorități naționale din domeniul concurenței dintr-un alt stat membru, fără a aduce atingere dispozițiilor care prevăd efectul obligatoriu al deciziilor adoptate de un stat membru al Rețelei Europene de Concurență, cu aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat și în legătură cu aceeași cauză a acțiunii; observă că programele de formare și de schimb ar trebui să ducă la convergența deciziilor, astfel încât acceptarea deciziilor autorităților din domeniul concurenței să devină regulă;

15. subliniază că o faptă săvârșită cu intenție trebuie să constituie întotdeauna condiția preliminară pentru o acțiune în despăgubire și că încălcarea normelor comunitare în domeniul concurenței trebuie să fi fost săvârșită cel puțin din culpă, dacă legislația națională nu prevede o prezumție sau o prezumție relativă de vinovăție în cazul încălcării normelor comunitare în domeniul concurenței, garantând aplicarea consistentă și coerentă a dreptului concurenței;

16. salută faptul că despăgubirea urmărește să compenseze daunele suferite, precum și câștigul nerealizat, inclusiv taxele în exces și dobânzile, și solicită instituirea respectivei noțiuni de despăgubire pentru acțiunile colective în despăgubire la nivel comunitar;

Joi, 26 martie 2009

17. salută activitatea Comisiei cu privire la un cadru orientativ fără caracter obligatoriu pentru calcularea despăgubirilor, care ar putea include într-un mod util orientări privind informațiile necesare pentru stabilirea calculului și aplicarea acestora în cadrul mecanismelor alternative de soluționare a diferendelor, ori de câte ori este posibil;
18. constată că elaborarea unei abordări comunitare comune a transferului prețurilor reprezintă un lucru pozitiv și este de acord cu acceptarea apărării bazate pe transferul supraprețurilor și cu faptul că pârâtul ar trebui întotdeauna să aducă dovezi în acest sens, instanțele având posibilitatea de a face uz de normele naționale confirmate referitoare la legătura de cauzalitate și răspunderea juridică, în vederea luării unor hotărâri corecte în cazuri individuale; sugerează propunerea de orientări privind măsura în care cumpărătorul indirect și, în special, ultimul cumpărător indirect se pot prevala de prezumția relativă potrivit căreia supraprețurile ilegale i-au fost transferate în totalitate;
19. salută faptul că termenul de prescripție în cazul încălcărilor continue și repetate ale normelor comunitare în domeniul concurenței, trebuie să înceapă în momentul încetării încălcării sau în momentul în care se consideră în mod rezonabil că victima a luat cunoștință de existența încălcării, în funcție de care dintre aceste momente este ultimul; subliniază că termenele de prescripție servesc și securității juridice și, de aceea, în cazul în care nu este introdusă o acțiune de drept public sau privat, este necesar să se aplice un termen de prescripție de 5 ani; salută, de asemenea, faptul că durata termenului de prescripție pentru acțiuni principale este prevăzută de legislația statului membru în cauză și solicită același lucru și pentru acțiunile în subsidiar; observă că nu se aduce atingere legislației statelor membre privind suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție;
20. salută faptul că statele membre decid cu privire la normele de partajare a costurilor; consideră că este la latitudinea statelor membre să evalueze posibilitatea de garantare a faptului că asimetria resurselor reclamantului și pârâtului în cadrul procedurilor judiciare nu descurajează exercitarea acțiunilor în despăgubire întemeiate și observă că accesul la justiție trebuie, de asemenea, să fie echilibrat de măsuri ferme pentru a împiedica abuzurile de exemplu, sub forma acțiunilor nefondate, vexatorii sau de „șantaj”;
21. subliniază că aplicarea programului de clemență contribuie într-un mod semnificativ la descoperirea cartelurilor, permițând introducerea acțiunilor în despăgubiri de drept privat, și solicită examinarea modalităților de menținere a atractivității programului respectiv; subliniază că, în ciuda importanței aplicării programului de clemență, exonerarea integrală a martorilor care cooperează de la răspunderea individuală și în solidar este contrară sistemului și o respinge categoric deoarece prejudiciază numeroase victime ale încălcărilor normelor comunitare în domeniul concurenței;
22. solicită Comisiei, pentru a facilita și a nu submina dreptul victimelor de a iniția acțiuni în despăgubire, să evite în primul rând abandonarea procedurilor privind cartelurile și concurența și să ajungă la o soluționare adecvată a tuturor procedurilor importante, printr-o decizie clară;
23. subliniază îndeosebi faptul că Parlamentul European trebuie să participe la elaborarea legislației în domeniul acțiunilor colective, în cadrul procedurii de codecizie;
24. solicită ca orice propunere legislativă să fie precedată de o analiză independentă a costurilor și a beneficiilor;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și partenerilor sociali la nivel comunitar.
-

Joi, 26 martie 2009

Acordul de liber schimb UE-India

P6_TA(2009)0189

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la acordul de liber schimb UE-India (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere Planul comun de acțiune pentru un parteneriat strategic UE-India din 7 septembrie 2005, în special capitolul privind dezvoltarea comerțului și a investițiilor, și versiunea sa revizuită,
- având în vedere declarația comună prezentată cu ocazia celei de-a patra reuniuni de afaceri India-UE din 29 noiembrie 2003 și, în special, Inițiativa comună UE-India pentru intensificarea comerțului și investițiilor,
- având în vedere concluziile celei de-a noua reuniuni a mesei rotunde India-UE de la Hyderabad din 18-20 septembrie 2005,
- având în vedere raportul Grupului la nivel înalt UE-India prezentat cu ocazia celui de al șaptelea summit UE-India de la Helsinki din 13 octombrie 2006,
- având în vedere declarația comună prezentată cu ocazia celei de-a noua reuniuni la nivel înalt EU-India de la Marsilia, din 29 septembrie 2008,
- având în vedere declarația comună prezentată cu ocazia celei de-a noua reuniuni la nivel înalt UE-India de la Paris, din 30 septembrie 2008,
- având în vedere decizia Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) referitoare la Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) și la sănătatea publică, adoptată la 29 noiembrie 2005,
- având în vedere poziția sa exprimată la 1 decembrie 2005 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind acordarea de licențe obligatorii pentru brevetele referitoare la fabricarea produselor farmaceutice destinate exportului în țări cu probleme de sănătate publică ⁽¹⁾,
- având în vedere Memorandumul de înțelegere privind cooperarea bilaterală dintre Biroul Controlorului General pentru brevete, desene și mărci și Oficiul European pentru Brevete, semnat la 29 noiembrie 2006,
- având în vedere Orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind întreprinderile multinaționale și Declarația tripartită de principii a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind întreprinderile multinaționale și politica socială,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 martie 2006 intitulată „Punerea în aplicare a parteneriatului pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă: să facem din Europa un pol de excelență în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor” (COM(2006)0136),
- având în vedere statisticile privind ocuparea forței de muncă pentru 2008/2007 întocmite de OCDE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2008 intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” (COM(2008)0055),

⁽¹⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 79.

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere acordul SUA-India din 2004: „Un pas înainte spre un parteneriat strategic” și Acordul Nuclear Civil negociat pe parcursul vizitei de stat în India a președintelui George W. Bush la 2 martie 2006,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Runderi Doha, în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația ministerială a celei de-a patra sesiuni a conferinței ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha și în special punctul 44 al acesteia privind tratamentul special și diferențiat (TSD),
- având în vedere reuniunea la nivel înalt pe teme legate de energie UE-India, care a avut loc la New Delhi la 6 aprilie 2006,
- având în vedere cea de-a treia reuniune a Grupului specializat în materie de energie UE-India, care a avut loc la 20 iunie 2007,
- având în vedere rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind relațiile dintre UE și India: Un parteneriat strategic ⁽²⁾,
- având în vedere Studiul privind drepturile omului și clauzele democratice din acordurile internaționale ale UE, solicitat de Subcomisia pentru drepturile omului din cadrul Parlamentului European ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 octombrie 2006 intitulată „Europa în contextul globalizării: concurența în lume. O contribuție la strategia UE de creștere economică și ocupare a forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere raportul Comisiei privind confiscările vamale din 2007 de bunuri contrafăcute la granițele externe ale UE publicat la 19 mai 2008,
- având în vedere analiza calitativă a unui eventual acord de liber schimb (ALS) între UE și India, realizată de Centrul pentru analiza integrării regionale din Sussex,
- având în vedere studiul privind impactul economic al unui potențial acord de liber schimb între Uniunea Europeană și India, realizat de Centre d'études prospectives et d'informations internationales (CEPII) și de Centre d'initiatives et de recherches européennes en Méditerranée (CIREM), din 15 martie 2007,
- având în vedere Raportul de analiză globală și Proiectul de raport interimar privind evaluarea de impact a acordului comercial de liber schimb între Uniunea Europeană și India, realizat de ECORYS,
- având în vedere rezoluția sa din 28 septembrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale ale Uniunii Europene cu India ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind Acordul TRIPS și accesul la medicamente ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind clauza referitoare la drepturile omului și democrația în acordurile Uniunii Europene ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 februarie 2007 referitoare la situația drepturilor omului în cazul castei Dalit în India ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽²⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 589.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

⁽⁵⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 591.

⁽⁶⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

⁽⁷⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 87.

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere rezoluția sa din 22 mai 2007 referitoare la „Europa globală – aspecte externe ale competitivității”⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2008 referitoare la comerțul cu servicii⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la afirmația privind prezența unor gropi comune în partea Kashmirului administrată de India⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 24 septembrie 2008 privind pregătirea reuniunii la nivel înalt UE-India (Marsilia, 29 septembrie 2008)⁽⁴⁾,
 - având în vedere documentul de strategie de țară pentru India (2007-2013),
 - având în vedere vizita delegației Parlamentului European (alcătuită din membri ai Comisiei pentru comerț internațional al Parlamentului) de la New Delhi din noiembrie 2008,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare (A6-0131/2009),
- A. întrucât Uniunea Europeană ar trebui să acorde în continuare prioritate sistemului comercial multilateral bazat pe reguli, stabilit de OMC, care creează cele mai favorabile perspective pentru un comerț internațional corect și echitabil, prin stabilirea unor norme adecvate și prin asigurarea respectării acestora;
- B. întrucât Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) este de o importanță deosebită, atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru India și întrucât acest acord nu exclude acorduri bilaterale în cadrul OMC +, care pot fi comăplementare normelor multilaterale;
- C. întrucât relațiile politice cu India au la bază Parteneriatul strategic din 2004, Planul comun de acțiune din 2005 adoptat în cadrul reuniunii la nivel înalt UE-India din septembrie 2005 și revizuit în cadrul celei de-a 9-a reuniunii la nivel înalt de la Marsilia și Acordul de cooperare din 1994; întrucât ALS ar trebui să se întemeieze pe și să lărgască cooperarea prevăzută deja la articolul 24 din Acordul de cooperare;
- D. întrucât Uniunea Europeană reprezintă cea mai mare sursă de investiții străine directe a Indiei, cu investiții de 10,9 miliarde de euro (10 900 000 000 EUR) în 2007; întrucât investițiile Uniunii Europene în India în 2007 au reprezentat 65 % din totalul investițiilor străine directe din această țară; întrucât investițiile străine directe ale Indiei în Uniunea Europeană au crescut de la 500 milioane de euro în 2006 la 9,5 miliarde de euro în 2007;
- E. întrucât India a fost al 17-lea cel mai important partener comercial al Uniunii Europene în 2000 și al 9-lea partener comercial în 2007; întrucât comerțul cu mărfuri al UE cu India a crescut cu aproximativ 80 % între 2000 și 2006;
- F. întrucât mediul de afaceri și normativ din India rămâne destul de restrictiv; întrucât în 2008 Banca Mondială a situat India pe locul 122 (din 178 de economii) în ceea ce privește „climatul favorabil de afaceri”;
- G. întrucât, după cum se menționează în Raportul 2007/2008 al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare privind dezvoltarea umană, India se situează pe locul 128 în ceea ce privește indicele de dezvoltare umană (din 177 de țări), 35 % din populația Indiei trăind cu mai puțin de 1 dolar pe zi și 80 % cu mai puțin de 2 dolari pe zi; întrucât, în ceea ce privește indicele de sărăcie, India se situează pe locul 62 din 108 țări în curs de dezvoltare pentru care s-a calculat valoarea acestuia; întrucât în India incidența cazurilor de muncă a copiilor este una dintre cele mai crescute;

⁽¹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0455.

Joi, 26 martie 2009

- H. întrucât dezechilibrele economice dintre statele indiene și, prin urmare, distribuția inegală a bogăției și a venitului național necesită adoptarea unor politici economice complementare solide, inclusiv armonizarea fiscală și concentrarea eforturilor de consolidare a capacităților asupra statelor sărace care să le permită acestora utilizarea fondurilor;
- I. întrucât India este cel mai mare beneficiar al Sistemului de preferințe generalizate; întrucât importurile preferențiale ale Uniunii Europene din India au crescut până la un nivel de 11,3 miliarde euro în 2007, față de 9,7 miliarde euro în 2006;
- J. întrucât ambele părți își reafirmă angajamentul pentru reducerile tarifare, continuarea liberalizării stabilirii întreprinderilor și a comerțului cu servicii;
- K. întrucât accesul pe piață trebuie să fie însoțit de norme și standarde transparente și adecvate pentru a se asigura că liberalizarea comerțului este benefică;
- L. întrucât accesul pe piață este limitat de bariere netarifare în calea comerțului (BNT), precum cerințe privind sănătatea și siguranța sau bariere tehnice, restricții cantitative, proceduri de conformitate, mecanisme comerciale de apărare, proceduri vamale, fiscalitate internă și eșecul în a adopta norme și standarde internaționale;
- M. întrucât ar trebui să se țină și mai mult seama de elementele privind recunoașterea, protecția adecvată și eficientă, precum și punerea în aplicare și controlul aplicării drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), inclusiv a brevetelor, a mărcilor privind bunuri sau servicii, a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, a indicațiilor geografice (inclusiv a denumirilor de origine), a desenelor industriale și a topografiilor circuitelor integrate;
- N. întrucât India este una dintre cele mai mari producătoare de medicamente contrafăcute confiscate de serviciile vamale ale statelor membre (cu o pondere de 30 % din total); întrucât medicamentele care nu corespund standardelor și cele contrafăcute cauzează rezistența la medicamente și conduc la creșterea morbidității și a mortalității;
- O. întrucât articolul 1 alineatul (1) din acordul de cooperare stipulează respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice; întrucât acesta reprezintă un element esențial al acordului;
- P. întrucât, conform Indicelui global al foametei din 2008, India este pe locul 66 din 88 de țări (țări în curs de dezvoltare și țări în tranziție), întrucât, conform indicelui foametei în India, niciunul dintre statele Indiei nu intră în categoriile „nivel redus de foamete” sau „nivel moderat de foamete”; douăsprezece state intră în categoria „nivel îngrijorător”; iar în patru state, Punjab, Kerala, Haryana și Assam nivelul este catalogat drept „grav”;
- Q. întrucât ALS ar trebui să includă angajamente în ceea ce privește standardele sociale și de mediu, precum și dezvoltarea durabilă și punerea în aplicare eficientă a standardelor convenite la nivel internațional în domeniul social și al mediului, fiind necesar ca acestea să reprezinte o condiție obligatorie de promovare a muncii decente prin punerea efectivă în aplicare la nivel național a principalelor standarde de muncă ale OIM;
- R. întrucât India nu a semnat Acordul de neproliferare; întrucât Grupul furnizorilor nucleari a ridicat embargoul asupra comerțului nuclear al Indiei și acordul de cooperare nucleară SUA-India a fost aprobat de congresul SUA;
- S. întrucât, în cadrul celei de-a noua reuniuni la nivel înalt UE-India de la Marsilia s-a semnat un acord orizontal privind aviația și întrucât India a fost poziționată pe locul 11 în clasamentul traficului de pasageri dintre țările UE și cele din afara UE; întrucât Uniunea Europeană și India au adoptat un plan comun de acțiune revizuit prin care în parteneriatul strategic din 2005 au fost incluse domenii noi, și întrucât în India a fost înființat Centrul tehnologic și de afaceri european,

Joi, 26 martie 2009

Aspecte generale

1. consideră că ALS ar trebui să fie echilibrat și compatibil cu normele și obligațiile OMC; consideră că succesul ADD rămâne o prioritate comercială pentru Uniunea Europeană și că negocierile cu India privind ALS trebuie să fie, prin urmare, complementare normelor multilaterale;
2. reamintește că parteneriatul strategic UE-India se bazează pe principii și valori comune, astfel cum reiese din acordul de cooperare dintre CE și India din 1994 și din planul comun de acțiune din 2005; noul ALS orientat către competitivitate ar trebui să fie complementar acordului de cooperare din 1994 și ar trebui să decurgă din acesta atât din punct de vedere legal, cât și instituțional;
3. salută rezultatul celei de-a 9-a reuniuni la nivel înalt UE-India și planul comun de acțiune revizuit; reamintește angajamentul Uniunii Europene și al Indiei de a accelera negocierile privind ALS și să facă progrese importante și eficiente către încheierea cât mai rapidă a unui acord comercial și de investiții ambițios, echilibrat și complex este dezamăgit de ritmul foarte lent al negocierilor; încurajează ambele părți pentru încheierea unui ALS cuprinzător, ambițios și echilibrat până la sfârșitul lui 2010;
4. încurajează guvernele federale și federate ale Indiei să armonizeze politicile și procedurile, astfel încât să permită maximizarea eventualelor câștiguri;
5. în baza elementelor complementare din cadrul celor două economii, subliniază potențialul pentru viitor pentru sporirea investițiilor și a comerțului UE-India și oportunitățile de afaceri care decurg din ALS; consideră ALS UE - India ca fiind, în ansamblu, un acord în urma căruia ambele părți au de câștigat, dar recomandă efectuarea unei evaluări a caracteristicilor specifice existente în anumite sectoare; de asemenea, subliniază că ALS ar trebui să asigure caracterul benefic al comerțului bilateral în creștere pentru cât mai multe persoane și că acesta contribuie la realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) de către India, inclusiv preîntâmpinarea degradării mediului;
6. încurajează părțile implicate să abordeze posibilele dezavantaje ale ALS și posibilitățile ca dezvoltarea umană și egalitatea de gen să fie afectate în mod negativ de deschiderea rapidă a piețelor;
7. solicită Comisiei să includă un capitol ambițios privind dezvoltarea durabilă ca parte esențială a acordului, care să facă obiectul mecanismului obligatoriu de soluționare a litigiilor;

Comerțul cu bunuri

8. salută rezultatele multora dintre simulările de liber schimb care demonstrează că ALS ar contribui la sporirea totalului exporturilor și importurilor, atât în cazul Indiei, cât și al UE; subliniază că se estimează că, în ritmul de creștere mediu actual, schimburile bilaterale vor depăși 70,7 miliarde de euro până în 2010 și 160,6 miliarde de euro până în 2015;
9. ia act de scăderea mediei impozitelor aplicate de India la un nivel comparabil cu cel al altor țări din Asia, și în special rata medie a impozitului în India, care reprezintă în prezent 14,5 %, spre deosebire de cea din UE, care este de 4,1 %;
10. consideră că este important ca ALS să confirme dispozițiile Acordului privind obstacolele tehnice în calea comerțului și ale Acordului privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare; invită Comisia, în acest sens, să abordeze aspecte nerezolvate cum ar fi bunăstarea animalelor;
11. observă că India este preocupată de lipsa armonizării standardelor microbiologice în UE, de implicațiile programului REACH, de prețurile ridicate ale certificatelor pentru exportarea fructelor în UE și de procedurile costisitoare de conformitate pentru obținerea marcajului CE și subliniază că ALS trebuie să soluționeze aceste probleme; solicită ambelor părți să se asigure că reglementarea și BNT în calea comerțului sunt administrate în așa fel încât să nu îngreuneze comerțul în ansamblu; solicită atât Uniunii Europene, cât și Indiei să coopereze mai strâns în cadrul grupurilor lor de lucru în vederea obținerii unui cadru mai transparent pentru reglementările și standardele tehnice; solicită, de asemenea, Comisiei să ofere asistență tehnică pentru a sprijini eforturile producătorilor indieni de a atinge standarde UE, în special în ceea ce privește sănătatea, mediul și dimensiunea socială a producției, generând astfel câștiguri de ambele părți;

Joi, 26 martie 2009

12. recunoaște că sistemul de standarde al Indiei evoluează în momentul de față; solicită Biroului de standardizare indian și Organizației centrale pentru controlul standardelor medicamentelor să adapteze standardele în conformitate cu standardele internaționale și să crească transparența în formularea standardelor prin îmbunătățirea procedurilor sale de testare și certificare; își exprimă îngrijorarea față de punerea în aplicare a măsurilor și standardelor sanitare și fitosanitare; solicită Comisiei să ofere sprijinul corespunzător pentru a consolida capacitățile și să dezvolte resursele umane calificate din cadrul organelor de reglementare indiene;

13. subliniază că ALS ar trebui să includă un mecanism obligatoriu de soluționare a litigiilor dintre state, dispoziții privind medierea privind BNT în calea comerțului, măsurile anti-dumping și compensatorii și o clauză privind excepțiile generale pe baza articolelor XX și XXI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT);

Comerțul cu servicii, libertatea de stabilire

14. recunoaște că serviciile reprezintă sectorul economiei indiene care se dezvoltă cel mai rapid; observă că India are interese ofensive în privința liberalizării Modulului 1 și Modulului 4 din Acordul General privind Comerțul cu Servicii (GATS); consideră că Uniunea Europeană ar dori să încheie liberalizarea accesului la piață și prelucrarea națională în modul 3 în cazul majorității serviciilor;

15. subliniază că liberalizarea serviciilor nu trebuie să obstrucționeze în niciun fel dreptul de reglementare a serviciilor, inclusiv serviciile publice;

16. observă că Federația Camerelor de Comerț și Industrie din India estimează că schimburile bilaterale de servicii vor depăși 246, 8 miliarde de euro până în 2015, până la implementarea ALS în domeniul serviciilor;

17. ia act de faptul că comerțul cu servicii între Uniunea Europeană și India este relativ dezechilibrat; UE exportă în India 1,5 % din totalul de servicii, în timp ce exporturile Indiei în Uniunea Europeană se ridică la 9,2 % din totalul exporturilor sale de servicii în UE;

18. încurajează India să elaboreze o legislație privind protecția datelor care i-ar permite Indiei să obțină statutul de țară cu un nivel corespunzător de protecție, permițând sau efectuând transferuri de date personale din Uniunea Europeană în temeiul legislației europene și cu respectarea acesteia;

19. ia act de faptul că India se situează pe locul cinci în rândul celor mai mari piețe de servicii de telecomunicații din lume și că piața telecomunicațiilor a crescut anual cu 25 % în ultimii 5 ani; salută reducerea restricțiilor în ceea ce privește întreprinderile cu capital străin în domeniul telecomunicațiilor, dar regretă menținerea constrângerilor de politică internă; prin urmare, solicită prin urmare reducerea restricțiilor privind acordarea licențelor pentru furnizorii de servicii și înlăturarea incertitudinii în ceea ce privește politica privind sistemele tarifare și de interconectare și subliniază necesitatea de a înlocui legile vechi din acest sector cu o legislație avansată care să includă legile privind spațiul virtual și procedura de acordare a licențelor; consideră că sectoarele telecomunicațiilor și IT sunt principalele propulsoare ale economiei indiene și că India urmează să devină un punct central al producției din domeniul telecomunicațiilor prin facilitarea existenței unor zone economice speciale specifice telecomunicațiilor; subliniază oportunitățile majore din domeniul telecomunicațiilor;

20. în ceea ce privește sectorul sateliților, invită India să întrețină dialoguri cu întreprinderile din UE și să le permită acestora accesul pe piață pentru:

(a) a susține mai activ obiectivele de dezvoltare naționale și a răspunde numărului din ce în ce mai mare de solicitări de televiziune DTH și de servicii de bandă largă și

(b) a depăși preocupările de securitate în ceea ce privește serviciile mobile prin satelit cu ajutorul unor soluții tehnice noi care să le ofere autorităților naționale posibilitatea de a controla în mod corespunzător comunicațiile mobile prin satelit;

Joi, 26 martie 2009

21. salută dorința Indiei de a permite întreprinderilor străine să opereze în India, întrucât această deschidere va aduce numeroase beneficii economiei indiene și sectorului juridic, precum și firmelor de avocatură europene, specializate în dreptul internațional precum și clienților acestora; solicită Comisiei să evalueze împreună cu autoritățile indiene oportunitatea și sfera de aplicare a liberalizării serviciilor juridice în cadrul ALS;

22. ia act de faptul că nu se pot realiza toate obiectivele ALS, dacă nu sunt însoțite de angajamente în Modul 4; subliniază că acreditarea la nivel național și la nivelul UE a calificărilor profesionale și acordurile privind recunoașterea reciprocă și cerințele în materie de licențiere în cadrul serviciilor profesionale din India și UE ar aduce beneficii majore și ar putea fi incluse cu ușurință în ALS; cu toate acestea, solicită o analiză detaliată pentru fiecare stat membru;

23. încurajează India să liberalizeze gradual sectorul bancar și cel al asigurărilor;

24. încurajează India să se asigure că viitorul proiect de lege revizuit nu va reduce actualele oportunități de acces pe piață ale furnizorilor de servicii de curierat rapid și invită Comisia să solicite Indiei angajamente depline în ceea ce privește atât serviciile de curierat rapid, cât și manipularea proprie pentru operatorii rapizi de transport de marfă din aeroporturi care vizează și salvardarea oportunităților de acces pe piață în viitor;

25. solicită Indiei să adopte o abordare mai deschisă în ceea ce privește acordarea vizelor cu intrări multiple și cu o durată minimă de un an pentru cetățeni, oameni de afaceri și politicieni din statele membre;

Investiții

26. solicită Comisiei să includă în ALS un capitol privind investițiile care să prevadă un sistem cu puncte unice de informare pentru investitori;

27. salută înființarea Centrul tehnologic și de afaceri european la New Delhi, care are ca scop îmbunătățirea cooperării dintre întreprinderile și tehnologiile din India și din statele membre;

28. reamintește că pentru ca investițiile să fie profitabile acestea trebuie să fie însoțite de norme și reglementări solide și bine concepute; reafirmă, în acest context, rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială a întreprinderilor: un nou parteneriat ⁽¹⁾; prin urmare, solicită Comisiei să elaboreze norme pentru întreprinderile transnaționale în cadrul ALS, concepute pentru a asigura că investitorii respectă standardele de bază ale OMI, convențiile sociale și de mediu și acordurile internaționale în vederea obținerii unui echilibru mondial între dezvoltarea economică și standarde sociale și de mediu mai ridicate;

29. reamintește că, în vreme ce capitolele ALS privind investițiile sunt adesea însoțite de angajamente cu privire la liberalizarea circulației capitalului și renunțarea la controlul asupra capitalului, aceste clauze ar trebui abordate cu foarte multă precauție, având în vedere importanța controlului asupra capitalului, în special în cazul țărilor în curs de dezvoltare, în atenuarea impactului crizei financiare; îndeamnă UE să promoveze o mai mare responsabilitate corporatistă în forurile internaționale din partea întreprinderilor străine stabilite în India și, în același timp, îndeamnă încheierea unui acord cu guvernul indian pentru stabilirea unui sistem eficient de monitorizare a drepturilor lucrătorilor din întreprinderile naționale și din cele străine cu sediul în India;

30. solicită Comisiei să includă în ALS un capitol privind investițiile ca parte semnificativă din acesta, facilitând astfel un proces mult mai lin de investiție reciprocă între piețe prin promovarea și protecția acordurilor de investiții și explorând, în același timp, oportunitățile imediate; sugerează că un astfel de acord de investiție ar putea sta la baza creării unui sistem de puncte unice de informare pentru investitorii din ambele economii, explicându-le diferențele dintre normele și practicile de investiție și furnizând informații în privința tuturor aspectelor juridice;

⁽¹⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

Joi, 26 martie 2009

Achiziții publice

31. regretă că India nu dorește includerea achizițiilor publice în ALS; solicită Comisiei să negocieze sisteme de achiziții eficiente și transparente; solicită Indiei să aplice proceduri transparente și echitabile de acordare a contractelor publice și să acorde întreprinderilor comunitare acces la sistemele de achiziții publice;

Comerțul și concurența

32. încurajează punerea în aplicare a noii legi privind concurența în India; consideră că UE ar trebui să încorporeze articolul 81 și articolul 82 din Tratatul CE în ALS pentru a garanta angajamentul privind politica din domeniul concurenței;

Politica privind drepturile de proprietate intelectuală, politica industrială și comercială

33. salută angajamentul ferm al Indiei pentru un sistem solid al DPI și pentru utilizarea flexibilității oferite de acordurile TRIPS pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de sănătate, în special în ceea ce privește accesul la medicamente; încurajează aplicarea și respectarea efectivă a acestuia; solicită Comisiei și autorităților indiene în cauză să coordoneze acțiuni pentru a combate în mod eficient contrafacerea și, în special, contrafacerea medicamentelor;

34. solicită Uniunii Europene și Indiei să se asigure că angajamentele asumate în cadrul ALS nu împiedică accesul la medicamente esențiale pe măsură ce India își dezvoltă capacitatea, trecând de la o industrie generală la una bazată pe cercetare;

35. solicită Uniunii Europene și Indiei să sprijine măsurile și inițiativele de tipul fondurilor pentru premii, gruparea de brevete și alte mecanisme alternative, pentru a sprijini accesul și inovarea în materie de medicamente, în special în cazul bolilor neglijate;

Comerțul și dezvoltarea durabilă

36. recunoaște că un capitol cuprinzător privind dezvoltarea reprezintă o parte esențială a oricărui ALS și face obiectul unui mecanism obligatoriu de soluționare a diferendelor;

37. solicită Uniunii Europene și Indiei să se asigure că investițiile străine directe și comerțul nu sunt încurajate în detrimentul legislației și standardelor din domeniul mediului, al muncii sau al igienei și siguranței muncii, permițând, în același timp, monitorizarea adecvată a respectării acestor standarde;

38. solicită ratificarea și aplicarea efectivă a convențiilor de bază ale OIM;

39. își exprimă îngrijorarea cu privire la munca copiilor în India, aceștia fiind adesea exploatați în condiții nesigure și insalubre; solicită Comisiei să abordeze acest subiect în cadrul negocierilor privind ALS și solicită Guvernului Indiei să depună eforturi maxime pentru eliminarea cauzelor care stau la baza acestui fenomen, pentru a-i pune capăt;

40. ia act de introducerea în India a unei noi legi privind munca efectuată de copii, care a fost pusă în aplicare în 2006 și care interzice angajarea copiilor sub vârsta de 14 ani drept personal pentru menaj sau vânzători de alimente și solicită Uniunii Europene să continue să încurajeze India să ratifice Convenția 182 a OIM privind cele mai rele forme de muncă juvenilă, precum și Convenția 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă și Convenția 98 privind dreptul de organizare și negociere colectivă, ceea ce ar reprezenta un adevărat progres spre abolirea definitivă a muncii efectuate de copii;

Joi, 26 martie 2009

41. subliniază faptul că Uniunea Europeană ar trebui să facă presiuni asupra guvernului indian pentru ca acesta să se ocupe de problema muncii persoanelor ținute în sclavie, care afectează milioane de persoane în India - în mare parte din castele Dalit și Adivasi (triburi și popoare indigene); observă că se consideră că această problemă nu este tratată în mod corespunzător ca urmare a lipsei de voință din partea autorităților administrative și politice;

42. îndeamnă UE să includă o dispoziție în ALS cu India care să garanteze că întreprinderile UE care utilizează zonele economice speciale nu pot fi scutite de respectarea drepturilor fundamentale ale muncii sau a altor drepturi ale muncii bazate pe convențiile OIM care au fost ratificate de India;

43. subliniază că clauzele privind drepturile omului și democrația sunt un element esențial al ALS; își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește persecutarea continuă a minorităților religioase, a apărătorilor drepturilor omului în India și în ceea ce privește situația actuală a drepturilor omului și a siguranței în partea Cașmirului administrată de India;

44. invită Consiliul, Comisia și India să se asigure că grupurile dezavantajate precum persoanele care fac parte din castele Dalit și Adivasi nu vor avea de suferit de pe urma ALS și că toți membrii societății se vor bucura de eventualele beneficii aduse de acesta;

45. salută angajamentele Uniunii Europene și ale Indiei de cooperare în domeniul cercetării nucleare civile; ia act de faptul că India nu este semnatară a tratatului de neproliferare și a primit o dispensă din partea Grupului Furnizorilor Nucleari; solicită Indiei să semneze acest tratat;

Rolul Parlamentului European

46. se așteaptă din partea Consiliului și a Comisiei să prezinte ALS Parlamentului pentru a primi avizul său conform în temeiul articolului 300 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul CE;

47. solicită Consiliului și Comisiei să confirme angajamentul Indiei de a negocia un ALS cu UE, cu participarea noului guvern indian după viitoarele alegeri generale;

Alte considerații

48. ia act de creșterea rapidă a inflației în India; recunoaște că, pentru ca India să rămână la fel de competitivă în calitate de partener comercial din ce în ce mai important al Uniunii Europene, sunt necesare investiții importante la nivelul infrastructurii și o creștere semnificativă a capacității de producere a energiei electrice; salută planul guvernului indian de a aloca 500 miliarde de dolari în acest domeniu în următorii cinci ani și face apel la organismele publice și private să coopereze pe deplin în cadrul acestui proiect de proporții;

49. salută inaugurarea de către primul ministru indian a noii linii de cale ferată Srinagar dintre Baramulla și Qazigund, care oferă multe mii de noi locuri de muncă populației locale; consideră că astfel de inițiative economice vor consolida perspectivele unui viitor mai prosper și mai pașnic pentru populația din Cașmir;

50. salută progresul înregistrat de India pentru a dobândi atât statutul de donator, cât și de beneficiar al ajutorului pentru dezvoltare;

51. apreciază progresele înregistrate în cooperarea pentru cercetare și dezvoltare, inclusiv prin intermediul programului-cadru finanțat de UE; salută numărul mare de studenți indieni care studiază în universități europene prin intermediul programului Erasmus Mundus;

52. precizează că, în cazul în care cooperarea economică dintre Uniunea Europeană și India se sprijină pe sistemul de valori universale ale Uniunii, aceasta poate crea un standard pentru cooperarea cu alte țări;

Joi, 26 martie 2009

53. salută lansarea acțiunii speciale pentru cooperare culturală UE-India pentru perioada 2007-2009, în special în ceea ce privește educația, schimburile de studenți, formarea profesională și dialogul intercultural;
54. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea prețurilor la produsele de bază la nivel mondial și cu privire la efectul acestei creșteri asupra populațiilor mai sărace, inclusiv din India, ceea ce constituie un obstacol pentru o creștere durabilă și accentuează diferențele la nivel mondial; invită Uniunea Europeană și India să coordoneze o strategie cuprinzătoare pentru a face față acestei probleme prin eforturi conjugate;
55. salută faptul că India a realizat progrese considerabile în ceea ce privește asigurarea educației primare universale, reducerea sărăciei și accesul sporit la apă potabilă salubă; observă totuși că India nu este încă pe cale să realizeze majoritatea ODM, cum ar fi mortalitatea infantilă, sănătatea maternă, malnutriția infantilă și lupta împotriva malariei, a tuberculozei și a HIV/SIDA; își exprimă îngrijorarea despre faptul că Dalii și Adivasii sunt cele mai defavorizate în ceea ce privește realizarea OMD și sunt încă victime ale discriminării în ceea ce privește accesul la locuințe, educație, locuri de muncă, servicii medicale și alte servicii;
56. observă că, în ciuda unei creșteri economice susținute, încă persistă mari inegalități, mai mult de 800 milioane de persoane supraviețuind cu mai puțin de 2 USD pe zi; își exprimă îngrijorarea mai ales pentru situația categoriilor defavorizate ale populației, în special femeile, copiii, grupurile marginalizate și victimele discriminării, precum populațiile indigene Dalit și Adivasi, și populația rurală; subliniază nevoia de garantare a faptului că ALS nu limitează competențele de care guvernul indian are nevoie pentru a lupta împotriva sărăciei și a inegalităților; invită Consiliul și Comisia să coopereze cu guvernul indian pentru a îmbunătăți situația acestor grupuri și pentru a verifica în ce măsură cooperarea viitoare poate contribui la încetarea discriminării bazate pe gen și castă, ținând seama de rezoluția sa menționată mai sus referitoare la situația drepturilor omului privind casta Dalit în India;
57. subliniază faptul că distrugerea din ce în ce mai mare a mediului în India este o problemă în constantă creștere, cu consecințe economice, sociale și de mediu de neimaginat, în special pentru numărul mare de indieni care trăiesc în sărăcie, și subliniază, astfel, nevoia specifică pentru o cooperare continuă a UE cu India în acest domeniu;
58. este impresionat de efectele dezvoltării asupra creșterii economice din anumite regiuni ale Indiei și invită Comisia să sprijine cercetarea și modelele principale, precum și politicile naționale și subnaționale subiacente responsabile pentru astfel de efecte, cu scopul de a facilita schimbul de experiență și de bune practici între regiuni;
59. salută angajamentul Indiei de a crește nivelul cheltuielilor publice în domeniul sănătății și încurajează această tendință pentru a asigura accesul corespunzător la serviciile de sănătate, în special în zonele rurale;
60. consideră că UE trebuie să acorde o atenție specială sectorului de IMM-uri din India și sugerează, astfel, că în toate programele de cooperare pentru dezvoltare dintre UE și India, IMM-urile ar putea fi consolidate prin măsuri care să contribuie la finanțarea proiectelor locale propuse de cetățeni;
61. salută generalizarea microcreditului în India, care a devenit recunoscut ca instrument eficace pentru dezvoltare la nivel local;

*

* *

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Indiei.
-

Joi, 26 martie 2009

Responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție

P6_TA(2009)0190

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 31 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 39, 49, 50 și 137 din Tratatul CE,
- având în vedere Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală (COM(2007)0249),
- având în vedere Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 referitoare la aplicarea Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽⁴⁾,
- având în vedere Orientările OCDE pentru societățile multinaționale,
- având în vedere declarația de principii tripartită a OIM privind societățile multinaționale și politica socială,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2005 referitoare la dimensiunea socială a globalizării ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială a întreprinderilor: un nou parteneriat ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului al XXI-lea ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64.

⁽²⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

⁽³⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 452.

⁽⁴⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 411.

⁽⁵⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 65.

⁽⁶⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

⁽⁷⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 octombrie 2004 din cauza C-60/03 Wolff & Müller ⁽¹⁾,
 - având în vedere studiul „Răspunderea în procesele de subcontractare din sectorul european al construcțiilor” realizat de Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0065/2009),
- A. întrucât subcontractarea poate fi considerată drept o parte integrantă a activității economice;
- B. întrucât rata extrem de crescută a activității economice din ultimul sfert de secol a avut un rol foarte important în creșterea nivelului ocupării forței de muncă în cele mai multe dintre economiile Uniunii Europene și întrucât această dezvoltare a adus avantaje majorității întreprinderilor și a stimulat inițiativa privată;
- C. întrucât globalizarea și concurența crescută, asociată acesteia, operează schimbări în modul de organizare a întreprinderilor, inclusiv externalizarea activităților care nu au un caracter strategic, crearea de rețele și recurgerea mai frecventă la subcontractare;
- D. întrucât, ca urmare, complexitatea relațiilor dintre societățile-mamă și filialele acestora și dintre contractanții principali și subcontractanți face dificilă perceperea clară a diferitelor structuri, operațiuni și politici, precum și a responsabilității și a răspunderii ce revin diferitelor părți din lanțul de producție;
- E. întrucât aceste schimbări au avut consecințe profunde asupra relațiilor de muncă și împiedică uneori identificarea clară a legislației aplicabile relațiilor dintre diferitele elemente ale unui lanț de producție și, întrucât, prin urmare, tarifarea și repartizarea forței de muncă nu mai sunt guvernate de cadrul de reglementare al industriei;
- F. întrucât în prezent procesul de producție din mai multe sectoare are forma unui lanț de producție fragmentat care s-a extins și s-a lărgit, un lanț care are o componentă logistică (atât orizontală, cât și verticală) și una valorică, de natură economică și productivă, în care specializările sau sarcinile unice sunt adesea „externalizate” unor întreprinderi mici sau unor lucrători independenți și întrucât rezultatul în conturile întreprinderii constă într-o substituie a costurilor directe ale forței de muncă cu costuri aferente subcontractării, serviciilor sau furnizorilor bazate pe facturi și „contracte comerciale de servicii”;
- G. întrucât subcontractanții se află deseori în concurență, iar, prin urmare, angajații întreprinderii care lansează invitația de participare la procedura de ofertare și ai subcontractanților sunt supuși presiunilor în privința condițiilor lor de muncă;
- H. întrucât Parlamentul a evidențiat deja problemele asociate cu lucrătorii aparent independenți, iar această problemă este de asemenea evidentă în cazul subcontractanților;
- I. întrucât subcontractarea și externalizarea către întreprinderi independente din punct de vedere juridic nu duce la independență, iar societățile de la un nivel mai scăzut al lanțului valoric, cu excepția subcontractanților specializați în înalta tehnologie sau în alte domenii sofisticate, adesea nu sunt în măsură să acționeze pe picior de egalitate cu contractanții principali;
- J. întrucât, deși subcontractarea prezintă multe aspecte pozitive și a permis o creștere a capacității de producție, aceasta a generat și anumite dezechilibre economice și sociale între lucrători și ar putea declanșa o deteriorare a condițiilor de muncă, ceea ce constituie un motiv de îngrijorare;

(1) Cauza C-60/03 Wolff & Müller [2004], Recueil I-9553.

Joi, 26 martie 2009

- K. întrucât subcontractarea poate fi realizată și prin intermediari, societăți de recrutare a forței de muncă sau agenții de muncă temporară, de exemplu, care uneori operează sub forma unor societăți-fantomă, și întrucât deseori se subcontractează doar o singură sarcină sau se angajează lucrători numai în acest scop; întrucât acest lucru subliniază schimbările rapide din sectorul construcțiilor și din alte sectoare în care relațiile de muncă au adeseori un caracter temporar;
- L. întrucât, în context transfrontalier, problemele legate de această situație temporară sunt accentuate atunci când, de exemplu, lucrătorii își desfășoară activitatea într-un alt stat membru;
- M. întrucât relațiile de muncă din sectorul construcțiilor au fost redefinite și, în același timp, au redus responsabilitatea socială directă a „contractantului principal”, pe măsură ce activitățile au fost externalizate prin recurgerea la subcontractanți și agenții de recrutare, transformând prezența forței de muncă ieftine, adeseori necalificate, într-o parte integrantă a subcontractării de la un nivel inferior;
- N. întrucât anumite sectoare, îndeosebi cel al construcțiilor, sunt în mod special vulnerabile în fața abuzurilor, având în vedere rețelele complicate de subcontractare;
- O. întrucât principiul de bază al plății egale pentru o muncă egală prestată în același loc trebuie să se aplice tuturor lucrătorilor, indiferent de statutul acestora și de tipul de contract, și trebuie respectat,
1. invită autoritățile publice și toate părțile implicate să facă tot posibilul pentru a crește nivelul de conștientizare al lucrătorilor în ceea ce privește drepturile de care beneficiază în conformitate cu diferitele instrumente (dreptul muncii, contracte colective, coduri de conduită) care reglementează relațiile de muncă și condițiile de muncă în întreprinderile pentru care aceștia lucrează și relațiile contractuale în lanțurile de subcontractare;
 2. invită Comisia să promoveze bunele practici, orientările și standardele existente și practicile de responsabilitate socială în rândul întreprinderilor, fie acestea contractanți principali sau subcontractanți;
 3. reiterează invitația adresată Comisiei de a elabora o propunere privind aplicarea agendei referitoare la munca decentă lucrătorilor din întreprinderile subcontractante și, în special, privind respectarea standardelor de muncă esențiale, a drepturilor sociale, a formării profesionale a angajaților și a tratamentului egal;
 4. subliniază importanța utilizării noilor tehnologii de către întreprinderile subcontractante din cadrul lanțurilor de producție pentru ameliorarea calității atât a producției, cât și a locurilor de muncă;
 5. invită autoritățile publice naționale să adopte sau să elaboreze și alte dispoziții legale care să excludă din procedurile de achiziții publice acele întreprinderi despre care s-a dovedit că au încălcat dreptul muncii, contractele colective sau codurile de conduită;
 6. salută adoptarea unui cadru juridic transnațional, convenit între societățile multinaționale și federațiile sindicale mondiale, menit să protejeze standardele de muncă în cadrul societăților multinaționale, al subcontractanților și partenerilor acestora din diferite țări, cadru care stabilește statutul lucrătorului angajat și oferă protecție socială indiferent de condițiile specifice de angajare;
 7. ia act de hotărârea din cauza Wolff & Müller, prin care Curtea de Justiție a decis că reglementările naționale germane în materie de răspundere nu încălcă legislația comunitară, fiind menite să asigure protecția lucrătorilor detașați în afara țării;
 8. ia act de rezultatul consultării publice referitoare la Cartea verde a Comisiei intitulată „Modernizarea dreptului muncii pentru a face față provocărilor secolului XXI” (COM(2006)0708); sprijină în această privință intenția Comisiei de a lua măsurile necesare în vederea clarificării drepturilor și obligațiilor părților implicate în lanțurile de subcontractare, pentru a nu lipsi lucrătorii de posibilitatea de a-și exercita drepturile în mod efectiv;

Joi, 26 martie 2009

9. salută faptul că opt state membre (Austria, Belgia, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Țările de Jos și Spania) au reacționat în fața problemelor legate de obligațiile subcontractanților în calitate de angajatori, prin adoptarea de reglementări naționale în materie de răspundere; încurajează celelalte state membre să ia în considerare adoptarea unor astfel de reglementări; subliniază totuși faptul că punerea în aplicare a normelor în procesele de subcontractare transfrontalieră este extrem de dificilă atunci când statele membre au sisteme diferite;
10. subliniază că în studiul Fundației Europene pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă se indică că domeniul restrâns de aplicare a răspunderii, precum limitarea la un singur element al lanțului, este unul dintre motivele pentru care procedurile sunt ineficace;
11. subliniază provocările deosebite cu care se confruntă întreprinderile mici și invită responsabilii politici să elaboreze instrumente adecvate de sensibilizare în rândul întreprinderilor mici;
12. reamintește tuturor părților interesate că, în Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 referitoare la detașarea lucrătorilor, Parlamentul a invitat Comisia să reglementeze răspunderea conjunctă și solidară a întreprinderilor principale sau generale, în vederea eliminării abuzurilor în subcontractare și în externalizarea de lucrători transfrontalieri, precum și a creării unei piețe interne transparente și competitive pentru toate societățile;
13. reiterează mesajul său, invitând Comisia să instituie un instrument juridic comunitar bine definit care să introducă răspunderea conjunctă și solidară la nivel comunitar, respectând totodată diferitele sisteme juridice în vigoare în statele membre, precum și principiile subsidiarității și proporționalității;
14. invită Comisia să realizeze o evaluare a impactului referitoare la valoarea adăugată și fezabilitatea unui instrument comunitar privind răspunderea lanțului care să sporească transparența proceselor de subcontractare și să asigure o aplicare mai bună a legislației comunitare și naționale; subliniază că acest studiu ar trebui să fie transsectorial;
15. își exprimă convingerea că un instrument privind răspunderea lanțului ar aduce avantaje nu numai angajaților, ci și autorităților din statele membre, angajatorilor și în special IMM-urilor în combaterea economiei gri, întrucât reglementările comunitare transparente și clare ar elimina de pe piață operatorii economici cu practici îndoielnice, îmbunătățind astfel funcționarea pieței unice;
16. constată că toate măsurile de informare a lucrătorilor cu privire la drepturile lor și de sprijinire a exercitării drepturilor contribuie semnificativ la promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor; invită statele membre să garanteze din punct de vedere structural informarea lucrătorilor cu privire la drepturilor lor și consideră că partenerii sociali au o responsabilitate deosebită în această privință;
17. invită Comisia să-și intensifice eforturile de a promova o mai bună și o mai strânsă cooperare și coordonare între autoritățile administrative naționale, inspectorate, agenții guvernamentale responsabile de aplicarea legii, autoritățile pentru securitate socială și cele fiscale; invită, de asemenea, statele membre să introducă proceduri de inspecție mai stricte și să stimuleze legăturile mai strânse între inspectoratele naționale de muncă, favorizând astfel o mai bună cooperare și coordonare între acestea; invită Comisia să elaboreze standarde calitative pentru inspectoratele de muncă și să efectueze un studiu de fezabilitate în privința unor posibile măsuri pentru înființarea unei rețele comunitare a inspectoratelor de muncă;
18. subliniază necesitatea de a stimula întreprinderile să întreprindă cu bună credință toate eforturile necesare, cum ar fi sistemele de certificare și codurile de conduită, pentru a elimina încălcările dreptului muncii comise de subcontractanți, inclusiv să raporteze autorităților astfel de practici și să înceteze contractul cu acel subcontractant care recurge la practici ilegale pentru a evita posibilitatea de a fi considerat răspunzător în mod conjunct și solidar pentru încălcarea respectivă a legislației;
19. invită partenerii sociali să promoveze subcontractarea de cooperare pentru activități punctuale specifice pe de o parte și pentru limitarea extinderii subcontractării, pe de altă parte și salută elaborarea acordurilor-cadru care definesc responsabilitatea socială și răspunderea în cadrul lanțului, ca o completare a regulamentului necesar;

Joi, 26 martie 2009

20. atrage atenția asupra dispozițiilor legale contradictorii, paralele sau duble care se regăsesc în codurile de conduită și în dreptul muncii, în standardele și orientările adoptate de autoritățile publice și în contractele colective în vigoare; din acest motiv, subliniază necesitatea ca întreprinderile să adopte cu prioritate codurile de conduită, standardele și orientările elaborate la nivelul unor organizații supranaționale (OCDE, OIM) sau la nivel național sau sectorial;
21. reamintește tuturor părților implicate, și îndeosebi angajatorilor, obligațiile acestora în materie de informare, consultare și participare a lucrătorilor, mai ales cele prevăzute în instrumentele juridice naționale și comunitare;
22. propune ca posibilitatea de a reconcilia viața de familie cu cea profesională să fie garantată prin lege la nivel național pentru lucrătorii din întreprinderile subcontractante din cadrul lanțurilor de producție și ca directivele privind concediul maternal și paternal să fie aplicate în mod eficace;
23. invită Comisia să asigure respectarea efectivă a Directivei 96/71/CE, inclusiv prin inițierea de proceduri privind încălcarea acesteia, dacă este necesar; de asemenea, solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsuri de îmbunătățire a accesului lucrătorilor detașați la informații, consolidând coordonarea și cooperarea administrativă dintre statele membre, inclusiv clarificând rolul birourilor de legătură din statele membre și rezolvând problemele cu caracter transfrontalier care împiedică punerea eficientă în aplicare a Directivei 96/71/CE;
24. subliniază că eliminarea posibilelor consecințe sociale negative ale subcontractării poate fi facilitată printr-un dialog social consolidat mai bun între patronate și sindicate;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Prețurile la alimente în Europa

P6_TA(2009)0191

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 33 din Tratatul CE,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2008 intitulată „Prețurile la alimente în Europa” (COM (2008)0821),
- având în vedere studiul intitulat „Diferența dintre prețurile de producător și cele plătite de consumator” din 20 octombrie 2007,
- având în vedere studiul realizat de Comisie, intitulat „Competitivitatea industriei alimentare europene: o evaluarea economică și juridică” din 28 noiembrie 2006,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2008 intitulată „Creșterea prețurilor la produsele alimentare - Direcții de acțiune ale UE pentru gestionarea problemei” (COM(2008)0321),

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere declarația din 19 februarie 2008 privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 7 aprilie 2005, intitulat „Sectorul mării distribuții– tendințe și consecințe pentru agricultori și consumatori” ⁽²⁾,
 - având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 22 ianuarie 1997 privind restricțiile verticale în politica comunitară în domeniul concurenței (COM(1996)0721),
 - având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind creșterea prețurilor la furaje și la produsele alimentare ⁽³⁾,
 - având în vedere „bilanțul de sănătate” în curs al politicii agricole comune (PAC),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0094/2009),
- A. întrucât recent în Europa și în lume s-au înregistrat variații excesive ale prețurilor la alimente, cu creșteri semnificative ale prețurilor în unele cazuri și cu efecte neclare asupra sectorului agricol, unele părți fiind avantajate de creșterea prețurilor, altele - majoritatea din sectorul creșterii animalelor și cel agroalimentar - confruntându-se cu costuri mult mai mari;
- B. întrucât s-a constatat, în același timp, o creștere considerabilă a costurilor pentru produsele agricole, ca o consecință a creșterii prețurilor la produse auxiliare, cum sunt fertilizanții și produsele fitosanitare și, în ciuda faptului că în momentul de față prețurile la producător au scăzut foarte mult, aceasta scădere nu este dublată de o scădere, la același nivel și în aceeași perioadă, a costurilor de producție menționate;
- C. întrucât scăderea prețurilor la produsele agricole, care nu are loc pe fondul scăderii costurilor de producție, determină agravarea situației financiare a agricultorilor, mulți dintre aceștia renunțând la producție, deoarece aceasta nu este rentabilă;
- D. întrucât s-a constatat faptul că mării producători au stabilit prețuri extrem de variate pentru aceleași produse în diferitele state membre;
- E. întrucât în Europa au fost identificate diferențe de preț considerabile între prețurile de producător și cele plătite de consumator, care, în unele cazuri, nu pot fi explicate prin costurile pe care le implică procesarea, distribuția și vânzarea produselor;
- F. întrucât, la analiza prețurilor și a evoluției acestora, trebuie să se țină seama de întregul lanț de aprovizionare; întrucât sectorul alimentar este fragmentat, iar lanțul de aprovizionare prezintă o mare complexitate, dată de numărul mare de intermediari;
- G. întrucât, în decursul ultimilor ani, unii mari agenți de prelucrare au câștigat segmente importante de piață;
- H. întrucât în ultimii ani s-au înregistrat modificări considerabile ale structurii concurențiale la nivelul lanțului de aprovizionare cu alimente și creșteri ale gradului de concentrare la nivelul producătorilor de alimente, precum și al angroșiștilor și al detailiștilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ JO C 255, 14.10.2005, p. 44.

⁽³⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 621.

Joi, 26 martie 2009

- I. întrucât date din cadrul întregii UE sugerează că marile supermarketuri își folosesc puterea de cumpărare pentru a-i constrânge pe furnizori să-și scadă prețurile la niveluri nesustenabile și pentru a le impune acestora condiții inechitabile; întrucât mării distribuitori din UE se transformă cu rapiditate în „agenți de pază” ce controlează accesul agricultorilor și al celorlalți furnizori la consumatorii UE;
 - J. întrucât prețurile plătite de consumatorii din UE sunt în medie de cinci ori mai mari decât prețurile de producător; întrucât acum cinzeci de ani agricultorii din UE primeau aproximativ jumătate din prețul cu amănuntul al alimentelor, iar astăzi, când gradul de prelucrare al alimentelor este vizibil ridicat, acest procent a scăzut dramatic;
 - K. constată că, în ciuda faptului că finanțarea prevăzută de politica comună în domeniul pescuitului a contribuit de-a lungul anilor la asigurarea unor prețuri scăzute pentru consumatori, se observă că prețurile de consum rămân ridicate sau nu scad, în ciuda reducerii prețurilor în sectorul agricol;
 - L. întrucât din punct de vedere strategic este de dorit un grad înalt de autonomie la nivelul UE; în acest context se va tinde spre o poziție solidă a principalilor producători europeni ca responsabili cu aprovizionarea cu alimente;
 - M. întrucât dezechilibrul în ceea ce privește puterea de negociere dintre producătorii agricoli și restul lanțului de aprovizionare a avut ca rezultat menținerea unei presiuni puternice asupra marjelor producătorilor din sectorul agricol,
1. consideră că, în conformitate cu Tratatul CE, este în interesul public european să se mențină un nivel adecvat al prețurilor de producători și al celor plătite de consumatori și să se asigure concurența loială, în special pentru mărfurile strategice, cum ar fi produsele agricole și alimentare;
 2. consideră că, dacă prin concurență consumatorilor li se oferă alimente la prețuri competitive, agricultorilor trebuie să li se garanteze venituri stabile prin prețuri care să acopere costurile de producție și o remunerație echitabilă pentru munca depusă, pentru a se asigura siguranța aprovizionării cu alimente de bună calitate;
 3. consideră că există numeroși factori care influențează mecanismul de transmitere a prețurilor și diferența dintre prețurile de producător și cele plătite de consumator; menționează, printre acești factori, comportamentul operatorilor din lanțul de aprovizionare, inclusiv al producătorilor, angrosiștilor și distribuitorilor, partajarea costurilor neagricole (cum ar fi energia și forța de muncă), cadrele legislative și de reglementare, caracterul perisabil al produselor, gradul de prelucrare, comercializare și distribuire a produselor sau preferințele de cumpărare ale consumatorilor;
 4. consideră că printre factorii care influențează în cea mai mare măsură mecanismul de transmitere a prețurilor și decalajul dintre prețurile de producător și cele plătite de consumator, concentrarea în creștere în cadrul întregului lanț de aprovizionare cu alimente, gradul de îmbunătățire a produselor și majorările de prețuri ale celorlalți factori externi de cost, precum și speculațiile cu produse agricole de bază joacă un rol decisiv; în consecință, reafirmă importanța instrumentelor de reglementare a piețelor care, în contextul actual, sunt mai necesare ca niciodată;
 5. este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că evoluțiile cererii și ofertei, precum și deficiențele în funcționarea componentelor lanțului alimentar joacă un rol important în creșterea prețurilor la alimente; subliniază, totuși, că un rol important a fost deținut și de speculațiile pe piețele financiare, care au provocat distorsiuni în mecanismul de stabilire a prețurilor;
 6. solicită Comisiei să demareze cât mai curând posibil o anchetă sub forma unui studiu privind distribuția marjei în lanțul de producție și distribuție, după cum a fost inclus în bugetul pe 2009 pe baza unei propuneri anterioare a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală în procedura bugetară; consideră că acesta este un prim pas spre favorizarea transparenței în cadrul lanțului de producție;
 7. deplânge regresul continuu al mijloacelor de intervenție ale UE pe piața agricolă, deoarece acest fapt contribuie decisiv la instabilitatea accentuată a prețurilor; este de părere că trebuie introduse mijloace noi de gestionare a pieței, pentru garantarea unei stabilități mai mari a veniturilor producătorilor și pentru stabilirea unor prețuri convenabile pentru consumatori;

Joi, 26 martie 2009

8. consideră că, în conformitate cu PAC a UE, trebuie introduse mijloace noi de gestionare a pieței, pentru garantarea stabilității veniturilor producătorilor și a pieței agroalimentare și pentru menținerea unei producții agricole a UE rațională, cu prețuri rezonabile, evitându-se astfel fluctuațiile prețurilor finale sau ale factorilor de producție;
9. consideră că acea comparație a UE cu SUA pe care o face Comisia în ceea ce privește productivitatea are relevanță, însă nu poate constitui fundamentul absolut pentru dimensiunile ideale ale productivității în domeniul alimentar (în special cel agricol și de prelucrare) în UE; accentuează că sectorul agro-alimentar din UE se deosebește hotărâtor de cel analog din SUA și în privința tipurilor și a domeniilor pe care le acoperă, dar și în privința condițiilor și normelor inerente;
10. consideră că trebuie încurajată consolidarea competitivității și capacității de inovare în sectorul agricol primar, deoarece acestea creează mai multe posibilități de diversificare pentru producători primari în gestionarea întreprinderilor și diminuează dependența lor de celelalte verigi în lanțul de producție și de distribuție;
11. consideră că această concentrare a ofertei de produse agrare în organizații ale producătorilor, cooperative sau alte forme similare ar permite o reechilibrare a poziției acestora în procesul de producție, determinând creșterea forței de negociere a agricultorilor, ducând la obținerea unei valori adăugate mai mari pentru produsele lor și apropiind canalele de comercializare de consumator;

Imperfecțiuni ale pieței alimentare

12. atrage atenția asupra faptului că o putere de piață sporită reprezintă un avantaj, în special în sectorul agroalimentar, dată fiind, pe de o parte, lipsa de elasticitate a aprovizionării cu produse agricole și, pe de altă parte, cererea consumatorilor;
13. își exprimă îngrijorarea față de practicile de comercializare precum vânzarea de produse la prețuri inferioare costurilor pentru a genera un număr mai ridicat de vizite la supermarket; sprijină interzicerea vânzării alimentelor la prețuri inferioare costurilor și susține statele membre care au introdus deja astfel de măsuri; dorește să se întreprindă acțiuni la nivelul UE împotriva unor astfel de măsuri agresive în ceea ce privește prețurile, precum și a practicilor anti-competitive, cum ar fi cumpărarea obligatorie a unor produse sau orice alt tip de abuz al unei poziții dominante pe piață;
14. consideră că fixarea de prețuri inferioare costurilor nu este viabilă în sine pentru întreprinderi, putând fi exercitată doar de către întreprinderile mari (sectoriale) pentru un interval de timp scurt și doar pentru a determina ieșirea de pe piață a concurenților; consideră că pe termen lung o asemenea practică nu este nici în beneficiul consumatorului, dar nici în cel al pieței, în general;
15. își exprimă, în continuare, neliniștirea legată de alte situații în care comerțul se folosește de puterea sa pe piață; menționează, printre acestea termenii de plată excesive, cum ar fi taxele de listare, bonificațiile comerciale de intrare, amenințarea cu delistarea, reducerile retroactive la produse deja vândute, contribuțiile nejustificate la cheltuielile referitoare la promoții ale distribuitorilor sau insistența privind aprovizionarea exclusivă;
16. subliniază că în unele state membre, atât sectorul achizițiilor, cât și sectorul vânzărilor de pe piață tind să fie la fel de concentrate, agravând astfel efectul de denaturare a pieței;
17. subliniază faptul că, în lumina reformei PAC și în special a decuplării, deciziile agricultorilor privind alegerea produselor vor fi influențate și mai mult de semnalele de pe piață care nu vor fi distorsionate de o supraconcentrare din sectorul distribuției; consideră că este probabil ca sporirea importurilor alimentare ale UE să reducă prețurile de producător;
18. atrage atenția asupra faptului că distribuitorii pot obține profit de pe urma etichetării precum „produs al comerțului echitabil” pentru a-și spori marja de profit; în consecință, în scopul limitării acestor practici și al controlului folosirii acestei etichete, solicită ca comerțul echitabil să facă obiectul unei strategii de încadrare și de dezvoltare la nivelul UE;

Joi, 26 martie 2009

19. admite că, pe termen scurt, efectele concentrării pieței pe diferite niveluri ale lanțului de aprovizionare cu alimente pot duce la scăderea nivelului prețurilor la alimente, dar ținându-se cont de faptul că acestea nu pot prejudicia concurența, astfel eliminându-i pe micii producători de pe piață și limitând posibilitatea consumatorului de a alege;

20. atrage atenția asupra faptului că multe IMM-uri din sectorul alimentar sunt extrem de vulnerabile, în special în cazul în care depind într-o mare măsură de un mare agent comercial; constată că marii agenți comerciali din lanțul de aprovizionare cu alimente se folosesc adesea de competiții între mai mulți furnizori în vederea oferirii prețului minim și că, pentru a face față, companiile mici trebuie să-și reducă costurile și marjele, ceea ce se traduce prin plăți reduse către agricultori, acces restrâns al IMM-urilor pe piață și în canalele de distribuție, scăderea numărului de angajați și produse de o calitate mai slabă pentru consumatori;

21. își exprimă îngrijorarea față de creșterea nivelului speculațiilor cu alimente care se observă pe piețele financiare; invită Comisia să lanseze o anchetă în acest sens; așteaptă concluziile Grupului la nivel înalt privind concurența în industria agroalimentară și încurajează acest grup de experți să propună măsuri efective în vederea soluționării imperfecțiunilor de pe piață;

22. are în continuare rezerve în privința concluziei Comisiei care susține că specula pe piețele financiare deține un rol esențial în procesul de stabilire a prețurilor; estimează că trebuie asumate de către Comisie inițiative de consolidare a supravegherii piețelor la termen ale produselor agricole de bază;

23. consideră că pentru moment Comisia se limitează la parcurgerea unilaterală a datelor disponibile, întrucât aceasta nu ia în considerare posibilele efecte ale investițiilor speculative în piețele la termen, printre care se numără:

- creșterea prețurilor pentru cumpărătorii finali (producători și consumatori), care rezultă din crearea unor false așteptări cu privire la evoluția prețurilor,
- crearea de antistimulente și incertitudini suplimentare pentru întreprinderile producătoare noi și de dimensiuni mici care se bazează pe produse agricole, având ca rezultat crearea de impedimente pentru pătrunderea pe piață și blocarea procesului de îmbunătățire a concurenței pe anumite piețe,
- distribuirea inechitabilă (socială și geografică) a beneficiilor produse de vânzarea produselor agricole în detrimentul agricultorilor/producătorilor și în avantajul intermediarilor și al speculanților;

24. subliniază că există o nevoie imediată de investigare a noilor reglementări cu privire la piețele la termen în corelație cu estimările Comisiei, întrucât există dovezi că fenomenele de speculă creează deja probleme în ceea ce privește prețurile produselor de bază și, ca urmare, asupra piețelor și întreprinderilor producătoare care funcționează pe baza acestora;

25. consideră că Comisia a îmbunătățit monitorizarea cartelurilor în ultimii cinci ani, atât prin elaborarea unei legislații mai bune în domeniul concurenței, cât și prin implementarea normelor în vigoare; Consideră că măsuri precum solicitările de clemență sau procedura de soluționare și tehnologiile medico-legale au contribuit în mod semnificativ; consideră, cu toate acestea, că este necesar să fie realizate în continuare îmbunătățiri privind conținutul acestora și implementarea lor de către statele membre;

26. atrage atenția comisarului responsabil cu concurența asupra declarației Parlamentului, menționată anterior, privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană; constată cu dezamăgire că Comisia nu a dat curs acestui apel; solicită, în acest context, efectuarea unui studiu privind concentrarea pieței și încheierea unor înțelegeri în sectorul de distribuție și adoptarea de sancțiuni în cazul unor nereguli;

27. invită Comisia să analizeze, în rapoartele sale anuale, diferențele dintre prețurile de producător și cele plătite de consumator, diferențele între prețurile din statele membre și diferențele de prețuri între diverse produse agricole;

Joi, 26 martie 2009

28. constată că întreprinderile de dimensiuni mari au avantaje economice clare și recunoscute (economii de gamă și de scară), care reduc costul și, prin urmare, și prețurile; subliniază totuși că politica de îmbunătățire a lanțului de aprovizionare cu alimente ar trebui să încurajeze crearea de forme de exploatare a acestor avantaje în sectorul agricol (de exemplu, clustere, rețele, organizații interprofesionale etc.), astfel încât să fie preîntâmpinate presiunile asupra marjelor de profit, exercitate de întreprinderi în stadiile ulterioare;

29. își exprimă îngrijorarea profundă față de faptul că, pe parcursul revizuirii principalelor practici care provoacă probleme de concurență în lanțul de aprovizionare cu alimente, comunicarea Comisiei, menționată anterior referitoare la prețurile la alimente în Uniunea Europeană nu include referiri la abuzul de poziție dominantă care se observă în sectorul comerțului cu amănuntul și, până la un anumit grad, și în cel al comerțului cu ridicata; consideră că practicile anticoncurențiale aplicate de întreprinderile care dețin o mare cotă de piață, precum acorduri de exclusivitate, obligația de vânzare legată etc., constituie un obstacol semnificativ în calea concurenței în lanțul de aprovizionare cu alimente;

Rolul Uniunii Europene

Reacția la inegalitățile pieței

30. susține decizia prin care Comisia dorește să propună un sistem eficient la nivelul UE de monitorizare a pieței, care să aibă capacitatea de a înregistra tendințele prețurilor și costurile materiilor prime din întregul lanț de aprovizionare; consideră că acest sistem ar trebui să asigure transparența și să permită compararea transfrontalieră între produse similare; consideră că acest sistem trebuie creat în cooperare strânsă cu Eurostat și cu autoritățile naționale de statistică și, de asemenea, în colaborare cu rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor (ECC); subliniază principiul conform căruia costurile și sarcinile suplimentare trebuie să rămână în limite rezonabile;

31. solicită Comisiei să stabilească un cadru juridic comunitar care să includă, printre altele, revizia profundă a Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ⁽¹⁾ și care să fie favorabil unor relații echilibrate între diferiți agenți care participă la lanțul de aprovizionare cu alimente, evitând orice practică abuzivă și promovând o distribuție mai justă a profitului comercial;

32. invită autoritățile naționale și europene din domeniul concurenței să analizeze și să evalueze prețurile plătite de consumatorii din UE pentru a se asigura că normele privind concurența sunt respectate și pentru a stabili responsabilitățile diversilor agenți care participă la procesul de creare de valoare; subliniază faptul că mișcările de reducere a prețurilor trebuie transmise pe termen scurt consumatorului, în timp ce producătorul trebuie să profite cât mai repede de mișcările de creștere a prețurilor;

33. afirmă că se poate obține o mai mare transparență a structurii costurilor prin crearea unei baze de date europene, ușor accesibile cetățenilor, cuprinzând prețurile de referință ale produselor și ale materiilor prime, precum și cu informații referitoare la costurile pentru energie, salarii, chirii, taxe și impozite din întreaga Europă; invită Comisia să elaboreze planuri pentru acest sistem electronic, bazat pe modele naționale existente, cum ar fi „observatoires des prix” în Franța; în plus, consideră că este, de asemenea, necesară crearea, în cooperare cu Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Organizației Națiunilor Unite (FAO), a unui observator internațional al produselor agricole, al materiilor prime și al prețurilor alimentare pentru o mai bună monitorizare a acestor date la nivel internațional;

34. invită diferitele verigi din lanțurile de producție și distribuție să dezvolte împreună „bune practici” și să elaboreze „tablouri de bord” pentru a promova transparența prețurilor produselor agricole;

35. invită autoritățile statelor membre și Comisia să realizeze cercetări și analize detaliate privind transmiterea prețurilor și marjele ce intervin între prețul de producător și prețul final plătit de consumator, precum și o analiză cu privire la situația și numărul supermarketurilor și cifra lor de afaceri și, în plus, cu privire la cheltuielile specifice ale acestora pentru logistică și consumul de energie; invită autoritățile din statele membre și Comisia să verifice dacă acele criterii prin care se decide poziția dominantă pe piață sunt în continuare adecvate, date fiind evoluțiile de pe piața de distribuție cu amănuntul; solicită reînființarea unui grup de acțiune al Comisiei care să activeze la nivelul procesului de aprovizionare cu alimente și care să colaboreze cu autoritățile naționale din domeniul concurenței;

⁽¹⁾ JO L 200, 8.8.2000, p. 35.

Joi, 26 martie 2009

36. constată că una dintre cauzele diferențelor dintre prețurile de producător și cele plătite de consumatori este dezechilibrul din lanțul de aprovizionare cu alimente și că, în ciuda acestui fapt, UE nu are destule mijloace de promovare a organizațiilor producătorilor grupați în cooperative sau a altor organizații, pentru susținerea concentrării ofertei; solicită Comisiei stabilirea acestor mijloace, atât în cadrul PAC, cât și prin intermediul altor politici ale UE, pentru promovarea acestor organizații, fapt care ar avea drept efect o mai bună organizare a pieței și o creștere a forței de negociere a producătorilor în relația cu ceilalți agenți care participă la procesul de aprovizionare cu alimente;
37. propune ca autoritățile naționale din domeniul concurenței, care au un rol extins în temeiul legislației comunitare în ceea ce privește monitorizarea funcționării concurenței în toate stadiile lanțului de aprovizionare cu alimente, să-și consolideze cooperarea sub coordonarea Comisiei, prin aplicarea metodei deschise de coordonare în domeniul monitorizării costurilor de producție și a comerțului, în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne;
38. consideră că, deoarece comerțul cu amănuntul este influențat în principal de caracteristici naționale, indiferent dacă sunt de natură legislativă, economică, politică sau culturală, este necesar să se realizeze în cadrul Rețelei Europene de Concurență (REC) un schimb mai activ de informații și eventual o coordonare a măsurilor adoptate de statele membre pentru examinarea practicilor anticoncurențiale ale companiilor care funcționează la nivelul UE;
39. solicită ca în cadrul Strategiei de la Lisabona să fie susținute planurile naționale pentru reducerea sau înlăturarea intervențiilor nejustificate de reglementare în sectorul comerțului cu amănuntul, care ar limita concurența și funcționarea normală a lanțului de aprovizionare cu alimente în detrimentul consumatorilor;
40. consideră că ar trebui să fie utilizat, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, programul de clemență, astfel încât autoritățile competente din domeniul concurenței să poată fi înștiințate despre majoritatea practicilor anticoncurențiale din lanțul de aprovizionare cu alimente;
41. observă că, în afară de normele comunitare în domeniul concurenței, există multe alte politici, la nivelul UE, care domină funcționarea comerțului cu amănuntul și care includ, printre altele, normele comunitare referitoare la piața internă și dreptul comunitar al consumatorului; accentuează ideea că ar trebui ca toate aceste politici să convergă și să se sincronizeze la nivelul UE, astfel încât să existe cele mai bune rezultate posibile la nivelul prețurilor finale plătite de consumatori;
42. subliniază faptul că reacțiile la criza alimentară actuală ar trebui, de asemenea, să se manifeste la nivel internațional; solicită crearea unei rețele internaționale pe lângă FAO pentru a garanta că stocurile alimentare mondiale sunt suficiente;
43. invită Comisia să negocieze un acord cu Organizația Mondială a Comerțului pentru a acorda sectorului agricol suficientă libertate de mișcare pentru a putea concura cu țările terțe; consideră că preluarea aspectelor necomerciale este de o importanță crucială în acest context pentru a păstra și garanta standardele de producție ale UE;
44. solicită ca pentru anumite alimente de bază - la fel ca în cazul produselor petroliere - să se prevadă rezerve și măsuri pentru situații de criză la nivelul UE;
45. solicită introducerea unor mecanisme de combatere a speculațiilor, care se observă pe piețele financiare, cu mărfuri agricole și a unor instrumente financiare bazate pe astfel de mărfuri; susține intenția Comisiei de a examina măsurile care pot fi întreprinse pentru a contribui la reducerea volatilității prețurilor pe piețele produselor agricole de bază;
46. solicită măsuri de sprijin în vederea cooperării între micii producători agricoli, astfel încât aceștia să poată concura cu marii producători, agenții de prelucrare și distribuitori; consideră că statele membre și Uniunea Europeană trebuie să asigure existența unor forme diferite de comerț și să evite o liberalizare totală a pieței alimentare, ceea ce ar duce la intensificarea concentrării; invită Comisia să lanseze o Carte Verde privind consolidarea organizațiilor de producători, a abordărilor eficiente aplicabile întregului lanț de aprovizionare și puterii de piață a marilor distribuitori;

Joi, 26 martie 2009

47. invită Comisia să monitorizeze intens importurile de produse alimentare, mai ales în ceea ce privește respectarea standardelor UE de igienă și mediu, astfel încât consumatorii din UE să nu fie expuși unui risc ridicat;

48. consideră necesară promovarea unei concentrări mai mari a ofertei de produse agricole prin susținerea diferitelor formule juridice de asociere, pentru a reechilibra procesul de aprovizionare cu alimente, pentru a conferi o valoare adăugată produselor agricole și pentru a crește forța de negociere a agricultorilor față de ceilalți agenți comerciali;

49. solicită reînființarea unui serviciu de consultanță european pentru producătorii de alimente care să consilieze organizațiile de agricultori și producători în ceea ce privește distribuirea produselor, comerțul cu amănuntul și posibilitățile de producere a unor produse specifice;

50. solicită crearea unei linii telefonice gratuite pentru consumatori și producătorii agricoli unde aceștia să poată raporta cazuri de abuz și să obțină informații comparabile privind produse și prețuri de pretutindeni din UE; consideră că acest serviciu ar trebui să fie creat și să funcționeze în cadrul ECC;

51. salută introducerea graficelor de performanță privind piețele de consum, ca instrument pentru o mai bună monitorizare a pieței interne și care oferă mai multe informații consumatorilor;

52. își exprimă îngrijorarea cu privire la influențele intermediarilor asupra prețului final plătit de consumatori; invită Comisia să lanseze o analiză a lanțului de aprovizionare, pentru o mai bună înțelegere a rolului fiecărui operator implicat în procesul de formare a prețurilor;

Apropierea producătorului de consumator

53. solicită introducerea unor politici care să faciliteze contactele mai extinse și mai directe între producători și consumatori, precum programul european de distribuție a fructelor în școli care a fost adoptat recent, deoarece acest lucru poate oferi producătorilor un rol mai adecvat pe piață, oferind în același timp consumatorilor alternative mai bune și mai numeroase în alegerea produselor; o astfel de politică ar însemna crearea și încurajarea unor spații pentru comercializarea produselor direct de către producători;

54. solicită Comisiei desfășurarea unor acțiuni menite să faciliteze fuziunea și cooperarea între organizațiile producătorilor, cum sunt cooperativele sau alte organizații similare, evitând complicațiile birocratice și alte limitări, în scopul creșterii importanței acestor organizații, pentru adaptarea la condițiile de aprovizionare cerute de piața globală;

55. consideră că, pentru asigurarea încrederii în sistem, ar trebui să se transmită informații mai bogate și de calitate mai bună către consumatori și că ar trebui depuse eforturi susținute în vederea educării și informării corecte a consumatorilor și în vederea furnizării unor informații obiective;

56. solicită ca în informațiile destinate consumatorilor să se sublinieze eforturile depuse de producătorii comunitari pentru respectarea normelor UE privind mediul, siguranța alimentară și bunăstarea animalelor;

57. subliniază faptul că politica de protecție a consumatorilor nu include doar prețurile, ci și existența diversității și calității produselor alimentare; propune, prin urmare, să se cerceteze de către Comisie în ce condiții de funcționare ale lanțului de aprovizionare cu alimente și, în principal, ale sectorului comerțului cu amănuntul, apar fenomene precum lipsa calității și a diversității produselor;

58. constată că valoarea adăugată specifică magazinelor locale de desfacere cu amănuntul constituie o contribuție importantă la eliminarea decalajului dintre producători și consumatori și îmbunătățește, de asemenea, calitatea vieții în zonele rurale, prin crearea de locuri de muncă și consolidarea relațiilor sociale existente;

Joi, 26 martie 2009

59. consideră că utilizarea noilor tehnologii și a internetului ar trebui promovate în masă; subliniază că noile tehnologii pot fi folosite pentru a oferi mai multe informații privind proveniența, prețul și caracteristicile diferitelor varietăți de produse; consideră că acest lucru poate satisface cererea specializată într-o mai mare măsură și poate oferi alternative mai bogate consumatorilor; aprobă utilizarea fondurilor UE pentru dezvoltare rurală, concurență și coeziune pentru facilitarea accesului pe piață al producătorilor prin intermediul tehnologiilor moderne și al internetului;

60. solicită introducerea unor măsuri care să impulsioneze conceptul de „alimente locale”, în special acțiuni de promovare și informare a consumatorilor asupra specificității acestor produse și asupra beneficiilor pentru sănătate și a beneficiilor economice ale consumului lor, precum și sprijinirea piețelor tradiționale și a formelor tradiționale de comerț prin care producătorii îi întâlnesc direct pe consumatori;

61. solicită ca organizațiile agricole care folosesc tehnologii ecologice să fie în continuare susținute de către UE și statele membre; solicită ca în viitor consumatorii să poată avea acces la produse de calitate la prețuri rezonabile printr-o politică de motivare financiară ambițioasă destinată acestui tip de producție agricolă;

62. îndeamnă la consolidarea cooperării dintre producători, fie prin continuarea formelor tradiționale de organizații ale producătorilor, fie prin introducerea unor forme noi de cooperare în operațiunile de comercializare ale agricultorilor;

63. solicită promovarea la nivel mai larg a diferențierii produselor agricole ca concept de marketing, facilitând diferențele de preț în funcție de calitate;

64. își exprimă îngrijorarea față de faptul că puterea de negociere a producătorilor din sectorul alimentar în detrimentul comercianților cu amănuntul, care rezultă dintr-o marcă comercială puternică sau din diversitatea de produse, capătă în mod disproporționat un sens negativ în comunicarea Comisiei privind prețurile la alimente în Europa, menționată anterior, împotriva unor factori importanți, precum existența unei concurențe insuficiente sau practicile oligopoliste/monopoliste; consideră, totuși, că crearea unei mărci comerciale puternice sau varietatea sunt practici legitime și că doar abuzul de poziție care ar putea rezulta de aici reprezintă o practică nelegitimă;

65. solicită consolidarea și direcționarea politicilor UE privind protejarea indicațiilor de origine și geografice și a altor certificări care fac diferența între produsele agricole; salută în acest sens dezbaterile lansate de publicarea la 15 octombrie 2008, a Cărții Verzi privind calitatea produselor agricole (COM(2008)0641);

66. consideră că opțiunea unei etichete speciale pentru produsele agricole UE trebuie să fie analizată mai detaliat, pe baza modelelor existente; consideră că această etichetă ar trebui să garanteze respectarea standardelor UE de producție, precum tratamentul echitabil al tuturor participanților la piață pe parcursul întregului proces de producție și distribuție; consideră, de asemenea, că pentru consumatori această etichetă ar reprezenta un stimulente pentru încurajarea consumului de produse din UE, sprijinind astfel producătorii din UE;

67. îndeamnă Comisia să analizeze costurile pe care producătorii le suportă pentru a respecta normele comunitare în materie de eco-condiționalitate și în ce măsură acestea sunt diferite în statele membre, în contextul în care sunt mai stricte decât normele aplicabile produselor importate;

*

* *

68. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 26 martie 2009

Impactul urbanizării extinse din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului și a aplicării legislației UE

P6_TA(2009)0192

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 privind impactul urbanizării extensive din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului înconjurător și asupra aplicării legislației UE, pe baza petițiilor primite (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Parlamentul European,

- având în vedere petițiile primite în legătură cu subiectul acestei rezoluții, în special Petiția 0609/03,
 - având în vedere dreptul de a adresa petiții consacrat în articolul 194 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 192 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru petiții și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0082/2009),
- A. întrucât prin intermediul petițiilor, cetățenii și rezidenții europeni dispun de o cale nejudiciară de atac pentru plângeri referitoare la aspecte care rezultă din domeniile de activitate ale Uniunii Europene;
 - B. întrucât articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „Uniunea se întemeiază pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului, precum și ale statului de drept, principii care sunt comune statelor membre”;
 - C. întrucât, prin articolul 6 alineatul (2) din Tratatul UE, Uniunea se angajează să respecte drepturile fundamentale, astfel cum sunt acestea garantate de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO);
 - D. întrucât orice cetățean sau rezident al unei țări semnatare a CEDO care consideră că i s-au încălcat drepturile omului, ar trebui să se adreseze Curții Europene a Drepturilor Omului din Strasbourg, ținând cont că înainte de a prezenta orice caz înaintea Curții trebuie să fi epuizat toate căile de atac naționale, așa cum prevede articolul 35 al CEDO;
 - E. întrucât articolul 7 din Tratatul UE prevede proceduri prin care Uniunea poate să răspundă încălcărilor principiilor menționate la articolul 6 alineatul (1) și să caute soluții;
 - F. întrucât articolul 7 din Tratatul UE acordă, de asemenea, Parlamentului dreptul de a adresa o propunere motivată Consiliului pentru a constata existența unui risc clar de încălcare gravă de către un stat membru a valorilor care stau la baza Uniunii;
 - G. întrucât articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene garantează protecția vieții private și de familie, inclusiv domiciliul privat al cetățenilor și întrucât articolul 8 din CEDO conferă aceleași drepturi și clarifică faptul că „nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora”; întrucât Parlamentul, Consiliul și Comisia s-au angajat să respecte Carta în toate activitățile lor;

Joi, 26 martie 2009

- H. întrucât dreptul la proprietate privată este recunoscut ca un drept fundamental al cetățenilor europeni la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale, care prevede că „orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal”; întrucât „nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o” și întrucât „folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general”;
- I. întrucât articolul 18 din Tratatul CE prevede că „orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora”;
- J. întrucât în conformitate cu articolul 295, Tratatul CE „nu aduce atingere regimului proprietății în statele membre”; întrucât potrivit jurisprudenței Curții de Justiție acea dispoziție pur și simplu recunoaște competența statelor membre de a defini normele care reglementează regimul proprietății; întrucât jurisprudența Curții de Justiție a confirmat faptul că în acest sens competența statelor membre în această privință trebuie să se aplice întotdeauna coroborat cu principiile fundamentale ale dreptului comunitar, cum ar fi libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor (a se vedea hotărârea din 22 iunie 1976 în cauza C-119/75 Terrapin/Terranova, [1976] Rec. 1039);
- K. întrucât, cu toate acestea, Curtea de Justiție a susținut întotdeauna faptul că în timp ce dreptul de proprietate face parte din principiile generale ale dreptului comunitar, acesta nu reprezintă un drept absolut și trebuie privit în raport cu funcția sa socială și întrucât, prin urmare, exercitarea acestuia poate fi limitată, cu condiția ca aceste restricții să corespundă, de fapt, obiectivelor de interes general urmărite de Comunitate și să nu constituie o imixtiune disproporționată și intolerabilă, care subminează drepturile garantate (a se vedea hotărârea din 10 decembrie 2002 în Cauza C-491/01 British American Tobacco (Investiții) și Imperial Tobacco [2002] Rec. I-11453);
- L. întrucât în ciuda acestei jurisprudențe, Curtea de Justiție susține că în cazul dispozițiilor naționale ce nu intră în sfera de aplicare a dreptului comunitar, nu există o jurisdicție comunitară care să evalueze compatibilitatea respectivelor dispoziții cu drepturile fundamentale a căror respectare este asigurată de Curtea de Justiție (a se vedea, de exemplu, hotărârea din 6 octombrie 2005 în cauza C-328/04 Vajnai [2005] Rec. I-8577), punctele 12 și 13);
- M. întrucât articolul 1 alineatul (1) din primul Protocol adițional la CEDO prevede că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”, că „nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”; întrucât alineatul (2) din acest articol prevede că „dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenziilor” și întrucât, la data ratificării respectivului Protocol, Spania și-a exprimat o rezervă în ceea ce privește articolul 1, din perspectiva articolului 33 din Constituția spaniolă care stipulează următoarele: „Dreptul la proprietate privată și la moștenire este recunoscut”. 2. Funcția socială a acestor drepturi trebuie să determine limitele conținutului acestora, în conformitate cu legislația. 3. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietate sau de drepturile sale cu excepția unei cauze de utilitate publică sau în interesul societății și în schimbul unei despăgubiri corespunzătoare, așa cum este prevăzut de lege;
- N. întrucât Parlamentul consideră că obligația de a ceda proprietatea privată dobândită legitim fără un proces echitabil și despăgubiri corespunzătoare și obligația de a plăti costuri arbitrare pentru dezvoltarea nesolicitată și adeseori inutilă a infrastructurii constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale unei persoane fizice în temeiul CEDO și în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, de exemplu, Aka/Turcia ⁽¹⁾);

(1) Hotărârea din 23 septembrie 1998; a se vedea, de asemenea, rezoluția Parlamentului din 21 iunie 2007 privind rezultatele misiunii de anchetă în regiunile Andaluzia, Valencia și Madrid, desfășurată în numele Comisiei pentru petiții (JO C 146 E, 12.6.2008, p. 340).

Joi, 26 martie 2009

- O. întrucât în 2008 autoritățile spaniole au emis instrucțiuni referitoare la aplicarea Legii privind zonele de coastă din 1988, care fusese neglijată mulți ani, perioadă în care au fost aduse grave prejudicii zonelor de coastă spaniole; întrucât nici măcar instrucțiunile actuale nu prevăd măsuri clare pe care le pot aplica autoritățile locale și regionale implicate și întrucât multe petiții noi reprezintă mărturii ale conținutului retroactiv al instrucțiunilor și distrugerea și demolarea arbitrară a proprietății dobândite legitim de cetățeni, încălcarea drepturilor lor la o astfel de proprietate și a posibilității de a-și transfera drepturile prin moștenire;
- P. întrucât în ceea ce privește traiectoria reală a liniei de demarcație cei afectați și-au format puternica impresie că acest lucru a fost făcut în mod arbitrar în dauna proprietarilor străini, ca de exemplu pe insula Formentera;
- Q. întrucât legea privind zonele de coastă are efecte disproporționate asupra proprietarilor privați de bunuri imobile cărora trebuie să li se respecte pe deplin drepturile și deopotrivă un impact insuficient asupra celor care distrug cu adevărat zonele de coastă și care au fost de multe ori responsabili de urbanizarea excesivă de-a lungul coastelor, inclusiv stațiunile de vacanță, și care știau că acționează mereu contrar dispozițiilor legislației respective;
- R. întrucât, pe parcursul actualei legislaturi, Comisia pentru petiții, acționând ca răspuns la numărul foarte mare de petiții primite, a efectuat investigații detaliate, a raportat de trei ori cu privire la gradul de abuz la adresa drepturilor legitime ale cetățenilor UE asupra proprietăților dobândite în mod legal în Spania și, de asemenea, și-a exprimat în detaliu îngrijorarea față de subminarea dezvoltării durabile, a protecției mediului, a calității și furnizării apei și a procedurilor privind achizițiile publice, care fac în prezent obiectul unor urmăriri în justiție atât în Spania ⁽¹⁾, cât și înaintea Curții de Justiție a Comunităților Europene;
- S. întrucât există numeroase exemple de cazuri în care autoritățile de la toate nivelurile, centrale regionale și locale sunt responsabile pentru punerea în aplicare a unui model de dezvoltare care nu este durabil, cu grave consecințe asupra mediului înconjurător, precum și consecințe sociale și economice;
- T. întrucât Parlamentul a primit multe petiții provenind din partea unor cetățeni și diferite asociații care reprezintă cetățenii UE, în care se formulează plângeri privind diverse aspecte legate de activitatea urbanistică, constatând că multe dintre problemele expuse în petițiile adresate care abordează expansiunea urbanistică nu constituie încălcarea dreptului comunitar (a se vedea comunicările către statele membre), ar trebui să se rezolve utilizând căile juridice disponibile în statul membru în cauză;
- U. întrucât există din ce în ce mai multe dovezi care susțin că autoritățile judiciare din Spania au început să răspundă provocării rezultate din urbanizarea excesivă din multe zone de coastă, în special prin investigarea și aducerea de acuzații împotriva anumitor funcționari locali corupți care, prin acțiunile lor, au facilitat dezvoltări urbane fără precedent și nereglementate, în detrimentul drepturilor cetățenilor UE, afectând astfel în mod iremediabil biodiversitatea și integritatea mediului înconjurător din numeroase regiuni din Spania; întrucât Parlamentul a constatat totuși, ca răspuns la respectivele acuzații, că procedurile rămân excesiv de greoaie și că sentințele pronunțate în multe dintre aceste cazuri nu pot fi puse în aplicare astfel încât să se ofere satisfacție victimelor unor asemenea abuzuri, și întrucât din acest motiv a devenit mai pronunțată impresia lipsei de acțiune și/sau a subiectivității justiției spaniole printre numeroși cetățeni UE care nu au naționalitate spaniolă; întrucât trebuie subliniat, totuși, faptul că există o cale de atac înaintea Curții Europene a Drepturilor Omului, odată ce căile de atac interne au fost epuizate;

⁽¹⁾ A se vedea rezoluția susmenționată din 21 iunie 2007 și rezoluția din 13 decembrie 2005 privind pretinsa încălcare a Legii funciare valenciene sau Ley Reguladora de la Actividad Urbanística (LRAU – legea privind activitățile urbanistice) și efectul său asupra cetățenilor europeni (Petițiile 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 și altele) (JO C 286 E, 23.11.2006, p. 225).

Joi, 26 martie 2009

- V. întrucât aceste activități larg răspândite, susținute de autorități locale și regionale iresponsabile, prin intermediul unei legislații neadecvate și uneori nejustificate, care în numeroase cazuri este în contradicție cu obiectivele mai multor acte legislative europene, precum și aplicarea incorectă a legislației în vigoare privind urbanizarea și mediul înconjurător în comunitățile autonome spaniole în unele acțiuni de urbanizare și apariția unor cazuri relevante de corupție ocazionate de astfel de abuzuri au adus grave prejudicii imaginii Spaniei și, în general, intereselor sale economice și politice în Europa;
- W. întrucât avocații poporului regionali au acționat frecvent, în împrejurări foarte dificile, pentru a apăra interesele cetățenilor UE în cazuri legate de abuzuri rezultate din urbanizare, în ciuda faptului că, uneori în unele comunități autonome, eforturile acestora au fost ignorate de către autoritățile regionale;
- X. întrucât articolul 33 din Constituția Spaniei face trimitere la dreptul la proprietate al persoanelor fizice și întrucât au existat interpretări diferite ale respectivului articol, în special în ceea ce privește dispoziția privind proprietatea în scopuri sociale în contrast cu dreptul persoanelor fizice la domiciliu și reședință dobândite în mod legal; întrucât nu a fost emisă nicio hotărâre judecătorească privind aplicarea legilor funciare din regiunea Valencia;
- Y. întrucât articolul 47 din Constituția spaniolă prevede că toți cetățenii spanioli au dreptul să beneficieze de o locuință decentă și corespunzătoare și mandatează autoritățile publice să creeze condițiile necesare și să stabilească norme relevante pentru a face acest drept efectiv, reglementând utilizarea terenului în interesul general pentru a împiedica speculația;
- Z. întrucât guvernul național din Spania are datoria de a aplica Tratatul CE și de a apăra și asigura aplicarea integrală a dreptului comunitar pe teritoriul său, indiferent de organizarea internă a autorităților politice, astfel cum s-a stabilit prin Constituția Regatului Spaniei;
- AA. întrucât Comisia, acționând în temeiul puterilor conferite prin articolul 226 din Tratatul CE, a înaintat o acțiune împotriva Spaniei la Curtea de Justiție într-o cauză care implică abuzuri petrecute în Spania și rezultate din urbanizarea excesivă, această cauză vizând în mod direct punerea în aplicare de către autoritățile din Valencia a Directivei privind achizițiile publice ⁽¹⁾;
- AB. întrucât Comisia, la solicitarea Comisiei pentru petiții, a inițiat o anchetă cu privire la peste 250 de proiecte de urbanizare care au primit aviz negativ din partea autorităților competente în materie de hidrologie și a autorităților privind bazinele hidrografice și care, astfel, contravin Directivei-cadru privind apa ⁽²⁾, în special în Andaluzia, Castilla-la-Mancha, Murcia și Valencia;
- AC. întrucât multe dintre respectivele proiecte de urbanizare sunt izolate de zonele urbane consolidate, și determină cheltuieli substanțiale în ceea ce privește serviciile de bază, cum ar fi furnizarea de electricitate și apă și infrastructura rutieră; întrucât investițiile în respectivele proiecte includ adeseori elemente de finanțare din partea UE;
- AD. întrucât în multe cazuri pentru care există dovezi privind problemele rezultate din urbanizare în Spania, Comisia nu a reușit să acționeze suficient de convingător, nu doar în ceea ce privește punerea în aplicare a principiului precauției din legislația privind mediul, ci și din cauza unei interpretări indulgente din partea autorităților locale sau regionale competente a actelor normative cu caracter obligatoriu, precum „aprobarea provizorie” din partea unei autorități locale a unui plan integrat de dezvoltare urbană;

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, 30.4.2004, p. 114).

⁽²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

Joi, 26 martie 2009

- AE. întrucât Directiva privind evaluarea strategică de impact asupra mediului ⁽¹⁾, care la articolul 3 reglementează explicit turismul și urbanizarea, are ca obiectiv furnizarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și contribuția în vederea includerii aspectelor referitoare la mediu în procesul de pregătire și adoptare a planurilor și programelor care vizează promovarea dezvoltării durabile; și întrucât directiva cadru privind apa solicită statelor membre să prevină deteriorarea apelor și să promoveze utilizarea sustenabilă a resurselor de apă proaspătă;
- AF. întrucât vizitele succesive de documentare ale Comisiei pentru petiții au arătat că aceste obiective par să fie adeseori înțelese greșit de către unele dintre autoritățile locale și regionale (nu doar din regiunile de coastă) atunci când propun sau aprobă programe de urbanizare extensivă; întrucât cele mai multe planuri de urbanizare contestate prin petiții implică reclassificarea terenurilor rurale în terenuri pentru urbanizare – aducând un beneficiu economic considerabil agentului de urbanizare și al dezvoltatorului; și întrucât există numeroase cazuri în care anumite terenuri protejate sau terenuri care ar trebui protejate datorită biodiversității sensibile a acestora sunt scoase de pe listă și reclassificate sau nu sunt incluse deloc pe liste, tocmai pentru a permite urbanizarea zonei în cauză;
- AG. întrucât asemenea considerații reprezintă abuzul resimțit de mii de cetățeni UE care, în urma planurilor agențiilor de urbanizare, nu doar și-au pierdut proprietățile dobândite în mod legitim, ci și au fost obligați la plata costurilor arbitrare ale proiectelor de infrastructură nedorite, deseori inutile și negarantate, care le afectează în mod direct dreptul de proprietate și al căror rezultat final a constituit un dezastru financiar și emoțional pentru numeroase familii;
- AH. întrucât mii de cetățeni europeni au cumpărat, în diverse împrejurări, proprietăți în Spania, acționând cu bună credință în colaborare cu avocați, specialiști în planificare urbană și arhitecți locali, pentru ca mai târziu să descopere că au devenit victime ale abuzurilor rezultate din urbanizare, comise de autorități locale fără scrupule și, prin urmare, proprietatea lor riscă să fie demolată din cauza faptului că s-a constatat că reședința respectivă a fost construită ilegal și, astfel, nu are nicio valoare și nu poate fi vândută;
- AI. întrucât agenții imobiliari din state membre precum Regatul Unit și alți furnizori de servicii legate de piața imobiliară din Spania continuă să facă tranzacții cu proprietăți din noi zone rezidențiale chiar dacă ei sunt conștienți că există posibilitatea evidentă ca proiectul respectiv să nu fie nici finalizat, nici construit;
- AJ. întrucât zonele naturale de coastă și cele insulare mediteraneene din Spania au suferit distrugerii masive în ultimul deceniu, din cauza saturării acestor regiuni cu ciment și beton, ceea ce a afectat nu numai mediul fragil din zona de coastă – o mare parte a acestuia fiind protejată în mod expres prin Directiva privind habitatele ⁽²⁾/Natura 2000 și Directiva privind păsările ⁽³⁾, cum ar fi zonele rezidențiale din Cabo de Gata (Almería), precum și cele din Murcia, – ci și activitatea socială și culturală din numeroase zone, fapt care constituie o pierdere tragică și iremediabilă pentru identitatea și patrimoniul lor cultural, precum și pentru integritatea ecologică, toate acestea fiind provocate, în principal, de lipsa unui plan de amenajare supramunicipal sau a unor orientări regionale de amenajare a teritoriului care să stabilească limitele rezonabile ale creșterii și dezvoltării urbanistice, determinate în temeiul unor criterii clare de durabilitate ecologică, și de lăcomia și comportamentul speculativ al anumitor autorități locale și reprezentanți ai industriei de construcții care au reușit să obțină beneficii masive din activitățile din acest domeniu, multe dintre acestea fiind exportate ⁽⁴⁾;
- AK. întrucât acest model de dezvoltare are consecințe negative și asupra sectorului turistic deoarece are un efect devastator pentru turismul de calitate din cauza distrugerii valorilor locale și încurajării expansiunii urbane excesive;
- AL. întrucât vorbim despre un model de spoliere a bunurilor culturale care distruge valorile și elementele de identitate fundamentale ale diversității culturale spaniole, distrugând zone arheologice, edificii și locuri de interes cultural, precum și mediul înconjurător și peisagistic din jurul acestora;

⁽¹⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁽²⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, 25.4.1979, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea rapoartele recente emise de Banca Spaniei, Greenpeace și Transparency International.

Joi, 26 martie 2009

AM. întrucât industria de construcții, după ce a înregistrat profituri considerabile în anii de expansiune economică rapidă, a devenit o victimă principală a colapsului actual de pe piețele financiare, provocat parțial de acțiunile speculative din sectorul imobiliar, și întrucât acest fapt afectează nu doar companiile în sine, care se confruntă în prezent cu falimentul, ci și zeci de mii de lucrători din industria de construcții care riscă în prezent să intre în șomaj, din cauza politicilor de urbanizare nedurabile care au fost practicate și ale căror victime au devenit în prezent;

1. invită guvernul Spaniei și al regiunilor implicate să efectueze o examinare amănunțită și să revizuiască întreaga legislație care afectează drepturile proprietarilor privați ca urmare a urbanizării masive, pentru a pune capăt abuzului asupra drepturilor și obligațiilor consacrate în Tratatul CE, în Carta drepturilor fundamentale, în CEDO și în directivele UE relevante, precum și în alte convenții la care Uniunea Europeană este parte;

2. invită autoritățile spaniole să elimine toate formele legale care favorizează speculația, cum ar fi agenții de urbanizare;

3. consideră că autoritățile regionale competente ar trebui să suspende și să revizuiască toate planurile noi de urbanizare care nu respectă criteriile stricte de dezvoltare ecologică durabilă și de responsabilitate socială și care nu garantează respectarea deținerii de drept a proprietății dobândite legitim și să oprească și să anuleze toate proiectele existente de dezvoltare care nu au respectat sau nu au aplicat criteriile prevăzute de legislația UE, în ceea ce privește, în special, acordarea contractelor de urbanizare și conformitatea cu dispozițiile privind apa și mediul;

4. solicită autorităților spaniole să garanteze că niciun act administrativ care ar obliga cetățeanul să cedeze proprietatea privată dobândită în mod legal nu poate avea temei juridic într-o lege adoptată după data construcției proprietății în cauză, întrucât acest lucru ar încălca principiul non-retroactivității actelor administrative care este un principiu general al dreptului comunitar (a se vedea hotărârea Curții de Justiție din 29 ianuarie 1985 în cauza 234/83 *Gesamthochschule Duisburg* [1985] Rec. 327) și care ar submina garanțiile care asigură cetățenilor certitudinea juridică, încrederea și așteptările legitime de protecție în temeiul legislației UE;

5. invită autoritățile spaniole să dezvolte o cultură a transparenței care vizează informarea cetățenilor privind administrarea teritoriului, stimulând o serie de mecanisme de informare și participare efectivă a publicului;

6. recomandă guvernului spaniol să realizeze o dezbatere publică, cu participarea tuturor organismelor administrației, care să includă un studiu riguros elaborat de o comisie de lucru privind dezvoltarea urbanistică în Spania, care să permită luarea măsurilor legislative împotriva speculației și dezvoltării nedurabile;

7. solicită insistent autorităților naționale și regionale competente să stabilească mecanisme juridice și administrative operaționale, care să implice avocații poporului regionali, cărora li se acordă autoritatea de a oferi modalități de a accelera accesul la justiție și despăgubire pentru victimele care au suferit în urma unui abuz rezultat din urbanizare, ca urmare a aplicării necorespunzătoare a dispozițiilor legislației în vigoare;

8. solicită organismelor financiare și comerciale competente din industria construcțiilor și urbanizării să acționeze împreună cu autoritățile politice pentru a căuta soluții la problemele rezultate din urbanizarea pe scară largă, care a afectat numeroși cetățeni UE care au optat să beneficieze de dispozițiile Tratatului CE și care și-au exercitat dreptul la stabilire, în temeiul articolului 44, într-un alt stat membru UE decât țara lor de origine;

9. solicită insistent autorităților naționale, regionale și locale competente să garanteze o soluționare echitabilă a numeroaselor cazuri existente în prezent ale cetățenilor UE afectați de nefinalizarea caselor ca urmare a planificării și coordonării defectuoase dintre instituții și firmele de construcții;

Joi, 26 martie 2009

10. subliniază faptul că, dacă instanțele spaniole nu dau dreptate părților vătămate, atunci acestea trebuie să se adreseze Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că presupusele încălcări ale dreptului fundamental la proprietate nu intră în jurisdicția Curții de Justiție;
11. invită instituțiile europene să ofere consiliere și asistență, la cererea autorităților spaniole, pentru a le furniza mijloacele de a depăși efectiv impactul dezastruos al urbanizării masive asupra vieții cetățenilor într-un interval de timp suficient de scurt, dar rezonabil;
12. solicită, în același timp, Comisiei să asigure respectarea strictă a aplicării dreptului comunitar și a obiectivelor prevăzute în directivele menționate în prezenta rezoluție, pentru a garanta respectarea acestora;
13. își exprimă îngrijorarea și teama profundă față de faptul că autoritățile juridice și judiciare din Spania au întâmpinat dificultăți în găsirea unei soluții la impactul pe care urbanizarea masivă îl are asupra vieții oamenilor, după cum au dovedit miile de declarații primite de Parlament și de comisia responsabilă de acest aspect;
14. consideră alarmant faptul că există o lipsă de încredere larg răspândită printre petiționari în sistemul juridic spaniol, ca mijloc eficient de a obține câștig de cauză în justiție;
15. își exprimă îngrijorarea față de transpunerea necorespunzătoare a directivelor privind spălarea banilor⁽¹⁾, care, în prezent, face obiectul unei proceduri privind încălcarea obligațiilor din Tratat ale unui stat membru, și care a limitat transparența și urmărirea juridică a circulației ilicite a capitalului financiar, inclusiv a investițiilor în anumite proiecte mari de urbanizare;
16. consideră că persoanele care au cumpărat cu bună credință proprietăți în Spania, pentru a afla ulterior că tranzacțiile au fost declarate ilegale, trebuie să aibă dreptul să primească o despăgubire corespunzătoare prin intermediul instanțelor spaniole;
17. consideră că dacă persoane fizice, care au cumpărat proprietăți în Spania, conștiente fiind de posibila ilegalitate a tranzacției respective, pot fi obligate să suporte cheltuielile pe care acest risc le implică, acest lucru trebuie să se aplice prin analogie *a fortiori* în cazul profesioniștilor din domeniu; consideră, prin urmare, că dezvoltatorii de proiecte care au încheiat contracte despre care ar fi trebuit să știe că sunt ilegale, nu trebuie să aibă dreptul la despăgubiri în cazul planurilor care sunt abandonate din cauza lipsei de conformitate cu legislația națională și europeană și nu ar trebui să fie îndreptățiți în mod automat la recuperarea plăților efectuate municipalităților când acestea au fost făcute știind că respectivele contracte ar fi putut fi ilegale;
18. consideră, cu toate acestea, că lipsa de claritate, precizie și certitudine cu privire la dreptul de proprietate privată din legislația actuală, precum și lipsa oricărei aplicări corespunzătoare și consecvente a legislației privind mediul reprezintă cauza principală a multor probleme legate de urbanizare și că acest fapt, combinat cu o anumită relaxare în procedura judiciară, nu doar a constituit problema, ci a și generat o formă endemică de corupție a cărei victimă principală este, încă o dată, cetățeanul UE, dar care a și provocat pierderi considerabile statului spaniol;
19. susține concluziile avocatului poporului din Comunitatea Valencia (Sîndica de Greuges), instituție a cărui prestigiu este recunoscut pentru apărarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, care afirmă că e posibil ca drepturile proprietarilor să fi fost afectate, fie prin subevaluarea acestora de către agentul de urbanizare, fie prin obligația de a-și asuma unele taxe de urbanizare, uneori excesive, impuse în mod unilateral de către același agent de urbanizare;

(¹) Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15); Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată (JO L 214, 4.8.2006, p. 29).

Joi, 26 martie 2009

20. consideră că trebuie să se asigure accesul la informare și participarea cetățenilor în procesul urbanistic încă de la inițierea acestuia și că ar trebui să fie facilitată informarea clară, simplă și ușor de înțeles a cetățenilor cu privire la efectele asupra mediului;

21. consideră, de asemenea, că legislația urbanistică în vigoare sau autoritățile competente nu au delimitat clar definiția „interesului general” și că acest termen este utilizat pentru a aproba de proiecte nedurabile din punct de vedere ecologic și pentru a evita, în anumite cazuri, evaluările de impact negativ asupra mediului și rapoartele Confederației Hidrografice;

22. recunoaște și sprijină eforturile depuse de către autoritățile spaniole de a proteja mediul din zona de coastă și, acolo unde este posibil, de a-l restabili astfel încât să permită dezvoltarea biodiversității și regenerarea speciilor indigene de floră și faună; în acest context specific, apelează la acestea pentru a analiza în regim de urgență și a revizui, dacă este nevoie, Legea privind zonele de coastă pentru a proteja drepturile proprietarilor legitimi de case și ale celor care posedă terenuri mici în zonele de coastă care nu au un impact negativ asupra mediului din zonele de coastă; subliniază că nu trebuie să li se ofere o astfel de protecție proiectelor de dezvoltare urbană care au fost gândite ca acțiuni speculative riscante și care nu respectă directivele aplicabile ale UE privind mediul; se angajează să analizeze astfel de petiții, care au fost primite cu privire la acest subiect, din perspectiva răspunsurilor autorităților spaniole competente;

23. își exprimă îngrijorarea față de situația planificării urbane a municipiului Marbella din Andaluzia unde zeci de mii de case construite ilegal, lucru care probabil contravine legislației UE privind protecția mediului și participarea publică, politica privind apa și achizițiile publice, sunt pe cale de a fi legalizate de un nou plan general al orașului, care rezultă într-o lipsă a certitudinii juridice și a garanțiilor pentru cumpărătorii de case, proprietari și cetățeni în general;

24. aduce omagiu și sprijină în totalitate activitățile avocaților poporului regionali („síndics de greuges”) și ale personalului acestora, precum și pe cele ale procurorilor mai perseverenți („fiscales”) care au depus recent eforturi considerabile pentru a restabili aplicarea procedurilor corecte privitoare la acest caz de către instituțiile în cauză;

25. de asemenea laudă activitatea petiționarilor, a asociațiilor acestora și a asociațiilor comunității locale, în care sunt implicați mii de cetățeni spanioli și de alte naționalități, care au semnalat Parlamentului aceste aspecte și care au avut un rol esențial în garantarea drepturilor fundamentale ale vecinilor și ale tuturor celor care au fost afectați de această problemă complexă;

26. reamintește faptul că Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului ⁽¹⁾ și Directiva privind evaluarea strategică a impactului asupra mediului ⁽²⁾ impun obligația de a consulta opinia publică vizată într-un stadiu în care planurile sunt în curs de stabilire și elaborare și nu după ce planurile au fost aprobate de facto de autoritatea locală, așa cum s-a întâmplat de multe ori în cazurile aduse în atenția Comisiei pentru petiții a Parlamentului; reamintește, în același context, că orice modificare substanțială a planurilor existente trebuie să respecte și această procedură și că planurile trebuie și să fie de actualitate și nu neadecvate din punct de vedere statistic sau depășite;

27. reamintește, de asemenea, că prin articolul 91 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 ⁽³⁾, Comisia este împuternicită să întrerupă plata finanțării structurale, iar prin articolul 92, să suspende acest tip de finanțare pentru un stat membru sau pentru regiunea în cauză și să stabilească măsurile de corecție în legătură cu proiectele care urmează să primească finanțare și despre care, ulterior, se consideră că nu respectă în totalitate normele care reglementează aplicarea legislației UE relevante;

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, 5.7.1985, p. 40).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune (JO L 210, 31.7.2006, p. 25).

Joi, 26 martie 2009

28. reamintește, de asemenea, că Parlamentul, în calitate de autoritate bugetară, poate decide, de asemenea, să plaseze finanțarea programată pentru politicile de coeziune în fondul de rezervă dacă acest lucru se consideră necesar pentru a convinge un stat membru să pună capăt încălcărilor grave ale normelor și principiilor pe care este obligat să le respecte în temeiul Tratatului sau ca urmare a aplicării legislației UE, până în momentul în care problema este rezolvată;
29. reiterează concluziile din rezoluțiile sale anterioare, punând sub semnul întrebării metodele de desemnare a agenților de urbanizare și puterile adeseori excesive acordate de multe ori specialiștilor în planificare urbană și dezvoltatorilor imobiliari de către autoritățile locale în detrimentul comunităților și al cetățenilor cu domiciliul în zona respectivă;
30. solicită încă o dată, autorităților locale să consulte cetățenii și să îi implice în proiectele de dezvoltare urbană pentru a încuraja o dezvoltare urbană echitabilă, transparentă și durabilă, acolo unde acest lucru este necesar, în interesul comunităților locale și nu în interesul exclusiv al dezvoltatorilor și agenților imobiliari și al altor interese legitime;
31. solicită autorităților competente în materie de dezvoltare urbană să extindă procesele de consultare urbanistică către proprietari cu confirmare de primire, atunci când există schimbări în clasificarea proprietăților acestora; de asemenea, să propună autorităților locale să trimită invitații directe și personale în timpul procedurilor de recurs referitoare la planurile de sistematizare sau reclasificare;
32. condamnă vehement practica ilicită prin care anumiți dezvoltatori imobiliari subminează, prin subterfugii, deținerea legitimă de proprietate a cetățenilor UE, intervenind în cartea funciară și în notificările cadastrale, și invită autoritățile locale să stabilească măsuri legale de protecție pentru a contracara această practică;
33. reafirmă faptul că, în cazul în care se plătesc despăgubiri pentru pierderea proprietății, acestea ar trebui acordate la un nivel corespunzător și în conformitate cu legislația și jurisprudența Curții de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului;
34. reamintește faptul că Directiva privind practicile comerciale neloiale ⁽¹⁾ obligă toate statele membre să ofere mijloace adecvate pentru obținerea de despăgubiri și soluții pentru consumatorii care au fost victime ale unor asemenea practici și să asigure că se impun sancțiuni corespunzătoare pentru a combate asemenea practici;
35. invită încă o dată Comisia să inițieze o campanie de informare adresată cetățenilor UE care achiziționează proprietăți imobiliare într-un alt stat membru decât cel din care provin;
36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernului și parlamentului Regatului Spaniei și guvernelor și Adunărilor Regionale Autonome, avocaților poporului naționali și regionali din Spania și petiționarilor.

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

Joi, 26 martie 2009

Situația relațiilor transatlantice în urma alegerilor din Statele Unite

P6_TA(2009)0193

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 privind situația relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind relațiile transatlantice, în special cele două rezoluții din 1 iunie 2006 privind îmbunătățirea relațiilor UE-SUA în cadrul unui Acord de Parteneriat Transatlantic ⁽¹⁾ și, respectiv, relațiile economice transatlantice dintre UE și SUA ⁽²⁾ și rezoluția sa din 25 aprilie 2007 privind relațiile transatlantice ⁽³⁾, precum și rezoluția sa mai recentă din 5 iunie 2008 privind apropiata reuniune la nivel înalt UE-SUA ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Declarația transatlantică privind relațiile UE-SUA din 1990 și Noua agendă transatlantică (NAT) din 1995,
 - având în vedere concluziile summitului UE-SUA de la Brdo din 10 iunie 2008,
 - având în vedere concluziile reuniunii informale a Consiliului Afaceri Generale al UE din 8 ianuarie 2009 privind domeniile prioritare ale cooperării transatlantice pe durata Președinției cehe (cooperare economică și financiară, securitate energetică, pregătirea Conferinței ONU referitoare la schimbările climatice și dialogul consolidat cu privire la Orientul Mijlociu, Afganistan și Iran),
 - având în vedere declarațiile comune ale celui de-al 64-lea Dialog transatlantic al legiuitorilor (DTL), desfășurat în mai 2008 la Ljubljana și ale celui de-al 65-lea DTL, desfășurat în decembrie 2008 la Miami,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008,
 - având în vedere Declarația summitului Consiliului Atlanticului de Nord, care a avut loc la București la 3 aprilie 2008,
 - având în vedere rezoluțiile sale referitoare la modul în care UE abordează, printre altele, Orientul Mijlociu, Iranul și Irakul, ONU și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), precum și securitatea energetică,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe, avizul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0114/2009),
- A. întrucât investirea noului președinte al SUA deschide o nouă eră în istoria Statelor Unite, a fost primită cu mari speranțe la nivel mondial și poate da un nou elan parteneriatului transatlantic;
- B. întrucât Uniunea Europeană este un actor din ce în ce mai important pe scena mondială; întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a instrumentelor de politică externă prevăzute de acesta, UE va fi capabilă să joace un rol mai puternic și mai coerent pe scena internațională;

⁽¹⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 226.

⁽²⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

⁽³⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 670.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0256.

Joi, 26 martie 2009

- C. întrucât, potrivit sondajelor, majoritatea europenilor sunt în favoarea ideii potrivit căreia UE ar trebui să-și asume un rol mai important pe scena mondială; întrucât majoritatea europenilor și a americanilor cred că UE și SUA ar trebui să răspundă amenințărilor internaționale în cadrul unui parteneriat;
- D. întrucât numeroși europeni așteaptă din partea noului guvern al SUA o atitudine cooperantă în problematica internațională și o consolidare a relațiilor dintre UE și SUA, bazate pe respectul reciproc și înțelegerea reciprocă a constrângerilor și priorităților fiecăruia dintre parteneri;
- E. întrucât parteneriatul transatlantic trebuie să rămână unul dintre elementele fundamentale ale acțiunii externe a Uniunii;
- F. întrucât parteneriatul transatlantic se bazează pe valori fundamentale comune, precum democrația, drepturile omului, statul de drept și multilateralism, precum și obiective comune, cum ar fi economii deschise și integrate și dezvoltare durabilă; întrucât aceste fundamente sunt în continuare solide în pofida câtorva diferențe din ultimii ani;
- G. întrucât UE și SUA joacă roluri determinante în politica și economia mondială și poartă în comun răspunderea pentru promovarea păcii, respectarea drepturilor omului, stabilitate, combaterea diverselor pericole și abordarea provocărilor globale, precum criza financiară profundă, eradicarea sărăciei și îndeplinirea celorlalte ODM, schimbările climatice, securitatea energetică, terorismul și proliferarea nucleară;
- H. întrucât, într-o lume tot mai globalizată, complexă și în schimbare, este în interesul ambilor parteneri, UE și SUA, să configureze împreună mediul internațional și să facă front comun împotriva amenințărilor și a provocărilor comune, pe baza dreptului internațional și a instituțiilor multilaterale, în special a sistemului ONU, și să invite și alți parteneri să coopereze la acest efort;
- I. întrucât este necesară responsabilizarea actorilor emergenți cu privire la ordinea internațională, deoarece, după cum a declarat la Berlin în iulie 2008 cel care, la acea vreme, era candidatul Barack Obama la Președinția SUA, „nicio națiune, indiferent cât de mare sau puternică” nu poate rezolva singură provocările mondiale;
- J. întrucât, având în vedere importanța relației lor și răspunderea care le revine față de ordinea internațională, precum și schimbările traversate de cei doi parteneri alături de întreaga lume, este necesar ca parteneriatul UE-SUA să fie edificat pe o bază solidă și actualizată, precum un nou acord de parteneriat;
- K. întrucât parteneriatul transatlantic și NATO sunt indispensabile pentru securitatea colectivă;
- L. întrucât este necesar ca activitatea Consiliului Economic Transatlantic (CET) să continue, astfel încât obiectivul unei piețe transatlantice autentice și integrate să fie îndeplinit; întrucât este necesar un parteneriat comun pentru a întreprinde o reformă fermă a instituțiilor economice internaționale în contextul crizei actuale;
- M. întrucât Produsul Intern Brut (PIB) al UE și SUA reprezintă mai mult de jumătate din PIB-ul mondial; întrucât volumul schimburilor comerciale și al investițiilor bilaterale ale celor doi parteneri ocupă primul loc la nivel mondial, iar aproximativ 14 milioane de locuri de muncă depind în UE și SUA de legăturile comerciale și investiționale transatlantice, potrivit Comisiei,

Chestiuni instituționale bilaterale

1. îl felicită pe Barack Obama cu ocazia alegerii sale în funcția de Președinte al Statelor Unite ale Americii; reamintește angajamentul său hotărât în sensul parteneriatului transatlantic, evocat cu ocazia discursului de la Berlin din iulie 2008, în care a declarat că „America nu dispune de un partener mai bun decât Europa” și a adăugat că a sosit momentul ca cele două părți să facă front comun în fața provocărilor secolului 21; își reiterează invitația adresată Președintelui Obama de a se adresa Parlamentului European reunit în plen cu ocazia primei sale vizite oficiale în Europa;

Joi, 26 martie 2009

2. invită Consiliul, statele membre UE și Comisia să își consolideze coordonarea și coerența politicii UE în raport cu noua administrație SUA;
3. este convins că relația UE-SUA reprezintă parteneriatul strategic cel mai important pentru UE; consideră că pentru comunitatea internațională este extrem de importantă acțiunea coordonată a UE-USA în abordarea provocărilor globale, cu respectarea legislației internaționale și consolidarea multilateralismului; îndeamnă Președinția cehă a Consiliului și Comisia să elaboreze, împreună cu noua administrație a SUA, un calendar comun de obiective pe termen scurt și lung, atât în chestiunile de interes bilateral, cât și în tematicile și conflictele cu caracter global și regional;
4. salută cu satisfacție întâlnirea la nivel înalt ce urmează a avea loc la Praga, la 5 aprilie 2009, între Președintele Obama și cei 27 șefi de state și de guverne ale UE și speră că această reuniune va da un puternic impuls consolidării relației transatlantice și stabilirii unei agende comune;
5. subliniază că ar trebui să se profite, de asemenea, de dinamica actuală pentru a îmbunătăți și a reinnoi cadrul relației transatlantice; insistă asupra necesității de a înlocui NAT, care datează din 1995, cu un nou Acord Transatlantic de Parteneriat, care să ofere relației o bază mai stabilă și actualizată;
6. consideră că este indicat ca negocierea noului acord să înceapă odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel încât să poată fi finalizată înainte de 2012;
7. își exprimă convingerea că CET, în calitate de organ responsabil cu intensificarea integrării economice și a cooperării în materie de reglementare, ar trebui inclus în noul acord; salută faptul că CET consultă o serie de părți interesate, inclusiv reprezentanți din sectorul afacerilor, și solicită acordarea unui rol similar reprezentanților mișcării sindicale de ambele părți ale Atlanticului;
8. recomandă organizarea de două ori pe an a summit-urilor UE-SUA în scopul de a conferi parteneriatului o orientare și o dinamică strategică și pentru ca aceste summit-uri să poată începe exercitarea unei supravegheri adecvate a implementării obiectivelor identificate anterior;
9. consideră că noul acord ar trebui să creeze un organ de consultare și coordonare sistematică la nivel înalt în legătură cu politica externă și de securitate; recomandă ca acest organ să fie prezidat, pentru UE, de Înalțul Reprezentant/Vicepreședintele Comisiei și, pentru SUA, de Secretarul de Stat și să se reunească cel puțin odată la trei luni, fără a aduce prejudicii contactelor neoficiale; sugerează că acest mecanism ar putea fi denumit Consiliul Politic Transatlantic (CPT);
10. reafirmă că noul acord ar trebui să transforme actualul DTL într-o adunare transatlantică care să servească drept forum pentru dialogul parlamentar, identificarea obiectivelor și supervizarea comună a implementării acordului, și pentru coordonarea activităților Parlamentului European și a Congresului SUA în chestiuni de interes comun, inclusiv cooperarea strânsă a comisiilor și raportorilor din ambele părți; consideră că această adunare ar trebui să se reunească în plen de două ori pe an și că ar trebui să fie compusă atât din deputați în Parlamentul European, cât și din membri ai Congresului Statelor Unite; este de opinie că această adunare ar putea înființa grupuri de lucru care să pregătească reuniunile plenare; își reiterează opinia privind necesitatea creării unui sistem reciproc de alertă legislativă timpurie în cadrul acestei comisii; consideră că un comitet de coordonare ar trebui să fie responsabil de consolidarea cooperării între comisiile legislative și raportorii Parlamentului European și Congresul SUA cu privire la legislația referitoare la integrarea și mai mare a pieței transatlantice și, mai ales, în ceea ce privește activitățile TEC;
11. consideră că CET și CPT ar trebui să țină la curent adunarea transatlantică în legătură cu activitățile lor, inclusiv cu dreptul de a organiza audieri cu reprezentanții acestor consilii, și că ar trebui să poată face propuneri ambelor consilii și summit-urilor UE-USA; solicită ca, în afara consolidării rolului parlamentarilor în cadrul TEC, ambii copreședinți ai comisiei parlamentare mixte să fie invitați să participe la ședința de deschidere a reuniunilor CET, CPT și a summit-urilor UE-SUA;

Joi, 26 martie 2009

12. invită Congresul SUA în colaborare cu Parlamentul European să reflecteze asupra posibilității instituirii unui birou de legătură al Congresului SUA în Bruxelles;
13. invită Secretarul General al Parlamentului să trateze ca o chestiune de cea mai mare urgență punerea în aplicare a Deciziei Biroului din 11 decembrie 2006 cu privire la trimiterea unui reprezentant oficial la Washington ca ofițer de legătură;
14. subliniază avantajele pe care le oferă un program comun privind schimbul de personal și invită Secretarul General al Parlamentului să analizeze, împreună cu funcționarii Camerei Reprezentanților și Senatului Statelor Unite viabilitatea unui memorandum comun privind schimbul de personal similar celui convenit între Parlament și Secretariatul ONU;
15. subliniază că acest parteneriat transatlantic trebuie să se bazeze pe o înțelegere profundă și pe legături mai strânse între societățile civile ale celor două părți; insistă asupra necesității intensificării schimburilor de studenți, de tineri, în general, și de alți actori ai societății civile dintre cele două părți, astfel încât generația prezentă și cele viitoare să rămână angajate în cadrul acestui parteneriat; consideră că această inițiativă ar trebui sprijinită din bugetul UE pe 2010 și din bugetele instituțiilor relevante Europene, pentru a-i asigura o dezvoltare efectivă;
16. salută cu satisfacție prezența din ce în ce mai numeroasă a organizațiilor de origine americană în Bruxelles și în special angajamentul lor față de Uniunea Europeană, instituțiile acesteia și față de un parteneriat UE-USA consolidat; subliniază că este necesar ca organizațiile europene să ofere un angajament similar în cadrul activității lor în Washington DC pentru a consolida profilul Uniunii Europene și pe cel al punctelor de vedere europene cu privire la chestiunile transatlantice și globale în rândul comunității politice a SUA; este conștient că resursele de care dispun instituțiile europene sunt adesea incapabile de a rivaliza cu cele ale omologilor lor americani; prin urmare, propune o finanțare disponibilă și acordată cu prioritate proiectelor organizate de către organizațiile europene, menite să sporească sensibilizarea și înțelegerea chestiunilor și punctelor de vedere europene în Statele Unite;
17. îndeamnă UE și SUA să consolideze cooperarea lor în domeniul culturii, și să continue să încurajeze și promoveze beneficiile comune care rezultă din schimburile culturale;
18. subliniază importanța unei cooperări mai strânse în privința programelor spațiale, în special între ESA (Agenția Spațială Europeană) și NASA;

Amenințările globale

19. îndeamnă ambii parteneri să se angajeze într-un multilateralism eficient, la care să asocieze actorii emergenți într-un spirit de răspundere comună față de ordinea mondială și de respect față de dreptul internațional și problemele comune; insistă ca UE și SUA să-și intensifice eforturile în vederea realizării programului de reformă a ONU, inclusiv a reformei Consiliului de Securitate al ONU și a altor forumuri multilaterale din cadrul arhitecturii globale;
20. invită ambii parteneri să promoveze respectarea drepturilor omului la nivel mondial ca pe un element esențial al politicii lor; subliniază necesitatea unei coordonări intense în domeniul diplomației preventive și al diplomației de criză, precum și în ceea ce privește gestionarea coordonată și eficientă a pandemiilor și a urgențelor umanitare; solicită noului guvern al SUA să ratifice și să adere la Statutul de la Roma al Tribunalului Penal Internațional; își reiterează apelul în favoarea abolirii pedepsei capitale;
21. invită ambii parteneri să-și aducă o contribuție decisivă la realizarea ODM-urilor, îndeosebi în Africa, care nu trebuie periclitate de criza economică, și să examineze posibilitățile de a-și coordona acțiunile întreprinse în aceste domenii; invită ambii parteneri să își respecte angajamentul de alocare a 0.7 % din PIB cooperării pentru dezvoltare;
22. invită ambii parteneri să conducă în comun eforturile multilaterale, inițiate la Conferința de la Washington din 15 noiembrie 2008, vizând soluționarea actualei crize financiare și economice și să reformeze sistemul financiar internațional, Banca Mondială și FMI, implicând puterile emergente, opunându-se protecționismului și promovând reușita runde de la Doha a negocierilor din cadrul OMC;

Joi, 26 martie 2009

23. salută angajamentul ferm asumat de noul președinte al SUA privind combaterea schimbărilor climatice; îndeamnă UE și SUA să preia inițiativa și să ajungă, cu ocazia Conferinței de la Copenhaga, care urmează să aibă loc în 2009, la un acord ambițios pentru perioada ulterioară anului 2012, acord la care să fie parte toate țările care generează volume importante de gaze cu efect de seră, convingându-le să-și asume obiective obligatorii pe termen mediu și lung;

24. solicită UE și SUA să coopereze mai strâns în sectorul energetic; solicită ca pe lista de priorități să fie înscrise coordonarea eficientă a pozițiilor lor față de țările producătoare și creșterea diversității în materie de aprovizionare, resurse și transport; pledează în favoarea unei cooperări științifice și tehnologice mai strânse în domeniul energiei și al eficienței energetice;

25. atrage atenția asupra raportului elaborat de National Intelligence Council (Consiliul Național de Informații - NIC) și intitulat „Tendențe mondiale în perspectiva anului 2025: o lume transformată” și, având în vedere necesitatea unei reflecții strategice pe termen lung asupra chestiunilor legate de politici la nivelul instituțiilor UE, îndeamnă președințiile cehă (din ianuarie până în iunie 2009) și suedeză (din iulie până în decembrie 2009) să depună eforturi în vederea instituirii unui sistem de analiză similar celui utilizat de NIC pentru a determina tendințele pe termen lung din perspectiva Uniunii Europene, în strânsă colaborare cu Institutul UE pentru Studii de Securitate; își exprimă convingerea că acest demers va facilita dialogul asupra principalelor chestiuni strategice cu care se confruntă parteneriatul transatlantic pe termen lung;

Chestiuni regionale

26. subliniază importanța vitală a soluționării juste și pe cale pașnică a conflictului din Orientul Mijlociu și salută faptul că aceasta va constitui una dintre cele mai urgente priorități ale noului guvern al SUA; solicită guvernului SUA să acționeze în strânsă cooperare cu UE și să participe la acțiunile Cvartetului; salută numirea rapidă a fostului senator George Mitchell în postul de trimis special al SUA în Orientul Mijlociu; subliniază că ambii parteneri trebuie să se străduiască să intensifice negocierile pe baza foii de parcurs și a rezultatelor Conferinței de la Annapolis, vizând o soluție ce prevede existența a două state; îndeamnă ambii parteneri să colaboreze strâns pentru ca actualul acord fragil de încetare a focului în Gaza să devină solid și durabil, cu contribuția actorilor regionali, și să contribuie în același timp la realizarea altor obiective menționate în Rezoluția 1860 din 8 ianuarie 2009 a Consiliului de Securitate al ONU (S/RES/1860(2009)), printre care acordarea unui ajutor umanitar de urgență populației din Gaza, prevenirea traficului ilicit de arme și de muniții și ridicarea blocadei asupra Fâșiei Gaza; îndeamnă partenerii transatlantici să sprijine eforturile care urmăresc reconcilierea interpalestiniană, subliniază importanța îmbunătățirii condițiilor de viață ale palestinienilor, atât în Cisiordania cât și în Gaza, inclusiv reconstrucție Fâșiei Gaza;

27. îndeamnă UE și SUA să colaboreze pentru reînnoirea strategiilor de promovare a eforturilor de consolidare a respectului pentru drepturile omului și a democrației în Orientul Mijlociu, utilizând puterea economică și de influență de care dispun în regiune;

28. subliniază că, în Afganistan, sunt în joc valorile, securitatea și credibilitatea comunității transatlantice; îndeamnă UE, SUA, NATO și ONU să propună un nou concept strategic comun care să integreze totalitatea componentelor angajamentului internațional pentru a asigura un nivel mai ridicat de securitate în toate regiunile, a consolida instituțiile guvernamentale și locale afgane și a contribui la reconstrucția națională și la prosperitatea acestei țări în strânsă cooperare cu statele vecine; consideră că obiectivul final trebuie să îl constituie transferul treptat al responsabilității în materie de securitate și stabilitate către autoritățile afgane; readeuce în atenție Rezoluția 1833(2008) din 22 septembrie 2008 a Consiliului de Securitate al ONU (S/RES/1833(2008)), care încurajează toate partidele și grupările afgane să participe în mod constructiv la dialogul politic și să evite să recurgă la violență;

29. invită UE și SUA să elaboreze o strategie comună în privința Pakistanului, având drept obiectiv consolidarea instituțiilor democratice, a statului de drept și a capacității acestei țări de a combate terorismul, încurajând totodată Pakistanul să-și asume responsabilități în legătură cu stabilitatea regiunii, inclusiv în ceea ce privește securitatea frontierei cu Afganistanul și controlul administrativ total al tuturor provinciilor frontaliere și al regiunilor tribale din Pakistan; salută numirea lui Richard Holbrooke ca trimis special unic pentru regiunea Pakistan-Afganistan;

Joi, 26 martie 2009

30. subliniază că programul nuclear iranian periclitează sistemul de neproliferare și stabilitatea regiunii și pe cea mondială; salută anunțul președintelui Obama potrivit căruia vor fi luate în considerare contacte directe cu partea iraniană și susține obiectivul, urmărit de ambii parteneri, de a se ajunge la o soluție pe calea negocierilor cu Iranul, pe baza dublei strategii a dialogului și sancțiunilor, în coordonare cu alți membri ai Consiliului de Securitate și cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică; consideră că orice inițiativă care ar putea fi luată de unul dintre parteneri în privința Irakului trebuie coordonată îndeaproape cu ceilalți parteneri, într-un spirit de încredere și transparență; solicită partenerilor transatlantici să definească cât mai rapid o abordare comună față de Iran, fără să aștepte soluționarea acestei chestiuni în situație de urgență;

31. salută ratificarea acordului dintre Statele Unite și Irak privind prezența forțelor militare americane în această țară; subliniază disponibilitatea Uniunii Europene de a continua să contribuie la reconstrucția Irakului, axându-se îndeosebi asupra statului de drept, a respectării drepturilor omului și a consolidării instituțiilor statului, precum și a sprijinirii dezvoltării economice și a reintegrării Irak-ului în economia mondială; invită partenerii să continue, coordonându-și eforturile, să colaboreze cu Guvernul Irakului și ONU pentru a asigura o stabilitate mai puternică, a optimiza procesul de reconciliere națională și a contribui la unitatea și independența Irakului;

32. îndeamnă ambele părți să-și coordoneze îndeaproape politicile privind Rusia; conștient de importanța Rusiei ca țară vecină, de interdependența Rusiei și a Uniunii Europene, precum și de rolul major jucat de aceasta pe scena mondială, subliniază importanța edificării unei cooperări constructive cu Rusia în ceea ce privește provocările, amenințările și oportunitățile de interes reciproc, inclusiv a chestiunilor de securitate, dezarmare și neproliferare, cu respectarea principiilor democratice, a drepturilor omului și a dreptului internațional; subliniază în acest context necesitatea consolidării încrederii reciproce între partenerii transatlantici și Rusia și a intensificării cooperării din cadrul Consiliului NATO-Rusia; invită ambii parteneri transatlantici să-și coordoneze în mod strâns pozițiile față de orice posibilă reformă a arhitecturii securității europene, insistând totodată asupra principiilor OSCE menținând coerența NATO; consideră că evoluțiile acestei arhitecturi, care implică și aranjamente internaționale cum ar fi Tratatul cu privire la forțele armate convenționale din Europa, trebuie să fie abordate împreună cu Rusia și cu alte țări membre OSCE care nu sunt în UE;

33. salută declarațiile recente ale Vicepreședintelui american Joe Biden la Conferința pentru Securitate în Europa de la Munchen din care reieșea că SUA va continua consultările cu aliații săi din NATO și cu Rusia privind sistemul american de apărare antirachetă și că noua administrație va lua în discuție costurile și eficacitatea sistemului; constată unele semnale din partea Rusiei că ar putea suspenda planurile de amplasare de rachete cu rază scurtă de acțiune de tip Iskander la Kaliningrad;

34. invită UE și SUA să dezvolte o strategie comună privind cele șase state din Estul Europei (Moldova, Ucraina, Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Belarus), vizate de Politica europeană de vecinătate, pentru a ajunge la rezultate concrete și durabile în implementarea noului Parteneriat estic și în Sinergia Mării Negre;

35. îndeamnă ambii parteneri să acorde o atenție deosebită Americii Latine și, în special, organizațiilor sale regionale, coordonându-și eforturile pentru a promova consolidarea democrației, respectarea drepturilor omului, buna guvernare, combaterea sărăciei, consolidarea coeziunii sociale, economiile de piață, statul de drept, inclusiv combaterea criminalității organizate și a traficului de droguri, precum și susținerea integrării regionale, precum și cooperarea în domeniul combaterii efectelor schimbărilor climatice;

36. recomandă de asemenea promovarea unei abordări comune în privința altor actori geopolitici majori, precum China, India sau Japonia, precum și în privința diverselor crize și probleme din Africa Subsahariană;

Apărare, controlul armamentului și chestiuni de securitate

37. subliniază importanța NATO ca piatră de temelie a securității transatlantice; salută decizia Consiliului European din decembrie 2008 de a consolida parteneriatul strategic dintre UE și NATO și invită ambii parteneri să accelereze crearea unui grup la nivel înalt UE-NATO în scopul îmbunătățirii cooperării dintre cele două organizații; sugerează organizarea unor dezbateri privind relevanța unei strategii euroatlantice de securitate, care să permită definirea punctelor și intereselor comune în materie de securitate;

Joi, 26 martie 2009

38. subliniază importanța crescândă a politicii europene de securitate și apărare și necesitatea de a continua consolidarea capacităților civile și militare ale Europei; salută recunoașterea, cu ocazia summitului NATO desfășurat în aprilie 2008 la București, a importanței pe care o prezintă îmbunătățirea capacității europene pentru consolidarea securității transatlantice;

39. invită UE și SUA să adopte o strategie comună în cadrul tuturor forumurilor internaționale, în special al ONU, în privința eliminării armelor de distrugere în masă și a armamentului convențional; îndeamnă noul Guvern al SUA să relanseze dialogul cu Rusia în domeniul controlului armamentului și al dezarmării, prelungind actualele acorduri bilaterale dintre cele două țări; subliniază necesitatea unei cooperări mai strânse, astfel încât să se realizeze progrese în intervalul de timp premergător Conferinței de revizuire a Tratatului de neproliferare din 2010, și salută angajamentul noului președinte SUA de a ratifica Tratatul pentru interzicerea totală a testelor nucleare;

40. subliniază importanța consolidării cooperării transatlantice pentru combaterea terorismului, în condiții care să respecte pe deplin dreptul internațional și drepturile omului, precum și a sprijinirii rolului ONU în lupta împotriva acestei amenințări; atrage atenția asupra necesității unei strânse cooperări în cazul în care sunt în pericol viețile ostaticilor;

41. salută decizia președintelui SUA Barak Obama de a închide centrul de detenție de la Guantánamo Bay, precum și celelalte ordine executive privind legalitatea interogărilor și a centrelor de detenție CIA, și încurajează administrația SUA să închidă toate centrele de detenție din afara SUA care nu respectă dreptul internațional, precum și să încheie explicit politica de predări extraordinare; invită statele membre, în cazul în care SUA solicită acest lucru, să coopereze pentru găsirea de soluții punctuale la problema acceptării unora din cei deținuți la Guantánamo în UE, respectând datoria cooperării legale de se consulta reciproc cu privire la posibilele efecte asupra securității publice în UE;

42. subliniază importanța unei intrări în vigoare rapide a acordurilor de extrădare și asistență juridică dintre UE și SUA și îndeamnă statele membre care nu *le*-au ratificat să întreprindă acest demers cât mai curând posibil; evidențiază faptul că aplicarea efectivă a acestor acorduri necesită un înalt grad de încredere reciprocă, bazat pe respectul deplin, din partea tuturor părților, al obligațiilor în materie de drepturile omului, dreptul la apărare și la un proces echitabil și statul de drept, pe plan intern și internațional;

43. subliniază că utilizarea în comun a datelor și informațiilor constituie un instrument important în lupta internațională împotriva terorismului și a criminalității transnaționale, dar atrage atenția asupra faptului că aceasta trebuie să se înscrie într-un cadru juridic adecvat, garantând un nivel adecvat de protecție a vieții private, și ar trebui să se bazeze pe un acord internațional cu caracter obligatoriu, astfel cum s-a convenit la summit-ul UE-SUA din 2008;

44. salută recenta includere a unui număr de șapte state membre în Programul de scutire de vize; solicită, totuși, SUA să ridice regimul de vize pentru cele șase state membre care nu au fost incluse în cadrul programului și să trateze toți cetățenii Uniunii Europene în mod egal pe baza unei reciprocități depline; solicită Comisiei să considere această chestiune drept o prioritate a dialogului cu noul Guvern al SUA;

45. consideră că o cooperare strânsă între UE și SUA în domeniul justiției și al afacerilor interne este, de asemenea, necesară în scopul construirii treptate a unui spațiu transatlantic de libertate, securitate și justiție;

Chestiuni economice și financiare

46. îndeamnă partenerii să exploateze la maximum potențialul CET pentru a depăși obstacolele existente în calea integrării economice și a realiza o piață transatlantică unificată până în 2015; îndeamnă Comisia să elaboreze, pe baza studiului autorizat și finanțat de către Parlamentul European în bugetul său pentru anul 2007, o foaie de parcurs detaliată cu obstacolele existente, care trebuie eliminate în vederea respectării acelei date-țintă;

47. subliniază importanța utilizării CET și ca pe un cadru de cooperarea macroeconomică între ambii parteneri și încurajează instituțiile monetare competente să își întărească coordonarea;

Joi, 26 martie 2009

48. salută progresul înregistrat în ultimele luni în ceea ce privește promovarea integrării economice transatlantice; consideră, în special, că în domenii precum investițiile, standardele de contabilitate, aspectele de reglementare, siguranța produselor importate și aplicarea a drepturilor de proprietate intelectuală, ameliorarea cooperării a avut deja, drept rezultat, un progres semnificativ și ar trebui să continue;

49. consideră, în același timp, că este necesară o sporire a responsabilității, transparenței și previzibilității cooperării economice transatlantice; consideră că calendarele reuniunilor, procesele-verbale, foile de parcurs și rapoartele privind progresele înregistrate trebuie decise de comun acord de către principalele părți interesate cât mai curând posibil și ulterior ar trebui să fie publicate pe un site internet;

50. consideră că există un potențial foarte mare pentru ca Statele Unite și Uniunea Europeană să adopte poziții și inițiative comune în forumurile internaționale cu privire la multiplele interese comerciale comune, de exemplu accesul nediscriminatoriu la materii prime pe piața globală, implementarea drepturilor de proprietate intelectuală și armonizarea globală a brevetelor; sugerează faptul că este în interesul ambelor părți să exploateze mai bine acest potențial;

51. își exprimă preocuparea cu privire la noua lege din SUA care frânează comerțul, constată totuși că a fost modificată astfel încât să respecte normele OMC și insistă asupra necesității imperioase a unui răspuns comun la actuala criză, mai degrabă decât adoptarea unor măsuri care să izoleze UE și SUA una de cealaltă;

52. susține o integrare progresivă a piețelor financiare, prin recunoaștere reciprocă combinată cu un grad de convergență al actualelor cadre de reglementare și prin introducerea unor scutiri ocazionale de fiecare dată când acest lucru este posibil; reamintește că principiile fundamentale pentru o integrare reușită sunt accesul liber la piață, reglementări în conformitate cu standardele internaționale, aplicarea uniformă a acestora și un dialog permanent cu participanții la piață; solicită autorităților din SUA și UE să evite crearea de bariere pentru investițiile străine și adoptarea de măsuri legislative cu impact extrateritorial în absența consultărilor și a unui acord prealabil;

53. sprijină eliminarea barierelor care împiedică investițiile și serviciile financiare transatlantice și se exprimă în favoarea unei mai bune integrări a piețelor UE și SUA, pentru ca acestea să poată concura mai bine cu piețele emergente, cu condiția instituirii unui cadru satisfăcător de norme prudențiale care să preîntâmpine situațiile în care o criză să aibă implicații și de cealaltă parte a Atlanticului;

54. subliniază că integrarea piețelor serviciilor financiare, fără o revizuire paralelă a cadrului de reglementare și a normelor de supraveghere, ar crea dificultăți autorităților în exercitarea unui control eficient; prin urmare, susține adoptarea unor reglementări care să garanteze competiția, să asigure mai multă transparență și o supraveghere efectivă a produselor, instituțiilor și piețelor financiare, și care să creeze modele comune de gestionare a riscului, în conformitate cu acordurile încheiate la reuniunea la vârf a G20 din noiembrie 2008;

55. recunoaște că autoritățile americane de control au înregistrat progrese în aplicarea acordurilor Basel II în ceea ce privește băncile de mari dimensiuni, dar critică disparitățile necorectate, dat fiind faptul că acestea impun obstacole suplimentare filialelor din America ale băncilor europene, reducând astfel competitivitatea acestora și ia act de faptul că subzistă anumite aspecte (holdinguri financiare și bănci de mici dimensiuni) care trebuie clarificate cât mai curând; încurajează, prin urmare, Congresul SUA să aibă în vedere o structură de control mai coerentă în sectorul bancar și al asigurărilor, pentru a facilita coordonarea UE-SUA;

56. solicită îmbunătățirea cooperării între organismele de supraveghere pentru urmărirea activităților instituțiilor financiare transfrontaliere și evitarea acțiunilor întreprinse de instituțiile financiare cu sediul în jurisdicții necooperante și netransparente și solicită eliminarea paradisurilor fiscale;

Joi, 26 martie 2009

57. îndeamnă autoritățile UE și SUA să reglementeze activitatea agențiilor de rating al creditelor în conformitate cu metodele și principiile comune, în vederea restabilirii încrederii în acestea și a stabilirii acestora pe baze solide; subliniază, cu toate acestea, că UE trebuie să-și dezvolte propriul său cadru de reglementare, întrucât nu ar fi acceptabilă aplicarea extrateritorială a normelor aprobate de Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori din SUA (Securities and Exchange Commission) care activează pe piața europeană;

58. este de acord cu Comisia că instituțiile ce acordă credite ar trebui obligate să rețină o parte din creditul acordat, pentru a le obliga astfel să își asume o parte din riscurile transferate; solicită menționarea acestui aspect în cadrul dialogului transatlantic în vederea menținerii de condiții egale la nivel internațional și a limitării riscurilor sistemice pe piețele financiare mondiale; consideră că ar trebui să fie aprobat un cod de conduită pentru fondurile suverane de investiții;

59. invită noul Congres să modifice reglementarea impusă în SUA care permite scanarea în proporție de 100 % a încărcăturii la sosire și îi solicită acestuia să coopereze îndeaproape cu UE pentru a asigura implementarea unei abordări la niveluri multiple, bazată pe riscul real; ia act de faptul că, într-o economie mondială tot mai integrată, siguranța comerțului este deosebit de importantă, dar consideră că această măsură inflexibilă reprezintă o nouă barieră potențială în calea comerțului, care impune costuri semnificative operatorilor economici și care nu va aduce niciun beneficiu în ceea ce privește siguranța lanțului de aprovizionare;

60. consideră că CET ar putea organiza în mod util seminare referitoare la problema scanării în proporție de 100 % la Bruxelles și Washington, pentru a contribui la ameliorarea înțelegerii reciproce între instanțele legislative din UE și SUA și pentru a facilita o soluționare rapidă și avantajoasă pentru ambele părți a acestei probleme;

61. recomandă ca următoarea reuniune CET să discute în ce măsură ar fi utilă integrarea mai multor subiecte tehnice în aria de acțiune a CET și dacă o mai bună cooperare între UE și SUA este esențială pentru a obține un sistem funcțional de plafonare și comercializare a emisiilor de carbon; recomandă ca parametrii comuni de referință pe plan internațional care există în prezent pentru industriile mari consumatoare de energie să fie dezvoltați sau integrați în procesul CET;

*

* *

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Președintelui și Congresului Statelor Unite ale Americii.

Consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet

P6_TA(2009)0194

Recomandarea Parlamentului European din 26 martie 2009 adresată Consiliului privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale în rețeaua internet (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului de Stavros Lambrinidis, în numele grupului PSE, privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale în rețeaua internet (B6-0302/2008),

— având în vedere Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ECHR) și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în special prevederile acesteia privind protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare, respectarea vieții private și de familie, precum și dreptul la libertate și siguranță,

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, Decizia-cadru a Consiliului 2008/977/JAI din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽²⁾, Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public ⁽³⁾, propunerea Comisiei din 13 noiembrie 2007 de directivă a Parlamentului și Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, Directiva 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice și Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului (COM(2007)0698), Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice ⁽⁴⁾ și decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene din 10 februarie 2009 în Cauza C-301/06 Irlanda c. Parlament și Consiliu,
 - având în vedere Decizia-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice ⁽⁵⁾, Decizia-cadru a Consiliului 2001/413/JAI din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată altele decât numerarul ⁽⁶⁾, Decizia-cadru a Consiliului 2008/919/JAI din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului ⁽⁷⁾, Comunicarea Comisiei din 22 mai 2007 intitulată „Către o politică generală de luptă împotriva criminalității cibernetice” (COM(2007)0267), precum și recente inițiative pentru depistarea unor forme grave de criminalitate și a terorismului (de ex. proiectul Check the Web („Verificați internetul”)),
 - având în vedere activitatea depusă în cadrul Consiliului Europei, în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și în cadrul ONU, atât în ceea ce privește combaterea criminalității și a criminalității cibernetice, cât și în ce privește protejarea drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv pe internet ⁽⁸⁾,
 - având în vedere cele mai recente decizii ale instanțelor europene și ale curților constituționale naționale în acest domeniu și în special decizia Curții constituționale a Republicii Federale Germania, care recunoaște dreptul specific la protecția confidențialității și a integrității sistemelor de tehnologie a informației ⁽⁹⁾,
 - având în vedere articolul 114 alineatul (3) și articolul 94 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0103/2009),
- A. întrucât evoluția internetului demonstrează că acesta este pe cale să devină un instrument indispensabil în promovarea inițiativelor democratice, o nouă arenă pentru dezbateri politice (de exemplu, pentru campanii electronice, votare electronică), un instrument esențial la nivel mondial pentru exercitarea libertății de exprimare (de exemplu, blogurile) și pentru dezvoltarea activităților de afaceri, precum și un mecanism de promovare a competențelor informatice de bază și de difuzare a cunoștințelor (învățarea online); întrucât internetul a adus, de asemenea, cu sine o diversificare a oportunităților pentru persoanele de orice vârstă de a comunica, de exemplu, cu alte persoane din diferite părți ale lumii, extinzând astfel sfera posibilităților acestora de a se familiariza cu alte culturi și, prin urmare, de a înțelege mai bine alți oameni și alte culturi; întrucât internetul a sporit și diversitatea surselor de informare, ceea ce înseamnă că, în prezent, utilizatorii pot consulta fluxurile de știri din orice parte a lumii;
-
- ⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
⁽²⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.
⁽³⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.
⁽⁴⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 54.
⁽⁵⁾ JO L 69, 16.3.2005, p. 67.
⁽⁶⁾ JO L 149, 2.6.2001, p. 1.
⁽⁷⁾ JO L 330, 9.12.2008, p. 21.
⁽⁸⁾ De exemplu: Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea cibernetice din 23 noiembrie 2001; Convenția Consiliului Europei pentru protecția persoanelor privind prelucrarea automată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981.
⁽⁹⁾ Curtea Constituțională a Republicii Federale Germania, 1 BvR 370/07, 27.2.2008.

Joi, 26 martie 2009

- B. întrucât guvernele, instituțiile și organizațiile de interes public ar trebui să ofere un cadru de reglementare adecvat și mijloace tehnice corespunzătoare pentru a permite cetățenilor să ia parte în mod activ și eficient la procedurile administrative prin aplicații de tip e-guvernare;
- C. întrucât internetul întregeste definiția libertății de exprimare prevăzute la articolul 11 al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește dimensiunea sa „fără a ține seama de frontiere”;
- D. întrucât transparența, respectarea confidențialității și o atmosferă de încredere între utilizatorii internetului ar trebui să fie considerate drept elemente indispensabile pentru elaborarea unei viziuni de securitate sustenabile pentru internet;
- E. întrucât, pe internet, libertatea de exprimare și intimitatea pot fi nu doar mai bine evidențiate, ci și mai expuse la intruziuni și limitări din partea actorilor publici și privați;
- F. întrucât, prin libertatea pe care o pune la dispoziție, internetul a fost, de asemenea, utilizat ca platformă pentru mesaje violente, precum cele care incită în mod intenționat la atacuri teroriste, precum și pentru site-urile care pot incita în mod explicit la comiterea de infracțiuni motivate de ură; întrucât amenințările pe care le prezintă criminalitatea informatică au sporit, în general, în toată lumea și pun în pericol persoanele (inclusiv copiii) și rețelele;
- G. întrucât această criminalitate trebuie combătută în mod eficient și decisiv, fără a modifica caracterul liber și deschis al internetului;
- H. întrucât, într-o societate democratică, cetățenii sunt cei îndrituiți să observe și să judece zilnic acțiunile și convingerile guvernelor și ale întreprinderilor private care le pun la dispoziție servicii; întrucât tehnicile de supraveghere avansate din punct de vedere tehnologic, uneori dublate de lipsa unor garanții juridice adecvate privind limitele aplicării acestora, constituie o amenințare crescândă la adresa acestui principiu;
- I. întrucât cetățenii au dreptul de a se exprima liber pe internet (cum este, de exemplu, cazul site-urilor cu conținut generat de utilizatori, al blogurilor și al site-urilor de socializare online) și întrucât motoarele de căutare online și furnizorii de servicii, de exemplu, au facilitat considerabil accesul la informațiile despre alte persoane; întrucât există totuși situații în care o persoană dorește să se elimine anumite informații personale din bazele de date online; întrucât societățile trebuie, prin urmare, să poată garanta cetățeanului eliminarea datelor personale din bazele lor de date;
- J. întrucât salturile tehnologice fac posibilă, din ce în ce mai mult, supravegherea secretă și, practic, nedetectabilă de către indivizi, a activităților desfășurate de cetățeni pe internet; întrucât simplul fapt că tehnologiile de supraveghere există nu justifică automat utilizarea acestora, dar întrucât interesul primordial al protejării drepturilor fundamentale ale cetățenilor ar trebui să stabilească limitele și circumstanțele exacte în care aceste tehnologii pot fi utilizate de autorități sau întreprinderi; întrucât combaterea criminalității online și a amenințărilor la adresa unei societăți democratice deschise, reprezentate de unele persoane și organizații care utilizează internetul pentru a aduce atingere drepturilor cetățenilor, nu trebuie să însemne că statele membre își pot aroga dreptul de a intercepta și de a monitoriza traficul de date pe internet de pe teritoriul propriu, fie că este vorba despre propriii lor cetățeni, fie că este vorba despre traficul de date din afara granițelor; întrucât combaterea infracțiunilor trebuie să fie proporțională cu natura acestora;
- K. întrucât furtul de identitate și fraudarea acestora constituie o problemă din ce în ce mai acută, pe care autoritățile, cetățenii și întreprinderile de-abia acum încep să o conștientizeze, suscitând serioase preocupări legate de securitate în ceea ce privește utilizarea pe o scară din ce în ce mai mare a internetului în diverse scopuri, inclusiv comerțul și schimbul de informații confidențiale;
- L. întrucât se reamintește faptul că, atunci când este vorba despre drepturi precum libertatea de exprimare sau respectarea vieții private, limitarea exercitării acestor drepturi poate fi impusă de autoritățile publice, dacă o astfel de măsură este în conformitate cu legislația, necesară, proporțională și adecvată într-o societate democratică;

Joi, 26 martie 2009

- M. întrucât pe internet există un decalaj semnificativ de putere și cunoștințe între entitățile private și cele publice, pe de o parte, și utilizatorii individuali, pe de altă parte; întrucât, prin urmare, trebuie lansată o dezbatere privind limitările necesare ale „consimțământului”, atât în ceea ce privește informațiile care pot fi solicitate de companii și autoritățile publice de la utilizator, cât și măsura în care acestora trebuie să li se ceară să dezvăluie informații personale și să renunțe la anumite drepturi fundamentale pentru a avea acces la anumite servicii online sau alte privilegii;
- N. întrucât, datorită caracterului său global, deschis și care oferă posibilitatea participării, internetul se bucură, de regulă, de libertate, însă aceasta nu exclude necesitatea unei reflecții, la nivel național și internațional, într-un cadru public sau privat, despre modul în care libertățile fundamentale ale utilizatorilor internetului, precum și siguranța acestora, sunt respectate și protejate;
- O. întrucât, în marea majoritate a cazurilor, drepturile fundamentale cărora li se aduce atingere pe internet includ - fără a se limita la acestea - respectarea vieții private (inclusiv dreptul de a solicita ștergerea datelor informatice cu caracter personal), protecția datelor, libertatea de exprimare și de asociere, libertatea presei, a opiniilor politice, dreptul de participare, nediscriminarea și dreptul la educație; întrucât conținutul acestor drepturi, inclusiv sfera lor de cuprindere și de aplicare, nivelul de protecție conferit de aceste drepturi și interdicția utilizării abuzive a acestora ar trebui să intre sub incidența reglementărilor privind protecția drepturilor omului și a drepturilor fundamentale garantate de constituțiile statelor membre, tratatele internaționale referitoare la respectarea drepturilor omului, printre care Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), principiile generale de drept comunitar și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și/sau de orice alte reglementări de drept național, internațional sau comunitar, în domeniile de aplicare relevante;
- P. întrucât toți actorii implicați și activi pe internet ar trebui să își asume responsabilitățile care le revin și să participe la dezbaterile referitoare la chestiunile urgente și importante legate de activitatea pe internet, pentru a identifica și a promova soluții comune;
- Q. întrucât analfabetismul informatic va deveni noul analfabetism al secolului XXI; întrucât a se asigura de faptul că toți cetățenii au acces la internet este, prin urmare, echivalent cu a se asigura de faptul că toți cetățenii au acces la școlarizare și întrucât acest acces nu trebuie să fie refuzat, sub formă de sancțiune, de către guverne sau întreprinderi private; întrucât un astfel de acces nu trebuie folosit abuziv în scopul desfășurării de activități ilicite; întrucât este important să se abordeze chestiunile noi ce apar, precum neutralitatea rețelelor, interoperabilitatea, accesibilitatea globală a tuturor nodurilor de internet, precum și utilizarea formatelor și standardelor deschise;
- R. întrucât caracterul internațional, multicultural și, în special, multilingv al internetului nu este încă pe deplin susținut de infrastructura tehnică și protocoalele rețelei web mondiale;
- S. întrucât, în cadrul procesului vizând adoptarea „Cartei drepturilor pe internet”, este important să se ia în considerare toate cercetările și inițiativele relevante, inclusiv studiile recente întreprinse de UE în legătură cu acest subiect ⁽¹⁾;
- T. întrucât activitatea economică este importantă pentru continuarea dezvoltării dinamice a internetului, iar protejarea eficienței economice ar trebui asigurată prin concurență loială și protecția drepturilor de proprietate intelectuală în măsura necesară, proporțională și adecvată;
- U. întrucât trebuie să se păstreze un echilibru stabil între reutilizarea informațiilor provenind din sectorul public, care oferă o șansă fără precedent pentru experimentare și schimburi culturale și de creație, și protejarea drepturilor de proprietate intelectuală;

(1) A se vedea de asemenea, studiul recent privind „Consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet - o politică a UE de combatere a criminalității informatice” propune, printre alte idei, adoptarea unei carte a drepturilor pe internet fără caracter obligatoriu.

Joi, 26 martie 2009

- V. întrucât, la nivel mondial, companiile din sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) se confruntă cu presiuni din ce în ce mai mari din partea guvernelor pentru a se conforma legilor și politicilor interne într-un mod care poate contraveni dreptului la libertatea de exprimare și dreptului la viață privată, recunoscute internațional; întrucât au fost luate măsuri concrete, printre care cele adoptate de un grup multilateral de acțiune, compus din întreprinderi, organizații ale societății civile (inclusiv unele organizații pentru apărarea drepturilor omului și a libertății presei), investitori și cadre didactice universitare, grup care a elaborat o abordare bazată pe colaborare în scopul protejării și promovării libertății de exprimare și a dreptului la confidențialitate în sectorul TIC și a constituit Inițiativa Rețeaua Globală (IRG) ⁽¹⁾;
- W. întrucât normele adecvate referitoare la protecția datelor reprezintă o preocupare majoră pentru UE și cetățenii acesteia, iar al doilea considerent din Directiva 95/46/CE privind protecția datelor menționează în mod clar faptul că tehnologia, adică sistemele de prelucrare a datelor, este „în serviciul omului” și trebuie să respecte „drepturile și libertățile fundamentale, în special dreptul la viață privată, și să contribuie la progresul economic și social, la dezvoltarea comerțului și la bunăstarea persoanelor”;

1. adresează Consiliului recomandările următoare:

Acces deplin și sigur la internet pentru toți

- (a) să participe la eforturile de a face din internet un instrument important pentru emanciparea utilizatorilor, un mediu în care abordările „de jos în sus” și e-democrația să poată evolua, asigurând, în același timp, instituirea unor măsuri de protecție semnificative, având în vedere faptul că noi forme de control și cenzură pot apărea în această sferă; libertatea și protecția vieții private de care se bucură utilizatorii internetului trebuie să fie reale, nu iluzorii;
- (b) să recunoască faptul că internetul poate oferi o șansă extraordinară pentru consolidarea cetățeniei active și că, în acest sens, accesul la rețele și la conținutul lor este unul din elementele esențiale; să recomande ca această chestiune să fie dezvoltată în continuare, presupunându-se că fiecare persoană are dreptul de a participa la societatea informațională și că instituțiile și părțile interesate, la toate nivelurile, au responsabilitatea generală de a participa la această dezvoltare, înfruntând, astfel, cele două noi provocări: analfabetismul informatic și excluderea de la participarea democratică în era electronică ⁽²⁾;
- (c) să îndemne statele membre să răspundă unei societăți din ce în ce mai conștiente de importanța informației și să asigure o mai mare transparență a procesului decizional, oferind cetățenilor un acces mai larg la informațiile stocate de guverne pentru a le permite să beneficieze de informațiile respective; să aplice același principiu în cazul propriilor sale informații;
- (d) să asigure, împreună cu alți actori adecvați, faptul că securitatea, libertatea de exprimare și protecția vieții private, precum și deschiderea pe internet, sunt abordate nu ca niște obiective concurente, ci sunt asigurate în mod simultan, în cadrul unei viziuni globale, care răspunde, într-o manieră adecvată, tuturor acestor imperative;
- (e) să se asigure că drepturile legale de protecție a minorilor, astfel cum sunt stabilite în Convenția ONU privind drepturile copilului și reflectate în legislația UE, se reflectă pe deplin în toate acțiunile, instrumentele sau deciziile relevante referitoare la consolidarea securității și libertății pe internet;

Angajament hotărât vizând combaterea criminalității informatice

- (f) să invite Președinția Consiliului și Comisia să examineze și să elaboreze o strategie globală de combatere a criminalității informatice, în conformitate, printre altele, cu Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, inclusiv modalități de abordare, la nivelul UE, a problematicii reprezentate de „furtul de identitate” și de fraudarea acesteia, în cooperare atât cu furnizorii de servicii de internet, cât și cu organizațiile de utilizatori, precum și cu autoritățile polițienești însărcinate cu investigarea infracțiunilor informatice, și să prezinte o propunere referitoare la modalitatea de lansare a unor campanii de informare pentru a preveni astfel de infracțiuni, asigurând în același timp utilizarea sigură și gratuită a internetului pentru toți; solicite crearea unui oficiu comunitar care să ofere asistență victimelor furtului de identitate și ale fraudelor de identitate;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ În acest document din 17 septembrie 2008 al Consiliului Europei, intitulat „Internetul - o resursă vitală pentru toți”, se subliniază, de asemenea, faptul că „garantarea și promovarea echității și participării cu privire la internet sunt un factor esențial al progresului echității și participării în societate în ansamblul său”.

Joi, 26 martie 2009

- (g) să încurajeze reflecția privind cooperarea necesară în acest domeniu între actorii din sectorul public și cei din sectorul privat și consolidarea cooperării în ce privește aplicarea legii, precum și o formare adecvată a autorităților însărcinate cu aplicarea legii și a celor judiciare, inclusiv formarea profesională în domeniul protecției drepturilor fundamentale; să recunoască necesitatea asumării în comun a răspunderii și avantajele coreglementării și autoreglementării, ca alternative eficiente sau instrumente complementare legislației tradiționale;
- (h) să se asigure că activitatea întreprinsă în cadrul proiectului „Check the Web” și recentele inițiative menite să amelioreze circulația informațiilor referitoare la criminalitatea informatică, inclusiv prin crearea unor sisteme de alertă naționale și a unui sistem de alertă european pentru semnalarea infracțiunilor comise pe internet (crearea unui sistem european pentru combaterea criminalității informatice sub egida Europol), sunt necesare, proporționale și adecvate, fiind însoțite de toate măsurile de protecție necesare;
- (i) îndeamnă statele membre să actualizeze legislația pentru a proteja copiii care utilizează internetul, în special prin incriminarea acostării copiilor pe internet în scopuri sexuale (grooming), astfel cum este definită în Convenția Consiliului Europei din 25 octombrie 2007 privind protecția copiilor împotriva exploatării și abuzurilor sexuale;
- (j) să încurajeze programe menite să protejeze copiii și să-i educe pe părinții acestora, conform legislației europene referitoare la noile pericole informatice, și să elaboreze o evaluare de impact a eficacității programelor existente până în momentul de față; în acest sens, ar trebui să se acorde o atenție deosebită jocurilor online care se adresează în principal copiilor și tinerilor;
- (k) să încurajeze toți producătorii de calculatoare din UE să instaleze în prealabil programe informatice menite să protejeze copiii care să poată fi activate cu ușurință;
- (l) să acționeze în vederea adoptării directivei referitoare la măsurile penale care vizează aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, în baza unei evaluări care să țină seama de recentele cercetări în domeniul inovării, a măsurii în care acest demers este considerat necesar și proporțional, interzicând totodată, în acest sens, controlul și supravegherea sistematică a tuturor activităților desfășurate de utilizatorii internetului și asigurându-se că pedepsele sunt proporționale cu încălcările comise; în acest context, să respecte, de asemenea, libertatea de exprimare și asociere a utilizatorilor individuali și să combată incitarea la încălcări, pe cale electronică, ale drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv unele restricții de acces excesive, impuse de înșiși titularii drepturilor de proprietate intelectuală;
- (m) să garanteze faptul că exprimarea unor convingeri politice controversate pe internet nu face obiectul unei urmăriri penale;
- (n) să se asigure că nu există legi sau practici care să limiteze sau să incrimineze dreptul jurnaliștilor și al mass-mediei de a colecta și de a difuza informații în scop jurnalistic;

Atenție constantă la protecția absolută și intensificarea promovării libertăților fundamentale pe internet

- (o) să considere că „identitatea digitală” devine din ce în ce mai mult parte integrantă a „identității” noastre și, în acest sens, se cuvine să fie protejată, în mod adecvat și eficace, împotriva intruziunilor, atât din partea actorilor din sectorul privat, cât și a celor din sectorul public; în acest sens, seria specifică de date, conectată în mod organic cu „identitatea digitală” a unei persoane, trebuie definită și protejată, iar toate elementele acesteia trebuie considerate drepturi personale inalienabile, fără caracter economic și care nu pot fi comercializate; să țină cont, în mod adecvat, de importanța anonimatului, a pseudonimelor și a controlului fluxurilor de informație pentru viața privată, precum și de faptul că utilizatorilor ar trebui să li se ofere mijloacele pentru a o proteja în mod eficient și ar trebui să fie educați cu privire la aceste mijloace, de exemplu prin diversele tehnologii disponibile de consolidare a protecției vieții private;

Joi, 26 martie 2009

- (p) să se asigure că statele membre care interceptează și monitorizează traficul de date, indiferent că este vorba despre propriii cetățeni sau despre traficul de date din afara granițelor, respectă cu strictețe condițiile și garanțiile prevăzute de lege atunci când întreprind aceste acțiuni; solicită statelor membre să se asigure că controalele de la distanță, în cazul în care sunt prevăzute de legislația națională, se efectuează în baza unui mandat de percheziție emis de autoritățile judiciare competente; să constate că procedurile simplificate de efectuare a controalelor de la distanță sunt considerate inacceptabile, spre deosebire de controalele directe, deoarece aduc atingere principiilor statului de drept și dreptului la viață privată;
- (q) să recunoască pericolul pe care îl reprezintă anumite forme de supraveghere și control al internetului, care vizează urmărirea tuturor „pașilor digitali” făcuți de o persoană, cu scopul de a stabili un profil al utilizatorului și de a-i atribui „puncte”; să precizeze faptul că astfel de tehnici ar trebui să fie întotdeauna evaluate în privința necesității și proporționalității, ținând seama de obiectivele urmărite; să evidențieze, de asemenea, necesitatea unei mai mari sensibilizări și a unui consimțământ în cunoștință de cauză din partea utilizatorilor cu privire la activitățile pe care aceștia le desfășoară pe internet și care presupun transmiterea de date cu caracter personal (de exemplu, în cazul rețelelor de socializare);
- (r) să îndemne statele membre să identifice toate entitățile care utilizează supravegherea online și să întocmească raport anual privind supravegherea online, garantând legalitatea, proporționalitatea și transparența;
- (s) să examineze și să stabilească limitele „consimțământului” care poate fi solicitat și obținut de la utilizatori, fie de guverne, fie de întreprinderi private, de a renunța la o parte a vieții private a acestora, având în vedere dezechilibrul clar în privința puterii de negociere și de cunoștințe dintre utilizatorii individuali și aceste instituții;
- (t) să limiteze, să definească și să reglementeze cu strictețe cazurile în care unei întreprinderi private de servicii de internet i se poate cere să divulge date autorităților guvernamentale și să se asigure că utilizarea acestor date de către autoritățile guvernamentale este supusă celor mai stricte standarde de protecție a datelor; să instituie un control și o evaluare eficientă a procesului respectiv;
- (u) să sublinieze importanța posibilității utilizatorilor internetului de a-și extinde dreptul de a obține ștergerea definitivă a datelor lor personale aflate pe site-urile de internet sau pe orice alt suport de stocare a datelor; să se asigure că o astfel de decizie a utilizatorilor este respectată de furnizorii de servicii internet, întreprinderile de comerț electronic și furnizorii de servicii specifice societății informaționale; să se asigure că statele membre prevăd exercitarea concretă a dreptului cetățenilor de acces la propriile date personale, inclusiv, dacă este cazul, ștergerea acestor date sau eliminarea lor de pe site-urile internet;
- (v) să condamne cenzura impusă de guverne asupra conținutului care poate fi căutat pe internet, în special în cazurile în care asemenea restricții pot avea efectul de a produce o „stare de frică” asupra exprimării convingerilor politice;
- (w) să invite statele membre să garanteze faptul că libertatea de exprimare nu este supusă unor restricții arbitrare provenind din sfera publică și/sau privată și să evite toate măsurile legislative sau administrative care ar putea induce o „stare de teamă” referitoare la toate aspectele legate de libertatea de exprimare;
- (x) să reamintească faptul că transferul de date personale către țări terțe trebuie să se efectueze în conformitate cu dispozițiile prevăzute, printre altele, de Directiva 95/46/CE și de Decizia-cadru 2008/977/JAI;
- (y) să atragă atenția asupra faptului că dezvoltarea „internetului obiectelor” și utilizarea sistemelor de identificare prin frecvența radio (RFID) nu ar trebui să se facă în detrimentul protecției datelor și drepturilor cetățenilor;
- (z) solicită statelor membre să aplice în mod corect Directiva 95/46/CE privind protecția datelor personale pe internet; reamintește statelor membre că directiva menționată, în special articolul 8, se aplică indiferent de modalitatea de prelucrare a datelor și că, prin dispozițiile acesteia, se solicită statelor membre să ofere posibilitatea unor demersuri judiciare și să acorde compensații în cazul încălcării acestora (articolele 22, 23 și 24);

Joi, 26 martie 2009

- (aa) să încurajeze includerea principiilor fundamentale ale „Cartei drepturilor pe internet” („Internet Bill of Rights”) în procesul de cercetare și în elaborarea instrumentelor și a aplicațiilor legate de internet, precum și promovarea principiului „vieții private din concepție”, potrivit căruia cerința protejării vieții private și a datelor să fie introdusă în ciclul de viață al noilor evoluții tehnologice cât mai devreme cu putință, asigurând cetățenilor un mediu ușor de utilizat;
- (ab) să sprijine și să solicite implicarea activă a Autorității Europene pentru Protecția Datelor și a Grupului de lucru „articolul 29” la elaborarea legislației europene referitoare la activitățile online cu posibil impact asupra protecției datelor;

Angajamente internaționale

- (ac) să îndemne toți actorii prezenți pe internet să se angajeze în procesul în curs al „cartei drepturilor pe internet”, care consolidează drepturile fundamentale existente, promovează aplicarea acestora și încurajează recunoașterea principiilor în curs de apariție; în această privință, un rol de prim rang revine dinamicii coaliții a cartei drepturilor pe internet;
- (ad) să se asigure de faptul că, în acest context, se iau în considerare o inițiativă cu numeroși participanți, dusă la mai multe niveluri și orientată spre proces, precum și o combinație de inițiative globale și locale, cu scopul de a preciza și proteja drepturile utilizatorilor de internet și de a garanta, astfel, legitimitatea, responsabilitatea și acceptarea procesului;
- (ae) să recunoască faptul că, având în vedere caracterul global și deschis al internetului, sunt necesare standarde mondiale pentru protecția datelor, securitatea și libertatea de exprimare; în acest context, invită statele membre și Comisia să inițieze elaborarea unor astfel de standarde; să salute rezoluția privind necesitatea imediată de protecție a vieții personale într-o lume fără frontiere, precum și propunerea comună de stabilire a unor standarde internaționale privind protecția vieții personale și a datelor personale, adoptate cu ocazia celei de-a 30-a Conferințe internaționale a comisarilor însărcinați cu protecția datelor și a vieții private, care a avut loc la Strasbourg în perioada 15-17 octombrie 2008; să îndemne toate părțile implicate din UE (publice sau private) să participe la acest proces de reflecție;
- (af) să sublinieze importanța creării unei veritabile agora online, prin intermediul căreia cetățenii Uniunii să poată purta discuții cât mai interactive cu actorii politici și alte entități instituționale interesate;
- (ag) să încurajeze participarea activă a UE la diferite forumuri internaționale la care se discută aspectele globale și locale ale internetului, precum Forumul privind gestionarea internetului (IGF);
- (ah) să participe, alături de toți actorii potriviți din UE la înființarea unui IGF european care ar face un bilanț al experienței câștigate de IFG naționale, ar funcționa ca un centru regional și ar face cunoscute, într-un mod mai eficient, chestiunile, pozițiile și preocupările la nivel european în cadrul viitoarelor IGF internaționale;

*

* *

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei.

Joi, 26 martie 2009

Ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor

P6_TA(2009)0195

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la strategia UE pentru ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor

(2010/C 117 E/34)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 22 mai 2007 privind ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor (COM(2007)0269),
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2008 referitoare la Cartea verde privind ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 noiembrie 2008 privind o strategie a UE pentru ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor (COM(2008)0767),
 - având în vedere articolele 2 și 6 din tratat, la care se prevede că cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în diferitele domenii ale politicii comunitare, în vederea promovării unei dezvoltări durabile a activității economice din perspectiva protecției mediului,
 - având în vedere articolul 175 din Tratatul CE,
 - având în vedere Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora (Convenția de la Basel), aprobată de către Organizația Națiunilor Unite la 22 martie 1989 drept cadru pentru reglementarea transporturilor internaționale de deșeuri periculoase,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽²⁾ („Regulamentul privind transferurile de deșeuri”),
 - având în vedere conferința diplomatică care va fi organizată în mai 2009 de Organizația Maritimă Internațională (OMI) pe tema Convenției privind reciclarea navelor în condiții de siguranță și de protecție a mediului („Convenția privind reciclarea navelor”),
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât există preocupări serioase privind faptul că, în lipsa unor măsuri de reglementare urgente la nivelul UE, condițiile în care are loc dezmembrarea navelor în Asia de Sud, degradante din punct de vedere uman și cu consecințe devastatoare pentru mediu, vor continua să se înrăutățească;
- B. întrucât Convenția de la Basel (după aprobarea de către Consiliul European) recunoaște că o navă poate deveni deșeu; întrucât, în același timp, aceasta poate fi definită drept navă în temeiul altor norme internaționale, majoritatea armatorilor evitând actualmente să comunice autorităților intenția de a dispune de navele lor; întrucât armatorii ar trebui așadar să contribuie la garantarea faptului că se pun la dispoziție informații privind intenția de a dispune de navele lor și cu privire la orice materiale periculoase care se află la bordul acestora;
- C. întrucât Regulamentul privind transportul deșeurilor este în continuare trecut cu vederea în mod sistematic și întrucât este recunoscut faptul că responsabilitatea și rolul statelor de pavilion de complezență reprezintă un obstacol major în calea combaterii exporturilor ilegale de deșeuri toxice;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

Joi, 26 martie 2009

- D. întrucât numărul de vase care vor fi retrase din activitate în următorii ani în urma scoaterii din uz a navelor petroliere cu cocă simplă la nivel mondial și acumularea de vase vechi retrase de pe piață în parte din cauza recesiunii vor conduce la extinderea necontrolată a instalațiilor necorespunzătoare standardelor în Asia de Sud și se va extinde și mai mult în statele din zona Africii, dacă UE nu ia măsuri concrete de urgență;
- E. întrucât distrugerea navelor prin eșuarea deliberată (metoda numită „beaching”), prin care navele sunt aduse la țarm pe plajele de aluviuni, a fost condamnată la nivel mondial, întrucât nu prezintă siguranță pentru lucrători și nu protejează în mod corespunzător mediul marin de poluanții transportați de vase,
1. subliniază că rezoluția Parlamentului menționată mai sus și opiniile exprimate în cadrul acesteia sunt încă de actualitate și că aceste opinii ar trebui să se reflecte, în măsura în care acest lucru este posibil, în Convenția privind reciclarea navelor, care urmează să fie adoptată în mai 2009;
 2. atrage atenția asupra necesității ca reciclarea navelor să fie considerată o parte integrantă din ciclul lor de viață și de a se ține seama, în același timp, de cerințele respective încă din etapa de concepție pentru construirea și echiparea navelor;
 3. subliniază că navele scoase din uz ar trebui considerate deșeuri periculoase din cauza substanțelor periculoase conținute de acestea și că ar trebui, prin urmare, să intre în sfera de aplicare a Convenției de la Basel;
 4. salută strategia UE pentru ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor; subliniază, cu toate acestea, că Comisia trebuie să depășească rapid stadiul studiilor de fezabilitate și să se angajeze pe deplin în luarea măsurilor de salvagardare a punerii în aplicare a Regulamentului privind transferurile de deșeuri; solicită, în acest context, efectuarea unor controale și a unei monitorizări mai riguroase de către autoritățile portuare naționale și invită Comisia să prezinte orientări în acest domeniu;
 5. subliniază că nu este timp de pierdut și solicită adoptarea unor măsuri de reglementare concrete la nivelul UE care să fie mai eficiente decât soluțiile nesatisfăcătoare oferite de OMI;
 6. solicită interzicerea explicită a eșuării deliberate a navelor scoase din uz și consideră că orice asistență tehnică oferită statelor din Asia de Sud în cadrul UE ar trebui să vizeze eliminarea treptată a acestei metode de dezmembrare incontestabil nedurabile și extrem de defectuoase;
 7. solicită Comisiei și statelor membre să negocieze condiții de intrare în vigoare prin care să se garanteze punerea în aplicare rapidă și eficientă a Convenției privind reciclarea navelor;
 8. solicită statelor membre să semneze Convenția privind reciclarea navelor și să o ratifice cât mai curând după ce se ajunge la un acord la nivelul OMI;
 9. solicită Comisiei, statelor membre și proprietarilor de nave să pună în aplicare fără întârziere părțile principale ale Convenției privind reciclarea navelor pentru a se asigura că navele trimise spre dezmembrare în lunile și anii următori vor fi tratate într-adevăr în condiții de siguranță, atât pentru oameni, cât și pentru mediu;
 10. subliniază că, odată adoptată la Hong Kong în mai 2009, Convenția privind reciclarea navelor va trebui să fie evaluată în comparație cu nivelul de control prevăzut în Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, care a fost inclusă în Regulamentul european privind transferurile de deșeuri;
 11. își exprimă sprijinul pentru măsurile sugerate de Comisie de stabilire a unor organe independente de certificare și auditare a șantierelor de dezmembrare a navelor; consideră că aceste măsuri trebuie luate de urgență și subliniază că orice finanțare a transportului maritim de către Comunitate ar trebui să fie condiționată de utilizarea de către beneficiar a unor astfel de șantiere certificate; salută, în acest sens, standardele elaborate de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), întrucât se îndreaptă în direcția potrivită, dar se așteaptă ca în viitorul apropiat să se realizeze îmbunătățiri suplimentare;

Joi, 26 martie 2009

12. solicită Comisiei să propună măsuri concrete, de exemplu sisteme de etichetare a instalațiilor de reciclare sigure și ecologice, în scopul de a promova transferul de cunoștințe și de tehnologie pentru a ajuta situările de dezmembrare din Asia de Sud să respecte standardele internaționale în materie de siguranță și mediu, în special standardele care vor fi instituite de către Convenția privind reciclarea navelor; consideră că ar trebui să se țină seama de acest obiectiv inclusiv în cadrul mai larg al politicii UE în materie de ajutor pentru dezvoltare destinat țărilor implicate în dezmembrarea navelor;

13. încurajează ferm desfășurarea unui dialog între UE și guvernele țărilor din Asia de Sud implicate în dezmembrarea navelor cu privire la condițiile de muncă de pe șantiere, inclusiv cu privire la problema muncii copiilor;

14. solicită înființarea unui mecanism de finanțare care să fie bazat pe contribuții obligatorii ale sectorului transportului maritim, în concordanță cu principiul responsabilității producătorului;

15. solicită Comisiei să stabilească în mod clar faptul că statul în jurisdicția căruia intră proprietarii deșeurilor este statul responsabil;

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor Turciei, Bangladeshului, Chinei, Pakistanului și Indiei, precum și OMI.

Marți, 24 martie 2009

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Acordul CE-Nepal privind anumite aspecte legate de serviciile aeriene *

P6_TA(2009)0146

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Nepalului privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2008)0041),
 - având în vedere articolul 80 alineatul (2) și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0041/2009),
 - având în vedere articolul 51, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0071/2009),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernului Nepalului.

Marți, 24 martie 2009

Tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) ***I

P6_TA(2009)0147

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite componente și caracteristici ale tractoarelor agricole și forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Procedura de codecizie – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0690),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0414/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0130/2009),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 24 martie 2009

Regimul comunitar de scutiri de taxe vamale (versiune codificată) *

P6_TA(2009)0148

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (versiune codificată) (COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Procedura de consultare – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0842),
 - având în vedere articolele 26, 37 și 308 din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C6-0019/2009),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0129/2009),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 24 martie 2009

Colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană *

P6_TA(2009)0149

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la recomandarea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2533/98 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere recomandarea Băncii Centrale Europene către Consiliu (13411/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 107 alineatul (6) din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0351/2008),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0119/2009),

1. aprobă recomandarea Băncii Centrale Europene astfel cum a fost modificată;
2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
3. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial recomandarea Băncii Centrale Europene;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Băncii Centrale Europene poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ DE BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

**Recomandare de regulament – act de modificare
Considerentul 7a (nou)**

(7a) Pentru a mări transparența, informațiile statistice colectate de SEBC de la instituții din sectorul financiar ar trebui să fie făcute publice, garantându-se în același timp un nivel ridicat de protecție a informațiilor.

Amendamentul 2

**Recomandare de regulament – act de modificare
Considerentul 7b (nou)**

(7b) La dezvoltarea, elaborarea și difuzarea statisticilor europene ar trebui să se țină seama de cele mai bune practici și de recomandările internaționale pertinente.

⁽¹⁾ JO C 251, 3.10.2008, p. 1.

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AMENDAMENTUL

Amendamentul 3**Recomandare de regulament – act de modificare
Considerentul 8**

(8) În plus, este important să se asigure strânsa cooperare dintre SEBC și Sistemul European de Statistică (SSE), în special pentru a promova schimbul de date confidențiale dintre cele două sisteme în scopuri statistice, din perspectiva articolului 285 din Tratat și a articolului 5 din Statut.

(8) În plus, este important să se asigure strânsa cooperare dintre SEBC și Sistemul European de Statistică (SSE) **pentru a evita suprapunerea eforturilor în colectarea de informații statistice**, în special pentru a promova schimbul de date confidențiale dintre cele două sisteme în scopuri statistice, din perspectiva articolului 285 din Tratat și a articolului 5 din Statut.

Amendamentul 4**Recomandare de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 2a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 2533/98

Articolul 2 a (nou)

(2a) *Se introduce următorul articol:*

„Articolul 2a

Cooperare cu SSE

Pentru a minimaliza sarcina de raportare, a evita suprapunerea eforturilor și a garanta o abordare coerentă în elaborarea statisticilor europene, SEBC și SSE cooperează în mod strâns, respectând principiile statistice prevăzute la articolul 3.”

Amendamentul 5**Recomandare de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 4 – litera g**

Regulamentul (CE) nr. 2533/98

Articolul 8 – alineatele 11 - 13

(g) *Se introduc alineatele (11), (12) și (13):*

eliminat

„(11) Fără a aduce atingere prevederilor naționale privind schimbul de informații statistice confidențiale, altele decât informațiile reglementate de prezentul regulament, transmiterea informațiilor statistice confidențiale între un membru al SEBC care a colectat informațiile și o autoritate SSE poate avea loc cu condiția ca această transmitere să fie necesară pentru dezvoltarea, elaborarea sau diseminarea în mod eficient sau pentru sporirea calității statisticilor europene în limita competențelor SSE și SEBC. Orice nouă transmitere trebuie să fie în mod explicit autorizată de către membrul SEBC care a colectat informațiile.

(12) Dacă datele confidențiale se transmit între o autoritate SSE și un membru SEBC, aceste date se folosesc exclusiv în scopuri statistice și sunt accesibile numai personalului care lucrează în cadrul activităților statistice specifice domeniului lor de activitate.

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AMENDAMENTUL

(13) Măsurile de protecție menționate la articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. [XX] se aplică tuturor datelor confidențiale transmise între o autoritate SSE și un membru SEBC în temeiul alineatelor (11) și (12) de mai sus și a articolului 20 alineatul (1a) din Regulamentul (CE) nr. [XX]. BCE publică un raport anual de confidențialitate cu privire la măsurile adoptate pentru protecția confidențialității datelor statistice.”

Amendamentul 6

Recomandare de regulament – act de modificare

Articolul 1 – punctul 4a (nou)

Regulamentul (CE) nr. 2533/98

Articolul 8a (nou)

4a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Cooperarea dintre SSE și SEBC

(1) Fără a aduce atingere prevederilor naționale privind schimbul de informații statistice confidențiale, altele decât informațiile reglementate de prezentul regulament, transmiterea informațiilor statistice confidențiale între un membru al SEBC care a colectat informațiile și o autoritate SSE poate avea loc cu condiția ca o astfel de transmitere să fie necesară pentru dezvoltarea, elaborarea sau diseminarea în mod eficient sau pentru sporirea calității statisticilor europene, inclusiv a statisticilor privind zona euro, în limita competențelor SSE și SEBC.

Orice altă transmitere suplimentară primei transmițeri trebuie să fie autorizată în mod expres de către membrul SEBC care a colectat informațiile.

(2) Dacă datele confidențiale se transmit între o autoritate SSE și un membru SEBC, datele respective se folosesc exclusiv în scopuri statistice și sunt accesibile numai personalului care lucrează în cadrul activităților statistice specifice domeniului lor de activitate.

(3) Normele și măsurile de protecție menționate la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului din... privind statisticele europene (*) se aplică tuturor datelor confidențiale transmise între o autoritate SSE și un membru SEBC în temeiul prezentului articol alineatele (1) și (2) și a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. .../2009**. BCE publică un raport anual cu privire la măsurile adoptate pentru protecția confidențialității datelor statistice.

(*) JO L...”

Marți, 24 martie 2009

Produse cosmetice (reformare) *I**

P6_TA(2009)0158

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Procedura de codecizie: reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0049),
 - având în vedere articolele 251 alineatul (2) și 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora Comisia a înaintat propunerea către Parlament (C6-0053/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 21 noiembrie 2008 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 80a alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0484/2008),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ, alcătuit din reprezentanți ai serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, consideră că propunerea respectivă nu cuprinde nicio modificare substanțială în plus față de cele identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor rămase nemodificate din documentele anterioare cu modificările respective, propunerea conține o codificare simplă a textelor existente, fără nicio modificare de fond,
1. aprobă propunerea Comisiei, adaptată în conformitate cu recomandările grupului de lucru consultativ alcătuit din reprezentanți ai serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și astfel cum a fost modificată;
 2. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Marți, 24 martie 2009

P6_TC1-COD(2008)0035

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr.)

ANEXĂ

Declarațiile Comisiei

Comisia ia act de preocupările statelor membre în ceea ce privește înlocuirea directivelor cu regulamente.

Comisia consideră că, acolo unde dispozițiile existente ale unei directive sunt suficient de clare, precise și detaliate, acestea pot fi transformate în dispoziții direct aplicabile în cadrul unui regulament, prin reformare. Acest lucru este cu atât mai adevărat în cazul în care dispozițiile respective sunt de natură tehnică și au fost deja transpuse integral în legislația națională de către toate statele membre.

În contextul diverselor opinii exprimate, Comisia acceptă faptul că situația specifică a Regulamentului privind produsele cosmetice nu va fi folosită ca precedent pentru interpretarea Acordului instituțional cu privire la acest aspect.

Comisia se angajează să clarifice situația privind comercializarea pe Internet a produselor cosmetice înainte de data intrării în vigoare a regulamentului.

Ca și Parlamentul European, Comisia este preocupată de faptul că sectorul produselor cosmetice ar putea fi afectat de contrafaceri, ceea ce ar conduce la creșterea riscurilor pentru sănătatea umană. Prin urmare, Comisia va lua măsuri pentru consolidarea cooperării între autoritățile naționale competente în vederea combaterii contrafacerilor.

Comisia va elabora o notă explicativă referitoare la dispozițiile tranzitorii și la data aplicării regulamentului (ținând seama, în special, de articolele 7, 8, 10 și 12a).

Comisia ia act de faptul că se depun încă eforturi pentru elaborarea unei definiții comune a nanomaterialelor. Prin urmare, Comisia confirmă faptul că, în cadrul viitoarei legislații comunitare, ar trebui să se țină seama de progresele înregistrate în ceea ce privește stabilirea unei definiții comune și ia act de faptul că procedurile de comitologie incluse în prezenta propunere permit, de asemenea, actualizarea definiției enunțate de aceasta.

Marți, 24 martie 2009

Comercializarea produselor biodestructive *I**

P6_TA(2009)0159

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0618),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0346/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0076/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0188

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2009/107/CE.)

Marți, 24 martie 2009

Structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat *

P6_TA(2009)0160

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE și 95/59/CE privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0459),
 - având în vedere articolul 93 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0311/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0121/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Propunere de directivă – act de modificare
Considerentul 2**

(2) În vederea garantării funcționării corecte a pieței interne și, în același timp, a unui nivel ridicat de protecție a sănătății, astfel cum se prevede la articolul 152 din Tratatul CE, având în vedere apartenența Comunității la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului (FCTC), sunt necesare diferite modificări în acest domeniu. Modificările trebuie să aibă în vedere situația dominantă pentru fiecare dintre diferitele produse din tutun.

(2) În vederea garantării funcționării corecte a pieței interne și, în același timp, a unui nivel ridicat de protecție a sănătății, astfel cum se prevede la articolul 152 din Tratatul CE, având în vedere apartenența Comunității la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului (FCTC), sunt necesare diferite modificări în acest domeniu. Modificările ar trebui, **atunci când este cazul**, să aibă în vedere **interzicerea fumatului și** situația dominantă pentru fiecare dintre diferitele produse din tutun **și ar trebui să fie complementare interzicerii reclamelor la tutun și lansării campaniilor de educare. Ar trebui să se țină seama și de necesitatea de a combate contrabanda din țările terțe și criminalitatea organizată, precum și de crearea și extinderea spațiului Schengen.**

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2**Propunere de directivă – act de modificare
Considerentul 3**

(3) În ceea ce privește țigaretetele, măsurile trebuie simplificate astfel încât să creeze condiții neutre de concurență pentru producători, să reducă fragmentarea piețelor tutunului și să susțină obiectivele în materie de sănătate. În acest scop, este necesară înlocuirea conceptului de cea mai populară categorie de preț; **rata minimă a accizei stabilită pe baza prețului trebuie să facă referire la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, în timp ce valoarea minimă monetară trebuie aplicată tuturor țigaretetelor. Din motive similare, prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul trebuie să servească de asemenea ca referință de măsurare a ponderii accizei specifice în cadrul sarcinii fiscale totale.**

(3) În ceea ce privește țigaretetele, măsurile trebuie simplificate astfel încât să creeze condiții neutre de concurență pentru producători, să reducă fragmentarea piețelor tutunului, **să garanteze tratamentul egal al tuturor statelor membre, al producătorilor de tutun și al industriei tutunului, să susțină obiectivele în materie de sănătate și să respecte obiectivele macroeconomice, precum rata scăzută a inflației, ținând seama de extinderea zonei euro și de convergența prețurilor.** În acest scop, este necesară înlocuirea conceptului de cea mai populară categorie de preț; **acciza minimă pentru toate produsele din tutun în toate statele membre ar trebui să fie exprimată, până la 1 ianuarie 2012, doar ca o componentă specifică percepută pentru fiecare unitate de tutun.** Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul ar trebui să servească doar ca referință de măsurare a ponderii accizei specifice în cadrul sarcinii fiscale totale. **Statele membre în care nivelul accizelor asupra produselor din tutun este ridicat ar trebui să adopte o politică de moderare în materie de mărire a taxelor, ținând seama de importanța convergenței nivelului de impozitare în cadrul pieței interne.**

Amendamentul 3**Propunere de directivă – act de modificare
Considerentul 5**

(5) În ceea ce privește tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretetelor, minimele comunitară trebuie exprimate astfel încât să obțină efecte similare celor din domeniul țigaretetelor. În acest scop, este necesar să se prevadă ca nivelurile naționale de taxare să respecte **atât o valoare minimă exprimată ca procent din prețul cu amănuntul, cât și o valoare exprimată ca valoare fixă.**

(5) În ceea ce privește tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretetelor, minimele comunitară trebuie exprimate astfel încât să obțină efecte similare celor din domeniul țigaretetelor. În acest scop, ar trebui să se prevadă ca nivelurile naționale de taxare să respecte **o valoare minimă exprimată ca o taxă fixă percepută pentru fiecare unitate de tutun până la 1 ianuarie 2012.**

Amendamentul 7**Propunere de directivă – act de modificare
Articolul 1 – punctul 1**

Directiva 92/79/CEE

Articolul 2 – alineatul 1 – primul paragraf

(1) Statele membre garantează că acciza (**taxa specifică și taxa ad valorem**) pe țigaretete reprezintă cel puțin 57 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretetelor vândute. **Acciza respectivă nu va fi mai mică de 64 EUR pentru 1 000 de țigaretete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.**

(1) **Până la 1 ianuarie 2012, statele membre garantează că acciza nu va fi mai mică de 64 EUR pentru 1 000 de țigaretete pentru toate tipurile de țigaretete.**

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 8**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 1 – punctul 1**

Directiva 92/79/CEE

Articolul 2 – alineatul 2

(2) Începând cu 1 ianuarie 2014, statele membre garantează că acciza (*taxa specifică și taxa ad valorem*) pe țigarete reprezintă cel puțin 63 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor vândute. Acciza respectivă nu va fi mai mică de 90 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statele membre care percep o acciză de cel puțin 122 EUR pentru 1 000 de țigarete pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul nu au obligația de a respecta cerința de 63 % stipulată la primul paragraf.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2014, **toate** statele membre garantează că acciza pe **toate categoriile de** țigarete nu va fi mai mică de 75 EUR pentru 1 000 de țigarete **sau cu 8 EUR mai mult decât nivelul aplicat pentru 1 000 de țigarete de la 1 ianuarie 2010.**

Amendamentul 9**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 1 – punctul 1**

Directiva 92/79/CEE

Articolul 2 – alineatul 3

(3) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se stabilește la data de **1 ianuarie** a fiecărui an, prin comparație cu anul n-1, pe baza **tuturor țigaretelor puse în vânzare pentru consum și a prețurilor** cu toate taxele incluse.

(3) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se stabilește la data de **1 martie** a fiecărui an, având ca bază de referință anul n-1, în funcție de **cantitatea totală plasată pe piață și de prețurile** cu toate taxele incluse.

Amendamentul 10**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 1 – punctul 1**

Directiva 92/79/CEE

Articolul 2 – alineatul 5

(5) Statele membre cresc treptat accizele, în scopul îndeplinirii cerințelor menționate la **alineatul (2) la datele stabilite la alineatele (2) și respectiv (4).**

(5) Statele membre cresc treptat accizele, în scopul îndeplinirii cerințelor menționate la **alineatul (1) până la 1 ianuarie 2012.**

Statele membre în care acciza aplicată la 1 ianuarie 2009 pentru orice categorie de preț de vânzare cu amănuntul depășește 64 EUR pentru 1 000 de țigarete nu reduc nivelul accizei.

Amendamentul 11**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 1 – punctul 1**

Directiva 92/79/CEE

Articolul 2 – alineatul 6 – paragraful 1a (nou)

Comisia calculează și publică, cu aceeași ocazie și în scopul informării, prețul UE minim pentru țigarete, exprimat în euro sau în monedele naționale, adăugând acciza și TVA percepute pentru un pachet de țigarete cu o valoare de 0 EUR înainte de impozitare.

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 12
Propunere de directivă – act de modificare
Articolul 1 – punctul 2
Directiva 92/79/CEE
Articolul 2a

Articolul 2a se înlocuiește astfel:

eliminat

„Articolul 2a

(1) Dacă într-un stat membru apare o modificare a prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor, acciza reducându-se sub nivelurile specificate la articolul 2 alineatele (1) și respectiv (2), statul membru în cauză poate amâna ajustarea taxei respective până cel târziu la data de 1 ianuarie a celui de-al doilea an ulterior celui în care are loc modificarea de preț.

(2) Dacă un stat membru majorează rata taxei pe valoarea adăugată pentru țigaretete, atunci acesta poate reduce acciza până la o valoare care, exprimată ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, să fie egală cu majorarea ratei taxei pe valoarea adăugată, exprimată de asemenea ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, chiar dacă o asemenea ajustare are ca efect reducerea accizei sub nivelurile stipulate la articolul 2 alineatele (1) și respectiv (2), exprimate ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statul membru trebuie să majoreze din nou taxa respectivă, cu scopul de a ajunge cel puțin la nivelurile respective, nu mai târziu de data de 1 ianuarie a celui de-al doilea an ulterior celui în care a avut loc reducerea.”

Amendamentul 13
Propunere de directivă – act de modificare
Articolul 2 – punctul 1
Directiva 92/80/CEE
Articolul 3 – alineatul 1 – paragrafele 8 și 9

Începând cu **1 ianuarie 2010**, statele membre aplică o acciză pe tutunul de fumat tăiat fin pentru rularea țigaretelor de cel puțin **38 % din prețul de vânzare cu amănuntul cu toate taxele incluse, și de cel puțin 43 EUR pe kilogram.**

Începând cu **1 ianuarie 2014**, statele membre aplică o acciză pe tutunul de fumat tăiat fin pentru rularea țigaretelor **fie** de cel puțin **50 EUR pe kilogram, fie cu 6 % mai mult decât nivelul pe kilogram aplicat la 1 ianuarie 2012.**

Începând cu **1 ianuarie 2014**, statele membre aplică o acciză pe tutunul de fumat tăiat fin pentru rularea țigaretelor de cel puțin **42 % din prețul de vânzare cu amănuntul cu toate taxele incluse, și de cel puțin 60 EUR pe kilogram.**

Începând cu **1 ianuarie 2012**, statele membre aplică o acciză pe tutunul de fumat tăiat fin pentru rularea țigaretelor **fie** de cel puțin **43 EUR pe kilogram, fie cu 20 % mai mult decât nivelul pe kilogram aplicat la 1 ianuarie 2010.**

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 14**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 2 – punctul 1**

Directiva 92/80/CEE

Articolul 3 – alineatul 1 – paragrafele 10 și 11

Statele membre majorează treptat nivelul accizei, astfel încât, **la 1 ianuarie 2014**, să atingă **nivelurile** minime **menționate la paragraful al nouălea**.

Începând cu **1 ianuarie 2010**, acciza exprimată **ca procent**, ca valoare pe kilogram sau pentru un număr dat de unități este cel puțin echivalentă cu următoarele valori:

- (a) în cazul trabucurilor sau al țigaretelor de foi, **5 % din prețul de vânzare cu amănuntul cu toate taxele incluse sau** 12 EUR pentru 1 000 de unități sau pe kilogram;
- (b) în cazul tutunului de fumat altul decât tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretelor, **20 % din prețul de vânzare cu amănuntul cu toate taxele incluse sau** 22 EUR pe kilogram.

Statele membre majorează treptat nivelul accizei, astfel încât să atingă **acele niveluri** minime.

Începând cu **1 ianuarie 2012**, acciza exprimată ca valoare pe kilogram sau pentru un număr dat de unități este cel puțin echivalentă cu următoarele valori:

- (a) în cazul trabucurilor sau al țigaretelor de foi, 12 EUR pentru 1 000 de unități sau pe kilogram;
- (b) în cazul tutunului de fumat altul decât tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretelor, 22 EUR pe kilogram.

Amendamentul 15**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 3 – punctul 4a (nou)**

Directiva 95/59/CE

Articolul 9 – alineatul 1 – paragraful 3

4a. La articolul 9 alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Al doilea paragraf nu poate împiedica în niciun fel punerea în aplicare a sistemelor [...] naționale în ceea ce privește controlul nivelurilor de preț, respectarea prețurilor impuse sau punerea în aplicare de către autoritatea competentă a unui stat membru a unor măsuri adecvate de limitare a prețurilor aplicabile în cazul tuturor produselor din tutun, în contextul politicii în domeniul sănătății din statul membru respectiv, pentru a descuraja consumul de tutun, în special în rândul tinerilor, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu legislația comunitară”.

Amendamentul 16**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 3 – punctul 5**

Directiva 95/59/CE

Articolul 16 – alineatul 1

(1) Componenta specifică a accizei nu poate fi mai mică de 10 % și mai mare de **75 %** din sarcina fiscală *totale* rezultată din combinarea următoarelor:

- (a) acciza specifică;
- (b) acciza proporțională și taxa pe valoarea adăugată percepute la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

(1) Componenta specifică a accizei nu poate fi mai mică de 10 % **începând cu 1 ianuarie 2012**, și **nu poate fi** mai mare de **55 %** din sarcina fiscală *total* rezultată din combinarea următoarelor:

- (a) acciza specifică;
- (b) acciza proporțională și taxa pe valoarea adăugată percepute la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Marți, 24 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se stabilește la data de **1 ianuarie** a fiecărui an, prin comparație cu anul n-1, pe baza tuturor produselor puse în vânzare pentru consum și a prețurilor cu toate taxele incluse.

AMENDAMENTUL

Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se stabilește la data de **1 martie** a fiecărui an, având ca bază de referință anul n-1, în funcție de cantitatea totală de produse pusă în vânzare pentru consum și de prețurile acestora cu toate taxele incluse.

(1a) Componenta specifică a accizei nu este mai mică de 10 % începând cu 1 ianuarie 2014 și nu este mai mare de 60 % din sarcina fiscală totală rezultată din combinarea următoarelor:

(a) acciza specifică; și

(b) acciza proporțională și taxa pe valoarea adăugată percepute la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se stabilește la data de 1 martie a fiecărui an, având ca bază de referință anul n-1, în funcție de cantitatea totală de produse pusă în vânzare pentru consum și de prețurile acestora cu toate taxele incluse.

Miercuri, 25 martie 2009

Instrucțiuni consulare comune: elemente de identificare biometrică și cereri de viză *II**

P6_TA(2009)0167

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Instrucțiunilor consulare comune privind vizele adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare în legătură cu introducerea biometricii, inclusiv a dispozițiilor privind organizarea primirii și prelucrării cererilor de viză (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
 - având în vedere poziția sa în prima lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2006)0269),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0143/2009),
1. aprobă poziția comună;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția comună;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate la 10.7.2008, P6_TA(2008)0358.

Miercuri, 25 martie 2009

Garanție comunitară pentru BEI *I**

P6_TA(2009)0168

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității (COM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0910),
 - având în vedere articolele 251, 179 și 181a din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0025/2009),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0109/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0268

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 633/2009/CE.)

Miercuri, 25 martie 2009

Performanțele și viabilitatea sistemului aviatic european *I**

P6_TA(2009)0169

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 pentru a îmbunătăți performanța și viabilitatea sistemului aviatic european (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0388),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 80 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0250/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0002/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0127

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 în vederea îmbunătății performanța și durabilității sistemului aviatic european

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. ...)

Miercuri, 25 martie 2009

Aerodromuri, gestionarea traficului aerian și servicii de navigație aeriană *I**

P6_TA(2009)0170

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 în domeniul aerodromurilor, gestionării traficului aerian și serviciilor de navigație aeriană și de abrogare a Directivei 2006/23/CE a Consiliului (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0390),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 80 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0251/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0515/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0128

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 în domeniul aerodromurilor, al gestionării traficului aerian și al serviciilor de navigație aeriană și de abrogare a Directivei 2006/23/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. ...)

Miercuri, 25 martie 2009

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97

P6_TC1-COD(2008)0002

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ||,

Miercuri, 25 martie 2009

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din Tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) **La aplicarea politicii comunitare și ținând seama de Tratatul de instituire a Comunității Europene ar trebui să se garanteze un grad ridicat de protecție a sănătății umane și a consumatorului, precum și un grad ridicat de protecție a mediului și a bunăstării animalelor. În plus, ar trebui aplicat în permanență principiul precauției astfel cum este enunțat în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽³⁾.**
- (2) Este necesar să se asigure un nivel înalt de protecție a sănătății umane în cadrul punerii în aplicare a politicilor comunitare, **acordând totodată un loc prioritar protecției sănătății umane în raport cu funcționarea pieței interne.**
- (3) **Articolul 13 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene clarifică faptul că Uniunea și statele membre țin pe deplin seama de cerințele de bunăstare a animalelor atunci când elaborează și implementează politici, deoarece animalele sunt ființe sensibile.**
- (4) **Standardele definite în legislația Comunitară trebuie aplicate tuturor produselor alimentare introduse pe piața comunitară, inclusiv produselor alimentare importate din țări terțe.**
- (5) **În Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 privind clonarea animalelor în scopuri legate de producerea alimentelor ⁽⁴⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte propuneri prin care să se interzică pentru producția de alimente (i) clonarea animalelor, (ii) creșterea de animale clonate sau de descendenți ai acestora, (iii) comercializarea cărnii sau a produselor lactate provenite de la animale clonate sau de la descendenții acestora, și (iv) importul de animale clonate, de descendenți ai acestora, de material seminal și de embrioni de animale clonate sau de descendenți ai acestora, precum și de carne și de produse lactate provenind de la animalele clonate sau de la descendenții acestora.**
- (6) **Comitetul științific pentru riscuri sanitare emergente și nou identificate al Comisiei (SCENIHR) a adoptat la 28-29 septembrie 2005 un aviz care conchidea că există „lacune majore în cunoștințele necesare pentru evaluarea riscurilor. Acestea includ caracterizarea nanoparticulelor, detectarea și măsurarea nanoparticulelor, relația doză-răspuns, evoluția și persistența nanoparticulelor în organismul uman și în mediu și toate aspectele toxicologice și ecotoxicologice legate de nanoparticule” În plus, avizul SCENIHR conchide că „metodele toxicologice și ecotoxicologice existente ar putea fi insuficiente pentru abordarea tuturor semnelor de întrebare pe care le ridică nanoparticulele”.**
- (7) Normele comunitare privind alimentele noi au fost stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi ⁽⁵⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei din 20 septembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind punerea la dispoziția publicului a anumitor informații și protecția informațiilor furnizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. Din motive de claritate, Regulamentul (CE) nr. 258/97 ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament. Prezentul regulament ar trebui să includă măsuri reglementate în prezent de Regulamentul (CE) nr. 1852/2001.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 81.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 martie 2009.

⁽³⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ JO L 43, 14.2.1997, p. 1. ¶.

⁽⁶⁾ JO L 253, 21.9.2001, p. 17.

Miercuri, 25 martie 2009

- (8) Pentru a asigura continuitatea cu Regulamentul (CE) nr. 258/97, absența utilizării pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de data aplicării Regulamentului (CE) nr. 258/97, și anume 15 mai 1997, ar trebui să rămână un criteriu conform căruia un aliment poate fi considerat drept nou. **Utilizarea în cadrul Comunității se referă la utilizarea în statele membre, indiferent de data aderării acestora la Uniunea Europeană.**
- (9) Este necesar ca definiția actuală a alimentului nou să se clarifice, **adăugându-se o explicație privind criteriile în temeiul cărora un aliment este considerat drept nou**, și să se actualizeze, prin înlocuirea categoriilor existente cu o trimitere la definiția generală a alimentului din Regulamentul (CE) nr. 178/2002||.
- (10) **Alimentele cu o structură moleculară primară nouă sau modificată în mod intenționat, alimentele compuse din sau izolate de microorganisme, ciuperci sau alge, tulpinile noi de microorganisme fără antecedente de utilizare în siguranță, precum și concentratele de substanțe care fac în mod natural parte din plante, ar trebui să fie considerate ca alimente noi, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.**
- (11) De asemenea, este necesar să se precizeze că un aliment trebuie considerat drept nou atunci când se aplică o tehnologie de producție care nu a mai fost utilizată anterior. În special, prezentul regulament ar trebui să reglementeze tehnologiile noi de reproducere și noile procedee de producție a alimentelor, care au un efect asupra alimentelor și, prin urmare, ar putea avea un efect asupra siguranței alimentare. În consecință, alimentele noi trebuie să includă alimente derivate din plante și animale, produse prin tehnici netradiționale de reproducere, și alimentele modificate prin noi procedee de producție, cum ar fi nanotehnologia și nanoștiința, care pot avea un efect asupra alimentelor. Alimentele derivate din noi soiuri de plante sau rasele de animale produse prin tehnici de reproducere tradiționale nu trebuie considerate drept alimente noi.
- (12) **Clonarea animalelor este incompatibilă cu Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă ⁽¹⁾, anexă, punctul 20, care statuează că se interzice practicarea metodelor de creștere naturale sau artificiale care provoacă sau pot provoca suferințe sau vătămări animalelor în cauză. În consecință, este interzisă introducerea pe piață a alimentelor provenite din animale clonate sau descendenții acestora.**
- (13) **Metodele de testare disponibile în prezent nu sunt adecvate pentru evaluarea riscurilor asociate nanomaterialelor. Ar trebui dezvoltate de urgență metode de testare pentru nanomateriale care nu folosesc animale.**
- (14) **Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii a afirmat în avizul său (nr. 23) privind aspectele etice ale clonării animalelor în scopul producției alimentare din 16 ianuarie 2008 că „nu găsește argumente convingătoare pentru a justifica producerea de alimente din animale clonate și descendenți ai acestora”. Comitetul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a conchis în avizul său din 15 iulie 2008 privind clonarea animalelor ⁽²⁾ că „s-a constatat că sănătatea și bunăstarea unui procent semnificativ de animale clonate ... au fost afectate negativ, ... adesea grav și cu consecințe fatale”.**
- (15) **Numai nanomaterialele introduse pe o listă de substanțe aprobate ar trebui să fie prezente în ambalajele alimentare, însoțite de o limită a migrării în sau pe produsele alimentare conținute în ambalajele respective.**
- (16) **Cu toate acestea, alimentele produse din animale clonate și din descendenții acestora ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Aceste alimente ar trebui reglementate printr-un regulament specific, adoptat pe baza procedurii de codecizie și care să nu fie supus unei proceduri de autorizare comune. Înainte de data aplicării prezentului regulament, Comisia prezintă o propunere legislativă în acest sens. Introducerea pe piață a alimentelor produse din animale clonate și din progeniturile acestora ar trebui să fie supusă unui moratoriu înainte de intrarea în vigoare a unui regulament privind animalele clonate și descendenții acestora.**

⁽¹⁾ JO L 221, 8.8.1998, p. 23.

⁽²⁾ Jurnalul EFSA (2008) 767, p. 32.

Miercuri, 25 martie 2009

- (17) Ar trebui adoptate măsuri de punere în aplicare pentru a furniza criteriile **suplimentare** care să permită să se determine mai ușor dacă un aliment a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997. În cazul în care un aliment a fost folosit exclusiv ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar, astfel cum este definit în Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare ⁽¹⁾, înainte de această dată, acesta poate fi introdus pe piață după acea dată în vederea aceleiași utilizări fără a fi considerat drept aliment nou. Cu toate acestea, cea utilizare ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar nu trebuie luată în considerare pentru a determina dacă acesta a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997. Prin urmare, alte utilizări ale alimentului respectiv, *adică* altele decât utilizările ca supliment alimentar, trebuie autorizate în conformitate cu prezentul regulament.
- (18) Produsele alimentare *reformulate* fabricate din ingrediente alimentare existente disponibile pe piața comunitară, în special *cele reformulate* prin schimbarea compoziției sau a cantităților din acele ingrediente alimentare, nu trebuie considerată drept aliment nou.
- (19) **Dispozițiile Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽²⁾ ar trebui să se aplice în cazul în care, ținând seama de toate caracteristicile sale, un produs poate fi definit atât ca „medicament” cât și ca un produs care face obiectul altor acte legislative comunitare. În acest sens, în situația în care un stat membru stabilește, în conformitate cu Directiva 2001/83/CE, că o substanță este un medicament, acesta poate restricționa introducerea pe piață a unui astfel de produs conform dreptului comunitar.**
- (20) Alimentele noi autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 trebuie să își mențină statutul de alimente noi, însă orice nouă utilizare a acestora trebuie să facă obiectul unei autorizații.
- (21) Alimentele destinate unor utilizări tehnologice sau care sunt modificate genetic trebuie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament **atât timp cât aceste alimente fac obiectul unei evaluări a siguranței și al unei aprobări în conformitate cu alte dispoziții din legislația comunitară.** Prin urmare, alimentele utilizate exclusiv ca aditivi care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari ⁽³⁾, aromele care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare ⁽⁴⁾, solvenții de extracție care intră sub incidența Directivei 88/344/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare ⁽⁵⁾, enzimele care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare ⁽⁶⁾ și alimentele modificate genetic care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽⁷⁾ ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (22) Utilizarea vitaminelor și mineralelor este reglementată de acte legislative sectoriale din domeniul alimentar. Prin urmare, vitaminele și mineralele care intră sub incidența Directivei 89/398/CEE a Consiliului din 3 mai 1989 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale ⁽⁸⁾, al Directivei 2002/46/CE și al Regulamentului (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare ⁽⁹⁾ ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

⁽²⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

⁽³⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 34.

⁽⁵⁾ JO L 157, 24.6.1988, p. 28.

⁽⁶⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 7.

⁽⁷⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 186, 30.6.1989, p. 27. ||

⁽⁹⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

Miercuri, 25 martie 2009

- (23) Alimentele noi, altele decât vitaminele și mineralele, destinate unei alimentații speciale, îmbogățirii alimentelor sau utilizării ca suplimente alimentare, trebuie evaluate în conformitate cu criteriile și cerințele de siguranță aplicabile tuturor alimentelor noi. În același timp, acestea trebuie să facă în continuare obiectul normelor prevăzute de Directiva 89/398/CEE și de directivele specifice menționate la articolul 4 alineatul (1) al acesteia și în anexa I la aceasta, în Directiva 2002/46/CE și în Regulamentul (CE) nr. 1925/2006.
- (24) **În cazurile în care nu deține informații referitoare la consumul uman înainte de 15 mai 1997, Comisia ar trebui să instituie o procedură simplă și transparentă de colectare a acestor informații. Statele membre ar trebui implicate în această procedură. Procedura ar trebui adoptată în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**
- (25) Alimentele noi pot fi introduse pe piața comunitară doar dacă sunt sigure și nu induc în eroare consumatorul. **Evaluarea siguranței acestora ar trebui să se bazeze pe principiul precauției, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.** De asemenea, acestea nu ar trebui să difere de alimentele pe care trebuie să le înlocuiască sub niciun aspect care ar fi dezavantajos pentru consumator pe plan nutrițional.
- (26) Este necesar să se aplice o procedură armonizată și centralizată de evaluare a siguranței și de autorizare, care să fie eficientă, limitată în timp și transparentă. În vederea unei mai mari armonizări a diferitelor proceduri de autorizare a alimentelor, evaluarea siguranței alimentelor noi și includerea acestora pe lista comunitară ar trebui să se efectueze în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de stabilire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii, enzimele și aromele alimentare⁽¹⁾. **Autorizarea alimentelor noi ar trebui să țină seama, de asemenea, de alți factori relevanți pentru domeniul în cauză, inclusiv de factori etici.**
- (27) **Pentru a evita testarea pe animale, testarea pe animale vertebrate în sensul prezentului regulament ar trebui efectuată doar în ultimă instanță. Prezentul regulament ar trebui să garanteze că testele pe animale vertebrate sunt reduse la minim și că testele duble sunt evitate și ar trebui să promoveze utilizarea metodelor care nu implică teste pe animale și a strategiilor de testare inteligente. Rezultatele existente ale testelor pe animale vertebrate ar trebui să fie împărtășite, în procesul de creare de noi alimente. În plus, în conformitate cu dispozițiile Directivei 86/609/CEE a Consiliului din 24 noiembrie 1986 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la protecția animalelor utilizate în scopuri experimentale sau științifice⁽²⁾, testele pe animale vertebrate trebuie să fie înlocuite, limitate sau îmbunătățite. Punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se bazeze, atunci când este posibil, pe utilizarea unor metode de testare alternative corespunzătoare. În termen de șapte ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să revizuiască normele privind protecția datelor referitoare la rezultatele testelor pe animale vertebrate și, dacă este cazul, să le modifice.**
- (28) De asemenea, este necesar să se stabilească criteriile de evaluare a riscurilor care pot rezulta din utilizarea alimentelor noi. Pentru a asigura o evaluare științifică armonizată a alimentelor noi, aceste evaluări ar trebui să fie efectuate de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară („Autoritatea”) **în cooperare cu autoritățile din statele membre.**
- (29) **În timpul procedurii de autorizare, aspectele etice și de mediu trebuie considerate ca făcând parte din evaluarea riscurilor. Aceste aspecte ar trebui evaluate de Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii și respectiv de Agenția Europeană de Mediu.**
- (30) În vederea simplificării procedurilor, solicitanților ar trebui să li se permită să prezinte o singură cerere pentru alimente reglementate de diferite acte legislative sectoriale din domeniul alimentar. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (31) După caz, ar trebui introduse cerințe de monitorizare a utilizării alimentelor noi destinate consumului uman după introducerea acestora pe piață, pe baza concluziilor rezultate în urma evaluării siguranței.

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 358, 18.12.1986, p. 1.

Miercuri, 25 martie 2009

- (32) Incluziunea unui aliment nou pe lista comunitară a alimentelor noi nu trebuie să aducă atingere posibilității de evaluare a efectelor consumului general al unei substanțe care se adaugă la acel aliment sau care este utilizată pentru fabricarea acestuia sau a unui produs comparabil în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006.
- (33) În anumite situații, pentru a stimula cercetarea și dezvoltarea în cadrul industriei agroalimentare și, în acest fel, inovarea, **este necesar să se protejeze investițiile realizate de inovatori în colectarea informațiilor și a datelor furnizate în sprijinul unei cereri depuse în temeiul prezentului regulament.** Dovezile științifice recente și datele care fac obiectul unui drept de proprietate furnizate în sprijinul unei cereri de includere a unui aliment nou pe lista comunitară nu ar trebui folosite în beneficiul unui alt solicitant în cursul unei perioade de timp limitate, fără acordul primului solicitant. Protecția datelor științifice furnizate de un solicitant nu ar trebui să îi împiedice pe alți solicitanți să ceară includerea unui aliment nou pe lista comunitară pe baza propriilor lor date științifice. **De asemenea, protecția datelor științifice nu trebuie să contravină cerințelor de transparență și de acces la informație în ceea ce privește datele folosite pentru evaluarea siguranței alimentelor noi. Cu toate acestea, drepturile de proprietate intelectuală ar trebui respectate.**
- (34) Alimentele noi fac obiectul cerințelor generale de etichetare prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽¹⁾. În anumite cazuri, poate fi necesar ca eticheta să conțină informații suplimentare, în special în ceea ce privește descrierea alimentului, originea sa sau condițiile sale de utilizare. Prin urmare, includerea unui aliment nou pe lista comunitară poate face obiectul unor condiții de utilizare sau obligații referitoare la etichetare specifice.
- (35) Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽²⁾ armonizează dispozițiile din statele membre privind mențiunile nutriționale și de sănătate. Prin urmare, mențiunile privind alimentele noi ar trebui să respecte doar regulamentul menționat. **În cazul în care un solicitant dorește să aplice unui aliment nou o mențiune de sănătate, care trebuie aprobată conform articolului 17 sau 18 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, și atât cererea de aprobare a noului aliment, cât și cererea de aprobare a mențiunii de sănătate conțin o solicitare de protecție a dreptului asupra datelor, ar trebui ca perioadele de protecție a datelor să înceapă și să se desfășoare simultan, atunci când solicitantul cere aceasta.**
- (36) În ceea ce privește evaluarea și gestionarea siguranței alimentelor tradiționale provenite din țări terțe, trebuie luată în considerare experiența precedentă privind utilizarea în condiții de siguranță a acestora în țara terță de origine. Experiența precedentă privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță nu include utilizările nealimentare sau utilizările care nu au loc în cadrul unui regim alimentar normal. În cazul în care statele membre și/sau Autoritatea nu au prezentat obiecții motivate privind siguranța, bazate pe dovezi științifice, cum ar fi informații privind efecte nocive asupra sănătății, **se va permite introducerea alimentelor pe piața comunitară după notificarea intenției de a face acest lucru, cu condiția să nu existe obiecții de ordin etic.**
- (37) Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii (EGE) instituit prin decizia Comisiei din 16 decembrie 1997 (SEC(97) 2404) **ar trebui să fie consultat, în cazuri justificate, în vederea obținerii de consiliere cu privire la aspectele etice referitoare la utilizarea de noi tehnologii și la introducerea pe piață a alimentelor noi.**
- (38) Alimentele noi introduse pe piața comunitară în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 trebuie să fie introduse pe piață în continuare. Alimentele noi autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 trebuie incluse pe lista comunitară a alimentelor noi stabilită prin prezentul regulament. De asemenea, cererile introduse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97, **în cazul cărora raportul de evaluare inițială prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din regulamentul respectiv nu a fost încă prezentat Comisiei, precum și cele în cazul cărora este necesar un raport de evaluare suplimentară, în conformitate cu prevederile articolului 6 alineatul (3) sau prevederile articolului 6 alineatul (4) din regulamentul respectiv, înainte ca data de aplicare a prezentului regulament să fie considerată cerere introdusă în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care li se solicită un aviz, autoritatea și statul membru ar trebui să aibă în vedere rezultatele evaluării inițiale. Alte cereri depuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97 înainte de data aplicării prezentului regulament ar trebui tratate în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 258/97.**

⁽¹⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29. ||

⁽²⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

Miercuri, 25 martie 2009

- (39) Având în vedere că obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate de statele membre și că acestea pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor în cauză.
- (40) Statele membre trebuie să stabilească regimul privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestor sancțiuni. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (41) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (42) În special, Comisiei trebuie să îi fie conferită competența de a stabili criteriile conform cărora se poate considera că alimentele au fost utilizate pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997. Deoarece aceste măsuri au o aplicabilitate generală și au ca scop completarea prezentului regulament prin adăugarea unor elemente noi neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (43) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽²⁾, stabilește normele generale pentru efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării legislației în domeniul alimentar. Prin urmare, statele membre trebuie să realizeze controale oficiale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004, pentru a asigura respectarea prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții introductive

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele armonizate pentru introducerea pe piață a alimentelor noi în Comunitate în vederea garantării unui nivel ridicat de protecție a **vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animalelor, a mediului și a intereselor consumatorilor**, asigurând în același timp **transparența și** funcționarea eficientă a pieței interne **și stimulând inovarea în cadrul industriei agroalimentare**.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică introducerii pe piață a alimentelor noi în Comunitate.
2. Prezentul regulament nu se aplică, **dacă nu există dispoziții contrare**:
 - (a) alimentelor în cazul în care și în măsura în care acestea sunt folosite ca:

(i) aditivi alimentari care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. **1333/2008**;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||

⁽²⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1. ||

Miercuri, 25 martie 2009

- (ii) arome alimentare care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. **1334/2008**;
 - (iii) solvenți de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și care intră sub incidența Directivei 88/344/CEE;
 - (iv) enzime alimentare care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. **1332/2008**;
 - (v) vitamine și minerale care intră sub incidența Directivei 89/398/CEE, a Directivei 2002/46/CE sau a Regulamentului (CE) nr. 1925/2006, **cu excepția vitaminelor sau a mineralelor deja aprobate care sunt obținute din surse noi sau utilizând metode de producție care nu au fost avute în vedere atunci când au fost autorizate în temeiul legislației respective, dacă aceste metode de producție sau surse noi duc la schimbările semnificative menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a) punctul (iii).**
- (b) alimentelor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1829/2003;
- (c) **alimentelor provenite de la animale clonate și descendenții acestora. Până la ... (*), Comisia prezintă o propunere legislativă de interzicere a comercializării în Comunitate a alimentelor provenite de la animale clonate și descendenții acestora. Această propunere se înaintează Parlamentului European și Consiliului.**

3. Fără a aduce atingere alineatului (2), prezentul regulament se aplică pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare, substanțele aromatizante, precum și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatice pentru care se aplică un nou proces de producție care nu a fost utilizat înainte de 15 mai 1997, și care duc la schimbări semnificative în compoziția sau structura acestor substanțe, cum ar fi nanomaterialele fabricate.

4. În cazul în care este necesar, se poate determina, în conformitate cu procedura **de reglementare cu control** prevăzută la **articolul 20 alineatul (3)**, dacă un tip de aliment intră sub incidența prezentului regulament sau nu. **În cazul în care un aliment nou poate avea efecte comparabile cu cele ale unui medicament asupra corpului uman, Comisia solicită avizul Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) cu privire la faptul dacă alimentul nou intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului.**

Articolul 3

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 178/2002.
2. De asemenea, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „aliment nou” înseamnă:
 - (i) aliment care nu a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997;
 - (ii) aliment de origine vegetală sau animală, atunci când se aplică plantei și animalului o tehnică netradițională de reproducere care nu a fost folosită înainte de 15 mai 1997, **cu excepția alimentelor provenite de la animale clonate și descendenții acestora;**

(*) Șase luni de la data publicării prezentului regulament.

(1) JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

Miercuri, 25 martie 2009

- (iii) aliment pentru care s-a aplicat un nou proces de producție, care nu a fost utilizat înainte de 15 mai 1997, în cazul în care acest proces de producție duce la schimbări semnificative în compoziția sau structura alimentului care afectează valoarea sa nutritivă, metabolismul sau nivelul de substanțe nedorite.
- (iv) *aliment care conține sau constă în nanomateriale fabricate ce nu au fost utilizate în producția alimentară în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997.*

Utilizarea unui aliment exclusiv ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar nu este suficientă pentru a determina dacă acesta a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997. Cu toate acestea, în cazul în care un aliment a fost folosit exclusiv ca supliment alimentar sau în cadrul unui supliment alimentar înainte de această dată, acesta poate fi introdus pe piața comunitară după acea dată în vederea aceleiași utilizări fără a fi considerat drept aliment nou. Alte criterii pentru a determina dacă un aliment a fost utilizat pentru consumul uman la un nivel semnificativ în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997, care au ca scop modificarea unor elemente neesențiale ale prezentului regulament, între altele prin completarea acestuia, pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 20 alineatul (3).

- (b) „aliment tradițional provenit dintr-o țară terță” înseamnă un aliment nou **natural și neprelucrat** în privința căruia există o experiență precedentă privind utilizarea alimentară într-o țară terță, ceea ce înseamnă că alimentul respectiv a făcut și continuă să facă parte din regimul alimentar normal al unei mari părți din populația țării de cel puțin **25 de ani până la ...** (*).
- (c) „experiență precedentă privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță” înseamnă că siguranța alimentului în cauză este confirmată de date privind compoziția acestuia, precum și de experiența folosirii sale și de folosirea continuă **timp de cel puțin 30 de ani** în regimul alimentar **obișnuit** al unei mari părți din populația unei țări.
- (d) „animale clonate” înseamnă animale produse cu ajutorul unei metode de reproducere artificiale, asexuate care are ca scop producerea unei copii identice sau aproape identice din punct de vedere genetic a unui animal individual;
- (e) „descendenți ai animalelor clonate” înseamnă animale produse prin reproducere sexuată, în cazurile în care cel puțin unul dintre progenitorii acestora este animal clonat;
- (f) „nanomaterial fabricat” înseamnă orice material produs în mod intenționat cu una sau mai multe dimensiuni de ordinul a **100 nm** sau mai puțin sau care este compus din părți funcționale distincte, în interior sau la suprafață, dintre care multe au una sau mai multe dimensiuni de ordinul a **100nm** sau mai puțin, inclusiv structurile, aglomeratele sau agregatele, care pot să aibă o dimensiune mai mare de **100nm**, dar posedă proprietăți nanometrice.

Proprietățile nanometrice includ:

- (i) proprietățile legate de suprafața specifică mare a materialelor considerate și/sau
- (ii) proprietățile fizico-chimice specifice care diferă de cele ale aceluiași material sub altă formă decât cea nanometrică.

3. Având în vedere diferitele definiții ale nanomaterialelor publicate de diferite organisme la nivel internațional, precum și de continuul progres tehnico-științific în domeniul nanotehnologiilor, Comisia ajustează și adaptează litera (f) de la alineatul (2) în funcție de evoluțiile tehnico-științifice, cu elaborarea ulterioară a unor definiții la nivel internațional. Măsura în cauză, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, este adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 20 alineatul (3).

(*) Șase luni de la data publicării prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

Articolul 4

Colectarea de informații privind clasificarea alimentelor noi

1. Comisia **colectează** informații din partea statelor membre și/sau din partea operatorilor din sectorul alimentar **sau a oricărei alte părți interesate** pentru a determina **dacă un aliment intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Statele membre, operatorii economici și alte părți interesate transmit Comisiei informații referitoare la măsura în care** un aliment a fost folosit pentru consumul uman în cadrul Comunității înainte de 15 mai 1997.
2. **Comisia publică aceste informații și concluziile la care s-a ajuns în urma culegerii lor, precum și informațiile neconfidențiale pe care acestea se bazează.**
3. **Măsurile de punere în aplicare referitoare la modul în care trebuie acționat în cazurile în care Comisia nu deține informații legate de utilizarea pentru consumul uman înainte de 15 mai 1997, menite să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, între altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 20 alineatul (3), până la ... (*)**.
4. Măsurile de punere în aplicare a alineatului (1), care au ca scop modificarea unor elemente neesențiale ale prezentului regulament, între altele prin completarea acestuia, pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la *articolul 20 alineatul (3)*.

Capitolul II

Cerințe și includerea pe lista comunitară a alimentelor noi

Articolul 5

Lista comunitară a alimentelor noi

Doar alimentele noi incluse pe lista comunitară a alimentelor noi („listă comunitară”) pot fi introduse pe piață. **Comisia păstrează și publică lista comunitară pe o pagină specifică, accesibilă publicului, de pe site-ul internet al Comisiei.**

Articolul 6

Interzicerea alimentelor noi neconforme

Alimentele noi nu se introduc pe piață dacă nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 7

Condiții pentru includerea pe lista comunitară

1. Un aliment nou poate fi inclus pe lista comunitară doar dacă îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) pe baza dovezilor științifice disponibile, nu pune nicio problemă de siguranță pentru sănătatea consumatorului **și a animalelor, fapt care presupune ca efectele cumulative și sinergice, precum și posibilele efecte adverse asupra anumitor categorii ale populației, să fie avute în vedere în cadrul evaluării riscurilor;**
 - (b) nu induce în eroare consumatorul **;**

(*) Șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

- (c) în cazul în care este destinat să înlocuiască un alt aliment, nu diferă de acel aliment **în așa fel încât** consumul său normal ar fi dezavantajos pentru consumator pe plan nutrițional;
- (d) **la evaluare se ține seama de avizul Agenției Europene de Mediu privind măsura în care procesul de producție și consumul normal au un impact negativ asupra mediului;**
- (e) **la evaluare se ține seama de avizul Grupului european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii privind măsura în care există obiecții de ordin etic;**
- (f) **un aliment nou care poate avea efecte adverse asupra anumitor categorii ale populației va fi autorizat numai în cazul în care au fost puse în aplicare măsuri specifice care să prevină astfel de efecte adverse;**
- (g) **vor fi stabilite niveluri maxime de consum al unui aliment nou ca atare sau ca parte a unui alt produs alimentar sau a unor categorii de produse alimentare, pentru cazurile în care utilizarea în condiții de siguranță impune acest lucru;**
- (h) **au fost evaluate efectele cumulative ale alimentelor noi care sunt utilizate în diferite produse alimentare sau categorii de produse alimentare.**

2. Alimentele pentru care au fost utilizate procese de producție care necesită metode specifice de evaluare a riscurilor (de exemplu alimentele produse prin utilizarea nanotehnologiilor) nu pot fi incluse pe lista comunitară înainte ca asemenea metode specifice să fie aprobate pentru utilizare și ca o evaluare corespunzătoare a siguranței pe baza acestor metode să demonstreze că utilizarea alimentelor respective nu prezintă riscuri.

3. Un aliment nou poate fi inclus în lista comunitară doar după ce autoritatea competentă înaintează un aviz care determină că produsul nu dăunează sănătății.

Alimentele provenite din animale clonate sau descendenții acestora nu sunt introduse pe lista comunitară.

4. În cazul în care există îndoieli cauzate, de exemplu, de faptul că nu există suficientă certitudine din punct de vedere științific sau nu există date, se aplică principiul precauției, iar alimentul în cauză nu se include în lista comunitară.

Articolul 8

Conținutul listei comunitare

1. Lista comunitară este actualizată în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1331/2008, **iar Comisia o publică pe o pagină de internet special concepută în acest scop de pe site-ul său.**

2. Includerea unui aliment nou pe lista comunitară cuprinde **■**:

- (a) o specificație a alimentului;
- (b) **utilizarea preconizată a alimentului;**
- (c) **condițiile de utilizare;**
- (d) **data includerii alimentului nou pe lista comunitară și data primirii cererii;**

Miercuri, 25 martie 2009

- (e) *numele și adresa solicitantului;*
- (f) *data și rezultatul ultimei inspecții în conformitate cu cerințele de monitorizare stabilite la articolul 13;*
- (g) *faptul că includerea se bazează pe dovezi științifice noi și/sau pe date care fac obiectul unui drept de proprietate protejat în conformitate cu articolul 15;*
- (h) *faptul că alimentul nou poate fi introdus pe piață numai de solicitantul specificat la litera (e), cu excepția cazului în care un solicitant ulterior obține autorizația pentru alimentul în cauză, fără a face referire la datele care fac obiectul unui drept de proprietate ale solicitantului inițial.*

3. *Pentru toate alimentele noi se solicită o monitorizare după introducerea pe piață. Toate alimentele noi cărora li s-a permis intrarea pe piață sunt reexamine după cinci ani și în toate situațiile în care sunt disponibile mai multe dovezi științifice. În cadrul procesului de monitorizare, ar trebui acordată o atenție deosebită categoriilor de populație care consumă dozele cele mai mari.*

4. *În cazurile menționate la articolul 2 alineatul (3), se aplică procedura comună, indiferent de folosirea sau autorizarea anterioară a substanței pentru a cărei producere s-a aplicat un proces de producție obișnuit.*

5. *În cazurile în care un aliment nou conține o substanță care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană în cazul unui consum excesiv, este necesară obținerea autorizației pentru utilizare în limite maxime în anumite alimente sau categorii de alimente.*

6. *Toate ingredientele conținute sub formă de nanomateriale sunt indicate clar pe lista ingredientelor. Denumirile ingredientelor în cauză sunt urmate de cuvântul „nano”, între paranteze.*

7. *Produsele fabricate din animale crescute cu hrană modificată genetic trebuie etichetate cu cuvintele: „produs din animale crescute cu hrană modificată genetic”.*

8. *Actualizarea listei comunitare se decide în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 20 alineatul (3).*

||

9. *Înainte de expirarea perioadei menționate la articolul 15, lista comunitară se actualizează pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentului regulament în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 20 alineatul (3) || astfel încât, în cazul în care alimentul autorizat îndeplinește încă condițiile stabilite în prezentul regulament, indicațiile specifice menționate la alineatul (2) litera (g) din acest articol nu mai sunt incluse.*

10. *Pentru actualizarea listei comunitare prin includerea unui aliment nou, atunci când alimentul nou nu constă din alimente supuse protecției informațiilor în conformitate cu articolul 15 sau nu conține astfel de alimente, precum și:*

- (a) *alimentul nou este echivalent cu alimentele existente, în compoziție, metabolism și nivel de substanțe nedorite sau*
- (b) *alimentul nou constă dintr-un aliment aprobat anterior pentru uz alimentar în Comunitate sau conține un astfel de aliment și se poate estima că noua utilizare preconizată nu va spori în mod semnificativ dozele pentru consumatori, inclusiv pentru consumatorii din categoriile vulnerabile,*

Miercuri, 25 martie 2009

procedura de notificare menționată la articolul 10 din prezentul regulament se aplică mutatis mutandis, prin derogare de la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008.

Articolul 9

Etichetarea noilor alimente și a ingredientelor acestora

Fără a aduce atingere dispozițiilor și cerințelor din Directiva 2000/13/CE, toate informațiile specifice referitoare la noile alimente se indică și se etichetează în vederea asigurării unei informări corespunzătoare a consumatorilor:

- (a) toate alimentele noi introduse pe piață se pun în vânzare cu etichete clar distinctiv, exacte și ușor lizibile, care indică faptul că acestea sunt alimente noi;*
- (b) toate caracteristicile sau proprietățile noilor alimente, cum ar fi compoziția, valoarea nutrițională și utilizarea corectă a acestora, trebuie să se vadă pe ambalajele acestora clar, precis și ușor de citit și de înțeles;*
- (c) prezența unei materii alimentare noi sau a unor ingrediente noi care înlocuiesc o materie sau un ingredient într-un aliment, indiferent dacă alimentul respectiv este înlocuit sau nu de un aliment nou, trebuie indicată pe ambalaj în mod clar, exact și ușor de citit și de înțeles.*

În cazul în care un nou aliment conține o substanță care poate prezenta un risc sporit pentru sănătatea umană dacă este consumată în cantități excesive, consumatorul trebuie informat despre aceasta cu ajutorul unei etichetări clare, exacte și ușor de citit și de înțeles a ambalajului alimentului respectiv.

Articolul 10

Aliment tradițional provenit dintr-o țară terță

1. Un operator din sectorul alimentar care intenționează să introducă un aliment tradițional provenit dintr-o țară terță pe piață în Comunitate notifică acest lucru Comisiei, indicând numele alimentului, compoziția și țara de origine ale acestuia.

Notificarea este însoțită de date documentate care să demonstreze experiența precedentă privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță în **orice țară** terță.

2. Comisia transmite de îndată notificarea, inclusiv demonstrarea experienței precedente privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță menționată la alineatul (1), statelor membre și Autorității **și o pune la dispoziția publicului pe site-ul său de internet.**

3. În termen de patru luni de la data la care notificarea prevăzută la alineatul (1) este transmisă de către Comisie în conformitate cu alineatul (2), un stat membru și Autoritatea pot informa Comisia cu privire la existența unor obiecții *justificate* din partea acestora privind siguranța, bazate pe dovezi științifice, referitoare la introducerea pe piață a alimentului tradițional în cauză.

În acest caz, alimentul nu este introdus pe piață în Comunitate și se aplică articolele 5 -8. Notificarea menționată la alineatul (1) al prezentului articol se consideră ca fiind cererea menționată la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008. **Ca alternativă, solicitantul poate opta pentru retragerea notificării.**

Miercuri, 25 martie 2009

Comisia informează în consecință operatorul respectiv din sectorul alimentar **fără întârzieri nejustificate și într-o modalitate demonstrabilă** în termen de **cel mult** cinci luni de la data notificării prevăzute la alineatul (1).

4. În cazul în care nu a fost ridicată, pe baza dovezilor științifice, nicio obiecție *justificată* referitoare la siguranță și nu i-a fost transmisă nicio informație referitoare la acest aspect operatorului respectiv din sectorul alimentar în conformitate cu alineatul (3), alimentul tradițional poate fi introdus pe piață în Comunitate după cinci luni de la data notificării în conformitate cu alineatul (1).

5. Comisia publică o listă a alimentelor tradiționale provenite din țări terțe care pot fi introduse pe piață în Comunitate în conformitate cu alineatul (4) pe o pagină a site-ului de internet al Comisiei rezervată în acest scop. **Această pagină este accesibilă de pe pagina cu lista comunitară de alimente noi menționată la articolul 5 și conține un link către aceasta.**

6. **Până la ... (*)**, normele *detaliat*e de punere în aplicare a prezentului articol, care au drept scop modificarea unor elemente neesențiale ale prezentului regulament, între altele prin completarea acestuia, **se adoptă** în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 20 alineatul (3).

Articolul 11

Orientări tehnice

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 și până la ... (*), Comisia, în strânsă colaborare cu Autoritatea, **operatorii din sectorul alimentar și întreprinderile mici și mijlocii**, pune la dispoziție, după caz, orientări tehnice și instrumente pentru a sprijini operatorii din sectorul alimentar și, în special, întreprinderile mici și mijlocii, cu privire la elaborarea și prezentarea cererilor în conformitate cu prezentul regulament. **Recomandarea 97/618/CE din 29 iulie 1997 privind aspectele științifice și prezentarea informațiilor necesare în susținerea cererilor de introducere pe piață a alimentelor noi și a ingredientelor pentru alimente noi și elaborarea rapoartelor inițiale de evaluare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului (1) rămâne aplicabilă pentru solicitanți până la înlocuirea sa prin orientările tehnice revizuite, elaborate în conformitate cu prezentul articol.**

Orientările tehnice și instrumentele sunt publicate, până la ... (), pe o pagină înființată cu acel scop, accesibilă publicului, de pe site-ul internet al Comisiei.**

Articolul 12

Avizul Autorității

În cadrul evaluării siguranței alimentelor noi, **pe baza cerințelor menționate la articolul 6**, Autoritatea:

- (a) examinează **■** dacă alimentul **nou, indiferent dacă este menit sau nu să înlocuiască un aliment deja prezent pe piață, prezintă vreun risc de efecte nocive sau toxice pentru sănătatea umană, ținând seama, de asemenea, de efectele oricăror noi caracteristici;**
- (b) ia în considerare, pentru un aliment tradițional provenit dintr-o țară terță, experiența precedentă privind utilizarea alimentară în condiții de siguranță.

(*) Șase luni de la data publicării prezentului regulament.

(1) JO L 253, 16.9.1997, p. 1.

(**) Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

În cazul în care apar obiecții de ordin etic, se solicită avizul Grupului european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii (EGE), în afara evaluării privind siguranța.

Articolul 13

Obligațiile care le revin operatorilor din sectorul alimentar

1. Comisia impune, din motive de siguranță alimentară și în urma avizului Autorității, o cerință de monitorizare după introducerea pe piață. **Această monitorizare are loc după cinci ani de la data includerii unui aliment nou în lista comunitară și ia în considerare aspecte legate de siguranța alimentară, dar și aspecte legate de sănătatea și protecția animalelor, precum și impactul asupra mediului. Se acordă o atenție deosebită categoriilor de populație care consumă dozele cele mai mari.**

Cerințele de monitorizare se aplică, de asemenea, alimentelor noi care se află deja pe piață, inclusiv celor autorizate în temeiul procedurii simplificate („notificare”) stabilite la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 258/97.

Statele membre desemnează autorități competente care vor fi responsabile cu monitorizarea după introducerea pe piață.

2. Statele membre informează de îndată Comisia și operatorii din sectorul alimentar cu privire la:

- (a) orice nouă informație științifică sau tehnică care ar putea influența evaluarea siguranței privind utilizarea alimentului nou.
- (b) orice interdicție sau restricție impusă de autoritatea competentă din oricare țară terță în care alimentul nou este introdus pe piață.

Toți operatorii din sectorul alimentar notifică Comisia și autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea cu privire la orice problemă de sănătate despre care au fost informați de către consumatori sau de către organizațiile de protecție a consumatorilor.

Autoritatea competentă a statului membru informează Comisia în termen de trei luni de la finalizarea controlului. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în termen de cel mult un an de la expirarea perioadei de cinci ani menționate la alineatul (1).

3. **Pentru a evita testarea pe animale, testele pe animale vertebrate, în sensul prezentului regulament, sunt efectuate doar în ultimă instanță.**

Articolul 14

Grupul european pentru etică și noi tehnologii

Dacă este cazul, Comisia poate consulta, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, Grupul european pentru etică și noi tehnologii în ceea ce privește problemele de etică de importanță majoră din domeniul științific și al noilor tehnologii.

Comisia pune la dispoziția publicului avizul menționat al Grupului european pentru etică și noi tehnologii.

Miercuri, 25 martie 2009

Capitolul III

Dispoziții generale

Articolul 15

Protecția datelor

1. La cererea solicitantului, justificată prin informații adecvate și verificabile incluse în dosarul de cerere, dovezile științifice recente și datele științifice care fac obiectul unui drept de proprietate furnizate pentru a justifica cererile, nu pot fi folosite în beneficiul unei alte cereri pentru o perioadă de cinci ani de la data includerii alimentului nou pe lista comunitară, **cu excepția cazului în care solicitantul ulterior a convenit cu solicitantul inițial asupra faptului că astfel de date și informații pot fi folosite, și atunci când:**

- (a) **datele științifice și alte informații au fost desemnate ca date care fac obiectul unui drept de proprietate de către solicitantul inițial atunci când s-a depus cererea inițială; și**
- (b) **solicitantul inițial beneficia, la momentul când a fost depusă cererea inițială, de dreptul exclusiv de a face trimiteri la datele care fac obiectul dreptului de proprietate; și**
- (c) **alimentul nou nu ar fi putut fi autorizat fără transmiterea de către solicitantul inițial a datelor care fac obiectul drepturilor de proprietate.**

2. **Datele provenite din proiecte de cercetare finanțate în totalitate sau parțial de Comunitatea Europeană și/sau de instituții publice și studiile privind riscurile sau datele referitoare la astfel de studii, precum cele referitoare la hrana pentru animale, se publică împreună cu solicitarea și pot fi utilizate în mod liber de către ceilalți solicitanți.**

3. **Pentru a evita repetarea studiilor pe vertebrate, un solicitant ulterior poate face referire la studiile pe vertebrate și la alte studii care pot împiedica testarea pe animale. Posesorul informațiilor poate solicita compensare adecvată pentru utilizarea informațiilor.**

Articolul 16

Protecția armonizată a datelor

Fără a aduce atingere autorizării unui aliment nou în temeiul articolelor 7 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008, precum și autorizării privind o mențiune de sănătate în temeiul articolelor 17, 18 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, datele referitoare la autorizare și publicarea autorizației în Jurnalul Oficial sunt identice, iar perioadele de protecție a datelor se desfășoară simultan, în cazul în care se dorește obținerea unei autorizări pentru un aliment nou și pentru mențiunea de sănătate aplicabilă acestuia și totodată se garantează protecția datelor în conformitate cu prevederile ambelor regulamente, la cererea solicitantului.

Articolul 17

Măsuri de inspecție și control

Pentru a asigura respectarea prezentului regulament, trebuie efectuate controale oficiale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

Articolul 18

Sanțiuni

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea acestora în aplicare. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei **în termen de 12 luni** și o informează || fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Miercuri, 25 martie 2009

Articolul 19

Privilegiile ale statelor membre

1. În cazul în care un stat membru, ca urmare a unor noi informații sau a unei reevaluări a informațiilor existente, are motive întemeiate pentru a considera că utilizarea unui aliment sau a unui ingredient alimentar care respectă prezentul regulament pune în pericol sănătatea umană sau mediul, statul membru respectiv poate impune restricții temporare sau poate suspenda comercializarea și utilizarea alimentului și a ingredientului alimentar în cauză pe teritoriul său. Acesta informează de îndată celelalte state membre și Comisia asupra acestor restricții, precizând motivele deciziei sale.
2. Comisia examinează, în strânsă cooperare cu EFSA și în cel mai scurt timp posibil, motivele menționate la alineatul (1) și ia măsurile necesare. Statul membru care a luat decizia menționată la alineatul (1) o poate menține până la intrarea în vigoare a măsurilor respective.

Articolul 20

Comitetul

1. Comisia este sprijinită de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, instituit prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ||.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată.

Articolul 21

Reexaminare

1. Cel târziu până la ... (*) și având în vedere experiența acumulată, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament, în special a **articolelor 10 și 15**, însoțit, după caz, de propuneri.
2. **Până la ... (**), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind toate aspectele referitoare la alimentele provenite de la animalele obținute prin utilizarea unei tehnici de clonare și de la descendenții acestora, urmat, dacă este necesar, de propuneri legislative.**

Raportul și eventualele propuneri sunt accesibile publicului.

Capitolul IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 22

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 258/97 se abrogă de la data aplicării prezentului regulament.

(*) JO: Trei ani și șase luni de la data publicării prezentului regulament.

(**) JO: un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

Articolul 23

Stabilirea listei comunitare

Până la... (*), Comisia stabilește lista comunitară prin includerea **în această listă a** alimentelor noi **care sunt** autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 **și care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament în temeiul articolelor 2 și 3 din acesta**, precum și a eventualelor condiții de autorizare existente, după caz.

Articolul 24

Măsuri tranzitorii

|| Orice cerere de introducere pe piață a unui aliment nou prezentată unui stat membru în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97, **în legătură cu care raportul de evaluare inițială prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din regulamentul respectiv nu a fost încă prezentat Comisiei până la ... (**)**, este considerată ca fiind o cerere introdusă în conformitate cu prezentul regulament. **Alte cereri depuse în temeiul articolului 3 alineatul (4) și articolelor 4 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 258/97 până la... (**)** sunt tratate în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 258/97.

I

Articolul 25

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 1331/2008

Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 se modifică după cum urmează:

(1) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de stabilire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare, aromele alimentare și alimentele noi”

(2) La articolul 1 alineatul (1), *prima teză* se înlocuiește cu următorul text:

„1. Prezentul regulament stabilește o procedură comună de evaluare și autorizare (denumită în continuare «procedură comună») pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare, aromele alimentare și sursele de arome alimentare utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare sau alimentele noi (denumite în continuare «substanțe sau produse»), procedură care contribuie la libera circulație a alimentelor în cadrul Comunității, precum și la un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorilor.”

(3) La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Procedura comună determină modalitățile procedurale pentru actualizarea listelor de substanțe și produse a căror comercializare este autorizată în Comunitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1333/2008, al Regulamentului (CE) nr. 1332/2008, al Regulamentului (CE) nr. 1334/2008 și al Regulamentului (CE) nr. .../2009 [al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind alimentele noi] (denumite în continuare «acte legislative sectoriale din domeniul alimentar»).”

(*) JO: șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(**) JO: șase luni de la data publicării prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

(4) La articolul 1 alineatul (3), articolul 2 alineatele (1) și (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 12 alineatul (1) și articolul 13, cuvântul „substanță” sau „substanțe” se înlocuiește cu „substanță sau produs” sau „substanțe sau produse”.

(5) Titlul articolului 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Lista comunitară a substanțelor sau a produselor”

(6) La articolul 4 se adaugă următorul alineat||:

„3. O cerere unică privind o substanță sau un produs poate fi introdusă în vederea actualizării diferitelor liste comunitare reglementate de diferite acte legislative sectoriale din domeniul alimentar, cu condiția ca cererea să respecte cerințele fiecărui act legislativ sectorial din domeniul alimentar.”

(7) La începutul articolului 6 alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care, pe baza unor argumente științifice, poate fi suspectată existența unor probleme referitoare la siguranță, vor fi identificate informații suplimentare necesare pentru evaluarea riscurilor, care vor fi cerute de la solicitant.”

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în [a douăzecea zi] de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la ... (*).

Cu toate acestea, articolul 23 se aplică de la ... (**).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

(*) JO: șase luni de la data publicării prezentului regulament.

(**) JO: data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 25 martie 2009

Substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) *I**

P6_TA(2009)0172

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Procedura de codecizie – reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0505),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 133 și articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0297/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 17 decembrie 2008 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 80a alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolele 80, 51 și 35 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0045/2009),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei și astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Miercuri, 25 martie 2009

P6_TC1-COD(2008)0165

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. 1005/2009.)

Acordul de parteneriat economic CE/CARIFORUM ***

P6_TA(2009)0183

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (COM(2008)0156),
 - având în vedere Acordul de parteneriat economic între țările Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (5211/2009),
 - având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 57 alineatul (2), articolul 133 alineatele (1) și (5) și articolul 181 din Tratatul CE coroborate cu articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul CE (C6-0054/2009),
 - având în vedere articolul 75 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0117/2009),
1. își dă avizul conform cu privire la încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor Cariforum.

Miercuri, 25 martie 2009

Acordul de parteneriat economic preliminar CE/Côte d'Ivoire ***

P6_TA(2009)0184

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic preliminar între Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2008)0439),
 - având în vedere Acordul de parteneriat economic preliminar între Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (5535/2009),
 - având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în conformitate cu articolele 133 și 181, coroborate cu articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul CE (C6-0064/2009),
 - având în vedere articolul 75 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0144/2009),
1. își dă avizul conform cu privire la încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Côte d'Ivoire.

Joi, 26 martie 2009

Distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate (modificarea „Regulamentului unic OCP”) *

P6_TA(2009)0188

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune și a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0563),
 - având în vedere articolul 37 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0353/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0091/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Propunere de regulament – act de modificare Considerentul 1

(1) Regulamentul (CEE) nr. 3730/87 al Consiliului din 10 decembrie 1987 de stabilire a normelor generale aplicabile operațiunilor de furnizare către anumite organizații a unor produse alimentare provenind din stocurile de intervenție și destinate distribuiri către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate, abrogat ulterior prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului și încorporat în acesta, a furnizat o sursă sigură de produse alimentare pentru distribuirea către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate pe o perioadă de peste două decenii.

(1) Regulamentul (CEE) nr. 3730/87 al Consiliului din 10 decembrie 1987 de stabilire a normelor generale aplicabile operațiunilor de furnizare către anumite organizații a unor produse alimentare provenind din stocurile de intervenție și destinate distribuiri către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate, abrogat ulterior prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului și încorporat în acesta, a furnizat o sursă sigură de produse alimentare pentru distribuirea către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate pe o perioadă de peste două decenii **și a contribuit la coeziunea regiunilor din UE prin reducerea diferențelor economice și sociale dintre regiunile cu niveluri diferite de dezvoltare.**

Joi, 26 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 2**

(2) Obiectivele politicii agricole comune (PAC), prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din tratat, includ atât stabilizarea piețelor, cât și asigurarea unor prețuri rezonabile la produsele livrate către consumatori. În timp, planurile de distribuire a produselor alimentare, implementate în cadrul programului, au sprijinit cu succes îndeplinirea ambelor obiective și, prin reducerea nesiguranței aprovizionării cu produse alimentare a persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate, s-au dovedit un instrument esențial, contribuind la garantarea disponibilității la scară largă a produselor alimentare în Comunitate și la reducerea, în același timp, a stocurilor de intervenție.

(2) Obiectivele politicii agricole comune (PAC), prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din tratat, includ atât stabilizarea piețelor, cât și asigurarea unor prețuri rezonabile la produsele livrate către consumatori. În timp, planurile de distribuire a produselor alimentare, implementate în cadrul programului, au sprijinit cu succes îndeplinirea ambelor obiective și, prin reducerea nesiguranței aprovizionării cu produse alimentare a persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate, s-au dovedit un instrument esențial, contribuind la garantarea disponibilității la scară largă a produselor alimentare în Comunitate și la reducerea, în același timp, a stocurilor de intervenție. **Noul program comunitar privind ajutorul alimentar pentru persoanele cele mai defavorizate ar trebui să garanteze în continuare obiectivele PAC și să contribuie la atingerea obiectivelor coeziunii prin garantarea unei dezvoltări echilibrate, armonioase și durabile pentru toate regiunile.**

Amendamentul 3**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 5**

(5) Actualul program de distribuire a produselor alimentare se bazează pe distribuirea produselor din stocurile de intervenție comunitare, suplimentate temporar prin achiziții de pe piață. Cu toate acestea, reformele succesive ale PAC **și evoluțiile favorabile ale prețurilor de producător au dus la reducerea treptată a stocurilor de intervenție, precum și a seriei de produse disponibile.** Drept urmare, achizițiile de pe piață ar trebui transformate la rândul lor într-o sursă permanentă de aprovizionare în cadrul programului, în scopul completării stocurilor de intervenție în cazul în care nu sunt disponibile stocuri de intervenție corespunzătoare.

(5) Actualul program de distribuire a produselor alimentare se bazează pe distribuirea produselor din stocurile de intervenție comunitare, suplimentate temporar prin achiziții de pe piață. Cu toate acestea, **tensiunile din ce în ce mai mari de pe piața mondială a materiilor prime agricole și suprimarea treptată a instrumentelor de orientare a producției și stocare aplicată în cursul reformelor succesive ale PAC au diminuat autonomia alimentară a Uniunii în privința cantității și diversității produselor disponibile, precum și capacitatea acesteia de a răspunde la nevoile alimentare ale cetățenilor săi cei mai defavorizați sau la orice criză alimentară sau speculativă internațională.** Cu toate acestea, **UE nu poate întrerupe, de la o zi la alta, un program deja lansat.** Drept urmare, achizițiile de pe piață ar trebui transformate la rândul lor într-o sursă permanentă de aprovizionare în cadrul programului, în scopul completării stocurilor de intervenție în cazul în care nu sunt disponibile stocuri de intervenție corespunzătoare. **Achizițiile de pe piață ar trebui realizate într-o manieră competitivă, încurajând în același timp achiziționarea produselor de origine comunitară.**

Amendamentul 4**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 6**

(6) Un program comunitar nu poate reprezenta unica reacție la nevoia crescândă de ajutoare alimentare din cadrul Comunității. Sunt necesare atât politici naționale implementate de administrațiile publice, cât și mobilizarea societății civile pentru a oferi securitate alimentară persoanelor celor mai defavorizate. Cu toate acestea, un program comunitar caracterizat printr-un puternic element de coeziune ar putea servi ca model pentru distribuirea de produse alimentare către persoanele cele

(6) Un program comunitar nu poate reprezenta unica reacție la nevoia crescândă de ajutoare alimentare din cadrul Comunității. Sunt necesare atât politici naționale implementate de administrațiile publice, cât și mobilizarea societății civile pentru a oferi securitate alimentară persoanelor celor mai defavorizate. Cu toate acestea, un program comunitar caracterizat printr-un puternic element de coeziune ar putea servi ca model pentru distribuirea de produse alimentare către persoanele cele

Joi, 26 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

mai defavorizate, ar putea contribui la crearea de sinergii și încuraja inițiativele publice și private destinate să sporească securitatea alimentară a persoanelor defavorizate. În plus, dată fiind dispersia geografică a stocurilor de intervenție reduse din statele membre, programul poate contribui la utilizarea optimă a acestora. Prin urmare, programul comunitar nu ar trebui să aducă atingere niciunor politici naționale în acest sens.

AMENDAMENTUL

mai defavorizate, **în special în regiunile mai puțin dezvoltate**, ar putea contribui la crearea de sinergii și încuraja inițiativele publice și private destinate să sporească securitatea alimentară a persoanelor defavorizate. În plus, dată fiind dispersia geografică a stocurilor de intervenție reduse din statele membre, programul poate contribui la utilizarea optimă a acestora. Prin urmare, programul comunitar nu ar trebui să aducă atingere niciunor politici naționale în acest sens.

Amendamentul 5

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 7

(7) Pentru a beneficia pe deplin de aspectul de coeziune al programului comunitar, pentru a consolida sinergiile create prin aceasta și pentru a asigura planificarea adecvată, ar trebui prevăzute dispoziții conform cărora statele membre să cofinanțeze programul de distribuire a produselor alimentare. Ar trebui prevăzute ratele maxime ale cofinanțării comunitare, iar contribuția financiară a Comunității ar trebui adăugată la lista măsurilor eligibile pentru finanțare din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului. În primii ani de aplicare a programului revizuit, ar trebui aplicate rate de cofinanțare mai ridicate, pentru a se garanta un nivel ridicat de absorbție continuă a fondurilor și introducerea treptată a cofinanțării, cu scopul de a se asigura o tranziție fără probleme și de a se evita riscul întreruperii programului din cauza unei eventuale lipse a resurselor.

eliminat

Amendamentul 7

Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 9

Experiența a demonstrat că sunt de dorit unele îmbunătățiri ale gestionării acestui program, în special pentru a permite statelor membre și organismelor desemnate să beneficieze de o perspectivă pe termen lung datorită unor planuri multianuale. Prin urmare, Comisia ar trebui să întocmească planuri triennale pentru implementarea programului, pe baza cererilor statelor membre comunicate Comisiei, precum și a altor informații pe care aceasta le consideră pertinente. Statele membre ar trebui să își întemeieze cererile de produse alimentare care urmează să fie distribuite în cadrul unui plan trienal pe programe naționale de **distribuire a produselor alimentare**, în care să se stabilească obiectivele și prioritățile lor pentru distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Comisia ar trebui să definească o metodologie obiectivă de alocare a fondurilor disponibile.

(9) Experiența a demonstrat că sunt de dorit unele îmbunătățiri ale gestionării acestui program, în special pentru a permite statelor membre și organismelor desemnate să beneficieze de o perspectivă pe termen lung datorită unor planuri multianuale. Prin urmare, Comisia ar trebui să întocmească planuri triennale pentru implementarea programului, pe baza cererilor statelor membre comunicate Comisiei, precum și a altor informații pe care aceasta le consideră pertinente. Statele membre ar trebui să își întemeieze cererile de produse alimentare care urmează să fie distribuite în cadrul unui plan trienal pe programe naționale pentru **ajutor** alimentar, în care să se stabilească obiectivele și prioritățile lor pentru distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Comisia ar trebui să definească o metodologie obiectivă de alocare a fondurilor disponibile. **În situații excepționale, când numărul persoanelor care sunt în dificultate crește peste previziuni, statele membre pot solicita Comisiei o revizuire a planurilor.**

Joi, 26 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 8**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 1

1. Produsele din stocurile de intervenție sunt puse la dispoziție sau produsele alimentare sunt achiziționate de pe piață, astfel încât produsele alimentare să fie distribuite persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate prin intermediul unor organisme desemnate de statele membre.

Produsele alimentare sunt achiziționate de pe piață numai în cazul în care nu sunt disponibile stocuri de intervenție corespunzătoare pentru programul de distribuire a produselor alimentare.

(1) Produsele din stocurile de intervenție sunt puse la dispoziție sau produsele alimentare **de origine comunitară** sunt achiziționate de pe piață, **acordându-se prioritate produselor alimentare proaspete din producția locală**, astfel încât produsele alimentare să fie distribuite persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate prin intermediul unor organisme desemnate de statele membre.

Produsele alimentare **de origine comunitară** sunt achiziționate de pe piață numai în cazul în care nu sunt disponibile stocuri de intervenție corespunzătoare pentru programul de distribuire a produselor alimentare.

Amendamentul 9**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 2

2. Statele membre care doresc să participe la program transmit Comisiei programele lor naționale de **distribuire a produselor alimentare**, inclusiv cererile pentru cantitățile de produse alimentare de distribuit pe o perioadă de trei ani, precum și alte informații pertinente.

Planul trienal stabilește alocațiile financiare anuale acordate de Comunitate fiecărui stat membru, **precum și contribuțiile financiare anuale minime ale statelor membre**, fixate de Comisie în conformitate cu o metodologie care urmează să fie stabilită în normele de aplicare adoptate în conformitate cu articolul 43 litera (g). Alocațiile pentru cel de-al doilea și cel de-al treilea an al programului sunt indicative. Statele membre care participă la program confirmă anual cererile menționate la alineatul (2). Pe baza acestor confirmări, Comisia stabilește, în anul următor, alocațiile definitive, în limitele creditelor disponibile în buget.

2. Statele membre care doresc să participe la program transmit Comisiei programele lor naționale pentru **ajutor alimentar**, inclusiv **informații despre principalele caracteristici și obiective, organizațiile implicate**, cererile pentru cantitățile de produse alimentare de distribuit pe o perioadă de trei ani, precum și alte informații pertinente.

Planul trienal stabilește alocațiile financiare anuale acordate de Comunitate fiecărui stat membru, fixate de Comisie în conformitate cu o metodologie care urmează să fie stabilită în normele de aplicare adoptate în conformitate cu articolul 43 litera (g). Alocațiile pentru cel de-al doilea și cel de-al treilea an al programului sunt indicative. Statele membre care participă la program confirmă anual cererile menționate la alineatul (2). Pe baza acestor confirmări, Comisia stabilește, în anul următor, alocațiile definitive, în limitele creditelor disponibile în buget.

Amendamentul 10**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 3 – paragraful 2

Joi, 26 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 4 – paragraful 3a (nou)

Aceste organisme utilizează un panou semnalizator la locul de distribuție sau afișe autocolante în cazul locurilor de distribuție itinerante, care să indice că acestea beneficiază de programul european de ajutor alimentar. Afișarea reprezintă mijlocul de informare a beneficiarilor în ceea ce privește sprijinul comunitar.

Amendamentul 12**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 5 – litera b

(b) informează **periodic** Comisia cu privire la evoluțiile care influențează implementarea programelor de distribuire a produselor alimentare.

(b) informează Comisia cu privire la evoluțiile care influențează implementarea programelor de distribuire a produselor alimentare.

Amendamentul 13**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 6 – paragraful 1 – litera b

(b) costul produselor alimentare achiziționate de pe piață.

(b) costul produselor alimentare achiziționate de pe piață **pe baza unor proceduri concurențiale.**

Amendamentul 14**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 – alineatul 6 – paragraful 2 – litera b

(b) costurile aferente transportării produselor alimentare și costurile administrative suportate de organismele desemnate, direct legate de implementarea programului.

(b) costurile aferente transportării **și stocării** produselor alimentare și costurile administrative suportate de organismele desemnate, direct legate de implementarea schemei.

Amendamentul 15**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Articolul 27 - punctul 6a (nou)

6a. *Statele membre fixează un plafon care corespunde unui procent din produsele achiziționate sau schimbate în sistem barter pentru totalul costurilor de transport, de stocare sau de administrare (inclusiv costurile de comunicații), ținând cont, după caz, de particularitățile locale. Cadrul financiar este defalcat de statele membre în funcție de aceste trei tipuri de cheltuieli. Creditele ce nu sunt folosite în acest cadru pot fi realocate pentru achiziționarea de alte produse alimentare.*

Joi, 26 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 16**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
Articolul 27 – alineatul 7 – paragraful 17. Comunitatea **cofinanțează** costurile eligibile în cadrul programului.7. Comunitatea **finanțează** costurile eligibile în cadrul programului.**Amendamentul 17****Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
Articolul 27 – alineatul 7 – paragraful 2 – partea introductivă**Rata de cofinanțare comunitară nu depășește:****eliminat****Amendamentul 18****Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
Articolul 27 – alineatul 7 – paragraful 2 – litera a(a) **pentru planul trienal care începe la 1 ianuarie 2010, 75 % din costurile eligibile sau 85 % din costurile eligibile în statele membre eligibile pentru finanțare din Fondul de coeziune pentru perioada 2007-2013, enumerate în anexa I la Decizia 2006/596/CE a Comisiei;****eliminat****Amendamentul 19****Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 1**Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
Articolul 27 – alineatul 7 – paragraful 2 – litera b(b) **pentru planurile trienale următoare, 50 % din costurile eligibile sau 75 % din costurile eligibile în statele membre eligibile pentru finanțare din Fondul de coeziune într-un an dat, enumerate în anexa I la Decizia 2006/596/CE a Comisiei și în decizii ulterioare.****eliminat****Amendamentul 20****Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 2 - punctul 3**Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
Articolul 184 - punctul 9„(9) Parlamentului European și Consiliului, până la **31 decembrie 2012** cel târziu, privind aplicarea programului de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate, prevăzută la articolul 27, împreună cu orice alte propuneri adecvate.”„(9) Parlamentului European și Consiliului, până la **31 decembrie 2011** cel târziu, privind aplicarea programului de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate, prevăzută la articolul 27, împreună cu **o propunere de decizie privind continuarea programului după perioada financiară curentă și** orice alte propuneri adecvate **necesare.**”

2010/C 117 E/17	Acordul de parteneriat economic Cariforum - CE Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte	101
2010/C 117 E/18	Acordul de parteneriat economic preliminar CE/Coasta de Fildeș Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul de parteneriat economic preliminar între Coasta de Fildeș, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte	106
2010/C 117 E/19	Acord de parteneriat economic preliminar CE - Ghana Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la încheierea unui Acord de parteneriat economic preliminar între Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte	112
2010/C 117 E/20	Acord interimar de parteneriat economic CE - statele din Pacific Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre statele din Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte	118
2010/C 117 E/21	Acord interimar de parteneriat economic CE - statele părți la APE din SADC Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 privind un Acord de parteneriat economic interimar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte	124
2010/C 117 E/22	Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud (AES) - CE Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la acordul interimar de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte	129
2010/C 117 E/23	Acord de parteneriat economic CE - statele partenere din Comunitatea Africii Orientale Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la acordul de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii Orientale, pe de altă parte	135
2010/C 117 E/24	Acord preliminar de parteneriat economic CE - Africa Centrală Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 privind Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte	141
2010/C 117 E/25	Rapoartele anuale pentru 2007 ale BEI și BERD Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la rapoartele anuale pe 2007 ale Băncii Europene de Investiții și Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Viitorul industriei automobilelor Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la viitorul industriei automobilelor	157
Joi, 26 martie 2009		
2010/C 117 E/27	Carte Albă: Acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE în domeniul concurenței Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la Cartea albă privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust (2008/2154(INI))	161

2010/C 117 E/28	Acordul de liber schimb UE-India Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la acordul de liber schimb UE-India (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	Responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Prețurile la alimente în Europa Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Impactul urbanizării extinse din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului și a aplicării legislației UE Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 privind impactul urbanizării extensive din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului înconjurător și asupra aplicării legislației UE, pe baza petițiilor primite (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	Situația relațiilor transatlantice în urma alegerilor din Statele Unite Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 privind situația relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet Recomandarea Parlamentului European din 26 martie 2009 adresată Consiliului privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale în rețeaua internet (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	Ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la strategia UE pentru ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor	214

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Marți, 24 martie 2009

2010/C 117 E/35	Acordul CE-Nepal privind anumite aspecte legate de serviciile aeriene * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Nepalului privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Tractoarele agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite componente și caracteristici ale tractoarelor agricole și forestiere pe roți (versiune codificată) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Regimul comunitar de scutiri de taxe vamale (versiune codificată) * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (versiune codificată) (COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la recomandarea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2533/98 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Produse cosmetice (reformare) ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare)	224
	ANEXĂ	224
2010/C 117 E/40	Comercializarea produselor biodestructive ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene	225
2010/C 117 E/41	Structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE și 95/59/CE privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
Miercuri, 25 martie 2009		
2010/C 117 E/42	Instrucțiuni consulare comune: elemente de identificare biometrice și cereri de viză ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Instrucțiunilor consulare comune privind vizele adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare în legătură cu introducerea biometriei, inclusiv a dispozițiilor privind organizarea primirii și prelucrării cererilor de viză (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Garanție comunitară pentru BEI ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității (COM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității	233

2010/C 117 E/44	Performanțele și viabilitatea sistemului aviatic european ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 pentru a îmbunătăți performanța și viabilitatea sistemului aviatic european (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))	234
	P6_TC1-COD(2008)0127	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 în vederea îmbunătății performanța și durabilității sistemului aviatic european	234
2010/C 117 E/45	Aerodromuri, gestionarea traficului aerian și servicii de navigație aeriană ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 în domeniul aerodromurilor, gestionării traficului aerian și serviciilor de navigație aeriană și de abrogare a Directivei 2006/23/CE a Consiliului (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))	235
	P6_TC1-COD(2008)0128	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 în domeniul aerodromurilor, al gestionării traficului aerian și al serviciilor de navigație aeriană și de abrogare a Directivei 2006/23/CE	235
2010/C 117 E/46	Alimentele noi (procedură comună)***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi și de modificare a Regulamentului (CE) nr. XXX/XXXX [procedură comună] (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))	236
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1331/2008 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97	236
2010/C 117 E/47	Substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))	255
	P6_TC1-COD(2008)0165	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare)	256
2010/C 117 E/48	Acordul de parteneriat economic CE/CARIFORUM ***	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))	256
2010/C 117 E/49	Acordul de parteneriat economic preliminar CE/Côte d'Ivoire ***	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic preliminar între Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))	257

Joi, 26 martie 2009

2010/C 117 E/50

Distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate (modificarea „Regulamentului unic OCP”) *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune și a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶¶.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

